

512
735

مجموعہ فتاویٰ عثمانی

مؤلفہ: سید محمد اکبر علی شاہ صاحب دہلوی

آلہ دین محمود

علا ۱۱

حضرت الحاج پیر عبد الجبار خان صاحب

مستولی دربار نقشبندیہ چک ۲۴۰ بھوکے چدھر ڈاک خانہ چک ۶۶

ضلع لاہور

کتاب الفوائد السنية...
مذکورہ کتاب میں مذکور ہے کہ...

735

عقلمندان ہونے کی نمانندہ اور دنیا میں نفع جو سبھی مانرہ ملک

مولوی حسین علی را فرمود کہ لعقمان در نیت است ۵۲

آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم و شیخ خواجہ شمس الدین ۵۳

مسائل بلاد ہندوستان کی دہلی حسین علی کو درج بیان زانی ۵۴

ذکر کلمہ طیبہ دین و دنیا کے تمام مشقت کا قتل ہے ۵۵

شب تارا را بذکر و اخفا در زندہ دار ۵۶

برائے دفع سحر و جادو در حفظ و ایمان کثرت ۵۷

91

کرم را پیغام رسان کہ عثمان گوید ترا شرم نہ آید کہ غلبہ و لہذا شرف منخواند

(اے پیغام کے بعد غلبہ سمیٹ کر ہوں سے محفوظ رہ)

انکرتہ دعا زمانے سے آنے تک قحط نہیں ہوا ۹۳

من ارجو ان سیدنا خواجہ درست جو چاہے قدر عالی

سے بارش کے متعلق دریافت فرما ۹۴

اور جو آپ سے شرف ہو

عزت سیدنا خواجہ محمد عثمان اسی اللہ تعالیٰ کے پیغام لکھ

کے چھ چوبیسوں نے مگر خالی کر دیا ۹۵

53465

الْاِيَاتِ اَوْلِيَاءِ اللّٰهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

الحمد لله کہ نسخہ متبرکہ لانا فی من افادات حضرت قطب بانی غوث صمدانی جناب
مولانا مولوی خواجہ محمد عثمان صاحب دانا فی علیہ رحمۃ نقشبندی مجددی لا احمدی
الموسوم بہ

۹۹
مولوی حسین علی
ظہور قمر ۹۷

مجموعہ فتاویٰ عثمانی

در علم تصوف

مؤلفہ بیاد سعاد پناہ ثلثت نجابت و شگاہ حضرت مولانا سید محمد اکبر علی شاہ صاحب
دہلوی حنفی مذہب نقشبندی مجددی عثمانی مشرب دام فیضہ خلیفہ مجاز حضرت موصوف
الصدر رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ

حسب الارشاد فیض نبیاد جناب حضرت صاحبزادہ والا تکمیل مولانا مولوی محمد مہرچ لہری
صاحب سجادہ نشین خانقاہ شریف واقع موسیٰ زئی قریب دامن کوه کسپغر تواج
ڈیرہ اسمعیل خان

شانیا بارشاد زبیرۃ الاصفیاء عمدة الاتقیاء الحاج القاری السید صوفی محمد حسین شاہ
صاحب رحمۃ اللہ علیہ نقشبندی مجددی عثمانی ۱۳۸۳ھ

ملنے کا پتہ

حضرت الحاج پیر عبد الجبار خان متوفی دربار نقشبندیہ چاک بکھو چدھڑ
ڈاک خانہ چاک ۷۶ ضلع لائل پور۔

(استقلال پریس لاہور)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيد الانبياء والمرسلين محمد وآله واصحابه اوليائه واجتهاد جميع

اما بعد که این کتاب مستطاب مشتمل بر فوائد کثیره و مسائل جلیله در علم تصوف ثانیاً از زیب طباعت برتقدیر
شهر جلوه ارگشت علی حضرت عظیم البرکت زین الموحیدین خواجہ سید محمد حسین شاہ عثمانی بنڈرا از شاد فرمودند کہ در دست کہ این کتاب کے
از زیور طباعت مزین نہ ساخته باید کہ نو اینکار را بہت تا متر با انجام دسانی بند و جو حکم مایگی از علم و عمل توانست کہ این بار عظیم برادر دین
حضرت ولایت پناہ عرش شنگاہ و عدہ کرم کہ انشاء اللہ ضرر خوریم کرد باز حضرت علی علا بہ نضوح و زاری توجہ گردیدم کہ این کا عظیم را ہرچہ تا متر
اسباب با بیت ہیا فرماتا نا کہ دعوت مسکین درویش بدجہ جابت مقرر گشت بزود تعال بندن خود الحاج حضرت مولانا عبدالرحمن فنا جھنگوی
الحاج حضرت پیر عبدالجبار خان تنولی در بار نقشبندیہ چک ۲۲۰ بکھو چھو طرہ و خانہ چک ۶۶ ضلع لالپور بمعادنت این حقیر لاشی مستعد
شکر حق را کہ وعدہ کہ بجزرت مسکین نو از کردہ بودم بہت ہمدانہ تعادان یں ہر دو مخلصان ایفا کردم اللہ عزوجل این عمل را باعث سفیدی
مادرو دنیا و آخرت گرداناد بجای حبیبہ و اصحابہ و اولیاء امتہ ما از خود درین صحیفہ بیچ تبدیل و تغیر رواند انتم صوتیکہ از مصنف رحمۃ
اللہ علیہ جو زیانت حیا نمومیم توقع از اخلاق بزرگان آنکہ اگر سہواً غرضی واقع شدہ باشد از وسعت اکرام پوشند و چون زین
فیلاد جلیلہ متمتع شوند ہا ہر سہ ہنگان از دعائے خیر مستفیض و مستفیض فرمایند حقیر لاشی محمد خان مسکین درویش مقام و خانہ و مقررند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله الذي جعل الليل والنهار خلفه لمن اراد ان يذكره و اراد شكواه و رفع عن
الذاكرين الحجاب و لقمهم نضرة و سر و راء و الصلوة و السلام على نبينا محمد سيد الانبياء
و سند العارفين الذي كان صباراً شكوراً و على اله و اصحابه الذين بذلوا اموالهم و
انفسهم في طاعته و سقمهم و دمهم شراً باطها و راء اما بعد ميگويز فقير حقير بر تقصير لاشي اکبر علی سید
نسباً و الحنفی مذہباً و نقشبندی بجدی عثمانی مشرباً و دہلی موطناً عفی عنہ این رسالہ ایست در فوائد
جناب خواجہ شکر گلستا سید لالا و لیا رین الاقیا زبدة الفقہار اسن العلماء رسیں لفضلا رشیخ المحدثین قبلہ
الساکلین امام العارفين برہان المعرفۃ شمس الحقیقہ فرید العصر و حید الزمان حاجی الحرمین الشریفین مظہر فیض الرحمان
سید بکر حضرت مولانا محمد عثمان صاحب قلبی و روحی و مالی فداء متعنا اللہ تعالی با دامتہ افاضاتہ
بارحم الراحمین آمین چونکہ این صحیفہ از اعمال حسنہ نداد و لذت جمع آوری این اوراق و روح
خوش و سبیلہ جزیلہ پنداشتہ با وجود عدم لیاقت کمر بہت برست بہت ہر کہ تواند و عا طمع دارم
نہا کہ من بنہ گنہگارم موسوم شد بجموعہ فوائد عثمانی مشتمل بر مقدمہ و شش فصل و خاتمہ
مرتب گشت و اللہ الموفق و المہین و بہ نستعین

باید است
مولوی حسین علی صاحب
کرمی از وقت معاد
از اول تا آخر شش
بجای شہد انبیاء و خویش
نوشتہ اند و علامت
آن در آخرش خنوش
تہ و ہر جا کہ حاشیہ
مؤلف کتاب فرما
مندر ج است
علامت آن را خنوش
لفظ منہ ثبت
کرده شد ۱۲

مؤلف کتاب فرما

مقدمہ۔ در بیان کیفیت مشغول بذکر حق سبحانہ و بیان بعض اورد و آداب برائے طالبان مبتدیان
 کہ منتسب اند بطریقہ علیہ نقشبندیہ احمدیہ فاضل اللہ علی العالمین انوارہ فصل اول در ملفوظات حضرت
 قبلہ مقلبی روحی فدائہ فصل دوم در مکتوبات حضرت قبلہ مقلبی روحی فدائہ فصل سوم در عبارات عجیبہ غیرہ
 نصیحت امیر حضرت قبلہ مقلبی روحی فدائہ فصل چہارم در بیان خورق و کرامات و مکشوفات حضرت قبلہ مقلبی و
 روحی فدائہ فصل پنجم۔ در بیان معمولات حضرت قبلہ مقلبی روحی فدائہ فصل ششم در بیان خلفا حضرت
 قبلہ مقلبی روحی فدائہ۔ خاتمہ۔ در بیان بعضی حالات و کیفیات امراض و انتقال و تجہیز و تکفین تدفین
 حضرت قبلہ مقلبی روحی فدائہ مع احوال تاریخی و نقشہ کل عمر شریف و احوال اجازت نامہ و تحصیل علوم و
 دستار بندی فضیلت و بعد وصال حضرت ایشاں بر مسند ارشاد نشسته اجرائے طریقہ فرمودن جناب حقائق و
 معارف آگاہ حضرت صاحبزادہ مولانا مولوی محمد سلج الدین صاحب مدظلہ و عمرہ و رشد مع احوال
 تاریخی و نقشہ عمر شریف از وقت ولادت با سعادت تا وقت جلوس بر مسند ارشاد و ہفت سلاسل دنیا
 مراقبات مقامات مجددیہ و ختم جمیع خواجگان نقشبندیہ مجددیہ قدس اللہ تعالیٰ سلرہم مقدمہ در بیان
 کیفیت مشغول بذکر حق سبحانہ و بیان بعض اورد و آداب برائے طالبان مبتدیان کہ منتسب اند بطریقہ
 علیہ نقشبندیہ احمدیہ فاضل اللہ علی العالمین انوارہ۔ بآید دانست کہ این طریقہ شریفہ بتی است
 بر اتباع سنت سنیہ و اجتناب از بدعت غیر مرغیہ در عقاید برانچہ مقرر کردہ است اہل سنت و
 جماعت شکر اللہ سعیم و در شروع ہر آنچہ مقرر کردہ است اصل ہر تہیہ از خفیہ و شافعیہ و مالکیہ
 و حنبلیہ ممکن نیست حصول معرفت آلہیہ مگر با اتباع شریعت غراہ سنیہ و تخلق با خلاق شریفہ نبویہ و
 محبتہ مشائخ کرام کہ و سائل اناد حق تعالیٰ و باستہادہ با ایشان پس واجب است بر ہر یکے کہ
 بخیرت یکی از دوستان خدای رسیدہ باشد و با خذ بیعت و تلقین ذکر از مشرف گشتہ باشد کہ بر چیز و
 آخر شب برای تہجد وقتی کہ بیدار شود از خواب بگوید استغفر اللہ و سبحان اللہ و الحمد للہ
 واللہ اکبر وہ بار بعد از ان طہارت کند و نماز تہجد بخواند و ادائش دو رکعت و اعلایش دو آزدہ
 رکعت بعد از ان مشغول شود بذکر قلبی کہ شیخ اورا تلقین کردہ باشد و ان ذکر اسم ذات است باین طریق
 کہ زبان را بکام چسپانیدہ و دل را از خواطر و سادس تہی ساختہ بخیاں صرف بیکرت زبان بیکرت
 ہیچ عضوی از اعضائے از لطیفہ قلب کہ محلش زیر پستان چپ است بفاصلہ دو انگست مائل بہ بیست
 بگوید اللہ و مفہوم آن کہ ذات پاک است کہ بران ایمان آوردہ ایم در لحاظ دارو بے تکلیف
 و بی تمہیل و بی تکلف بند نمودن نفس و فرو گذاشتن ادوی تا لفظ بزبان ظاہری تا کہ جاری

قلب بزرگ یعنی راسخ شود تجلیل اسم ذات در قلب وقتیکه متوجه شود بان واگر شیخ او را لطائف دیگر هم تعلیم کرده باشد از آن ذکر بکند همین دستور و آن لطیفه روح است و محل آن زیر پستان راست بفاصله دو انگشت مائل به چپ است و لطیفه سر و محل آن برابر پستان چپ بفاصله دو انگشت مائل بوسط سینه و لطیفه خفی و محل آن برابر پستان راست بفاصله دو انگشت مائل بوسط سینه و لطیفه اخفی و محل آن وسط سینه است و لطیفه نفس و محل آن وسط پیشانی است و لطیفه قالب و آن تمام بدن است تا از هر بن موی ذکر مویدا کرد و و این را سلطان الاذکار نامند و باید که صرف کند مرید اوقات خود را در ذکر تادریا بد اسرار آن را زد و اقل ذکر از هر لطیفه یک یک هزار است در روز و شب و اگر فرصت بیاید ذکر قلب را پنج هزار تکمیل کند بسیار بهتر است و اگر شیخ او را مراقبه احدیت تعلیم کرده باشد بان مشتعل بشود زیرا که مقصود از ذکر مراقبه است و آن ملاحظه در و فیض است از ذات که موصوف است بجمیع صفات کمال و منزّه است از جمیع نقائص بر لطیفه قلب بواسطه شیخ و درین مراقبه حضور باحق تعالی و غفلت از سوائے او حاصل میشود پس اگر مرید را بغایت خداوند جلشانه این دولت حضور میسر گشت و باقی مانند او ساعت شیخ او را مراقبه معیت تعلیم کرده باشد بان هم مشتعل بشود و آن انتظار در و فیض است از ذاتیکه همراه او و همراه هر ذره از ذرات عالم است بر قلب بواسطه شیخ و مواظبت کند بر آن تا که او را حضور باحق تعالی علی الدوام حاصل شود و معنی حضور این است که بر دل او نگردد خطره که مزاحم باشد او را از توجه بحق سبحانه پس اگر ظاهراً مشتغل بخلق بود باطن و اشتغال بحق تعالی باشد و ذکر نفسی و اثبات هم بکنند فائده عظیم میدهد بر کسی دفع خواطر و تهذیب اخلاص تحصیل فنا و طریقتش اینک نفس خود را زیر ناف بند کند بزبان خیالی کلمه لا را از ناف تا بدماغ خود رساند و لفظ الله را بردش راست فرود آورد لفظ لا الله را بر همه لطائف گذرانیده بر دل ضرب کند شرط است درین لحاظ معنی که نیست هیچ موجود یا مقصود یا معبود بجز ذات پاک حق تبارک تعالی هیچ عضوی از اعضاء و حرکت ندهد بلکه مشغول باشد بخیاال صرف بے تکلف و در وقت گذاشتن نفس محمد رسول الله بگوید و آن هم بزبان خیالی و اول سه بار در یک نفس گفته باشد چند روز بعد از آن پنج بار در یک نفس گفته باشد چند روز بعد از آن هفت بار بعد از آن نه بار و همچنان دو روز یا ده کرده شود بر عایت عدد طاق تا که برسد به بست و یک بار در یک نفس مقتدا شود بر آن و این اول درجات ذکر است که بر آن آثار مرتب میشوند از ذوق و شوق و حرارت در باطن و استغراق در مراقبه و این ذکر را یازده صد بار در روز و شب در یک وقت یا در اوقات

علاوه بر این فرموده
 چارست حضرت قبله
 ما فرموده اند بهر سبب
 که مرید التزام غلبه نماید
 که در مخالفت خوف
 نقصان است ۱۲
 مع حضرت با در میان
 اعاشیه و معینه اقبیه
 مشارب فرمایند ۱۲
 مع این را حضرت قدس سره
 قبل اقبیه اعاشیه فرموده
 انما در وقت مراقبات
 تهنیل لسانی فرموده
 تا ۱۲ اح که حضرت
 قبله فرموده یعنی لا
 موجود و طریق حضرت
 نیست معنی لا مقصود
 مراد است شکی معنی
 لا معبود میکند ۱۲ اح

متفرقه کرده باشد و وقتیکه حضور بر میاید غالب گرد و پس او را به تحلیل بسانی نفع میدهد از برای دوام حضور
 و طریقیش اینک بگوید بزبان کلمه لا اله الا الله پنجاه بار بطحاظ معنی و لفظی وجود خود و اثبات حق سبحانه و
 باید که تصور کند در اثناء ذکر و مراقبه خصوصاً در وقت ورود و خواطر صورت شیخ خود را در بروی خود
 بحال تعظیم و محبت و این مسلمی است برابطه و از اهمیت بسیار است و نفع آنها و بگوید بخیاں بعد از هر صد
 بار از هر ذکر که باشد بحال تضرع و زاری بحق سبحانه و تعالی آلهی مقصود من تویی و رضای تو محبت
 و معرفت خود بدیده باز ذکر کند همچنان تا که صبح بدید پس بخواند سنت و فرض را به جماعت در اول وقت
 و بعد از ادائی هر فریضه بگوید سبحان الله سی و سه بار و الحمد لله سی و سه بار و الله اکبر سی و
 چهار بار بگوید بعد ازین لا اله الا الله و حده لا شریک له الملك وله الحمد و هو علی کل
 شیء قدیور و اگر بگوید این راده بار بعد از نماز صبح و ده بار بعد از نماز شام قبل از آنکه بگردد اندک
 خود را بهتر است و بگوید اللهم اجونی من النار مفت بار بعد از نماز صبح و هفت بار بعد از نماز مغرب
 بعد از آن مشغول شود بگفتن و رابطه و دعا تا طلوع آفتاب پس بخواند سنت اشراق را و اول خواندن
 چهار رکعت است بعد از آن کسیکه اشتغال بعلم دارد و آن مشغول شود و کسیکه صنعت دارد باشد یا بیع
 شر می کند آن مشغول شود با مراعات آداب آن از حسن نیت و صدق و دروغ نگفتن و سوگند نخوردن
 غافل نشود از خدا تعالی با کلمه بلکه یاد کرده باشد او را سبحانه در اثناء راه و هر گاه که فراغت بیاید از آن
 استغفار بکند بستی و پنج بار و هیچ محبت معلول نکند با اغیار که طلب حق تعالی ندارد و با آنکه منکران مشایخ
 طریقت مستند خصوصاً با کسی که منکر شیخ او باشد یا معترض بود بر او و یا دوست ندارد او را یا شیخ مقررش باشد
 از که صحبت با اینهمه سم قائل است پس باید که اجتناب کند از آن هر قدر که تواند و باید که در حضور شیخ
 بی اختیار باشد مانند مرده در دست زنده و منثقل باشد امر و نهی او را و متادب بود با و با آداب ظاهره
 و باطنه و التماس کرده باشد رضائی او را و در غیب او تشخیص کند صورت مبارک او را و به بند
 دل را بآن و اعتقاد کند معینت معنویه روحانیه او را و التفات نکند هیچ بسوی مشایخ دیگر و یقین کند
 شیخ خود را در وازه وصول بحق سبحانه و باید میرید را که روزه ندارد سه روز از هر ماه در ایام بعض
 شش روز از ماه شوال و نه روز از اول ذی الحجه و روز عاشوره و اگر تواند روزه داشتن یک
 روز و افطار کردن دو روز بهتر است و بهتر از آن صوم حضرت داود علیه السلام است روزه داشتن
 یک روز و افطار نمودن یک روز بآن تصفیه عظیمه حاصل شود و کوشش بکند در ماه رمضان
 با اشتغال با انواع عبادات تا بود در تمام ماه بحضور تمام زیرا که جمعیته درین ماه مبارک موجب جمعیته است

حضرت قبله قاری
 سوره بنده را فرموده
 انما یازده هزار ذکر
 اسم ذات بر قلب و
 دو هزار در روح و دو
 هزار در سر و دو هزار
 بر نفس و دو هزار بر نفس
 و سه هزار بر نفس و
 یک هزار در صدر با نفس
 اثبات و پنج هزار
 به پیش ۱۲

در تمام سال و تفرقه باطن درین ماه موجب تفرقه است در تمام سال و وقتیکه برای خوردن برود باید که
 مراعات آداب کرده باشد از شستن دست در اول و تسمیه و غیره آن غافل نشود از حق تعالی در اثنا
 خوردن حق تعالی را یاد کرده باشد و اگر بخواند سنت چاشت را و از زده رکعت بقراة خفیه بهتر است
 و اوسط آن هشت رکعت است و ادنی چهار رکعت و قبل از ظهر اندکی قیلوله کرده باشد تا اعانت
 درها و در این چهار رکعت بطول قنوت قبل از ظهر باز بخواند ظهر را با جماعت بسنن
 و آداب بعد از آن چیزی را از قرآن شریف بخواند بنظر کمال تا آداب و ترنیل و تدبیر معنی پس از آن کسیکه
 مشغول ظاهر دارد و مشغول بآن شود و کسیکه ندارد مشغول بکار شود تا که وقت عصر رسد پس بخواند سننه عصر
 را چهار رکعت بعد از آن فریضه را در اول وقت با جماعت بسنن و آداب آن باز کسیکه کار دارد
 کار خود بکند و کسیکه ندارد کتب تصوف خصوصاً مکتوبات قدسی آیات حضرت امام ربانی رضی الله تعالی
 عنه و حضرت خواجه محمد معصوم رضی الله تعالی عنه و یاد دیگر رسائل سلوک حضرت کرام نقشبندیه احمدیه
 و حضرتان الله تعالی علیهم اجمعین مطالعه نماید و غره نشود با آنچه واقع میشود او را از کمشوفات و طهوت
 که اینها از مقاصد نیستند مقصود استقامت است بر اتباع سنت آنحضرت صلی الله علیه و سلم در ظاهر و
 در باطن یعنی در ظاهر به تهذیب کردن اخلاق خود با تصاف بحکم و تواضع و خاکساری و شفقت خصوصاً
 بر عیال و احسان و مدارات و ایثار و خدمت خصوصاً با فقرا و عفو و صلح و سخا و حیا و صدق و امانت
 و وفا بعهد و حسن ظن و تصفیر نفس^{۱۴} و استحقار آنچه نزد خود است و استعظام آنچه نزد غیر است - و
 اجتناب از دروغ و خیانت و غضب و جنگ و غیبت و سخن چینی و دشنام و فحش و امانت و اذیت
 و ظلم و در باطن با تصاف بتوبه و انابت و زهد و ورع و صبر و شکر و توکل و رضا و اخلاص و درجا و
 خوف و اجتناب از حرص و بخل و حقد و حسد و بغض و تکبر و عجب و دریا و سمعه و غیر آن و باید که
 مشغول شود اول روز و آخر او به تسبیح و تهلیل و تحمید و تکبیر و استغفار و درود بر آنحضرت صلی الله
 علیه و سلم و چون داخل شود وقت مغرب ادا کند فرض را بلا تاخیر با جماعت بسنن و آداب آن و اگر
 بخواند سنت او را و اعلائی او بست رکعت است و وسط او دوازده و ادنائی او شش
 است و بهتر باشد که باز مشغول شود بکریه و مراقبه تا غفتن پس بخواند سنت عشاء و فرض او را
 با جماعت بسنن و آداب آن و تسبیح بگوید قبل از خواب سی و سه بار و تحمیدی و سه بار و تکبیر بگوید سی و
 چهار بار و مشغول نشود در این وقت بغير حق تعالی تا که بخواب رود و باید که بخوابد بطهارت و در کف
 بر پهلو راست روئے بجانب قبله آماده برای نهم بر بستر پاک بلکه لازم است مرید را دوام

اللهم صل على سيدنا محمد ووالديه وارضهم بما رزقهم وبارك في ما رزقهم وامنهم بما امنهم وعلو ما اتاك وبارك وبارك

طهارت در همه اوقات زیرا که طهارت ظاهرا تاثير عظيم است در طهارت باطن و بايد ميريد که توسل کندي حق تعالی بمشايخ کرام خود در يک وقت از روز و شب و اولی بعد از فراغت از تبهجده است و اگر در وقت کند اولی تراست و طريقتش اينکه بخواند فاتحه را يک بار و اخلاص را سه بار باز گويد الهی برسان ثواب آنچه خوانده ام بروح مقدس حضرت سيد المرسلين و شفيع المذنبين سيدنا محمد صلی الله عليه وسلم و بارواح عليه جمع انبياء المرسلين ملائکه مقربين صحابه تابعين اوليائهم الحين خصوصا بارواح حضرت نقشبنديه احمديه قدس الله اسرارهم العلويه بعد از آن بگويد:

عنه حضرت قبله ما فرمودند بعد از هر نماز فرضی دعای از حق تعالی بواسطه حضرت قدس الله تعالی بخواند ۱۲۰ مرتبه

اللهم بحرمات شفيح المذنبين رحمة للعالمين

حضرت محمد رسول الله صلى الله عليه وسلم

اللهم بحرمات خليفه رسول الله حضرت

أبي بكر الصديق رضي الله عنه اللهم

بحرمات صاحب رسول الله حضرت سلمان

ربيع الاول ربيع الثاني ربيع الثالث ربيع الرابع ربيع الخامس ربيع السادس ربيع السابع ربيع الثامن ربيع التاسع ربيع العاشر ربيع الحادي عشر ربيع الثاني عشر ربيع الثالث عشر ربيع الرابع عشر ربيع الخامس عشر ربيع السادس عشر ربيع السابع عشر ربيع الثامن عشر ربيع التاسع عشر ربيع العشرون ربيع الحادي والعشرون ربيع الثاني والعشرون ربيع الثالث والعشرون ربيع الرابع والعشرون ربيع الخامس والعشرون ربيع السادس والعشرون ربيع السابع والعشرون ربيع الثامن والعشرون ربيع التاسع والعشرون ربيع الثلاثين ربيع الحادي والثلاثين ربيع الثاني والثلاثين ربيع الثالث والثلاثين ربيع الرابع والثلاثين ربيع الخامس والثلاثين ربيع السادس والثلاثين ربيع السابع والثلاثين ربيع الثامن والثلاثين ربيع التاسع والثلاثين ربيع الثلاثين

اللهم صل على سيدنا محمد ووالديه وارضهم بما رزقهم وبارك في ما رزقهم وامنهم بما امنهم وعلو ما اتاك وبارك وبارك

حضرت امام قاسم بن محمد
 بن ابی بکر الصائغ رضی اللہ
 تعالیٰ عنہما از خدمت
 آنکسب فیوض از غنیمت
 سلمان فارسی نموده در طاب
 طیبہ بست و چهارم بخاری
 الاوی در انشیک صمد
 یک صحرای رحلت فرمودند
 علی کنیت او ابو عبد اللہ
 صادق در علوم ظاهر و باطن
 هم از این آیات ایشان در
 ولادت و وفات ایشان
 در بیست و هفت سال
 در بیست و هفت سال
 در بیست و هفت سال
 در بیست و هفت سال

قَارِئِي رَضِيَ اللهُ عَنْهُ الرَّهْمِيُّ بِحُرْمَتِ حَضْرَتِ

قَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيِّ

رَضِيَ اللهُ عَنْهُمْ الرَّهْمِيُّ بِحُرْمَتِ حَضْرَتِ

جَعْفَرِ صَادِقٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ الرَّهْمِيُّ بِحُرْمَتِ

حَضْرَتِ سُلْطَانَ الْعَارِفِينَ حَضْرَتِ شَيْخِ

يَا زَيْدِ بَسْطَاهِي رَحِمَهُ اللهُ عَلَيْهِ الرَّهْمِيُّ

بِحُرْمَتِ حَضْرَتِ خَوَاجَةِ أَيْوَا حَسَنِ

حضرت قاسم بن محمد بن ابی بکر الصائغ رضی اللہ تعالیٰ عنہما از خدمت آنکسب فیوض از غنیمت سلمان فارسی نموده در طاب طیبہ بست و چهارم بخاری الاوی در انشیک صمد یک صحرای رحلت فرمودند علی کنیت او ابو عبد اللہ صادق در علوم ظاهر و باطن هم از این آیات ایشان در ولادت و وفات ایشان در بیست و هفت سال در بیست و هفت سال در بیست و هفت سال در بیست و هفت سال

۸

کرامات آیتی بود نادر
 حضرت جعفر صمدی علیہ
 منقول است که با زبانه
 ما چون جبریل است در بیان
 ملائکه ایشان بنفاد و سه
 سال با نزد هم شعبان
 دو صد شصت و یک در
 بطام وفات یافتند قبل
 در ۳۷۷ هجری حضرت
 خواجہ ابوالحسن خرقانی چندی
 است که صوفی تبرع و مجاہد
 عادت صوفی نبود و صوفی
 شنبه ما شنبه و شنبه
 است از کلمات ایشان
 است از کلمات ایشان
 است از کلمات ایشان
 است از کلمات ایشان

حضرت امام قاسم بن محمد
 بن ابی بکر الصائغ رضی اللہ
 تعالیٰ عنہما از خدمت
 آنکسب فیوض از غنیمت
 سلمان فارسی نموده در طاب
 طیبہ بست و چهارم بخاری
 الاوی در انشیک صمد
 یک صحرای رحلت فرمودند
 علی کنیت او ابو عبد اللہ
 صادق در علوم ظاهر و باطن
 هم از این آیات ایشان در
 ولادت و وفات ایشان
 در بیست و هفت سال
 در بیست و هفت سال
 در بیست و هفت سال
 در بیست و هفت سال

عبد الخالق مجدوانی سر حمة الله عليه

الحی بحر مت حضرت خواجه عارف

ریوگری رحمة الله عليه الہی

بحر مت حضرت خواجه محمود

الجیر فغنوی رحمة الله عليه الہی

بحر مت حضرت خواجه عزیزان

علی رامیئنی رحمة الله عليه

حضرت خواجه عارف ریوگری
رحمة الله عليه از کبار خلفائے
حضرت خواجه عبد الخالق مجدوانی
رحمة الله عليه فیض باطن اند
جناب مستطاب یافتہ در
۶۱۶ شمس صد و شانزده
غره شوال بعالم ملکوت
مستافند مولود در قرن اول
۱۲ رحمة الله عليه خواجه محمود
حضرت خواجه عارف اند
خلافت و ارشاد ممتاز
حسب مصلحت وقت طالبان

۱۰
لا ذکر فرموده انا و کسب
تکلماری و چه معاش بیباختن
مولدشان انجیر فغنہ است
تاریخ رحلت مقتدر
الاولی است و سالی غیر معلوم
علی حضرت خواجه عزیزان
علی رامیئنی رحمة الله عليه
تطلب وقت بودند کسی
حقیقی داشتند هر که یک روز
در صفت شریف او بود
حقیقت رسید و چون
مزدوری بریے مزدوری
بگاہ آمد و وقت شام
بگذردی بری و در وقت
ششم ذیقعد ۱۵۵۵ میل ۱۱۳۵
فیل ۱۱۳۵ هجرت مولدش اینتن قصیدہ بزرگ
از ولایت نجار و قند در خوارزم است ۱۲

حضرت خواجگی مکتبی گرامی
از دال صاحب خوش مولا نا محمد
درود شریف پور شریف رعایت اصل
طریق شریف رعایت اصل
نیز مودنا از خیرات و تبرکات
شکل از کرم خیره اجتناب کلی می
و شنیده قدیم بر قدم خواجگی
و شنیده قدیم بر قدم خواجگی
درود شریف پور شریف رعایت اصل
از دال صاحب خوش مولا نا محمد
درود شریف پور شریف رعایت اصل
طریق شریف رعایت اصل
نیز مودنا از خیرات و تبرکات
شکل از کرم خیره اجتناب کلی می
و شنیده قدیم بر قدم خواجگی
و شنیده قدیم بر قدم خواجگی

عَلَيْهِ اِلٰهِيْ بِحُرْمَتِ حَضْرَتِ مَوْلَانَا خَوَاجِگِ

اَمْيَنِكُمْ رَحْمَةً اِلٰهِيْ عَلَيْهِ اِلٰهِيْ بِحُرْمَتِ

حَضْرَتِ خَوَاجِگِ بَاقِيْ بِاِلٰهِيْ رَحْمَةً اِلٰهِيْ

عَلَيْهِ اِلٰهِيْ بِحُرْمَتِ اِقَامِ رَبَّانِيْ مُحَمَّدٍ

اَلْفِ تَائِيْ حَضْرَتِ شَيْخِ اَحْمَدِ فَا رُوْقِيْ

سَهْرَنْدِيْ رَحْمَةً اِلٰهِيْ عَلَيْهِ اِلٰهِيْ بِحُرْمَتِ

عَرُوْتِ اَلْوَلِيِّ حَضْرَتِ خَوَاجِگِ مُحَمَّدٍ

الاصول کا بی الولد علی بودند از جانب
والد حضرت شیخ عمر باغستانی که بعد از
خواجہ احرار از اندر سید تلمیذ علوم ظاہری
فرج انا صادق صلواتی دارند کمالات
باطنی بر تربیت معنوی خواجہ احرار
نموده و حکم شارات بیست ظاہری
از مولا نا خواجگی مکتبی نموده تا س
ماه اقامت محبت در کات کرده اند
در دیوار سید مرید مرج طالبان خدا
شدند و مرید چهل سال بست و
پنجم جادی الاخری روز شنبه
۱۰۱۰
حضرت محمد بن درویشی نو
محبوب حضرت مجدد الف ثانی
سهرندی رحمة اللہ علیہ در فرضا
غریب خفی داشتند و در اعتقاد و
مجتہد بودند تحصیل بعض علوم از
والد با جد خود و دیگر علمائے سہرند
کرده پس بسیار کلمات رفیعہ بعض
کتب عقولہ از مولا نا کمال
کتابت کرد و کتب حدیث از شیخ
بغیوب کتبی سندی که در قاضی
بعض نقایس و احادیث صوفیہ
بہلول بخشانی یافتند و کتب کمال
والفہم سندر کردہ اجازت کثیر سال
صوفیہ از والد با جد خود از سہرند
تلمیذی از حضرت خواجہ محمد باغ
تلمیذی از حضرت خواجہ محمد باغ
بابت استفاضت نمودند با شیخ احم
حضرت خواجہ سید محمد باغ
کتابت کرد و کتب حدیث از شیخ
سهرندی از کتب حدیث از شیخ
در پای او آمدند و کلمات
از فہم نیست خواجہ کرامات
از فہم نیست خواجہ کرامات
ایشان از مصلحتی که در سہرند
از فہم نیست خواجہ کرامات
نمودند از دار الفیاض القادری
سہرندی و در سہرند است

حضرت ایشان فرزندان
حضرت مجاز در ۳۰۰۰ سال
حضرت علامه توحید پوری
سالی ششصد و هشتاد و پنج
ششصد و هشتاد و پنج سالگی
نمودند در شانزده سالگی
تخصص یافتند در علوم
پانزده سالگی طریقه ذکر و
والد بزرگوار خود را خدمت
مجلس در ۳۰۰۰ سال صاحب
تخصص شدند در
شرح و قایم است که جیش
که تا بیست و هفتاد و پنج
در ۱۲۰۰ سال حضرت ایشان

مَعْصُومٌ رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ الرَّهْمِيُّ بِحُرْمَتِ

سُلْطَانِ الْأَوْلِيَاءِ حَضْرَتِ شَيْخِ

سَيْفِ الدِّينِ رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ الرَّهْمِيُّ

بِحُرْمَتِ حَضْرَتِ حَافِظِ مُحَمَّدٍ حُسَيْنٍ رَحْمَةُ

اللَّهِ عَلَيْهِ الرَّهْمِيُّ بِحُرْمَتِ حَضْرَتِ

سَيِّدِ نُورِ مُحَمَّدٍ بَدَاؤُنِي رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ

الرَّهْمِيُّ بِحُرْمَتِ حَضْرَةِ خَوَاجَةِ شَمْسِ الدِّينِ

حضرت ایشان در ۱۲۰۰ سال
حضرت علامه توحید پوری
سالی ششصد و هشتاد و پنج
ششصد و هشتاد و پنج سالگی
نمودند در شانزده سالگی
تخصص یافتند در علوم
پانزده سالگی طریقه ذکر و
والد بزرگوار خود را خدمت
مجلس در ۳۰۰۰ سال صاحب
تخصص شدند در
شرح و قایم است که جیش
که تا بیست و هفتاد و پنج
در ۱۲۰۰ سال حضرت ایشان
حضرت ایشان در ۱۲۰۰ سال
حضرت علامه توحید پوری
سالی ششصد و هشتاد و پنج
ششصد و هشتاد و پنج سالگی
نمودند در شانزده سالگی
تخصص یافتند در علوم
پانزده سالگی طریقه ذکر و
والد بزرگوار خود را خدمت
مجلس در ۳۰۰۰ سال صاحب
تخصص شدند در
شرح و قایم است که جیش
که تا بیست و هفتاد و پنج
در ۱۲۰۰ سال حضرت ایشان

حضرت ایشان در ۱۲۰۰ سال
حضرت علامه توحید پوری
سالی ششصد و هشتاد و پنج
ششصد و هشتاد و پنج سالگی
نمودند در شانزده سالگی
تخصص یافتند در علوم
پانزده سالگی طریقه ذکر و
والد بزرگوار خود را خدمت
مجلس در ۳۰۰۰ سال صاحب
تخصص شدند در
شرح و قایم است که جیش
که تا بیست و هفتاد و پنج
در ۱۲۰۰ سال حضرت ایشان

فصل اول در موقوفات حضرت قبله مقلبی روحی فداه موقوفه اول

روزی فدوی بحضور والا حاضر گردیده عرضی پسری از عرض حال باطن خویش نوشته پیش حضرت قبله قلبی و روحی فداه گذرانیدم بعد یک لحظه باینده مخاطب شده ارشاد فرمودند که احوال فقیری که بزرگان در کتب ها نوشته اند در این زمانه که باخر رسیده است یا فتنه نمی شود و هر کس بقدر حوصله خود میگوید بحسب استعداد خویش سعی نماید بوقت حال زمانه این هم غنیمت است و این طائفه پیران دکان داران که حال رواج گرفته اند ازین چنین پیری حق تعالی مسلمان را نگاهدارد - باز فرمودند که روز بروز کثرت جهال زیاده میشود و یوماقیوما حال زمانه ابرم می گردد محض اسم فقیری باقیست و رتبه فقیری کجا است

ملفوظ دوم

روزی در حضور فیض گنج حضرت قبله مقلبی روحی فداه حاضر شدم در آنوقت مولوی سعادت صاحب تبریز جناب خفایق و معارف آگاه حاجی مولوی غلام حسن صاحب مرحوم دیروی نیز حاضر آمد پیش حضرت قبله قلبی و روحی فداه حال شکایت زمانه تنگی معاش خویش ظاهر نمود ارشاد فرمودند که حق تعالی شمارا با خود وارد بنمیرد نگذارد و کار شما از غیب لایب سر انجام سازد و برکت حضرت قبله نورانی فرموده الشریف شمارا ضائع نخواهند کرد داشت باز حضرت قبله قلبی روحی فداه اشاره باین عاصی بر معاصی کرده ارشاد فرمودند که این سید که اهل دلی است چنان سال شده که در خانقاه شریف است و بسبب عیال داری خانه در این شهر موسی زبیدی میبارد و با وجود ناداری و غربت تعلق با کسی ندارد و گاهی ذکر تنگی معاش پیش ما نیاورده با ما هر کس که بنوکل و قناعت کم بست حق تعالی برای او سبب خیر میاورد و این مصرعه فرمودند ع خا خود میرسانست ارباب تو کل را

ملفوظ سوم - روزی در حضور پرنور حاضر شده مشرف بشارستان بوسی گردیدم خط ملا محمد رسول آخوندزاده صاحب که یکی از خلفای حضرت قبله از خراسان آمده در آن مندرج بود که من برای استقامت زمستان جائی در تنگ ساخته ام در اینجا آسایش گرمی است چندان شدت گرمی نیست در تعمیر مکانات و حجرها مشغول هستم حضرت قبله قلبی روحی فداه یک لحظه سکوت فرموده ارشاد فرمودند که جمیع کارهای دینی و دنیاوی بریت موقوف اند و اجر و ثواب بریت مرتب من که تعمیر مکانات و حجرها و خدمت خانقاه شریف حضرت صاحب قبله نورانی مرقده الشریف میکنم بحضرت الله فی اللہ برای همانان فراد که از اوطان بعیده در طلب خدای آینه برائی طالبان درویشان که برای یاد الهی دین جا مشوق است

اینجاست نام جامعیت که در یک خراسان علامه فداه زمین سگزد واقع است و تنگ از بنیت میگویند که دو کوه یک از جانب مشرق و این جانب مغرب و یکجا واقع اند در میان هر دو کوه دو تپه در میان روان کوه را خروج کابل و تانی را خروج از غزنی است و در اینجا تنگ از فداه جاری است

و عبادت و ذکر مولی جل شانہ میکنند نہ این کار برای راحت نفس خویش و عیال و اطفال خویش میکنیم
 ملفوظ چہارم - روزی این باز نام محفل عالی بمقام حاضرش پیش حضرت قبلہ قلبی و روحی فادہ شخصی آمد و
 تحفہ خرگوزہ نور سیرہ برای طمع دنیاوی آورد فرمودند کہ مردمان بیقین می دانند کہ نزد عثمان و بن
 کہ تمام ندارد و بعضی بریا گمان کہ مییادارند حال من نیست ہر فتوحات کہ بمن میرسد خرج در دنیا
 میکنم غم فرودانم و ایضا بازاریا فرمودند کہ حضرت شاہ غلام علی شاہ صاحب قبلہ توکل و قناعت
 باین حد داشته بودند کہ یکبار برای خرچ کردن در دست چیزی نبود فاقہ رونمودند و ناردون یک حجرہ دال
 در دیر خود بستند باین خیال کہ این جا ہما کہ بہ بدن دایم کفن است و این حجرہ گویا است چرامردمان را
 برای تجویز تکفین خود مبتلا سازم سیزدہ روز در حالت فاقہ در آن حجرہ بودند کہ شخصی آمد برود حجرہ نشاند
 آواز کرد کہ این سیزدہ روپیہ برای جناب آورده ام قبول فرمائید حضرت شاہ صاحب قبلہ و از ہند آذر آمد
 شخص مذکور مبلغان مذکورہ در روزن دروازہ انارون حجرہ اہراخت بعد از آن کار حضرت شاہ صاحب
 قبلہ جاری شد و ہمیشہ عادت شریف این بود کہ برای خرچ خانقاہ شریف قرض گرفتہ صرف درویشا
 میکردن حتی کہ رفتہ رفتہ تادہ ہزار روپیہ نان بای قرض بیشتر بعد رسیدن فتوحات اول قرضہ
 سابقہ را دای فرمودند و بقیہ را خرچ خانقاہ شریف می نمودند و بعد تمامش قرض گرفتن شروع
 میکردند و ایضا فرمودند کہ از شخصی عیال از توکل و قناعت بسیار مشکل است اگر او بر نفس خود فادہ
 توکل اختیار میکند زن و فرزند او توکل نمیشوند بمصافق آیتہ کہ میر با ایہا الذین امنوا ان من ذوق حکم
 اولادکم عدو و الکہ فاحذروہم ضرور در بلا و فساد می آید از ہا بای کہ کرامی کسب یا ہنر کہ از اکل
 حلال باشد اختیار نماید کہ سنت پیغمبران علی نبینا علیہ و علیہم الصلوٰۃ والسلام است
 ملفوظ پنجم - روزی این حقیر بر تقصیر و حضور پر نور حضرت قبلہ و روحی فادہ حاضرش ارشاد فرمودند
 کہ یکروز شخصی سائل خراسانی آمد و گفت کہ ترا خدا تعالی بادشاہی دادہ است ما را جامہ ہای پوشیدنی اند
 سزنا پادہ من با و گفتم کہ اول پادشاہی ما ثبوت کن یعنی پادشاہان را ملک بدبا شد ما را نیز ملک ظاہر
 کن بعد از آن سوگم حصہ از پادشاہی خود شمار می بخشم اگر تو ازین راضی نمیشوی نصف پادشاہی بشمارم
 داد شخصی سائل لاجواب گشت و بیان نمود کہ غرض من سوال است پس ہرچہ دادنی بود موافق سوال
 او دادم فائدہ کلاہ کہ فرمودند کہ در عالم مشہوری غنا را ما ببرکت حضرت پیرو مشرد ما قاسم اللہ
 تعالی بسپر ہم الاقرس شدہ است ورنہ در جہان مثل ما مسکین نیست
 ملفوظ ششم - روزی این حقیر در محفل فیض منزل حضرت قبلہ قلبی و روحی فادہ حاضر شدہ شرف

آستان بوسی حاصل کرده در حضور فیض گنج شخصی سکه می گیان سنگه آمد قدس موی حاصل کرده عرض نمود که
بنام آنجناب شنیده آمده است ما در اسلام داخل نمایند و کلمه شریف و ذکر اسم ذات تلقین فرمایند
حضرت قبله یک غلام را ارشاد فرمودند که جوڑا این را به برید و تمام سرش را به تراشید بعد از آن تلقین در پیش
فرموده خادمی را ارشاد کرد که این را ترتیب نماز بیا موزان و تا مشرب الکریم نهاد بعد سه روز او را
بیعت نموده ذکر قلبی فرمودند فی الحال قلب او جاری گشت و یک ساعت مجزوب شد
ملفوظ مشتم - روزی بحضور فیض گنج حاضر گردیدیم شخصی از حاضرین مجلس عرض نمود که قبله در باب حلقه
برای ما بیان چیزی سندهست ارشاد فرمودند که درین باب چندین احادیث وارد اند و این حدیث
از زبان درافشان خوانند عن ابی سعید رضی الله تعالی عنه - قال خرج معویة علی حلقه
فی المسجد فقال ما اجلسکم قالوا جلسنا نذکر الله قال الله ما اجلسکم الا ذلک قالوا
الله ما اجلسنا غیره قال اما انی لم استخلفکم تهمة لکم و ما کان احد بمنزلة من رسول
الله صلی الله علیه وسلم اقل عنه حدیثا منی و ان رسول الله صلی الله علیه وسلم
خرج علی حلقه من اصحابه فقال ما اجلسکم لهمنا قالوا جلسنا نذکر الله و نحمد الله
ما هذنا لاسلام و من به علينا قال الله ما اجلسکم الا ذلک قالوا الله ما اجلسنا الا
ذلک قال اما انی لم استخلفکم تهمة لکم و لکنه اتانی جبرئیل فاخبرنی ان الله ع
جل بیاه بکم املا مکتبه

ملفوظ مشتم - روزی این عاصی پرمعاصی بحضور والا حاضر بود که حضرت قبله قلبی روحی فراه بعد نماز
فجر برای خواندن ختم خواجگان که معمول پیران با نقشبندیه مجرود است نشستند و جمیع خادمان رو به
خانقاه شریف گرداگرد یک دیگری جدا جدا ایستادند و پیش در میان فرجه گذاشته نشستند حضرت
قلبی روحی فراه ارشاد فرمودند که این چنین نباید که شیطان ازین فرجه درون می آید مانند آنچه بزرگوارین
شریف و ارواست بعد از فراغ ختم و حلقه این عاصی پرمعاصی عرض نمود که قبل از زبان درافشان
حدیث شریف فرمایند حضرت قبله این حدیث خوانند عن انس قال قال رسول الله صلی الله
علیه وسلم رصوا صنفکم و قاربوا بینها و احاذوا بالاعناق فوالذی نفسی بیدانی
کادی الشیطان یدخل من خلل الصنف کانهما الحدیث رواه ابو داود و ایضا ارشاد فرمود
که برای خواندن مشکوٰۃ شریف و بخاری و تفسیر مولانا روم صاحب و دیگر کتب احادیث معتبره و اقوال
مشکات شری یا بدو اکثر علماء و فضلا قرآن شریف میخوانند و تفسیرهای خوانند لکن کما حقہ نمی فهمند پس این

جوڑا یعنی لغزله ۱۲ سنه

شعر خوانند و شعری جمع العلم فی القرآن لکن : تفاسیر عنده افهام الرجال : وایضا ارشاد فرمودند که حضرت
 پیغمبر شد ما بر و الله سبحانه الشریف و نور الله مرقدہ المنیفة روزی یک کلام مجید طرخشین نامین من
 کردم که قبله شروع نیز بفرمایند حضرت ما را شروع فرمودند همین طور سه بار در اوقات منفرد از حضرت
 قبله قرآن شریف تبرکات شروع کردم بعد از چندین سال که برای زیارت حرمین شریفین رقم و بوقت پس
 در بند رعدن آمد در اینجا تا بیرون فائده شروع کردن کلام الله شریف که از حضرت پیغمبر خود تبرکات کرده بودم
 حاصل گشت و حجاب مقطعات و مشابحات قرآن مجید از من برداشته شد : را فهم گوید عینی عنده ازین کلام
 حضرت قبله قلبی روحی فاده معلوم گردید که فوائد و تاثیرات بعضی مقامات بعد از چندین سالها سال
 بظهور می آید : بعد از آن سبق مکتوبات حضرت خواجه محمد معصوم صاحب شروع شد در اثنای سبقت حضرت
 قبله قلبی و روحی فاده ارشاد فرمودند که فقهار که الصاق کعبین در وقت رکوع و سجود نوشته اند مراد حدیثی که درین
 باب وارد است تفهیمه اندام و از آن محازات و تسویه صفوف است در این باب جناب حضرت شاه
 عبدالغنی صاحب از مکة معظمه یک ساله بنام حقیر و حقائق و معارف آگاه مولوی غلام حسن صاحب شاد
 بودند : موقوفه نهم روزی در مجلس شریف حاضر شدم در آن وقت سبق مکتوبات حضرت امام ربانی قیوم زمانی مجدو
 الف ثانی رضی الله تعالی عنه شروع شد در اثنای سبق حضرت قبله قلبی روحی فاده ارشاد فرمودند که بین
 هندستان و اندلس است این جا اهل بنجا در فهم و زکاوت عقل و فکر از عالم اینجا فوقیت می دارد که اکثر مردمان این
 ملک برای تحصیل علم هندستان میگردند و در غرضه تبدیل علم تحصیل نموده می آیند موقوفه و هم روزی قاری
 در مجلس فیض منزل حاضر گردید و سبق کتاب در المعارف پیش حضرت قبله قلبی روحی فاده شروع کرد وقتی که
 عبارت با بنجا رسید و ایضا در آن روز تذکره اسمائی خواجهای نقشبندیه رضوان الله تعالی علیهم اجمعین آید
 حضرت ایشان فرمودند که خواجهای نقشبندیه که ختم ایشان مشهور است مفت اول خواجه عبدالغنی بخاری
 دوم خواجه عارف ریوگری سوم خواجه محمود انجیر فغنوی چهارم خواجه علی زینی پنجم خواجه بابائی ششم خواجه
 امیر کلال هفتم خواجه بهاء الدین نقشبند قاسم الله تعالی با سرار هم اللهم ارزقنی من فیوضها کم
 ولا تحرمنی من برکاتها میں یارب العالمین این عاضی پر معاضی عرض نمود که قبله این خواجه
 که پیران برای ما اندر دیگر طرقتها همین خواجها اندیاد دیگر و دیگر عوام الناس که برای حاجات دنیوییم خواجگان
 می خوانند همین بزرگان مراد اندیاد دیگر حضرت قبله قلبی روحی فاده ارشاد فرمودند که برای هر کس پیران خود
 خواجگان خود اند و برای ما همین پیران ما خواجگان اند : و فرمودند که من هم یک روز بخارست حضرت
 پیغمبر شد خود برداشته الشریف و نور الله مرقدہ المنیفة در این باب عرض نموده بودم همین جواب از

در این کتاب از اسان در نشان حضرت قبله ای تقصیر من هم ننشیده ام کن فرموده اند تا از تفسیر و تفسیر و تفسیر و تفسیر ازین
 این کتاب بود ۱۲۱۲

زبان گوهر نشان صادر شده بود موقوف باز و هم روزی این عاضی پر معاصی بوقت تخریب کعبه حضرت
 قبله حاضر بود و آنوقت حضرت قبله قلبی و روحی فداه بر مزار پیر الوار حضرت حاجی الحکیمین الشریفین
 جناب حضرت دوست محمد صاحب بروالد مضجعه الشریف و نور اللہ مرقده المنیف متوجه نشسته بود و در آن
 از چند ساعت از آنجا برخواستند در صحن مسجد خانقاہ شریف استراحت نموده که ظاہراً جامہ بار بکات بود میا
 خود انداخته مثل خواب در زک مشغول شدند بعد از چند ساعت مؤذن اذان فجر داد حضرت قبله قلبی روحی
 فداه برای خواندن سنت برخواستند و فرمودند که وقت سنت است سید امیر شاه صاحب خیال اینک
 شاید حضرت صاحب بخواب رفته بود نا عرض کرد که برای وضو آب بیام فرمودند حاجت وضو نام
 کمال کسر نفسی بیان ساختند که من گنجه گام و بیچ عمل نام بعد از آن در جوش آمده این آب فرمودند
 قطعه بزین پو سجده کردم زمین نام بردم که مرا خراب کردی تو بسجده ریائی بطواف کعبه فتم بحکم دم نداده
 که بزین در چه کردی که درون خانه آئی موقوف و او از و هم روزی در حضور پیر نور حضرت قبله قلبی را
 فداه حاضر شدم در آن وقت سبق مکتوبات حضرت خواجه معصوم صاحب شروع شد و فلیکه عبارت با
 رسید که فرضاً اگر عمر نوح بدهندم خطره غیر خطور نکند عرض کردم که قبله معنی این کلام فیض نظام حسین
 حضرت قبله قلبی روحی فداه این معنی ارشاد فرمودند که خطره غیر در باطن و بیچ تصرف نکن که مانع باشد از
 حضور او موقوف سیر و هم روزی در حضور پیر نور حضرت قبله قلبی روحی فداه حاضر شدم در آنوقت حقا
 و معارف آگاه جناب حضرت صاحبزاده مولوی محمد سراج الدین صاحب مظلوم و عمره در شده بخدا
 قبله عرض نمود که ختم حضرت چگونه مقرر شده اند ارشاد فرمودند که حضرت حاجی صاحب پیر شد با
 مضجعه الشریف و نور اللہ مرقده المنیف پیش حضرت قبله شاه احمد سعید صاحب عرض کرده بود
 چیزی از کلام فرمانید که برای حضرت قبله مابیت ثواب ختم خوانده شود حضرت احمد سعید صاحب
 یا رحیمه کل صریح و مکروب و غیاثه و معاذه یا رحیم ارشاد فرمودند و جناب حضرت
 مولوی سعید بخش صاحب باره طلب کردن اجازت ختم شریف از دینی عریضه تخریر کرده بود و جناب
 حضرت پیر مرشد ما بر اللہ مضجعه الشریف نور اللہ مرقده المنیف در جواب آن عریضه بن ختم شریف از قام
 رب لا تنزنی فداه و انت خیر الوارثین بعد از آن من هم پیش پیر مرشد خود عرض کردم که
 خواندن این ختم شریف مرا هم اجازت دهند فرمودند که اجازت است پس حضرت قبله قلبی روحی
 فداه ارشاد فرمودند که دیگر ختم های حضرت نیز اینچنین جاری شده اند در این میان جناب حضرت صاحب
 مولانا مولوی محمد سراج الدین صاحب جناب مولوی حسین علی صاحب تماس نمود که قبله

ختم شریف در حیات پیران جاری شده بود تا بعد وفات از زبان درافتشان فرموده که در حیات
پیران مقرر شده بود تا بعد از آن جناب حضرت صاحبزاده صاحب مباح و صاحب لوی ضام و صاحب
سوال کردند که قبله برای خواندن ما خواران مهم چیزی از کلام اجازت فرمایند تا در فرموده که من این قدر لیا
ندارم که برای ما ختم خوانده شود باز آنجا نموده که قبله سنت حضرات همین چنین جاری آمده است که برای ما کمبندگان
مجدد حضرت ایشان هستند که فیض و نفع از ایشان گرفته ایم بعد از آن تا آن فرموده که این چنین جرأت کرده میشوید
که در وقت حیات فقیر بحضور من از پیران پیر و مشران ما بروا الله مضجعه الشریف و نور الله مقاره المنیف ختم برای فقیر
خوانده شود بعد از آن جناب مولی حسین علی صاحب عرض نمود که قبله ما کمبندگان در جاهای دیگر خوانیم بعد از
توقف در روز دیگر جناب حضرت صاحبزاده مولانا مولی محمد سراج الدین صاحب پیش حضرت قبله عرض
نمود که قبله چیزی از کلام برای ختم شریفش ارشاد فرمایند حضرت قبله بن سعید شریف آخر بخاری از زبان
گوهر نشان خوانده اند این است حدیثی از حاکم بن اسحاق بن حاکم بن فضیل عن عماره بن المقفّع
عن ابی ذر عن ابی هریرة رضی الله عنه قال قال النبی صلی الله علیه وسلم کلینا
حبیبان الی الرحمن خفیفتان علی اللسان ثقیلتان فی المیزان سبحان الله و بحمد الله سبحان
الله العظیمه و ارشاد فرموده که اول صابا در روز شریف و پنجصد بار این حدیث شریف یعنی
سبحان الله و بحمد الله سبحان الله العظیمه مع زیادت لفظ آخری و بحمد الله و صد بار در روز شریف
آخر چنانچه معمول دیگر ختم است خوانده شود لکن در حین حیات فقیر در خاتمه شریف خوانده شود
بعد از آن اختیار است و ایضا فرموده که لفظ و بحمد الله که در آخر حدیث زیاده کرده شماره پیران شد با و الله
مضجعه الشریف و نور الله مقاره المنیف همین طور فقیر را برای خواندن لطیفه نشان داده بود تا در فقیر همواره
بعار صلوٰة تنجید و طیفه می خواند و در تری شریف جلد دوم باب ماجاء فی فضل التسیح و التکبیر و التهلیل
و التحمید در بحیث من قال سبحان الله العظیمه و بحمد الله عرسنت ل نخله فی الجنة و در حدیث
دیگر من قال سبحان الله و بحمد الله مائة مرة غفرت له ذنوبه و ان کانت مثل نهد البحر نیز آمده است
ملفوظ چهارم روزی در محفل فیض منزل حاضر گردیدیم در آنوقت سبق مکتوبات حضرت خواجه محکم
صاحب شروع گردید در اشارت سابق جناب مولی حسین علی صاحب سوال کرد که قربانت شوم اگر
شخصی سوره واقعه چنانچه در حدیث شریف آمده است من قرء سوره الواقعة کل لیله به
تصبه فاقه ابدی تنگی رزق بخواند غایتی لامر اینکه ثواب قرآنه حاصل نشود نه اینکه گناه باشد
چنانچه ریاض عبادت حضرت قبله فرموده اند بیشک گناه نیست و لکن نزد اهل الله درین وبال است

باز جناب مولوی صاحب موصوف عرض نمود که قبله اگر شخصی کسی بطریق موافق شریعت کند گناه هم نیست
 و وبال هم نیست و در خواندن قرآنه برای تنگی رزق چه وجه است که وبال دارد حضرت قبله قلبی و روحی
 فداه از زبان در افشان این سلاک منظوم از دهان مبارک انظار فرمودند که قرآنه قرآن شریف مهیا برای
 امری عظیم بودیم استعدادی خویش در غیر صرف اصلی خود آنرا صرف کرد بخلاف کسب که او موضوع برای
 همین امر است موقوف پانزدهم روزی این عاصی پر معاصی در حضور آن قبله نام حاضر گشت در آن
 وقت سبق مکتوبات حضرت خواجہ محمد معصوم صاحب شروع شد و در آثار سبق جناب مولوی حسین علی
 صاحب سوال کرد که قبله چون ملاکار درین طریق بر صحبت پیر مرثا منحصر است و صحبت ما مردمان به نسبت
 قدر با خانگی یا به سبب عدم کمال محبت میسر نمیشود لکن بسیاری از ارباب کمال چرا صحبت دائمی اختیار
 نمودند بلکه در صحبت شیخ مانده باز مرخص میشوند با غش صحبت حضرت قبله فرمودند که میتیک صحبت
 شیخ ضروریست و ترک صحبت آن نهایت نخل بلکه اهل تصوف فرموده اند هر که تا ده روز مانا زوار دین
 است و اگر یازده روز مانا آن از زمین است و آنکه جان خود پیش پیری سپارد و مثله
 کاملیت بین یدی الغسال شود آن حکم مرید دارد لکن چون پیر کامل کمال می داند که این پیر باین
 قدر رسیده که غیبت و بعایس راضی نخواهد رسانید و فرستادن آن منافع متعلق می باشند و لاچار
 آن را رخصت کنند و آنهم اینچنین غیبت نباشد که باز با کل ملاقات حاصل نشود بلکه مدت بعد
 می آید باز جناب مولوی صاحب موصوف عرض نمود که قبله حال ما نند ما و اردین چگونه باشد فرمودند
 این هم خوب است ما لمرید رک کله لایترک کله موقوف شش روزم روزی در حضور حاضر شد
 در آن وقت مکتوبات حضرت خواجہ محمد معصوم صاحب شروع شد و وقتیکه سبق بمکتوب بست و سوچ جانان
 بیگم رسید حضرت قبله قلبی روحی فداه ارشاد فرمودند که بهند و نشان را حق تعالی فهم زد و علم دانای عطا فرمود
 است اکثر باشندگان آنجا زکی الطبع می باشند بیان فرمودند که در دلی شریف دختر فرزند جناب شاه عبدالعزیز
 صاحب معظ کلام اللہ شریف و حدیث شریف و ثنوی مولانا روم صاحب میگردند و جمعی زبان کشید و روغن
 ادب جمع میشدند و ایضا ارشاد فرمودند و فلنیکه فقیر در بهنستان رفته بود در آنوقت مراسلات از طرف متولیان
 نزد فقیری آمدند و عبارت های گوناگون و رنگین الفاظ علمیه لغات ذقیقه در آن منارج می بودند که علمای
 ملک اینچنین خطوط نخواهند نوشت موقوف مقصد هم روزی پنجشنبه بعد از صلوٰة عصر سیم محرم الحرام ۱۳۱۳
 کترین و کترین خادم دیرین بحضور حضرت قبله قلبی روحی فداه حاضر بود حضرت قبله حوال حال خویش باین
 طور ارشاد فرمودند که وطن ما از ابا و اجداد شهر لونی است روزی بیاس خاطر بر ادرم سعید که در آن

وقت نزد مامون صاحب مولوی نظام الدین در شهر کوه سببهاران سبق ز لیجانی خواند من جاہلای پوشینی
 در انجا برده برادر عزیز را رسانیم بعد از آن مامون من مولوی نظام الدین صاحب فرمودند که شما از پیر
 من که اسم مبارک ایشان حضرت حاجی دوست محمد صاحب است و کثری ایشان نزد شهر چودھوان
 قیام میدارند خبری و احوالی میاری یا به من در جواب بیان کردم که ما را هیچ خبر نیست و نمیدانم که پیشما کرام
 کس هستند و کرام جا قیام میارند و قنیکه زانجا واپس میثدم مامون من مولوی نظام الدین صاحب
 فرمودند که شهر چودھوان در راه شما است سلام من به پیر من برسانید و عرض بکنید که در ایشان جناب
 که برای کاری در انجا آمده اند فردا حاضر بحضور خواهند شد بنده رخصت شده بشهر چودھوان در کثری حضرت
 ایشان آمد و بطور عابریل پیش حضرت صاحب رفته پیغام سلام مامون صاحب خود رسانید حضرت
 صاحب بن مخاطب شده فرمودند در رویشان من که در انجا رفته اند کرام وقت می آید عرض نمودم که
 قبله فردا خواهد آمد پس ہمتی گفتگو کرده روانہ بدرس خویش شدم بعد از چند مدت غلبہ ذوق و شوق
 الہیہ در رسید و ہر وقت و ہر لحظہ استغراق طاری میشد حتی کہ از مطالعہ کتاب و سبق باز ماندم پیش استاد
 خود عرض کردم کہ حالاً از من تحصیل علم نمی شود کہ محبت الہی روز بروز کمال غلبہ می کند ارادہ مصمم می
 دارم کہ پیش کسی اہل اللہ حاضر شدہ بیعت نمایم استاد صاحب فرمودند تا این آخر ہدایہ کہ قاری باقیست
 با تمام رسانید بعد از آن انشاء اللہ تعالی من نیز ہمراہ شما میروم و ہر دو بیجا بیعت می نمایم
 من عرض نمودم کہ در انتظار ختم کردن ہدایہ چہ روز توقف یا پروا ترا خطراب بار چہ کمال است
 کہ استغراق ہر وقت غالب است و بیچکار نمیگذارد من ضرور بفضالہ تعالی فردا روانہ خواہم شد در این نشانی
 برادر کلان استاد من کہ استاد من بودند فرمودند کہ اگر اختیار کردن فقیری ارادہ شما بالیقین است
 بسیار مناسب است کہ بانیکار حکم باش من بیان کردم کہ حالاً از تہ دل ہمیں ندای بر آید کہ بخار
 جناب حضرت حاجی دوست محمد صاحب بیعت نمایم بعد از آن از درس خود بارادہ بیعت روانہ
 بطرف شہر چودھوان شدم و قنیکہ بر نہر شہر موسی زئی رسیدم از سبب ذکر و غالب شدن نسبت
 حرارتی سخت در وجود من پیدا شد یک لحظہ در نہر شسته غسل کردم با وجودیکہ در وقت آنچنین قوہ
 داشتہ بودم کہ اگر در ماہ ہاڑ از وقت دوپہر شہر روانہ میشدم تا وقت غروب آفتاب سفر پایادہ میکردم
 و از سبب گرمی دل تنگ نمی شد بعد از انجا روانہ شدہ بوقت عصر روز جمعہ ۸ ماہ جمادی الثانی
 ۱۲۶۶ ہجری بخیرت جناب حضرت حاجی دوست محمد صاحب حاضر شدم و عرض بیعت نمودم
 حضرت انکار فرمودند کہ فقیری اختیار کردن بسا مشکل است باز عرض کردم کہ من محض برای انیکار

فیض منزل حاضر گردید در آن وقت حضرت قبله قلبی و روحی فراه بیان فرمودند که یکبار جناب
 حضرت لعل شاه صاحب برای حج بیت الله شریف بطرف حرمین الشریفین تشریف برده بودند در
 مدینه منوره یک گروه درویشان بمعه پیرانشان دیدند که حلقه زده میگردیدند و دست بردار
 میزدند و میخواندند یا شیخ عبدالقادر جیلانی شنیدند و پیرانشان بطور توجه بطرف یک مرد خود نگاه
 کرده ضرب حق زد باز همین طور گردیدند و پیرانشان باز همین طور بطرف دیگر مرد خود نگاه کرده
 ضرب حق زد علی هذا القیاس همین طور تمام درویشان خود را توجه نمودند من گفتم که طریقه قادریه داشته
 بودند و ایضا بیان فرمودند که فقیر نیز و تنبک برای حج شریف رفته بود و بعد تمام کردن ارکان حج بمدینه
 منوره جان خود را رسانیدم و جانی استقامت ما متصل روضه مطهره بود یک وزد و شناری آمد و
 گفت تشریف بیارید که تماشای مردمان قادریه کنیم که معمول ذکر ایشان عجب طریق است او را جواب
 دادم که فقیر برای تماشای دیدن و غیبت و عیب جوئی دیگران نیامده است فقیر برای عاجزی زاری
 آمده است که مرا حق تعالی اتیان حبیب خود صلی الله علیه و سلم کامل عطا فرماید و ایضا ارشاد فرمودند
 که فقیر اکثری مرتفق برای ملاقات و حصول شرف صحبت از نسبت نمیرد و موقوفه ششم روزی این
 خادم گم نام در حضور آن قبایه انام و کعبه خواص و عوام حاضر گردید در آن وقت تذکره نهاد میان
 آن عرض کردم که قربانت شوم انسان را که اول درجه فنا حاصل شد پس از آن معرفت الهی که مقصود
 حاصلست چه حاصل میشود حضرت قبله قلبی و روحی فراه ارشاد فرمودند که فنا عبارتست از این است
 شخصی را باید که نه بشادی جهان نشاد میشود و نه بغمی جهان غمگین میشود و جمیع اعمال و افعال ذات
 خود را و جمیع ممکنات را بیچ میداند و نیست و نابودی بیند بجز خدای عزوجل پس میسر شدن همین
 فنا کمال معرفت الهی است موقوفه لیست و حکم - روزی فردی بمحفل عالی حاضر گردید در آن وقت
 شدت گرمی بسیار بود شخصی ستاده شده با زن برای دفع گرمی بر سر مبارک حضرت قبله قلبی و روحی فراه
 جنابانید ازین کار او را منع فرمودند که اینچنین ستاده خدمت کردن نباید بنشین او پیشدست بازان
 شخص عرض کرد که قبله من خادم هستم پس خدمت کردن ما را واجب است فرمودند که بیشک خدمت
 ما تراست لکن آنقدر که در شریعت مصطفویه روا هست نه خلاف آن پس شنیدن این کلام
 فیض نظام از زبان گوهر نشان شخصی مذکور یک نعره زده مجذوب شایکی مولوی در آن محفل ششست
 بود حضرت قبله با و مخاطب شده فرمودند که نسبت حضرت خواجه نقشبند صاحب قبله رسانست چنانچه
 به بینید حال این شخص مجذوب را و نسبت مجددی حضرت جناب امام ربانی صاحب مشکل است

له فی الامکنات
 المعصومین
 المعرفه بالفناء
 ح ۱۲

ملفوظ لیست دوم - روزی این کترین با نقیبه اصحاب بن حاضر شد حضرت قبله قلبی روحی
 فداه بیان فرمودند که یک روز پیر و مرشد ما بروا الله مضجعه الشریف و نور الله مرقه المنیف رضی الله
 تعالی عنہ وارضاه عناد صحرا برای قضا حاجت نشستند ناگهان به فم یک برگ گیاه سبز از زمین برکنند
 بعد چند سال ازین امر استغفار کرد و در آن زمانه با مردم که در ملک تو بغیر ضرورت اسراف کردم همیشه
 این عادت مبارک بود که اگر کسی از درویشان ادنی چیز مثل پاچه شتی یا پیشک و خاشاک بغیر اسراف
 بجا میکرد بسیار ناراض شده بجز میکردند که این مال خراب است چرا اسراف و بی ضرورت صرف کردی
 بلکه بردارید و ازین نفع حاصل نمائید کل اشیا حکم مال دارد و مال را بی ضرورت نقصان بر باد کردن
 اسراف است **ملفوظ لیست سوم** - روزی این خاکسار در حضور فیضیگنوز حاضر گردید حضرت قبله قلبی
 روحی فداه ارشاد فرمودند که یکبار پیر و مرشد ما بروا الله مضجعه الشریف و نور الله مرقه المنیف رضی الله
 تعالی عنہ بسبب خوف فساد دشمنان سفر خراسان را ترک نموده اقامت در کوه کسیر که بکوه سلیمان مشهور
 است اختیار نمودند و فتنه جناب حضرت شاه احمد سعید صاحب قبله ازین ماجرا خبردار شدند
 مکتوب باین مضمون بنام نامی قبله ما تخریر فرمودند که دروغ بی فروغ جز رسوائی نیست بکار بار
 خویش سرگرم باش و صبح دیده احمد دل همراه تست انت کافی انت شافی فی مہبات الہیۃ انت
 حسبی انت ربی انت لی نعم الوکیل یریدون لیطفون نور اللہ بانوارہمہ ط و اللہ بمنہم
 نورہ و لو کبرۃ الکفر و دن ط **ملفوظ لیست چهارم** - روزی بمجلس فیض منزل حاضر گردیدم عرض
 متضمن احوال رویا که بر این اختر گذشته بود بحضور حضرت قبله قلبی و روحی فداه گذرانیدم مضمون
 خواب بعینہ مینویسم **قر بانت شوم** - روز گذشته بوقت دوپہر در عالم رویا می بینم که بر مزار شاه
 ترکمان صاحب که در قرب خانقاه شریف دہلی واقع هست گذر کردم و در دل خیال گذرانیدم کہ این
 بزرگ شاید صاحب نسب نیست شهرت بسیار دارند لکن اسناد بزرگی ایشان از کسی بسامع نرسیده است
 بغیر خواندن دعا و فاتحه از آنجا عبور کردم چند قدم از درگاه ایشان بیرون زفتم بودم کہ احوال باطن این
 کترین تباہ و برباد شد و بر قلب سیاهی بسیار طاری گشت نہایت جبران و پریشان ماندم حتی کہ از
 اندوه طاقت رفتن مانند بنشستم بسبب خوف اینجالت باز برگردیدم و بر مزار شاه ترکمان صاحب
 دعا و فاتحه از دل خواندم فی الفور در آن ساعت حال خود را بحال دیدم دل اطمینان گرفت و جان
 بیدار شدم بطائف خود متوجہ شده دریا فتم کہ ذکر جاریست واجب دانسته عرض نمودم اگر از
 تعبیر این خواب چیزی ارشاد فرمائید تسلی خاطر گردد و آئینہ بر آن عمل نموده آید (۱۲) حضرت قبله قلبی رو

فداه بر پشت عرضی جواب ارقام فرمودند آنرا تبرگایزادینمایم و آن انبیت جواب باطنی در حق
 مسلمان گناهی است در شرع شریف و بجهت عارضه گناه سیاهی بر باطن محسوس گردید چون نام و
 تائب گردیدی نورانیت ذکر ظاهر گردید و شاه ترکان صاحب مرحوم بزرگی باشند که از شریف
 ایشان در آن شهر مشهور و معروف است آنیده در باره هیچکس از احیایا بشر یا موتی و بطنی نباید نمود
 موقوف است و بچشم روزی این کترین بجنور فیضگور وقت تجرد درین خانه حاضر گردید حضرت
 قبله قلبی و روحی فداه به بنده مخاطب شده فرمودند که در روز عرس شریف حضرت پیر و شریف
 ما بروا الله مضجعه الشریف و نور الله مرقد المنیف و رضی الله تعالی عنه در باطن خویش ترقی تاثیر یافته
 یانه هم عرض کردم که قبله بسیار تاثیر معاسه کردم فرمودند که در کرام مقام ترقی دید عرض کردم که در مراقبات
 مشارب یعنی همه لطائف در جوش و خروش آمدند و عجیب حالت روی نمود و چند ساعت عالم مبهوشی
 غالب گشت باز بمیر صاحب قلندر مخاطب شده ارشاد فرمودند که در آن روز عرس شمارا چه ترقی
 تاثیر بظهور پیوسته او شان عرض کردند که قبله در خانقاه شریف بیچ روز از تاثیر خالی نیست و لکن در
 روز عرس شریف کیفیتی هویدا شد که از زمین و آسمان خبر نداشتیم بودم بلکه اینچنین معلوم گردیده که
 گویا از مزار پر انوار شعله نور بیرون آمده بلند شدن گرفت حتی که تمام عالم خاص و عام را فرا گرفت باز
 حضرت قبله قلبی و روحی فداه از زبان گوهر نشان ارشاد فرمودند که عادت زنان هر دیار و امصار
 است که هر روز خانه را جاروب میکنند و از گرد و غبار و خس و خاشاک صاف می نمایند که کورت و
 کلفت دور میشود که مبین را از صفائی مکان نوعی خوش اسلویی و رونق بنظری آید و روشنائی خاطر زیاده
 تری گردد و قلب صوفی نیز همین مثال میآورد باید که قبل از مراقبه چندین تسبیح استغفار و تمهیل کرده
 گرد و غبار که بسبب جهانداری بر قلب نشسته است شست شو نماید خس و خاشاک که از جهت بشریت
 بر قلب افتاده است صاف کند و از جمیع خطرات دل را پاک سازد و سوائی محبت حق تعالی بجز آن
 مراقبه کند و متوجه فیض شود انشا الله تعالی فیض خالص می آید و فیض یاب گردد و روشنائی خاطر حاصل آید
 در نماز کورت و آلاش که از علائق و عوائق بر قلب استاده است فیض را نیز مگر میکند چنانچه بارش
 باران که پاک صاف مصفا بر کوه میبارد و آب باران با گرد و غبار آفتابی که بر کوه افتاده است آمیزد و بر
 بلندی و سستی کوه که توده خاک می دارد در آن آب باران خلط شد و فتنیکه آن آب زیرین کوه آمد
 بسیار غلیظ و مکرر گردد که دل آدمی از حد نفرت میکند که نه قابل نوشیدن میماند و نه بشستن جامه
 بکاری آید که خود مکرر است جامه را چه طور سفید نماید بلکه یکس قطره از آن آب اگر بر جامه سفیدی افتد جامه را

ایازین

داغدار بسیار دونه در چنق طعام و مالیدن آرد استعمال نمایند غرضی که در صفائی آب باران هیچ
 نقصان نیست لکن از آمیزش خاک و آتش خس و خاشاک بد رنگ غلیظ و مکرر میشود و سه
 شیرازی علیه الرحمته می فرماید که باران که در لطافت طبعش خلط نیست در باغ لاله روید در
 شور بوم خس بعضی بعضی ناواقف میگویند که در صحبت فلان فقیر اینچنین تاثیر حاصل شد و در توجه
 فلان بزرگ اینچنین فیض حاصل گردد مگر حلال این زمانه نمیدانند که چه طور فیض حاصل شده است
 اگر فیض او فقیر صفائی میبارد فیضیاب کند و اگر فیض او بزرگ مکرر است دیگر آنرا نیز مکرر میسازد
 تفصیل فرمودند که فقر و بزرگان غیر شرع را نیز فیض می آید و تاثیر میبارد و لکن تاثیر فیض ایشان
 مثال آب مکرر است که خود مکرر اند و دیگران را هم مکرر بسیار نازد و حاصل می آید که
 انسان را به هوا و هوس تشاده میکند و اغلب بسیار ذرات نفسانی و شهمونی و دل را سرد میکند از کارها
 دین بزرگان اهل الله که شرع اند فیض و تاثیر ایشان مثال آب مقصفا میبارد و پاک صاف
 است و در قلوب مردمان زودتر مسرت میکند و فاعله از فیض و تاثیر ایشان این است که
 انسان را آماده میکند بر کارهای دین و نفرت میدهد از لذات نفسانی و شهمونی و خاطر را
 سرد میکند از ماسوی الله و ایضا فرمودند که بزرگان فرموده اند و اصل الله در کتب با تصوف
 نوشته اند که صوفی را اول بیاید که ادب خانقاه فقر و بخت و در آنجا با ادب میماند که خانقاه بزرگان
 جایی فیض است **ملفوظ است و ششم** یکبار حضرت قبله قلبی و روحی فداه در موسم زمستان
 با مرض گوناگون مریض بودند و مردمان برای عیادت از اطراف و جوانب بکثرت آمده بودند
 این خادم در بین بحضور و الا با آخر وقت تجمه حاضر گردید در آن مجلس دیگر مخلصان درویشان
 خانقاه شریف نیز جمع بودند در آنوقت حضرت قبله قلبی و روحی فداه از زبان گوهر نشان اشاد فرمودند
 که بعد از نماز مغرب در حالت مرض تنگی زده نشسته بودم و در دل خیال کردم که خداوند این تمام
 مخلوقات که برای عیادت مرض من جمع آمده اند و از جهت بیماری من در تکلیف انداگر وقت من
 با خرسیره است زود خاتمه بخیر کن که مردمان بسبب من تنگ نشوند و اگر ایام زنگاری من باقی اند
 پس صحت عطا فرما که اضطراب دوستان درویشان دفع شود در این اثنا قدری نقابست از جهت
 امراض غالب شده و بیحوشی آمد در آن حالت دیدم که حضرت غوث صیدانی محبوب سبحانی حضرت شیخ
 عبدالقادر جیلانی صاحب حضرت شاه غلام علی شاه صاحب حضرت شاه ابوسعید صاحب
 حضرت شاه احمد سعید صاحب حضرت حاجی دوست محمد صاحب قبله بر و الله بنجی شریف و نور الله فرقد

المنیف و رضی اللہ تعالیٰ عنہم تشریف شریف ارزانی فرمودند و با فقیر مصافحه نمودند و حضرت عزرائیل
 علی نبینا وعلیہ السلام نیز تشریف فرما شده بفقیر مصافحه کردند و از پیشانی مبارک ایشان تجلی نورمانند
 شماره بطهور پیوست در دل خیال کردم که تشریف آوری این حضرات کرام حضرت عزرائیل علی نبینا
 وعلیہ السلام از دو امر خالی نیست شاید که وقت فقیر باخر رسیده است یا صحت حاصل میشود بعمره
 یک ساعت کامل از زیارت ایشان مشرف بودم بعد از آنحضرات کرام علیہم الرضوان و حضرت عزرائیل
 علی نبینا وعلیہ السلام برخواستند از آنوقت در امراض فقیر قدری تخفیف معلوم میشود بشذیبار این سخنان
 از زبان درافتان همه حاضر مجلس شکرانه خداوند بکریم ادا کردند **ملفوظ السبت و ہفتم** در روز عرس
 شریف جناب حضرت حاجی دوست محمد صاحب بروالد مضجعه الشریف و نور اللہ مرقدہ المنیف و
 رضی اللہ تعالیٰ عنہ بحضور قبلہ انام حضرت قبلہ قلبی و روحی فداہ حاضر بودم کہ شخصی مولوی از خادمان
 پیش حضرت قبلہ آمدہ عرض نمود کہ قبلہ ما برای خواندن چیزی از وظیفہ فرما تبار کہ بر آن مواعظتہ و عمل
 نموده آید ارشاد فرمودند کہ یک سبح استغفار بعد از نماز عصر و قبل از نماز مغرب بخوان و یک تسبیح
 استغفار و یک تسبیح سبحان اللہ و بحمدہ سبحان اللہ العظیم و بحمدہ بعد از نماز تہجد و قبل
 از نماز فجر بخوان انشاء اللہ تعالیٰ فائدہ عظیمی بخشد **ملفوظ السبت و ہفتم** روزی در حضور فضیگنور
 حضرت قبلہ قلبی و روحی فداہ حاضر گردیدم فرمودند کہ اگر جواب مراسلات نوشته اند بسیار حسب
 فرمودہ آورده ملاحظہ کنانیدم در جواب یک خط کہ بنام حقائق و معارف آگاہ جناب حافظ محمد باقر
 صاحب بود این عبارت نوشته بودم کہ واقعہ جانگداز از انتقال حضرت لعل شاہ صاحب مرحوم
 چندان غم و الم دادہ کہ از حد تقریر و تحریر بیرونست و چنان آتش بر دل افروختہ کہ سرد شدن آن
 ممکن نیست فرمودند کہ آئندہ اینچنین الفاظ منویس و بجا آن از دست مبارک خویش این عبارت
 نگاشتند الحق انتقال حضرت شاہ صاحب مرحوم مصیبتی است سخت او تعالیٰ شانہ آمرحوم را
 غریق بجا غمخوار فرمودہ و پس مانده گانرا بفیوضات حضرات کرام فائز سازد برب العباد باز
 فرمودند کہ در جواب خطوط اینچنین الفاظ باید نوشت کہ منضم دروغ نباشد و سهل و عام فہم باشد
 و ایضا فرمودند کہ فقیر نیز چندین سال خدمت تحریر جواب عراقضات و غیرہ پیش پیرو مرشد خود کردہ
 بودم روزی در یک جواب عرضی بجای گلہ اشتراک اروانہ جات نوشتم فرمودند کہ باز اینچنین لفظ
 غریب منویس **ملفوظ السبت و ہفتم** روزی فدوی بحضور فضیگنور حاضر گردید حضرت قبلہ قلبی و
 روحی فداہ از لسان گوہر نشان ارشاد فرمودند کہ عالمان این عصر میدانند کہ علم دینی دیگر

است و علم تصوف و فقری دیگر علم میخوانند و نمی فهمند که جمیع فقها در کتب فقه متابعت خوار و رسول
 نوشته اند پس بر این عمل کردن که حقیقت عین فقری است و کمال تصوف اگر کسی را نشانی نمیشود بسیار نزد فقیر که
 در کتاب کسب از لطیفه قلبی و اثره لایعین کلمه تصوف بیان کنم انشاء الله تعالی بزبان خویش اقرار خواهد کرد که
 صحیح است و درست البته یک حالات مقامات اند که بواسطه بیان کبار تا شیر بر هر مقام میرود و درین باب علمای
 را چه تعلق و ایضا فرمودند که کتاب مشکوٰۃ شریف از حضرت پیر و شکر خویش قدسنا الله تعالی بسرم
 الاقارین خوانده ام و فنی که بر کتاب البیوع رسیدم حضرت قبله فقیر مخاطب شد فرمودند که این را هم
 میخوانی عرض کردم که قبله حاجت ندارم در کار بیع و شرا را تعلق نیست فرمودند که صلاح من نیز همین
 است که این را بگذارم نه من چیزی میبارم و نه تو بعد از حضرت قبله این بیت خوانند صیت علم کثیر آمده
 عمرت قصیر آنچه ضرورت است بدان شغل گیر باز کتاب الآداب ما را شروع کنانیدنا
ملفوظ سی ام روزی در حضور فیضی که در آن شب در آنجا بودم شخصی عرض کرد که قبله بزرگمست در فلان جا که
 برای ملاقات نزد خویش کسی نمیگذارد و بعد از یک لحظه ارشاد فرمودند که حضرت پیر و مرشد ما قاری است
 سوره الاقارین یکبار از خدای فیض بود و بعد از آن عرض کردند که قبله اگر بعد نماز عشاء کسی شخص نزد جناب
 نیاید بهتر است که چند ساعت استراحت می فرمایند فرمودند هر کس که برای ملاقات می آید هیچکس را بهر وقت
 مانعت نکند خلق الله که برای زیارت فقر و بزرگان میزند حساب خلاص خویش فیض حاصل مینمایند کسی
 که خلاص یاده آورده است فیض زیاده می برد کسی که اخلاص کم آورده فیض کم میبرد و کسیکه اخلاص
 نی آورده خالی از فیض می رود باز مثال فرمودند مردمان که در بازار میزنند حساب فتن خویش سیاب خرید
 مینمایند کسیکه زاد زیاد میبرد و سیاه خرید میکند و کسیکه زاد کم میبرد و سیاه کم خرید مینماید و کسیکه
 دست صحیح ندارد خالی واپس می آید سعیدی شیرازی رحمة الله علیه فرمایند بیدیت ای تهریست رفته در
 بازار سمت بر نیادری ستار **ملفوظ سی و یکم** روزی در محفل فیض منزل حاضر گردیدم در آن وقت
 حضرت قبله قلبی روحی فداه حاضرین مجلس را سخنان نصیحتانه عجیب و غریب میفرمودند در انشاء کلام
 این عبارت میخواندند که حضرت شاه صاحب قبله حضرت شاه غلام علی شاه صاحب بلوی میفرمایند که
 اے برادر هوس بگر است و جان بازی دیگر امروز درویشی بلقمه فروشی است خدا تعالی ازین درویشی که دین
 فروشی است توبه دهد اول مسامانی درست کنم بعد درویشی **ملفوظ سی و دوم** روزی فقیر بحضور انقبای
 برنا و پیر در روز عید اضحی حاضر گردید ارشاد فرمودند که روز عید عبارت از عبادت مولی است و
 درین روز مردمان که از صبح تا شام نزد فقیر برای مبارکبادی می آیند وقت فقیر ضائع میکنند چه کنم

هر روز گردانی از مردمان در این روز مناسب تا نام و ایضا فرمودند که در ایشان خانقاه شریف را
 بعضی بعضی اوقات در کار خدمت خانقاه شریف مشغول می‌باشم و در ایشان این مانه که از علم تصوف خبر
 ندارند و کوتاه فهمند فائده اینکار به نظر ایشان نمی‌آید فائده در ویش خانقاه شریف که نان گندم
 صبح اوام صبح و شام طیاری بخورند و جامه بلا تکلیف می‌پوشند از خوراک پویشاک هیچ اندیشه ندارند مبادا
 خطرات ماسوی التدر در قلوب ایشان خطور نماید ازین سبب گاه گاه در کار خدمت خانقاه شریف
 صرف می‌باشم که توجه خواطر ایشان با نظر مائل نشود و ایضا فرمودند فقها که در کتب طلب العلم فریضه
 نوشته اند صحیح است و لکن هر کار که انسان اختیار میکند طلب همون علم بری و در آنوقت فرصت مثلاً شخصی که
 حج می‌آید مسائل حج یادداشتن در آنوقت او را فرض اند و شخصی که بجهان‌اندازی تعلق می‌آورد مسائل بیع و ثمر زیاد
 شدن او را فرض اند و کسی که بکسب است مسائل کفایت او را چه فائده می‌آید کسی که بکسب است مسائل نکاح و طلاق باوجه
 نسبت دارند و ایضا فرمودند که علم فقه صوفی را قدری کثافت قلب پیدا میکند لکن جمال درستی غفایان تقصیر
 مضحک سازد در آنوقت جناب مولوی حسین علی صاحب نیز حاضر حضور شسته بودند حضرت قبله بن خادم
 دیرین را ارشاد فرمودند که از تسبیح خانه کتاب مستطاب جلد اول مکتوبات حضرت امام ربانی مجدد الف ثانی
 رضی الله تعالی عنه بسیار حسب فرموده آوردم جناب مولوی صاحب موصوف را این عبارت نشان فرمودند
 عبارت مکتوب هشتم - و علمای ظاهر اهل سنت هر چند در بعضی اعمال مقصر باشند اما جمال درستی
 تقانند اینها در ذات و صفات آنقدر نورانیته دارد که آن تقصیر در حسب آن مضحک و ناچیز در نظری در آید
 بعضی متصوف با وجود ریاضات و مجاهدات چون در ذات و صفات آنقدر درستی عقیده ندارند آن
 جمال در اینها یافته نمی‌شود و محبت علما و طلبیه علوم بسیار پیدا شده روش ایشان خوش می‌آید و آرزو
 دارد که در جبرگه اینها باشد و تلویح را از مقدمات اربعه بطالب علمی مباحثه میکند و هدایه فقهیه نیز مذکور میشود
 و در محبت و احاطه علمی با علما شریک است ملقو طوسی و سلیم روزی این کمترین خادم دیرین
 در حضور عالی حاضر گردید ارشاد فرمودند که وقت باخر رسیده است و اکثر مردمان این زمانه که نزد
 فقیری آیند اظهار براداری خویش نموده برای حصول تمنای دلی و مقاصدات جهانی استیلا و دعوی
 برای سرانجامی امورات شنی و نیویه طلب دعا می‌دارند و حالانکه برای هر علم موضوع است تا به
 عالییه و ضروری برای فقیری پیران و مریدان را ترک مرادات خود است و گذشتن از نیایان
 شد و ایضا فرمودند که اولاد و نسب است یکی اولاد صوری و دیگری اولاد معنوی اولاد صوری را نسبت
 بظرف حضرت آدم علیه السلام است و اولاد معنوی را نسبت بحضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم

کرده میشود و در میان پیروان نیز همین مثال است که مرید با اعتبار او در صورتی از اولین خود است
و باعتبار او لا و معنوی از پیروان خود تعلق میابد و ملاحظه می شود که چهارم روزی که تشریح نمود
در این بجنود قبله انام حاضر گردید و آنوقت حضرت قبله قلبی روحی فراه در عالم جوش نشسته بودند
فرمودند **باعتبار داده گان** استیذان کن **باعتبار داده گان** خدا داده است **باعتبار** بیت فرمودند
بیت خود بخود آن مه دل را بر می آید **باعتبار** نه بزد و نه بزرگ **باعتبار** روزی که تشریح نمود
فیضانگین حاضر گردیدم عرض کردم که قبله مسئله توحید در فهم ناقص این حقیر که احقر نمی آید از زبان
درا نشان تقریر و تحسین بیان ساختند باز فرمودند که از تسبیح آن کتاب مستطاب مکتوبات
حضرت شاه احمد سعید صاحب قبله بسیار حسب فرموده آوردم از کمال هر بانی این عبارات این
خادم را خوانید و همانند عبارات **مکتوب و وارو هم توحید نزد صوفیه صافیة رحمة الله علیه**
قسم است توحید وجودی و توحید شهودی توحید وجودی عبارت است از دانستن اتحاد وجود که بمعنی با الوجود
است در جمیع اشیا یعنی مفهوم وجود در موجودات علویه و سفلیه ذات واحد حضرت حق سبحانه و تعالی است
نه آنکه ذات و بر ذات سبحانه واحد است که از علم البعض من الجمله که این وحدة موجود است
نه وحدة وجود از هر طریقی در مصدر و مشتق ناکرده در ضلالت می افتد **فاضل و افاضل**
فاضل محققین صوفیه ازین چنین غلط بری اند اگر چه در وجود که نزد ایشان عین حق است مراتب خمسة
میکنند لکن اطلاق حکام یک تبه بر مرتبه دیگر کفر و نفاقه میدانند چنانچه مولانا جامی رحمة الله علیه میفرماید
بیت هر مرتبه از وجود حکمی دارد که فرق مراتب کنی زنا یعنی توحید شهودی عبارت از دیدن ذات
حق سبحانه و تعالی است فقط و اختصار کثرة بالکل از نظر ساک نه آنکه کثرت را دیدن و در میان
کثرة و وحدة نسبت عینیت یا مرتبه اثبات نمودن چنانچه در توحید وجودی میباشد فافترا و
هر دو غلبه محبت محبوب حقیقی است در نظر محب که در توحید اول با سوار بعنوان عینیت یا مرتبه نسبت
غلبه محبت ملاحظه میکند و ظل باصل مشتبه میشود عارف سنای حافظ شیرازی علیه الرحمة میفرماید
روئی توحید در آئینه جام و فتاده عارف از خنده می در طمع خام افتاده و در توحید ثانی با سوار هرگز در نظر
نمی آید تا با ثبات نسبت چه رسد این قسم اعلی از قسم اول است و غشا اول تصفیه قلب است
ثانی تزکیه نفس است و مطمئن شدن اوست و ناگزیر ساکن توحید شهودی است که محصل فنا است
دید و دانش سوار خست بر بند و جز حق سبحانه و تعالی مشهود بصیرتش نماید چنانکه در روز روشن سوار
شعشعان آفتاب بجز آفتاب هیچ معلوم نمیشود و دستار با هرگز محسوس نیست یا وجود یک وجود است

نفس لا تراث است بچنان کثرت باشد لکن نظر عاشق متصور بر معشوق خود است و مستهلک مشا به
 حال محبوب خویش است در و دیوار چو آینه شد از کثرت شوق بهر کجا منیگرم روی تو ای منیم بخلا
 و جید وجودی که از اثر طراه نیست لکن بعضی طلاب را واضح میشود و اکثرانه حضرت شاه نقشبند را
 برای سالکان مقرر فرموده اند که در آن راه انکشاف توحید وجودی نباشد تا از منزلت اقدام که بعضی ریاض
 توحید وجودی را واقع میشود محفوظ مانند و در تبه ضلالت نیفتند جزاه الله تعالی خیر البحر ارجنا بچه اکثر این
 وقت همه دست را عقیده محکم ساخته بشطیحات تکلم نمایند و تهاون در امور شروع میورزند تا ب الله علیهم
 عبارت مکتوب تو و و پیغم و الفرق بین التوحید الوجودی و التسمی ان التوحید الوجودی
 عبارة عن انکشاف سر بیان الوجودی مراد بالامکان فی کل ذرة من ذرات دنی هذا المقام
 ترنم بجهة الابیات البحر یجری علی ما کان فی قدام ان الحوادث امواج و انهار
 لا یجذبک اشکال تشاکلها یمن تشکل فیها دھی استار لا آدم فی الکوون لا ابلیس
 لا املک سلیمان ولا بلقیس فانکل عبارة و انت الهیة یا من هو المقلب مقناطیس
 رقی الزجاج و رقت الخمر فتشابهها و تشاکل الامر فکانها خمر و لا قدح و کانتها قان
 و لا خمر و التوحید التسمی عبارة عن شهود الحق و اختفاء الکثرة عن النظر لا فی الواقع
 ما فترقان قان و اختفاء التوحید التسمی لا بد انکشافه لیحصل الفناء الا تم و انکشاف
 التوحید الوجودی لیس یضری للسالك اذ لا مدخل له فی حصول الفناء
 لفظی و ششم روزی این خادم دیرین آنقبله خاص و عام حاضر گردید فرمودند که قوی ترین
 سبب فتور در طالب انابت طالب است شیخ ناقص که بسلوک و جاذبه کارنا تمام کرده بمسند
 شیخی خود را کشیده است طالب را اینچنین صحبت به پستی می آرد و از ذروه تخفیف می اندازد حضرت
 زوجه بها و الدین نقشبند قدس الله سره الغریب میفرمودند هر طالب که بیغنه قابلیت او بواسطه
 صحبتها مختلف فاسد شد کار او دشوار است بجز صحبت اهل تدبیر که کبریت احمر است بصلح می آید
 لفظی و ششم روزی بحفل فیض منزل حاضر گردیدم در آنوقت حضرت قبله قلبی در وحی فداه
 ارشاد فرمودند که هر کس این بیت را یاد کرده است و در خطوط بنویسد صحبت اولیا است
 قدرت از الهه تیر بسته باز کرد و اندر راه و لکن فهم ندارد و تنبیه و لیا الله را سختی پیش می آید
 لاجرای و میدهد در آنوقت اینچنین کارها با اختیار صادر میشوند چنانچه حضرت شاه احمد سعید صاحب
 بیکبار بسفر بودند که وقت عشاء دریا پیش آمد و ملاح نه بود صاحب آنکه که در آن سوار بودند مشرک بود

حضرت توحیدیه این عبارات از کتاب مناقب و مقامات احمد سعیدیه بیان فرمودند ۱۳۰۲ هـ

آتر فرمودند که عرابه را در دریا بینداز از هبیت ایشان بپنداخت از تصرف ایشان در آب صحیح و سالم گذشت و آن مشرک بمعانته این کرامت باسلام مشرف گشت) و ایضا این کلام فرمودند بحسب علی النبی اظهار المعجزه و یجب علی الولی کتمان لکرامات باز فرمودند که در ذکر حضرت شاه نقشبند رضی الله عناه در نجات الانس نوشته اند که کرامت خوراگر چه بانگ سگ ندارد سگ مست و حضرت خواجه محمد معصوم صاحب می فرمایند یارب جمله بهمان بر من بد خو کن **ملفوظ سی و هشتم** روزی بحضرت فیض گنجور حاضر گردیدیم در آنوقت جناب شاه سید محمد صاحب برادرزاده جناب حضرت لعشاه صاحب مرحوم ده شریف النیر حاضر حضور نشسته بودند حضرت قبله بادشان مخاطب شده فرمودند که این نصیحت فقیر یا دوار که امانت کسی نزد خود نگذارد همین نصیحت پیرو مرشد ما رحمة الله علیه بارها فقیر را فرمود بودند که امانت کسی نزد خود مدارد ایضا فرمودند که ملا علی قاری نوشته است که سید اگر شیعه سازج باز بجز وقت گفتگوی مدعی تعظیم و ادب او باید کرد و ایضا فرمودند که روز قیامت تمام انساب خوانند و نسب پیغمبر خدا علی الله علیه سلم باقی خواهد ماند **ملفوظ سی و نهم** روزی بخدمت قبله حاضر بودم که برای امانت صلوة فجر این خادم را امر فرمودند حسب عیال رشاد حضرت قبله پیش شدم در رکعت اول سورة الحجوة و در رکعت دوم سورة عم قیسالون خواندم بعد فراغ خواند علقه شریف باین پر معاصی مخاطب شده فرمودند که شمارا گاه گاه کار امانت پیش میشود این یاد دارند که طول قراة باعتبار آیات نیست بلکه باعتبار کلمات و حرکت در کتاب ملا مسکین **کنز باب صفة الصلوة فصل جبر الامام بقراة الفجر** این عبارت نشان داد و تطال اولی الفجر فقط ای اطالة القراءة فی الركعة الاولى علی الثانية فی الفجر منسوخ اجماعاً و فی سائر الصلوات کذا عند محمد و عند هبالة تطال ثم باعتبار التطویل من حیث الای اذا لم یکن بین ما یقرأ فی الاولى و بین ما یقرأ فی الثانية تفاوت من حیث الای اما اذا کان بین الای تفاوت طویلاً و قصر فیعتبر التفاوت من حیث الکلام و الحروف و ینبغی ان یكون التفاوت بقدر الثلث و الثلثین لثلاثان فی الاولی و الثلثان فی الثانية و هذا بیان الاستحباب اما بیان حکم و التفاوت وان کان فاحشاً و اطالة الثانية علی الاولى تکره اجماعاً و انما یکره التفاوت بثلاث آیات وان آیه او آیتین لا یکرب **ملفوظ سی و نهم** روزی حضرت قبله قلبی روحی فداه قبل از صلوة ظهر خادم را طلبیدید رشاد فرمودند که شمارا چند ولد فوت شده اند عرض نمودم که سه ولد فوت شده

کتاب سورة الحجوة کلمات ۸۶ و ۸۷ و ۸۸ و ۸۹ و ۹۰ و ۹۱ و ۹۲ و ۹۳ و ۹۴ و ۹۵ و ۹۶ و ۹۷ و ۹۸ و ۹۹ و ۱۰۰

آمد باز فرمودند که شما گاه گاه در غم اولاد غمگین مشوید برای تسکین خاطر این خیرین در عقود الجواهر
 المینیة فی اولیة مذهب الامام ابی حنیفة این حدیث شریف نشان فرمودند ابو
 حنیفة عن علقمة بن مرثد عن ابن بريدة عن ابيه ان رسول الله صلى الله عليه
 وسلم قال فامن مسلم يموت له ثلاثة من الولد الا ادخله الله الجنة فقال عمر
 اثنتان فقال النبي صلى الله عليه وسلم واثنتان هكذا رواه البخاري وابن المنذر
 الامام احمد ومسلم والحاکم عن ابن بريدة عن ابيه واخرجه البخاري فی الادب النساء
 عن انس وايشا فرمودند که بارانیز شده دل رفوت شده در موقوفه حجل و حکم روزی در محفل
 فیض منزل حاضر شدم عرض کردم که قبله برای ذکر که خلوة میکند از ان چه مراد است و معنی
 خلوة چیست و از لف رأس بجامه و غمض عین چه فائده حاصل آید از شایسته فرمودند که خلوة فارغ
 میکند دل را از شواغل و در تفصیل معنی خلوة مشایخ کرام علیهم الرضوان اختلاف فرموده اند بعضی
 از ایشان فرموده که مدار خلوة بر خلودل است از ماسوی الشکر چه در مجمع عام باشد و بعضی
 بیان نموده که برای آسودگی منتهی و سبکی مبتدایست و لف رأس و غمض عین برای اینکه آرام کنند و جایز
 حواس تا که دل طمیان گیرد بعد از ان حضرت قبله قلبی و روحی فاره از لسان در ایشان فرمودند که
 کتاب ملا علی قاری شرح عین العلم بسیار حسب فرموده از سببخانه آوردم از کمال
 عنایت و کرم بخشی این عبارت نشان فرمودند فهلواى السلوك بلزود الوضوء فرمودند
 القلب و الخاوة آى بلزومها عن الخلو قهوى اى الخلو تفرغ عن الشواغل عن
 تحصیل الفضائل و قد تقدم تحقيق الخلطة والعزلة ثم لقوم مختلفون فی سلوک
 طی یقهم فمنهم من جعل مدار الخلو على خلوة القلب عن غیر ذکر الرب مشاهد الحق
 و لو كان فی مجمع الخلق كما يشير الیه قوله تعالى رجال لا تلهيهم تجارة ولا بيع عن
 ذکر الله وهو طريق السادة النقشبندية والقادة الشاذلية ويقال فی حقهم أنهم عيون
 قلوبون و کاینون باینون و عرشینون و فرشیون و منهم من اختار الخلو المتعارفة
 بنیهم هم هوینا للمبتدای و تسهیلا للمنتهی و كان اطمع منهم ولذا قال الاولی ان يكون
 السالك المذکر فی بیت مظلم ضیق لیس فیہ متاع الا ما لا بد منها او یلف رأسه
 اذا كان فی مسجد و نحوه و یغمض عینیه حال ذکر و فکر و یحیی صلوة فانه فکروه
 علی خلاف دایه علیاً صلوة و السلام و سنته و انما اختار البیت المظلم و لفظ الرأس

و تفضل لعین لیرکد الحواس ای تسکن و تستقر و فیه ان ما ذکر انما هو لیکن حاشا لیه
 و لعل ان یاده بصیغۃ الجمع لتواتر النظر ۱۲ **ملفوظ چهل و سوم** روزی بخیرت اقدس نور
 حاضر بودم حضرت قبله قلبی روحی فراه ارشاد فرمودند که انسان بیچاره اصل خود را فراموش ساخته
 لباس انانیت پوشیده است اگر اصل خود را یاد می داشت او بجز عجز و انکسار بیچاره نبود و شکستگی نیستی
 را پیرایه خود می ساخت بعازان این آیه شریفه خواندند و لقد خلقنا الانسان من سُلالة
 من طین ثم جعلناه نطفة فی قتر ازمکین ثم خلقنا النطفة علقة فخلقنا العلقة
 مدفعة فخلقنا المضغ عظاما فکسونا العظم لحمًا ثم انشأنا خلقًا آخرًا تبارک الله
تحسن الخالقین ع بعازین فرمودند که مولانا روم صاحب ازین معنی خبر میدهند همین مطلب را
 بیان نمایند **ایات مولوی گشتی** و آگاه نیستی از کجا و از کجا و کستی از خودی آگاه نیی آس
 بشعور بر چنین علمت نباید شد غرور **ملفوظ چهل و سوم** روزی قبل از نماز صبح بحضور عالی
 حاضر بودم جناب قبله قلبی و روحی فراه از غایت مهربانی و شفقت اندازی باین معاصی پرمعاصی
 مخاطب شده ارشاد فرمودند که در این زمان شرارت نشان در ارکان سلام و ایمان فتوری راه داده
 قال علیه السلام نبی الاسلام علی خمس الخ ازین امور می برهالت خود تمانند بلکه اصل اینها
 محبوب و معیوب ازینها مرغوب و مطلوب طابع گردیده است مجددی که پس عالی است حصول
 آن در این اوقات اگر چه محال نیست لکن مشکل بعد اشکال است و ایضا فرمودند که الهالی
 این زمان طالب کثمت و کرامات شده اند و فقیری را منحصر در این داشته از مقصود هر اصل
 دور افتاده اند و مقصود از فقیری آنست که آنسر عالم صلی الله علیه وسلم جبرئیل علی نبینا علیه
 الصلوة و السلام را بیان ساخته بود و قال عبد الله کانک تراه فان لم تکن تراه فانه یوالک
 اگر در خانقاه شریف کسی چند ماه بشرط خلوص نیت و عدم احتیلاط که موجب پراگندگیست بماند
 انشاء الله العزیز از مقصود حظ خواهد یافت بعده حضرت قبله قلبی و روحی فراه در مشکوة شریف
 این خیر را ازین حدیث نشان فرمودند **عبر الخطاب** رضی الله عنه قال بینما نحن عند
 رسول الله صلی الله علیه و سلم ذات یوم اذ طلع علینا رجل شدید بیاض کثیاب
 شد ید سواد الشعر لا یوی علیه اثره سطر ولا یعصره منا احد حتی جلس الی النبی
 صلی الله علیه و سلم فاسند رکبتیه الی رکبتیه و وضع کفیه علی فخذیه و قال یا محمد
 اخبرنی عن الاسلام قال الا سلام ان تشهد ان لا اله الا الله و ان محمدا رسول الله

این آیات شریفه در شرح سوره مؤمنون و بیچاره بیچاره در فتح المومنون ۱۲

وتَقِيْمُ الصَّلَاةِ وَتُؤْتِي الزَّكَاةَ وَتَصُومُ رَمَضَانَ وَتُحِجُّ الْبَيْتَ اِنْ سَلَّمَتْ اِلَيْهِ سَبِيْلًا قَال
 صَدَقَتْ فَجَبْنَالَهُ لِيَسْأَلَ وَيُصَدِّقَهُ قَالَ فَاخْبِرْنِي عَنْ الْاِيْمَانِ قَالَ اَنْ تُوْمِنَ بِاللّٰهِ وَمَلٰئِكَتِهِ
 وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَتُوْمِنَ بِالْقَدْرِ خَيْرًا وَشَرًّا قَالَ صَدَقْتَ قَالَ فَاخْبِرْنِي عَنْ
 الْاِحْسَانِ قَالَ اَنْ تَعْبُدَ اللّٰهَ كَاَنْكَ تَرَاهُ اِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَانِ يَرَاكَ (الحديث ملفوظ
چهارم روزی اینجام دیرین بعد صلوة ظهر بحضور فیضگنجی و درین تسبیح خانه حاضر گردیدارشاد
 فرمودند که نوشتن تعویذات و عملیات و غیره فقیر بر شما موقوف است پس بجاال مهربانی از کتوبات
 شاه احمد صاحب این مکتوب نشان فرمودند که نوشته نزد خود بردار که برای شما ضرور است
عبارت مکتوب صدر و چهارم بسم الله الرحمن الرحيم اذ اجاءك من يتالم ضرر
 اوراسه او توجهه الرياح فخذ لوحا طاهرا وضع عليه رملا طاهرا وكتب بمسما
 الجده ووزحطى وشد بالمسما على الالف واقم الفاتحة مرة وصاحب لا الم واضع
 على موضع الة لم يقو ثم اسأل هل شفيت فان شفي فيها وانا نقلت المسما الى الباع
 وقوت الفاتحة مرتين وسأله كالأولى فان شفي فيها وانا نقلت الى الجيم قوت الفاتحة
 ثلاثا وهكذا فلا تصل الى اخر الحروف الا وقد شفاة الله تعالى ۱۲ اذ اعنت لك حاجته
 او كان لك غائب فآثرت ان يرجعه الله تعالى سالما غائما او كان لك مريض فآثرت
 ان يشفيه الله فاقر سورة الفاتحة احدى واربعين مرة بين سنة الفجر وقراءة ۱۲
 ومن عضه الكلب المجنون ونهف عليه المجنون فاكتب له هذه الآية على ربعين كسرة
 من الخبز انهم يكيدون كيدا والكيد كيد انهمل الكفر بين امهله مررا ويدا او مرة ان
 يا كل كل يوم كسرة ۱۲ من خاف ذا سلطان كلفيعض كفت جمعسق حبيت يقبض
 كل اصبع من اليد اليمنى عند كل حرف من اللفظ الاول ومن اليسر عند كل حرف
 من الثاني ثم ليفتحهما جميعا في وجه من يخاف ۱۲ و تعويد لطفل لبسم الله الرحمن الرحيم
 اعوذ بكلمات الله التامات من شر كل شيطان وهامة وعين لامة تحضت بحسن الفت
 الف كحول ولا قوة الا بالله العلي العظيم اذا ظهر مرض الحصبة فخذ خيطا ازرق واقراء
 سورة الرحمن كلما مرتت على قوله تعالى نباى الاء ربكها تكن بن فاعقد عقدة وانفت فيها
 وعلق الخيط في عنق الصبي بعافيه الله تعالى من ذلك المرض ۱۲ ملفوظ **چهارم** و نهم روزی
 این حقیر مجلس انقباضه صغیر و کبیر حاضر گردید فرمودند که کتاب حصن حصین از تسبیح خانه بیار حسب ارشاد

آوردم فرمودند که شاه سید محمد صاحب شروع کردن ختم برای حضرت لعاشا صامرحوم چیز
 از کلام اجازت طلبید راست پس بعد مطالعہ این حدیث شریف **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ**
وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 نشان فرمودند که و نشان بنویس که شمارا اجازت است مثل دیگر ختم حضرت بجز بار خوانده
 شود اول آخر صمد بار درود شریف خوانند **ملفوظ چهل و ششم** روزی بوقت تہی بخدمت والا
 حاضر بودم از کمال مہربانی باین خادم دیرین مخاطب شہار شاد فرمودند کہ مردمان برای حصول
 معاش چہ تکلیف با دریاخت با میگذرد چہ رنج و محنت بر سرے برند نو کوی نصاری و تجارت مال
 و غیرہ و زراعت و مزدوری حرفتہا و غیرہ بسیار اختیار میکنند مراد ازین ہمہ باضات نان بدست
 آوردنست اہل دین کہ در طریقہ علیہ نقش بندید یہ مجاریہ صاحب کمال اندامین طور مثال می آزند کہ
 طالبان خدا و درویشان با عمارق صفار برای شب بیداری تا کی بر عبادات و گوشہ نشینی و
 کثرت ذکر و قلت طعام و قلت کلام و دوام ذکر اسم ذات بر طاعت و تقوی و اثبات و تہلیل
 لسانی و مراقبات از مراقبہ احدیت نامراقبہ لاتعین و اعتدال در نواقل عبادات و توسط ترک
 در مالوفات و تعمیر اوقات با وارد و اذکار کہ بحدیث صحیح ثابت شدہ اند و در دیگر طہار باضات
 شاکہ و مجاہدات شامیدہ امر میفرمودند مراد ازین ہمہ یادگیری و عشق الہی است کہ قطعہ علائق و
 محبت ماسوی اللہ حاصل شود و حب جاہ و ریاست باکل در دل نماند کہ پروردگار عالم عزائم
 شرکت خوش نمی آید حسب مضمون آیت شریف **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** الخالص حق تعالی جلشائہ از
 بندگان خویش دین خالص میخواہند و ایضا فرمودند کہ در شریعت غرا ادائی صلوٰۃ و صوم و زکوٰۃ و حج
 ادا کردن زکوٰۃ و بوقت حصول شرائط ادا کردن حج و اجتناب از گناہان کبیرہ و صغیرہ و استن جلال
 و پرہیز از حرام و دیگر منہیات و غیرہ کہ مقرر اند بر اینها عمل کردن برای نجات کفایت میکنند موافق
 فرمودہ حق تعالی **لَا يَكْفِيكَ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وَشَعْرًا** و لکن درجہ اولیت بغیر دوام حضور بذات
 الہی انجذاب حبی ذوق و شوق و جمعیت قلبی استغراق در مشہود خود موافق حدیث شریف **الاحسان**
 ان تعبد ربك كانك تراه حاصل نمیشود **ملفوظ چهل و ششم** روزی این کمترین کمترین
 خادم دیرین بحفل قبلہ حاضرین غائبین حاضر بود کہ حضرت تلبہ قلبیہ و روحی فرادہ بعد از فراغ
 صلوٰۃ عصر برای خواندن ختم خواجگان کہ معمول پیران انقشبندیہ مجدیہ است نشستند در
 این اشارت یک ن پونہ از خراسان برای زیارت حضرت حاجی الحرمین شریفین جناب حضرت

حاجی دست محمد صاحب بروالد مفضو الشریف و نورالد مرقده المذیف و رضی اللہ تعالیٰ عنہما از کمال خلاص
 شوق بر مزار پر انوار سجدہ کرد و ملاحظہ این حرکت حضرت قبلہ آوازی مہیب داد کہ لے بے بخت برائے
 حصول فیض برکت آمدہ و چربی خیر ببری سجدہ کردن بر قبور حرام است پس از شنیدن اولاً حضرت
 قبلہ زن مذکورہ ازین حرکت باز آمد و زیارت کردہ دعا را فاتحہ خواست و رفت **ملفوظ چہل و ہشتم**
 روزی بحضور قبلہ انام در محفل عالی مقام حاضر گردیدم حضرت قبلہ قلبی روحی فداہ این حکایت بیان
 فرمودند کہ سلطان ابراہیم دہم غلامی خریدار داشت کہ چہ خوردی گفت ہر چہ سلطان داد باز گفت چہ
 پوئی گفت ہر چہ سلطان داد غرضیکہ ہر چہ سلطان اورا میگفت در جواب میگفت ہر چہ سلطان داد
 سلطان ابراہیم دہم صاحب فرمودند تو نیز چیزی از طرف خود بگو گفت چونکہ من غلام ہستم از طرف خود چگونہ
 چیزی بگویم پس سلطان ابراہیم دہم صاحب ازین کلام موثر عبرت گرفتند و خیال کردند و در دل خود گفتند
 چونکہ من نیز غلام خداوند کریم ہستم پس این حکم رانی از طرف خود چرامی کنم ہمہ بادشاہی خود گنہا را شستہ
 یک بالش و آنچورہ ہمراہ برد شخصی را دید کہ سنگ زیر سر کردہ خواب میگرد با شہمان جاگن شستہ بالش
 ہر جا موجود است باز دیگر جائے شخصی را دید کہ بدو دست آب میخورد آنچورہ را ہمان جاگن شستہ کہ آنچورہ
 خداوند کریم ہمراہ دادہ است و ایضا فرمودند کہ نگاہ داشتن نسبت نقشبندیہ مجاہدینہ در این زمان فتن و
 اوان ابتلا و محن انجین مثال میارود کہ شخصے در خانہ تیل بیان باشد و پارچہ خود را محفوظ دارد و ایضا
 تذکرہ تعلیم و تعلم در میان آمد فرمودند کہ کسی از پسر آہنگر پرسید کہ پار تو زود خواهد آمد یا بدیر گفت اگر
 تعجیل کرد بدیر خواهد آمد و اگر دیر کرد زود خواهد آمد پرسیدند و چہ چیت گفت اگر جلدی کرد بعضی آہنگر زود
 بسبب ہوا راہ در جوال آتش پیدا خواهد شد و جوال را خواهد سوخت ضرور دیر خواهد شد و اگر دیر کرد آہنگر
 تمام مرده شدہ آتش در آن نماندہ باز بسہولیت تمام در جوال کردہ بی دغدغہ با آرام بخانہ خواهد رسید
 غرضیکہ طالبان و متعلمان را باید کہ اول کار علم و غیرہ بخوبی طور بچختہ بنیاد نہیند کہ باقی تعمیر بر آن بنیاد
 و اگر اول فاسد و خام بنیاد نہاد باقی خام خواهد شد و ایضا حضرت قبلہ سابق دوائر ولایت کبری جناب
 مولوی نورخان صاحب اعنایت فرمودند ایشان عرض نمود کہ قبلہ بسبب کثرت ورود اسم ذات و نفی و اثبات
 غصہ بسیار میشود فرمودند غصہ ترا خوار و ندر کریم برای خدا کن باز جناب مولوی صاحب موصوف عرض کرد
 کہ قبلہ در خاطر می آید کہ کسی طرف رقتہ ذکر حق تعالی غرض اسمہ بخوبی کنم کہ در خانہ موجب غصہ و ضرر
 غیر میشود فرمودند کہ انجین نباید کرد کہ طفلان تو صغیر اند و از علم بے بہرہ خواهند ماند و از یاد غصہ تو
 باین سبب است کہ ترا عقل معاد است و عقل معاش نیست و ہر کس در این زمانہ حسب اغراض خود بلا لحاظ

شرع کار میکند و همین موجب غصه میباشد باز مولوی صاحب موصوف انما ستمو که قبلاً هر چند که در ذکر
 اذکار زیاده می کنم غصه زیاده میشود و اگر در ذکر کم می کنم غصه نمی شود از زبان در افشان ارشاد فرمودند هر
 چیز که سفید باشد دروغ نمایان باشد و اگر چسب است خوف هیچ دروغ نیست و هیچ کس در بران معلوم
 نمیشود یعنی ورود ذکر اذکار تبارک و تعالی جلشانه موجب صفائی دل است و فتنه خلاف شرع بر
 آن موثرتر است سبب غصه میشود و بر دل مگر هیچ تاثیر نمیشود و ایضا حضرت قبله فرمودند که در خاطری
 آید که تمام کتب خانه باسم مبارک جناب حضرت مرشدنا و مولانا حضرت حاجی دوست محمد صاحب قبله
 بر والدنا مضعه الشریف و نورالشارق مرقد المصنف و رضی الله تعالی عنه در حین حیات خویش وقف میکنم و
 متولی هر سه فرزندان را میکنم درین کار سه فائده اول اینکه همواره ثواب بار و ارح حضرت صفا قبله باشد
 و دیگر اینکه کتب از تنازع تقسیم و غیره محفوظ میباشد و خواهد گفت که این کتب وقف اند در ملک بایان
 نیست پس تنازع نیز نخواهد بود و سوم اینکه هر سه فرزندان فقیر حسب و لخواه همیشه این کتب نفع خواهند
 گرفت **ملفوظات** در این محفل فیض منزل حاضر گردید در حضور فضیلتی که هر چه
 مولی است همه دلی است و حضرت قبله قلبی روحی فایده ارشاد فرمودند که نفع و ضرر منع و عطا
 عزت و ذلت صحت و علت هر چیزی که انسان را میرساند تقییر آیهی است اگر چه بعضی امور را بحسب نیازها بنظری در
 آید و لکن بحسب باطن چونکه از حق تعالی آمده است و زیبا اند و این مصلحت ثواب در مکتوبات قدسی آیات جلد ثالث حضرت
 امام ربانی مجدد الف ثانی امام الشریعه و الطریقه و الحقیقه قطب المذنبین حضرت شیخ احمد فاروقی سرزمینی رضی الله تعالی
 عنه این عبارات نشان فرمودند **عبارت مکتوبی** و **مفهوم** از اخبار پراکنده متوجهش نباشند و لکن
 نشوند هر چه از جمیل مطلق جلشانه پیدا آید زیبا بود و اگر چه بصوت جلال نماید اما فی الحقیقت جمال باشد این
 سخن بر تقول محمول نباشد و بر تفوه صرف نشود که تمام حقیقت دارد و هر سر مفر است بجهت روشن شدن
 نیاید اگر در دنیا ملاقات میسر شود و نه با دال اما معامله آخرت نزدیک است بشارت الهی مع من احب
 بخش مجرب است **شیخ سعیدی** علیه الرحمه این میفرماید بیات که گزیدت رسا ز خلق مرغی که
 راحت ساز خلق نه رنج از خدا دان خلاف دشمن دوستی که دل هر دو در تصرف است و اگر
 نیز از کمان همبگذرد از کمانها بر بیابان اهل خرد و ایضا فرمودند که این کلام فیض نظام حضرت امام از
 مجد الف ثانی رضی الله تعالی عنه و بیات شیخ سعیدی علیه الرحمه ظاهر اسهل معلوم میشوند و لکن در
 معنی از فهم و ادراک دور دراز اند **ملفوظات** **مهم** روزی بحضور فیض کتب حاضر گردیدم در آنوقت
 تذکره شرک احمقی دلی در میان آمد حضرت قبله قلبی و روحی فایده این عبارات نشان فرمودند

عبارت تفسیر غریبی یَعُوذُونَ بِرِجَالِ مِنَ الْجِنِّ یعنی پناه میگیرند بر مردانی
چند از فرقه جن این پناه گرفتن بچند نوع بود اول آنکه هرگاه ایشان را مرضی لاحق بیشتر نسبت
میگردند که از اثر دلتظری جن است و برای جن طعامی و خوشبوی و دخنمی ساختن و در مقامی که
حضور جنیان گمان میگردند نهادن تا این اثر را بطریق رشوت قبول کنند و از ایازای دست
براز شوند دوم آنکه در همتا مشکل عقده های لاهل نام آنها را بطریق ورد سخنان نار و بر صورت های
تراشیده که بنام آنها مقرر کرده بودند و بتان می نامیدند از فرقه نار و در ایازای قریباً میگردند از نیر نار سیم
آنکه چون معرفت حوادث این ایشان را منظوری افتاد پیش کا همنان میگردند و از آنها پری خوانی می
کنانند تا جنیان حاضر شده خبر دهند که فلان چیز چنین خواهد شد فلان واقع چنین چهارم آنکه هرگاه
در سفری در صحرا یا در منازل تو فرود آمدند بعضی کلمات استعانت و پناه جوئی بسران جنیان و
پادشاهان ایشان میگفتند تا از صدمه اتباع آنها در آن صحرا و در آن منزل محفوظ ماندند پنجم آنکه
به تعلق مدح و تعریف آموزد و دادن هدایا و نذر و اطعمه مرغوبه یعنی از جنیان را بخود مال میساختند تا در
اختیاج و عجز از حیا بشری از آنها کار بچینند چنانچه مردم بن السائب از پدر خود که صحابی است روایت
کرده که ما باری در سفر بودیم عجیبی مشاهده کردیم که در بیابان گرگی آمد و یک گوسفند را از رومه شخصی گرفته برد و آن
شخص نام جتی را گرفته فریاد کرد که ای فلان زود برس که گرگ گوسفند مرا میبرد بجز فریاد کردن و شنیدن
که شخصی میگردد ای گرگ گوسفند این را کن فی الفور گرگ گوسفند را باز آورده بر تافته رفت -
فَرَادُ وَهَمَّ دَهَقًا یعنی پس زیاده کردند این آدمیان جنیان را نخوت و تکبر پس جنیان دانستند
که چون بنرگان خدا در این امور بها محتاج میشوند و ما کارروائی ایشان میکنیم و بلا و مصیبت بار که
خداست تعالی بر ایشان فرستد ما دفع میکنیم ما را نیز نوعی از شرمکت در کارخانه خدای هست و اگر شرمکت
مستقله نیست لابد ما را علاقه فرزند گرفتگی نسبت با و تعالی بی شبهه متحقق است که بنندگان محض ابا حوله
فرموده است پس ما بنده محض نیستیم و آدمیان دانستند که این جامعه غیب که کارروائی حاجات نامی کنند
در ربوبیت ما شرمکتی دارند و بلا شبهه علاقه بندگی محض با خدا ندارند ایشان را پس خوانندگی یا بعدی
یا تقویض خدمات از آن طرف است و الا ما را که در بندگی او تعالی با ایشان برابریم چرا محتاج ایشان
میگردیم پس این نوع استعانت و اعانت که در میان آدمیان و جنیان واقع شد موجب جرات
بر افتخارات باطله گردید و ولنا در حدیث شریف از استعانت با جن مطلقاً منع فرموده اند و استاد
شده است که هرگز در سفر یا در بیماری ترس جن رود و بداید که تعوذ یا سوا الهی نماید و اعوذ

بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ط وقل رب اعدو باک من همت بالشیطان واعدو باک
 رب ان یخصرن معونین یا امثال ذلک بخواند و بگوید اعدو بکلمات اللّٰه التّامات کلمه با من
 شکر خلق بوی صحیح ضرری از طرف جن نخواهد رسید و نیز از ذبائح الجن منع شدید فرموده تا در آنفسه
 در آن نام پیران سرداران جنیان مذکور است تحذیر نموده زیرا که اصل آفت شرکت او همین معاصی
 شده است و موجب فساد حال نوع انسان نوع جن هر دو گردیده **ملفوظ پنجاه و یکم** روزی
 این حقیر بر تقصیر بحضور حاضر بود در آنوقت غلام سرور خان صاحب مکه شریفی بحضور حضرت قبله قلبی
 روحی فداه عرض نمود که قبله مراد از اسم ظاهری و اسم باطن چیست که نزد اکا بر نقش بندید به مجدی مسمی
 بولایت علیار است که ولایت ملائکه ملائکة العالی است حضرت قبله بجوابش فرمودند که مراد از اسم
 ظاهر و باطن اسم الهی می فهمند که آمده است هو الاول و الآخر و الظاهر و الباطن نزد حضرت امام
 ربانی بجا دال ف ثانی رضی اللّٰه تعالیٰ عنہ مراد از اسم ظاهر اسماء صفاتی باری تعالی هستند و از اسم باطن
 اسم ذاتی هستند گو یا بوقت مراقبه اسم الظاهر سیر سالک در اسماء صفاتی هست و در وقت اسم
 الباطن سیر سالک در اسماء ذاتی هست بعبارت فرمودند که افسوس شما مردمان کسب نمی کنید و من باین
 ضعف و امراض گوناگون دائم المرض میمانم پس شما را تعلیم مقامات که میگویم محض تینا و تبرکامی کنم که چیزی
 از برکات و فیوضات این مقامات نخواهد رسید **ملفوظ پنجاه و دوم** - روزی این کمینه
 در ایشان بحضور آن واقف و قائل قرآن کاشف حقائق فرقان حاضر گردید حضرت قبله قلبی
 روحی فداه از کمال شفقت و مهربانی طریق ذکر و اذکار دوام حضور و شکر لطف و ضروریات و لوازیات
 و اسباب آن باین معاصی پر معاصی مخاطب شده ارشاد فرمودند و این عبارت خوانید تا فهمانید **عبارة**
تفسیر غزیری **و اذ کبر سمد ربک** یعنی دیدار کن نام پروردگار خود را بر سبیل دوام در هر وقت
 و هر شغل و همراه هر عبادت خواه در اشار آن خواه در اول و آخر آن خواه بزبان و خواه بقلب
 خواه بروح و خواه بسر و خواه بجنفی و خواه باخفی و خواه بنفس و خواه در روز و خواه در شب ذکر
 لسانی خواه بجهر باشد و خواه بخفیه و نام پروردگار هم خواه اسم ذات باشد یا اسم شارت که هست
 یا اسمی از اسمهای سحر که او را مناسبت بانفس سالک و وقت و حال او بیشتر باشد چنانچه از حضرت
 شیخ ابوالنجیب سرور دی بغدادی قدس سره منقول است که هرگاه طالب این راه پیش ایشان می آید
 اول او را یکس از بعین یاد او حتم امر میفرمودند و من بعد او را بحضور خود نشاندند و در نام حسنی
 بروی میخواندند و نظر خود را بر چهره او می دوختند اگر به یکچه از اسمائے الهیه او را تغیری میبردند از عبار

پیا پیش می فرمود تا که فتح تو بر این اسم خواهد بود و او را ذکر آن اسم تلقین می نمودند و اگر هیچ یک از این
 اسم را در انگیری در چهره و از عیاجی پیا پیش می فرمودند که راه ابرایش گیر بکار تجارت و زراعت
 و حرفت مشغول باش که استعداده و سلوک راه قربت جذب ناری و خواه اسم پروردگار محض تنها
 باشد یا در ضمن تهلل که نفی اثبات است یا در ضمن تسبیح و حمد و تکبیر و لا حول و دیگر اذکار مسنون باشد
 خواه کیفیت ذکر یکضربی باشد یا در ضربی فصاعداً خواه با حبس نفس و خواه بی حبس نفس خواه بارن
 برنخ و خواه با برنخ و خواه سه رکعتی و خواه هفت رکعتی و خواه با شراکط عشره که شاد و مد و تحت فوق
 و محاربه و مراقبه و محاسبه و مواظبه و تعظیم و حرمت است و خواه بدون این شرائط الی غیر
 ذلك من الخصوصیات التي بالنسبة بالماهر من اهل الطریق و تعیین احد المشفقین
 از این خصوصیات مذکوره مفوض بدین شیخ و مرشد است که بحسب حال هر چه را صلاح دانند تلقین فرماید و از
 خصوصیتی بخصوصیتی نقل و تحویل کند چنانچه در آیت دیگر فرموده اند فاسئلوا اهل الذکر ان یتعلموا
 تعلمون اسم الممات آن است که هیچ لمح هیچ نفس غافل نباشد و هیچ شغل و عمل ازین یاد باز نماند چنانچه در
 آیت دیگر فرموده اند لا تلهیهم تجارة و لا بیع عن ذکر الله و اگر خوف آن باشد که بسبب شغل عملی
 از ذکر حق باز خواهم مانا پس آن شغل و عمل را از خود دور کن و تبتتل الیه یعنی منقطع شو از هر عملی
 که ترا از یاد حق باز دارد بسوی پروردگار خود بیا و کردن او تبتتلا یعنی بطریق قطع کردن علاقه
 آن عمل و آن شغل از طرف خود یا اختیار زیرا که بدون قطع علاقه آن عمل و آن شغل از طرف خود منقطع
 شدن بسا اوقات ظلم و نامشروع میشود مثلاً تو که بی قطع علاقه تو که گری از خدمت آقا که خود
 بازماند و منقطع شود یا مری قطع علاقه نکاح از صحبت زن و خاطر جوئی او و کسب نان و نفقه او
 منقطع شود و بازماند علی هذا القیاس و برای اشاره بسوی این قیاد لفظ تبتتلا را آورده اند
 زیرا که منظور بیان این نوع انقطاع است که بقطع کردن آن علاقه حاصل شود نه تا کسید
 انقطاع تا تبتتلا به فرمانی و فائده این قطع و تبتل اول در عین ذکر است که خطرات ماسوی الله در
 خاطر خطور نکن و غرضیکه از ذکر است حاصل آید و در صورت خطور خطرات ذکر ذکر نمی ماند و موجب توجه
 خالص به ذکر نمیشود و تا بنجربت قرب را متمرکز کرد و دوم در بقای اثر ذکر است که بسبب توجه مفرد بامری
 اثر توجه بامر سابق محو میگردد و مثل خطرات دیگر این کار میشود سوم در تمام عبادات فراغ خاطر شرط است
 علاقه داشتن با خلق شاغلی است قوی چهارم موجب خلاصی از گناهان بسیار بد باشد مثل سیادت
 و بدعت و خوشامد و دیدن منکرات و بداعات و متاثر شدن بصفتها می بدینچشم نفی محبت ماسوی الله

بیناید چنانچه ذکر محبت او تعالی را در دل می افزاید پس حکم تنقیه دارد قبل از استعمال در وی صحت
 که شرط است در اینجا باید دانست که تبذیل و انقطاع از علائق دنیوی در این ذکر و سلوک شرط است
 و در انتها که قوت جمع در میان استغراق و اختلاط بهم میرسد شرط نیست بلکه اختلاط بهتر از تبذیل میگردد زیرا
 که باعث تعلیم و تعلم و تادیب و تادب و ارشاد و نصیحت و رعایت حقوق و موجب حصول ثواب عبادت
 که موقوف بر اختلاط اند مثل عیادت مریض و تشییع جنازه و اعانت اهل حاجات و برآقارب و
 تواضع و صبر و تحمل بر جفائی خلق و خدمت مساکین و اضیاء و سبب کسب مال برای صدقات و
 انقادات خیر و تعمیر مساجد و ریاضات میشود و بعضی از فقها و اذکرا سمر ربک را برای تکبیر
 تحریمه و تبذیل را بر رفع یدین حمل نموده اند زیرا که هر دو دست برداشتن در اول نماز اشاره
 است بآنکه من از هر دو عالم دست برداشته مشغول بپاد خدا شدم و بعضی از صوفیه تبذیل را به
 نفی ماسوای الله در وقت ذکر حمل نموده اند و طریق این تبذیل آن است که در خانه تاریک بنشیند
 خود را به سجده چستان خود را بند کند و زبان را ساکت دارد از غیر ذکر در وقت خلومعه گرسنگی
 نمایا مابی افراط و بیدار ماندن اختیار کند و تقلیل طعام لازم شمارد که این هر دو را در تنویر قلب
 و خلی تمام است زیرا که تقلیل طعام خون دل کم می کند و بیدار ماندن پیه دل را میگذارد و شخصی را
 متعهد خود گرداند که ضروریات قوت و پوشش را سرانجام دهد و در قوت احتیاط کند که از وجه حلال
 باشد و با دایمی فرائض و رواتب و ذکر و اتم مشغول شود با استقبال قبله و طهارت و حضور در
 اول بزبان ذکر گوید تا آنکه حرکت زبان ساقط شود و بی اختیار بزدک جاری گردد بعد از آن بخت
 دل ذکر گوید تا آنکه حروف هم در میان نمانند و محض معنی در ذمین را سخ گوید بعد از آن شمار منقطع شد
 ذکر حالتی گردد از حالات دور این وقت محبت قویه حادث شود و نام کور را اصلا فراموش کردن نتواند
 باز غیبت از جمیع اشیا ظاهر و باطنار و آرد تا آنکه از نفس و صفات نفس خود نیز غائب شود و در
 مرتبه راقرب نامند باز نوبت بان رسد که از ذکر نیز غیبت رود و محض شهود نام کور باقی ماند
 سرخ فنا است بعد از آن انصالی بی تکلیف اوبی قیاس با محبوب خود حاصل شود و بقا همین است
 و درین مرتبه او را شاه دلی و اصل خطاب توان داد و سابق ازان طالب و مرید و شوقین بود
 توان گفت **ملفوظ پناه و سوم روزی در محفل فیض منزل حاضر شدم حضرت قبله قلبی و رو**
فاده به لوی محمد نور الحق صاحب شاه پیوری مخاطب شده ارشاد فرمودند که درجه ولایت فقیه
 حاصل کردن در این زمان بر آستان بسیار مشکل است که شرائط و ولایت ازا کل حلال و صدق

مقاله دیگر از صحیح وجه بیسرنمی آینه چنانچه حضرت امام ربانی مجدد الف ثانی رضی اللہ تعالیٰ عنہ می
فرمایند کسیکه در هندوستان اگر بے وضو قلبه رانی کرد از طبیبات بیرون نمیشود پس ازین سخن باید فهمید
اگر ما بندگان را ایمانی عامیان مثل قلبه ران حاصل آید بسیار غنیمت است هم درین معنی فرمودند که
روزی حضرت قبله عالم قطب زمان مرشدی ام حضرت حاجی دوست محمد صاحب قدس سرور بود
مجمعاً از شاد فرمودند که بوقت سفر عرب در چهار سیام که پشتهای ریگ بود و در صحیح آبادی نزدیک نبود
و نه کرامی شخص دیده میشد و در آنجا تا اثرات عجیبه و برکات غریبه ظهور کرد دیدار حیران شرم که خدایا
چه معامله است که نه کرامی شخص با برکت و اهل نسبت دیده میشود و نه کرامی مزار پیدا است در آن
پشته ها گردیدم چه می بینم که در ریگ شخصی ژولیده سر شوریده حال دریده پارچات پشتون افتاده
است پر سیام که کبستی و چه حال داری گفت که شخصی از مریدان حضرت جی پشاداری هستم و قتیکه مرا
اراده حج بیت اللہ شریف در دل او افتاد حضرت جی مرا فرمودند که ترا اجازت طریقه دادم من عرض کردم
که درین لیاقت قبول این امر نیست و عطیہ شیخ را رد کردم حال شنیده ام که حضرت جی وفات کرده اند
من در غم افتاده ام که چرا اجازت شیخ را رد کردم و عطیہ او را قبول نکردم و ایضا حضرت قبله فرمودند که حال
من اینچنین است که شیخ مراد اینجا نشاندند و این منصب را تفویض فرموده اند و از قصه آن بزرگ شکر
گرفته ام و حضرت شیخ من نیز بنفس خود همین طور دعوی می کردند **ملفوظ پنجاه و چهارم** روزی بحضور
بر نور حضرت قبله قلبی و روحی فراه حاضر گردیدم عرض کردم که قبله در صلوة تبحر چه قدر قرائت خوانده
شود از لسان گوهر نشان بیان فرمودند که در طریقه ما عالیہ نقش بندیه مجددیه پیران کبار علیهم
الرضوان سوره های طویل طویل میخوانند مثل سوره یسین و سوره محمد و مانند آن و روبرو
این احتقار این عبارت خوانند **عبارت تفسیر شریفی** و در حدیث شریف وارد است
که هر که در تجارده آیت در دو رکعت بخواند او را از غافلان نمی نویسند و هر که صد آیات در چند رکعت
بخواند او را از عابدان نمی نویسند و هر که هزار آیت بخواند او را از زاهدان عمده مینویسند و در بعضی روایات
وارد است که هر که پنجاه آیت از قرآن در تجرد بخواند روز قیامت با او قرآن خصمی نکند و الا قرآن با
وزن و جدال نماید که مراضیح داشتی و حق تلاوت من ادا نکردی و در بعضی احادیث وارد است که
هر که دو آیت آخر سوره بقره را در نماز تفسیر بخواند او را کفایت میکند و نیز در حدیث وارد است که روز
حضرت صلی اللہ علیہ وسلم اصحاب خود را فرمودند که آیا از شما نمی توانم شکر که سوم حصه قرآن شرب
خوانده باشید صحابه رضی اللہ عنہم عرض کردند که یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم خواندن سوم حصه

قرآن هر شب بسیار دشوار است از که قیوانا نشاء فرمودند که سوره قل هو الله احد بار سیم حصه
 قرآن است در ثواب اگر این را بخوانی ثواب خواندن سیم حصه قرآن شمار حاصل شود و لهذا اکثر
 مشایخ خواندن این سوره را در نماز تہجد معمول داشته اند و این را چند طریق است اول آنکه بعد از سوره
 فاتحه در هر رکعت سه بار این سوره را بخواند دوم آنکه در رکعت اول دو زده بار خواند و بعد از آن یک
 یکبار کم کنند تا آنکه در رکعت آخر که دو زده هم است یکبار خوانده شود سیم آنکه در رکعت اول یکبار
 خواند و در هر رکعت یک یکبار بیفزاید تا در رکعت آخر دو زده بار واقع شود اما نزد فقہا این طریق مقبول
 نیست زیرا که رکعت دوم از رکعت اول درازتر میگردد و این ترک اولی است و بعضی از مشایخ در هر
 رکعت سوره منزل را با سوره اخلاص ضم کنند و از حضرت خواجہ عزیزان قاری سر ستره کہ سر حلقه گروه
 نقشبندیہ نقل است کہ باران خود را بخواندن سوره یسین در نماز تہجد میفرمودند و ارشاد میگردند
 کہ چون درین نماز سه دل جمع شود مطلب حاصل گردد دل شب کہ بعد از نیم شب است و دل قرآن
 کہ یسین است و دل مرد با ایمان کہ پراز ایمان است **ملفوظ پنجاه و نهم** روزی بحضور فیض گنج
 حاضر گردیدم در آنوقت حضرت قبلہ قلبی روحی فداه بخادمان حاضرین انصاری آداب و غیرہ بسیار
 میفرمودند بعد از آن باین معاصی پر معاصی مخاطب شدہ ارشاد نمودند کہ در ویشان این زمان
 ہمراہ نان ادام عینی و اچار میخورند اگر باین نیت کہ اینہم یک سمرہ ادام است کہ ہمراہ نان خورده
 میشود جائز است بمصداق حدیث شریف ذیل عن جابر ان النبی صلی اللہ علیہ وسلم سأل
 اہلہ الا ذم فقالوا ما عندنا الا خل فذاعابہ فجعل یا کل بہ ویقول نعم لا دام الخ
نعم لا دام الخ رواہ مسلمہ و اگر بخمال حفظ نفس میخورند کہ اشتہا زیادہ شود و از خوراک زی
 تر خورده میشود ناجائز است و ہم در این معنی فرمودند **ولا یجمع بین الایاتین** زیرا کہ دو قسم ادام
 نان خوردن در طریقہ صوفیہ جائز نیست و نیز از جملہ آداب طعام فرمودند **ولا یلتظر الایاد** آذر
 صوفی را باید وقتیکہ نان بدست آید بلا فرصت بخورد و انتظام طرف ادام نکند
ملفوظ پنجاه و ششم روزی بجل فیض منزل حاضر گردیدم در این اثنا جناب حاجی حافظ
 صاحب ترین نیز حاضر حضور آمدند حضرت قبلہ قلبی و روحی فداه باو شان مخاطب شدہ ارشاد
 فرمودند کہ در مراقبہ چیزی تاثیر معلوم شایخ صاحب موصوف عرض کردند کہ قبلہ تاثیر ش
 است و لکن تا وقتیکہ در نماز قیام شریعت بحضور حضرت قبلہ حاضر میباشم تاثیر و فیض معلوم میشد
 و وقتیکہ از بنجانہ خویش میروم تاثیر کم میشود بلکہ هیچ تاثیر معلوم نمیشود حضرت قبلہ این عبارت خود

ملفوظ من عین العلم بعینہ فی باب الساج فی الایات فی المعیشۃ ۱۲

عبارت مرجع البحرین انس رضی اللہ عنہ گوید کہ همان روز کہ آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم از
 دنیا رفت و آفتاب جمال و سہ در پرده شد حال ما متغیر شد و پیش و طہائے ما پرده فرومشت
 کہ سر رشته شناخت از دست رفت و نور یقین روی در اطفانہا **س** رہ ناریم چو برفت
 از نظم صورت دوست **پ** چو چشمی کہ چرخش ز مقابل برود - ازین بالاتر - و باریکتر سخن دیگر
 است کہ خطاطہ رضی اللہ تعالیٰ کہ اورا خطاطہ انجیل گویند کاتب وحی آسمانی بود بشکایت حال
 خود پیش ابوبکر صدیق رضی اللہ عنہ آمد و فریاد برآورد کہ **نَاقِقَ خَطَّطَ مِّنْ خَطَّطِهِ** یعنی خود را از مخلصا
 میتراشتم آخر وی منافق صفت برآمدش با زبان و ظاہرش با باطن یکجا نیست و عالش برنج
 استقامت نہ ابوبکر گفت حاشا لہ! آخر این چہ سخن است و چہ میگوید و کیفیت حال چیست و مقصود
 چہ گفت وقتیکہ در حضرت رسول با شیم صلی اللہ علیہ وسلم و جمال وی را می بینیم و سخن ویرا بشنویم نور
 یقین چنان جلوہ گر شود گویا حقیقت را چشم سرمی بینیم و بہشت و دوزخ را مشاهده می کنیم باز چون
 از پیش وی بیرون رویم و با اہل و اولاد داخلات نمایم و بر اسباب آلات نظر انگنیم حال بگرد و سر
 کم شود و بسیاری از آنچه یاد بود فراموش گردد بگر کہ ابوبکر صدیق کہ اول مومنان و بہتر صدیقانست
 در برابر آن چہ میگوید گفت ای برادر تو چہ گوی کہ ما را نیز حال ہمیز بن منوال است پس خطاطہ یا
 ابوبکر در مشہد حضور کہ عبارت از مجلس پرنور سید کائنات است صلی اللہ علیہ وسلم حاضر آمدہ
 حال را با حضرت عرض نمود فرمودم نخور و اندیشہ کن کہ حقیقت حال و خاصیت غیب و حضور ہمین
 است اگر داکم برین حال باشید کہ در حضرت می بینید حقیقت را بمعانہ دریا بید و بالائیکہ مصافحہ کنید
س اگر در پیش بریک حال ماندی **پ** سر دست از دو عالم برفشانندی **پ** دی بر طارم اعلیٰ نشینیم **پ**
 کسی بر پشت پائے خود نہ بنیم **پ** اکنون معلوم شد کہ احوال اصحاب کہ مقربان در گاہ و سر حلقہ عارفان
 آگاہانہ بحسب غیبت و حضور نور نبوت متغیر و متفادت بود چہ جائے دیگران **پ** **ملقوظ پنجاہ**
مفتم - روزی این بندہ خاکسار در حضور آن مقبول در گاہ پروردگار بوقت تہی حاضر شد خلوتہ بود
 یکی از خادمان فیض اندوزان حاضر نبود فدوی را قریب نشانده ارشاد فرمودند کہ نسبت
 ماندان عالیہ نقشبندیہ مجاہد بر جوش و خروش و آہ و نعرہ موقوف نیست بلکہ نسبت چیزی با یک
 است کہ کسی را میرسد مثل باد صبا **پ** صبا بسوی مدینہ رو کن ازین غلامی سلامی بر خوان **پ** دم برین
 بیانی فرمودند کہ حضرت فانی فی اللہ خواجہ محمد باقی باللہ صاحب وقتیکہ در دہلی تشریف آوردند
 سپہ سالران آن دیار پیری خود در گذار شتم مریدی حضرت ایشان اختیار نمودند و شرف اہالی **پ** علی تا حال

این زمانه بیاس ادب بقلب غریب نواز یاد میارند روزی جناب مکرّم از حلقه سر بر آورده
فرمودند که کسی شخص بیگانه در این حلقه ما موجود است که القاف فیض نمیشود و میدان درویشان
که شریک حلقه بودند تا با یکدیگر دیدند و گفتند که در میان ما یان هیچکس بیگانه نیست چنان شریک
الامر شخصی بیان نمود که قبله عالم روز چادر بر او خود بر سر کرده ام که در میان ما و او شان خانه واحد
است و لکن بر او من داخل این طریقه نیست ارشاد فرمودند که زود تر این چادر را بیرون حلقه اندا
حسب فرموده انداخته شارباز متوجه فیض شدند فی القواف فیض جاری گشت پس حضرت
قبله فرمودند که ازین سخن باریک باید فهمید که احوال درویشان این زمانه بالکل برعکس شده است
محنت و کثرت ذکر کما حقّه نمیکند و در حلقه که می آیند بیگانه و ارمی نشینند با وجود اینهمه قصور اعمال
افعال از فیض حضرت مرشدنا و مولانا حضرت قبله حاجی دوست محمد صاحب قریه ستره و برود
هر کس بحسب استعداد خویش بهره می برد اینهمه فیض و تصرف پیران ما هست **ملفوظ پنجاه و هشت**
روزی در محفل فیض منزل حاضر گردیدم درین میان جناب حاجی حافظ محمد خان صاحب ترین
خدمت فیض رجوت حاضر گردیدند حضرت قبله قلمی در حجتی فداه بادشان مخاطب شد ارشاد فرمودند
که کتب بینی برای انسان نعمت عظمی است و لکن کار سلوک بغیر حصول باطن دوام کثرت ذکر حاصل نمیشود
حالا سبق شما بر مراقبات مشارب اند باید که بنهزار ذکر اسم ذات بر لطیفه قلب و یک هزار بر لطیفه ریه
یک هزار بر لطیفه سر و یک هزار بر لطیفه حنفی و یک هزار بر لطیفه حنفی و دو هزار بر لطیفه نفس و یک هزار بر قابله کل دوا
هزار ذکر اسم ذات در شبان روزی خوانده باشند ازین کم نمکنند هم در بعضی بیان فرمودند که حضرت
مولانا و مرشدنا حاجی دوست محمد صاحب برداشتند مضمون الشریف و نورالتیمر قدّه المنیف بارها
فرمودند که سبکه و از ده هزار ذکر اسم ذات را تبصیح نیت مداومت نموده او صاحب اللفظ است هر چیز را که
او میخواهد می یابد و ایضا ارشاد فرمودند که حافظ القرآن اگر باخلاص نیت خالصا لوجه الله قرآن
میتخواند غناد بغل اوست **ملفوظ پنجاه و نهم** روزی بحضور عالی حاضر گردیدم در آن وقت
یک خط از بند ربیبی رسید ملا فقیر محمد صاحب خروٹی سوداگر نوشته بود که امسال گرانی غل
گذشت و از هر طرف و جوانب نزدیک و دور صدق خط سالی می برآید و امسال چند هزار رو
جنس انگوزه خرید کرده از عرصه برای فروخت در بمبئی آورده ام تا حال تحریر هیچک از آن بفروخته
نرسیده از نقصان عظیم خوف است دیگر این که در شهر بمبئی مرض جدید ظهور کرده است که بالان
ساقی دانه پیدا میشود و آن بالامیر و بعد از چنان ساعست مریض از دار فانی بدر جاودا

اهل خانه ظروف ها و سبوا برای پر شدن از آب زیرین می نهند و قتیکه پر میشوند با آب میزاب بر
 زمین می آید مانند اول و بیچگی و تصور در آب میزاب واقع نمیشود مثال دیگر اینکه عادت است قتیکه
 بارش باران بر کوه می بارد همه آب کوه جمع شده از دره کوه بیرون می آید و زمین زیرین دامن کوه
 را سیراب می سازد پس مراد از اهل کمال دره کوه است و بارش باران که مراد فیض الهی است از توکل
 ایشان جاری شده زمین دامن کوه را که مراد مردمان اند فیضیاب میکند مولانا روم صاحب نیز در
 این معنی فرموده اند **او بجز نایبی و ماجزئی نیم** اودمی بی ما و بابی وی نیم **فنی** که هر دم نغمه آرائی
 کند **فنی** الحقیقت از می نائی کند **ملفوظات شصت و یکم** روزی بنده در حضور والا حاضر
 گردید در آن محفل جناب قاضی عبدالرسول صاحب نیز حاضر بودند بخدمت حضرت صاحب نسبت
 این مختصر عرض نمود که قبلاً ایشان ملفوظات و مکتوبات و دیگر نصائح و حالات و غیره حضرت قبله جمع
 اند حق تعالی ایشان را جزا بخیر و یاد که بر ما مردمان بسیار احسان کرده و منت نهاده است حضرت
 قبله ز کمال کسر نفسی ارشاد فرمودند که من چه باشم و ملفوظات و مکتوبات من چه باشند بعد گذشتن
 یک لحظه به بنده مخاطب شده ارشاد فرمودند این نصائح فقیر که شما جمع نموده اند اگر این کار محض برای
 نفس خود کرده است پس برای شما نجات است و اگر باینخیال سخت کرده نوشته اند و اوقات غریزه خود را
 صرف کرده اند که دیگر مردمان را نیز ازین فائده حاصل شود پس این خیر شما است که از شما جاری میمان
 در این موقع عرض کردم که قبلاً اگر این اوراق را به نظر کیمیا اثر ملاحظه فرمایند پس برای بنده سند خواهد بود
 فرمودند که قاضی قمرالین صاحب عنقریب اراده آمدن در خانقاه شریف میدارند از او شان محمد
 بکنانید بعد از آن بیاس خاطر تو من نیز ملاحظه خواهم کرد پس حسب الارشاد صحت کنانیه شد
 روزیک عرضی باینمضمون نوشتم **قربانت شوم** آنچه از نصائح آن قبله عالم جمع نموده ام بوجه
 ارشاد والا از قاضی صاحب صحت کنانیه ام اگر از نظر فیض اثر آن قبله قلبی روحی فایده بگذرند پس
 عنایت است و آنچه باقیست آنرا نیز بتمام تکمیل بخدمت اقدس حضرت قبله پیش خواهم نمود (۱۲) پس این عرض
 همراه کتاب شامل کرده بارت شخصی پیش حضرت قبله فرستادم و خود بسبب شرم حضور حاضر نشدم
 چونکه طبیعت مبارک در آنوقت علیل بود این عبارت بر پشت عرضی از دست مبارک بخط شریف خود
 تکریر فرمودند **تیرگان اندراج بینمایم عبارت حضرت قبله بعینه جناب من فقیر را از پیری روزی**
در مسرود و تمام بدن عارض بهم و قوه از فقیر رفته است اگر او تعالی شان قوت داد دیده خواهد
 در آنوقت معذره فرمایند (۱۳) و قتیکه حضرت قبله را صحت حاصل گردید باز کتاب پیش نهاده شد

قبله از کمال سهر بانی ملاحظه فرمودند و قتیکه بر ملفوظ همیشه رسیدند و بجا بطریق اصلاح از دست
 مبارک بخط شریف خویش بر اصل نسخه قلمی دستخط فرمودند بعد ملاحظه کلمات دعایه بر زبان مبارک
 خواندند که حق تعالی شمار اجزا خریدار پس برای شما اینهم عبادت است ارشاد شده که این را نزد خود
 بار بعد از آن دیگر عبارات که جمع کرده میشوند نیز شامل نمایند باز فرمودند که راین مان بر آفتنان مان بر قرآن
 بحیث حدیث شریف عمل نمیکند ملفوظات و مکتوبات را چه کنند و ایضا فرمودند شمار را باید که باز کرد
 و مراقبه و شب چیزی همواره شاغل باشند که حالاً وقت وقت کار است که صحت و جوانی است در
 پیری بجز افسوس نداشت بر اوقات گذشته هیچ بدست نخواهد آمد و ادیم ترا از گنج مقصود نشان
 گرماند سپیدم تو شاید برسی و ایضا فرمودند که حضرت مرشدنا و مولانا جناب حضرت حاجی مست محمد
 صاحب قریه سره و برد مضعه بارها میفرمودند که انسان را باید که همواره بر قلب بسیار ذکر کند بکن
 حتی که بمیرد در آن ذکر هم در معنی فرمودند که حکم حدیث جد و ایمانکم بقول لا اله الا الله هر وقت
 تجدید ایمان باین قول باید کرد و دست ذکر کن ذکر تا ترا جانست و پاکتی دل زد که رحمن است
 فرمودند هر وقت در خوشی و گرسنگی الله الله بگو و این کس این وقت است که در فرصت و
 خوشی خدا را یاد کند برای دیگر عبادات وقت است چنانچه رکوع را وقت است نماز را وقت
 است نه برای ذکر که او دائم باید کرد ۱۲ فرمودند اگر شکلی پیش آید آدمی بصدق نیت توبه کرده
 بزاری و نیاز کشائش آن از خدا خواهد خداوند کریم آن مشکل آسان کند فرمودند تا اثر نیست
 که محبت عبادت زیاده شود از نماز و غیره در فوت عبادت و صدق عصیان بخیرگی و غم حاصل
 شود ۱۳ فرمودند قتیکه بنده صفات و افعال از خود مسلوب اند و سپرد و نسوب بخرا کند پس
 از آن هر نیکی که کند در دل او هیچ نمی آید که من میکنم چنانچه خادمی از اجازت مولانا خود چیزی
 تقسیم میکند در دل او هیچ خیال نمی آید که من میدهم بلکه از طرف مولانا خود می داند و در نقل
 مسکین تصور کند ۱۴ فرمودند رابطه مصلحت برای آنست که بر بزرگ ناله فیض جاریست هر گاه با
 رابطه حاصل شود ضرر از آن ناله فیض بهره مند میشود ۱۵ فرمودند در قرارت قرآن بحیث طرف
 حقیقت قرآن فیضان او لحاظ باید کرد و در نماز در قرارت لحاظ فیض قرآن و در رکوع و سجود
 و لحاظ فیض رکوع و سجود در تشهد لحاظ فیض او باید کرد ۱۶ فرمودند بولوی نور خان صاحب
 که اگر تمام مخلوق جمع شوند برای ضرورتی ضرورت نخواهند رسانید و اگر جمع شوند برای نفع تو هیچ نفع خواهند
 رسانید فرمودند (لطیف) اکثر تنازعات دین دنیا از حجب جاه و ریاست اند که صادق مصدق

فرموده حُبِّ الدُّنْيَا رَأْسُ كُلِّ خَطِيئَةٍ چنانچه تنازعه لامذہبان اہل سنت و جماعت در باب
 امداد اولیاء کرام والا بچس از اہل اسلام قائل نیست کہ انبیاء علیہم السلام و اولیاء اللہ استقلالاً
 ضار و نافع اند اگر مستند سبب مستند و انکار سبب ایشان محض خالی از عناد نیست چرا کہ در
 ہمہ کار عادت اللہ جاریست کہ سبب بسبب باشد ۱۲ فرمودند مولوی نورخان صاحب کہ اگر ضرر
 دنیا ترا از کس سد نفع عقباً باشد و اگر نفع دنیا رسد نفع دنیا نیز بہتر است تو خاطر جمع باش بہر
 دو حال تو از نفع خالی نیستی ۱۲ فرمودند کہ مولوی حسین علی صاحب بیان کرد کہ در تعلیم قناعت
 قلب میشود باو نشان فرمودند کہ نقصان در نیت باشد والا تعلیم مہ نسبت ما و موجب ترقی نسبت
 ما است ۱۲ فرمودند در حق جناب حضرت صاحبزادہ مولوی محمد سراج الدین صاحب مدظلہ و
 عمرہ و شراہ کہ پسر شیر است شیر خواہد شد فرمودند کہ بجا رفتن ران نشسته بین یعنی کار خود فرمودند
 بمولوی حسین علی صاحب کہ شمار مسائل یادنی باشند و وجہ آنست کہ شمار اخیال عمل نیست
 مراخیال عمل باشد تمام مسائل ضروریہ دینیہ یاد اند ۱۲ فرمودند روزی وقت قبولہ رو قبیلہ
 کردہ خواب کردند و ارشاد شدہ کہ وقت خواب ذکر شروع باید کرد فرمودند بارہا بوقت بندش
 باران مردم کفری و غیرہ را کہ شمار تمام یکجا جمع شدہ بصدق نیت از گناہان گذشتہ توبہ کنی و
 بدرگاہ خاوند کریم زاری و نیاز کنی انشاء اللہ تعالی باران کشادہ خواہد شد ۱۲ فرمودند از
 رسوم مردم و خرچ بر شادی حسب رسوم مردم پیرہیز باید کرد ۱۲ فرمودند قبل اوان نظام نزو پیر بودن
 ضرر نیست ۱۲ فرمودند سوال خفی از سوال جلی بدتر است کہ در سوال جلی ذلت نفس است و در
 سوال خفی نفس بر غرور خود میماند بلکہ احسان بر مسئول عنہ ظاہر کند چنانچہ پیران این زمانہ کہ ظاہر
 افادہ مردم میکنند در اصل غرض دیگر باشد ۱۲ فرمودند بارہا بمولوی نورخان صاحب کہ تھلیل اسم ذات
 بسیار کن کہ وقت نزع بجز کلمہ طیبہ صحیبات تدریس و آشنا و خویش کار نیابند بلکہ ہمہ خواہان باشند کہ زین
 مختصر کلمہ طیبہ بر آید و ہر شکل کہ پیش آید کلمہ طیبہ و اسم ذات بسیار کن و کشائش مشکل بزاری و نیاز از خدا
 طلب کن ہمہ وقت مشغول بکلمہ طیبہ باش و بجز آشنائی و علاقہ مکن ہمہ ضرر رسان اند و آشنائی بجز غرض نمی
 کنند فرزندان غیرہ علائق را بخا سپرد کن خود مشغول بکلمہ طیبہ باش ہر قدر خدمت ایشان کہ شود محض برای
 لحاظ شرع و بطور شرع کن کلمہ طیبہ خطرات در زائل را دور میکند فرمودند نسبت مجدی مثل عنقاد زمینان شدہ
 است فرمودند آنکہ حضرت امام ربانی صاحب فرمودہ است کہ اگر فقیر خود را از کافر فرنگت تر نداند فقیر
 نیست برای آنکہ ہر گاہ پردہ غفالت دور شود و بصارت اصلی حاصل شود ہمہ حرکات و افعال و کار خیر

کہ کفری نام تفسیر است در فتح شاہ پور مخصیص خوشاب تھانہ و اولیاء اللہ نہ نشوہ ۱۲ منہ

از خدا عاریت داند و حقه خود عدم بنسبت وجود که در کافر فرنگ است بدتر است و تقابل
ایمان و نیکی خود با کفر او نمی کند که این را عاریت دانند از خود و فخر بر لباس غیره که از غیر باشد
خلاف عقل سلیم است ۱۲ فرمودند که مراد از **سَلْبُكَ عَلَيَّ قَوْلًا تَقِيدًا** ثقل که از من هم
او حاصل شود چنانچه کسی ترا گفت که بز تو هزار روپیه مجرم است چه قدر بار و ثقل بز تو از من هم ^{انف}
خواهد آمد همچنین از قرآن ثقل آید یا ثقل که بر وقت نزول وحی بر سر در کائنات صلی الله علیه و سلم
می آید و الله اعلم ۱۲ فرمودند که خانقاه شریف جایی ذکر است نه جایی مطالعه کتاب مطالعه کتب
در خانه باید کرد بان اگر کتاب که تعلق باین معامله دارد مضائقه نیست ذکر بسیار کند که عادت شود
فرمودند عنان نیت از دست مده والا تو سن سر خواها کشی ۱۲ فرمودند شب تار را بذر کرد و او کار
زنده دار که در حدیث شریف آمده که جایی نوم قبر است ۱۲ فرمودند درود شریف **اللهم صل علی**
محمد و علی آل محمد کما صلیت علی ابراهیم و علی آل ابراهیم انک حمید مجید و
اللهم بارک علی محمد و علی آل محمد کما بارکت علی ابراهیم و علی آل ابراهیم انک حمید مجید
وقت سبق دادن بجز آن بسیار بخوانی شکر برکات باشد و دافع رزائل خواهد شد فرمودند که کم خور و بساوه
لباس کتفاری من چه کنم که شما خود محنت نکنید صبر اختیار کن و در همه امور بگو انت کافی انت شافی فی
مهمات الامور انت حسب انت ربی انت لی نعم الوکیل فرمودند مقصود از طریقه اینست
که در سختی و زری در قلب خلل نیاید ۱۲ فرمودند تا شک در پیر کلان آفت مرید است سرمایہ
در ویش جمعیت است یعنی چنین کار نکن که پراگندگی خاطر شود و جمعیت خراب شود ۱۲
فرمودند بوقت مصیبت رابطه شیخ مفید است ۱۲ فرمودند اگر خداوند تعالی توفیق عبادت
از ذکر و غیره و هدایت احسان سرفرازی دانسته بخوشی دل ادا کند و در ادا و کمال جد و کوشش
نماید و ترسان باشد که لائق جناب او نشده است نمی بینی که اگر بزرگی کسیر کار فرمایند چسان
خوش شود و سرفرازی خود و موجب قبولیت و قرب خود دانند که احسان بر بزرگ کند بلکه احسان
او داند ۱۲ فرمودند مولوی گل محمد صاحب گفتند که العبور بر کتفه و شاگردان مولوی محمد جراح گفتند
که العبور غرقه اکنون معلوم شد که قول مولوی گل محمد صاحب صحیح است یعنی العبور بر کتفه
فرمودند والد بزرگوار را نصیحت کردند که سید و قریشی را هر کجا که بینی خود را بر پا و او بین از دور هر که
تغیر یعنی ذکر خیر جلشانه باشد خدمت او کن من هر که سید باشد اگر چه شیعه باشد خدمت او کنم ۱۲
فرمودند در شان رسول الله صلی الله علیه و سلم ازین کلام آیه زیاده باشد که صاحب

منته منته خدمت سلطان بیکلی
منته شتاک از او کم خدمت گزینت

گما زنده کاری دیگر فقط مکتوب و موم بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله وسلام على عباده
الذین اصطفی ابا باریت و اخلاص نشان محمد را ندیاز علیخان صاحب سلمه الله تعالی از فیه
حقیر لاشی عثمان عفی عنہ پس از تسلیات و تکریمات واضح باود شد الحی و المننہ کہ احوال اینجا می از جمع و
قرین سپاس بقیاس منعم علی الاطلاق است جلالت نعمان و رفعت آلاء و المسؤل من الله سبحانه و
وعاقبتکم و ثباتکم علی الشریعۃ المرصیة علی صاحبها الصلوٰۃ و السلام المرام آنکه مکتوب غوب مشتمله
استفسار مسئله عدم و اجازت مستورات کہ از روی مهربانی نامزد ایند روش بیکار فرموده بودند رسب
منبسط ساخت او تعالی شانہ از جمیع عوارضات تکلیفات نجات داده بجهت ذات قاس خویش محرمه حبیب
صلی اللہ علیہ وسلم و محرمه پیران کبار علیہم الرضوان سرفراز فرموده از جمیع ماسوی اللہ بکلی رهایی و خلاصی با
رب العباد فقط اینجا از وجود و عدم پرسش فرموده بود تا صاحب ایکت اجب الوجود است و مکن الوجود
واجب الوجود صفت او تعالی شانہ است و مکن الوجود ماسوی اللہ است چون واجب الوجود بود دیگر
صحیح چیز نبود و همین مرتبه را عام گویند پس مقابله کجاش مقابله میان دو چیز میشود کہ هر دو در صفت
برابر میباشد و در اینجا مساوات کجاشد و بیهذه حضرت امام الطریقه حقیقت مکن ممکن است پس
حقائق ممکنات عدمیات شامہ نه غیر او و ایضا در قرآن مجید در سیارہ و المحصنات در سورۃ
ما اصابک من حسنة فمن الله وما اصابک من سيئة فمن نفسك صاحبان بیهذه
حضرات مجردیه با حقائق ممکنات مرکب انداز اعدام اضافیه و ظلال صفات حقیقیه یعنی آن اعدام
تقابل اسماء و صفات در علم الهی ثبوت پیدا کرده و مرایائی الوار اسماء و صفات گشته و مباد
نعینات عالم گردیده و در خارج ظلی کہ ظل خارج حقیقیه است بصنع خارا و ندی بوجود ظلی موجود شد
دنیا بر این ترکیب عام و وجود مصدر آثار خیر و شر گشته انار از جهت عدم ذاتی کسب شرمی نماین
جهت و وجود ظلی کسب خیر گردد فهم آمد فهو المراد والا از مولوی صاحب شیرازی بالمشافهہ پرسش این مکتوب
فرمایند و آنچه از اجازت زمان پرسش فرموده بودند نخواستند و ما اجازت درین طریقه بصحصول مرتبه دوام حفظ
فنائی قلب و تہذیب اخلاق و انتقامت بر اتباع سنت نمیشود و این او نار مرتبه مقام اجاز
است اوسط و اعلا در پیش است باز مانده سخن در فرد خاص آن مفوض بهای می شد است لکن
عظیم و کار است تا روز دیگر موجب نقصان طریقه نشود فقط مکتوب موم بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله وسلام على عباده الذین اصطفی ابا باریت و اخلاص نشان محمد را ندیاز علیخان صاحب سلمه
علی شاه صاحب سلمه الله تعالی از حقیر حقیر لاشی عثمان عفی عنہ پس از تسلیات و دعوات مزید در اجازت

این آنگه مکتوب مسرت اسلوب که فرستاده بودند رسید موجب دعا گوئی زیاد از ما سبق گردید الله
 مبارک تعالی آنجناب را از شر عداوت آفاقی و انفسی نجات و خلاصی داده بحبت ذات اقدس خویش مقرر
 بباد و بر باد عباد جناب من برائی ترقی کار باطنی صدق مقال خوردن حلال اتباع حبیب خدا صلی الله
 علیه آله وسلم قولاً و فعلاً و نشستن و برخاستن یعنی در جمیع احوال شمرط طریق نقشبندیه احمدیه در حجت الله
 عالی علی آباء ایضا و اگر انبیا شریعت شریف نباشد و احوال مواجید باشند نزد بزرگان من متبیین از حجت اعتباراً
 است باید که سالک شب روز بجد و جهد تمام در پیروی حبیب خدا صلی الله علیه وسلم اوقات غریزه خود را که
 در ناز و صرف سازند کار نیست بخیرین هیچ مکتوب چهارم بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله
 سلام علی عباده الذین اصطفی اما بعد محمدی مگر می جناب مولوی محمود شیرازی صاحب سلمه الله
 عالی عن جمیع الحوادث و النوائب از فقیر حقیر لاشی عثمان عفی عنه پس از تسلیم و تکمیل نکه الله الرحمن الرحیم
 احوال بخائی بهر حال بعون عنایت الهی قرین سپاس بقیاس منعم حقیقی است و الاستسول من الله
 خانه سلامتکم دعا فینکم و ثباتکم علی الشریعة المرصیه علی صاحب الصلوة والسلام و آنچه از احوال باطن
 شس باختلاف احوال زمان قلمی فرموده بودند جناب من قصه العشق لا انفصام لها جواب آن مفصلاً نوشتن
 وجه حرارت میشود بد و کلمه گفتا میرود درین وقت و در نیران حکیم حقیقی جلشانه بمرکت پیران که بار علیهم الرضوان
 بر صادق الاعتقاد موافق صلاح و فلاح او شان افاضه فیض میفرمایند که شیطان لعین و نفس نماره
 در دشمنان قومی بانسان رفیق اند با وجود که در بنیوت یا چنین سالک هیچ غدر نمی اندازند نکارت
 حالت در طریق امام ربانی مجرد الف ثانی رضی الله تعالی عنه در آخر مقامات لازمی است و هم نام طریقه
 و مانند که صحت خاص نصیب عوام است و بخودی سازج نصیب بتران و مجنونان است کار متوسط
 سبب کمالان خاصان است الحمد لله که او تعالی شان آنجناب اینچنین حالات سرفراز فرمودند باید
 از کار و انکار حتی الوسخ خود اوقات غریزه را معمور دارند و بمرمان زمانه موافق حدیث شریف و موافق
 ال پیران که بار علیهم الرضوان نشست و برخاست سازند و باین دان او شان نظر میندازند و ندین نسخ عبد الله
 می کی در رساله خود نوشته اند که الا ولیا کالمطهر یطهر علی کل قبی قبل اولم یقبل فقط
 سبب پنجم بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله و سلام علی عباده الذین اصطفی
 بعد بحبت و اخلاص نشان صداقت و اختصاص عنوان محمد انبیا علیهم الصلوات و السلام الله
 الی غایتیم ما یمناه از فقیر حقیر لاشی عثمان عفی عنه پس از سلام مسنون و دعوات تزییات دارین
 شکران آنگه مکتوب مسرت اسلوب مشتمل بر عرض خطر و غیره رویداد در آن خطر و دلائل و براهین

که ظلمی فرموده فرستاده بودند رسید که الف با فیها کلمی جزوی واضح گردید جناب من بر بنده مومن اتباع حبیب خدا صلی الله علیه وسلم در
 فرض فرض و در واجب واجب در سنت سنت باقیمانده اتباع پیران کبار و آداب اطوار و اوشان موقوف بر محبت است
 مرید است اگر مرید ذی محبت صادق میباشد مخالفت از همه کارها پیران کبار قداستنا الله تعالی با سر رجم
 الاقرس سارا باطنی میداند پس حتی الوسع خود قدام بر قدم او شان بروند لکن اینکار از مرید بجزر که اهل
 عیال ندارد دنیا مالی از وجه حلال قبل ازین نزد او موجود میباشد میسری آیند و اگر آن ذی عیال میباشد
 وجه معاش نزد او غیر موجود در الوقت باز دیده شود که آن ذی توکل کامل اند یا گاهی گاهی خطوه و
 تشویش در مایه که جمعیت است پیدا میشود پس این مشوش را برای حصول نفقه مفروضه کسب حلال
 بقدر کفایت فرض است غرض که مرید صادق هر وقت در هر لحظه خیال تخلص باطن از ماسوی الله موافق
 اتباع حبیب خدا صلی الله علیه وسلم و موافق اطوار و آداب پیران کبار میباشد در آن کار با حسن
 فح و پسنی و ناپسنی مردمان نمی بیند پیوسته سلامتی قلب مطلوب اعلی و مقصد اقصی میباشد
 پس با ناکار آن عزیز هر قدر که در شریعت غرظا ظاهر او باطن او کوشش کند اولی و اعلی کار خود کند
 دنیا که آبنای جنس اند نظرنه فرمایند در میان شما و اوشان از روزیکه رتبه ارادت در گردن اند
 اند مخالفت پیدا شده است واضح باد جناب من کارهای شریعت ظاهر و قیاس پیران کبار
 قدسنا الله تعالی با سر رجم الاقرس از توکل و قناعت و غیره از کتب اوشان بخوبی آن غر
 معلوم حاجت بنوشتن فقیر ندارد غرض حتی الوسع خود از مخالفت شرعی ظاهری باشد یا باطنی مجتنب
 محترز باشد اهل دنیا را قریب باشند یا بعید پس آن آینه غرض اصلی از طریقت خلاصی باطن
 گرفتاری ماسوی الله و سلامتی قلب موافق شریعت غرظا مصطفی صلی الله علیه وسلم اینقدر کلی
 و غیر جزئی بسیار است آن بمشافیه موقوف مکتوب ششم **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ**
 سلام علی عباده الذین اصطفاه اما بعد محبت و اخلاص نشان مودت و اختصاص عنوان
 حاجی حافظ محمد خان صاحب سلمه لولی الواهب عن جمیع الحوادث والنواب از فقیر حقیر لاشی عثمان
 عنده پس از سلام مسنون و دعوات ترقیات دارین مشحون آنکه مکتوب محبت اسلوب مشتکبه عرض عوارض
 از جته و شمنی و شمنان غیره که فرستاده بودند رسید کاشف مدعا فیها گردید حافظ حقیقی از شرعه
 ظاهریه و باطنیه در حفظ خود محفوظ و مامون داشته بمراعات ولی و مقاصدات بجائی سانی
 خود در میان اقران و امثال معزز و مکرم دارا و برب العباد تکبیر کار ساز حقیقی جل شانه بواسطه
 کبار علیهم الرحمة والرضوان کرده بی ناریشه و بی دغا غر بجا می حکام وقت بدلاوری تمام حاضر شوند

تعالی شانه و غزیر هانه ملزم نخواهند کرد **مشکلی نیست** که آسان نشود فقیر را از دعا گوئی خاندان
 خویش فافل ندانند گو در عرض عوارضات حکمت از حکیم مطلق جلشانه میباشد کار سازی حقیقی
 او تعالی شانه است و بس بر غریبان دعا باشد و بس فقط ایغریز وقت فرصت از کارهای ضروری
 و میویه باشغال باطنیه که شغل او از اهم همات است شاغل باشند و عمل نگذارند که امروز وقت
 کار است فردا بحر حسرت و ندامت صیجید است نخواهد آمد زیاده اسلام **مکتوب مقتوم** بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 الحمد لله وسلامه علی عباده الذین اصطفی اما بعد محمد می مکرمی جناب مولی محمود شیر زبیا صاحب
 دام فیضه و عنایته از فقیر حقیر لاشی عثمان عفی عنه پس از تسلیمات و تکریمات آنکه مکتوبین شریفین
 پی در پی بفواصله اندک رسیده کوائف مندرجه اش بوضوح انجامید آنچه گفتگوی مولوی بود بسیار
 تعجب است داد و دعا اللهم لا تنکلنا الی انفسنا طرفه عین ولا اقل من ذلک و وجه تعجب که
 برای حطام دنیوی که چنار روزه است و بادنی مایکفی به میگذرد اینقدر بارگران مجاهدات و ریاضات خود
 را در سلک انداخته که فلان غنی که فی الحقیقه مفلس تر از او شان کسی نیست و نباشد صراط مستقیم را گذار
 جان خود را از کبرائی دین که مقبولین عرب و عجم است بهر و کلانتر بنظر مجوسین عقل عقیل داده تا که معتقد
 گردانند و چیزی زهر از او شان بدست آید آنچه عقل است او تعالی شانه هدایت کند و اهل الله
 می فرمایند که دروغ بیفروغ جز سوائی نیست الله تبارک و تعالی فقیر را و دوستان فقیر را
 از نچینین هملکه نگه دارند و فی الحقیقت آنجناب را موجب بسیار عبرت است که اینقدر سالها ریاضات
 و مجاهدات کشیده و میوه و نتیجه همین بارست آورده با وجودی غلطی خود نسبت تخطیه بکار دین منین
 کلانی پیدا شده انار نحو با الله من الشیطان الرجیم اللهم لا تزغ قلوبنا بعد اذ هدیتنا
 و هب لنا من لدنا رحمة انک انت الوهاب بکار بار خود با وجود استغفار سرگرم باشند از خوشی
 عاجله همواره ترسان لرزان باشند **مکتوب مشتم** بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ الحمد لله وسلامه علی
 عباده الذین اصطفی اما بعد محبت و اخلاص نشان مودت و اختصاص عنوان خفاد خاصا
 سلمه الله تعالی عن جمیع الاحداث و النوائب از فقیر حقیر لاشی عثمان عفی عنه پس از تسلیمات و دعوات
 و انیات آنکه مکتوب شریف مشتمل بر احوالات خیریت آیات خویش و عرض اضطراب در روزگار
 از جسته گروش زمانه و غیره که فرستاده بودند رسید موجب دعا گوئی بجا و دعا گردید الله تبارک و
 تعالی ازین تعلقات و تقلبات زمانه بفضل و کرم خویش نجات و خلاصی داده بجهت قلبی با حصول
 مراد نیادی شش و خرم در خانه خویش و اراد بر بعباد فقیر را در هر حال خواه حاضر شوند خواه نه دعا گوئی

خانان خویش میدانسته باشند فقط جناب من کل اناء یترشح بهما فیه چون فقیر خوار و بی اعتبار بود
آن دستار را قبل ازین در حضور و غیره نصیحت بقناعت ما وجد و حاضر می نمودن لکن چون کثر مردمان شهر
و غیره انیکار را عیب نقصان میدانستند آن دستار را دلالت بملازمی انسان که آنهم فی حد ذاته گرسنه
اند کردند و آن مجلس خالی از کارهای خدائی بودند ضرورتی برای خوشی و خاطر داری آن اوقات غریبه که
بی بدل اند که بزرگان گفته اند **انما الوقت سیف قاطع** صرف میشود پس آن برکت در مال و آن صفائی
که از جهت تخریب بود رفت اینهمه ضرر از اعدا اعدا که صادق مصدر فرموده اند رسیده و گرنه فقیر گاهی
در دعا گویی فرق نه کرده و انشاء الله تعالی من بعزنا یجین اجل نخواهم کرد کافی المهمات جلشانه همه مهمات
آن صاحب را دفع و رفع ببرکت حضرت صاحب قبله و کعبه نور الله تعالی مرقده الشریف خواهند کرد
بیدل نشوند همواره بواسطه حضرت گرامی قدسنا الله تعالی با سرهم السامی خلاصی از غموم و فحشایی بر
اعاد روحاً و حاد میخواستند باشند انشاء الله تعالی کارها همه آسان خواهند شد **مکتوب نهم بسم الله**
الرحمن الرحیم الحمد لله وسلامه علی عباده الذین اصطفی اما بعد خوبی اغزی ارشادی میان غلام
محمی الدین صاحب سلمه الله تعالی عن جمیع الحوادث و التوائب از فقیر حقیر لاشی عثمان عفی عنہ پس از تسلیات
مسنون و دعوات ترقیات دارین مشخون آنکه مکتوب شریف آن صاحب سید خوش وقت سا^{خت}
برادر چون این زمان او ان فتن و محن است هوشمند را همان کارا ولی است که در مخالفت نفس
و هوس است و همین مخالفت را صادق مصدروق صلی الله علیه و سلم جهاد اکبر فرموده است
پس مومن صادق را لازم که طور و تشبوه مخالفت نفس و شیطان که اهل الله مقرر فرموده اند اختیار
کنند اول صوم است و وقت افطار با ناک طعام روز بدارند که آنحضرت و جواهر هذه الالهة
الصوم فرموده اند و یکم خون کشی در هر ماه یا در دو ماه سیوم سیاحت یعنی سفر است که هر روز
این قاریا پیاده بگردند که مانده شوند و خوراک بسیوم حصه شکم کتفا سازند و آب با ناک بنویسند
این محاربه اصل الله با عار انفسی مقرر فرموده اند بزرگان فقیر ذکر کثیر و میان روی در خوراک پونسا
و خواب و مجلس اختلاط با دوست و دشمن اختیار فرموده و حصول علم و حرفت اخیرا پس پشت انداخته اند
بیان مخالفت نفس و شیطان در گرسنگی و لاغری است که نشستن و برخاستن محض برای ادا صلوة
خمسه میباشد فقط وقت و وقت کار است یعنی در شبان روز سیوم حصه خوراک یکوقت بخورند تا که بالکل
لاغر و ضعیف شوی و توجه پنجوقت از جناب مولوی صاحب بگیرند بعد از آن اگر نشد فقیر اطلاع
باین مکتوب **بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله وسلامه علی عباده الذین اصطفی** اما بعد محمی گرامی

جناب فیض آب مولوی محمود شیرازی صاحب فیض و عنایت از فقیر حقیر لاشی عثمان عفی عنہ پس از تسلیمات و دعوات مزید درجات آنکه شد الحمد والمِنَّة کہ احوال پنجائی بعون عنایت الہی غر شانہ قرین شکر است و المستول من اللہ سبحانہ سلا متکم و عافیتکم عن الالام و الاستقام الظاہرینہ و الباطنینہ بحرمۃ حبیبہ صلی اللہ علیہ السلام مکتوبین شریفین پی در پی رسید احوال مولوی واضح گردید و تعالی شانہ ما و شمار ازین چنین خیالات فاسدہ و کاسرہ نگہداشتہ بعبت ذات اقدس خویش و محبت پیران کبار قدسنا اللہ تعالی با سرار ہم لاقدرس فائز سازاد بر ب العباد آنچه از احوال باطنی خویش چیزی قلمی فرمودہ ہمہ اصل و موافق سلوک حضرت کرام از تفصیل آن در مکتوبات قاری آیات جلد اول معصومہ و غیرہ باید دید و ہم در کتر الہدایت نگاشتنہ چون معاملہ سالک باصل و اصل رسد محالات سابقہ ہباز منتظر اگر دو بجائی ذوق و شوق ایاس حرمان آید کان رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم اتم الفکر متواصل الحزن بکار بار خود کہ ذکر جل جلالہ و نفی اثبات و تھلیل و غیرہ مراتبات با درود شریف استغفار سرگرم باشند و از مخلوق اللہ ہر سان لرزان باشند کہ صحبت غیر جنس برائی درویش سم قاتل است بقا حضرت بود باش فرمایند بد و کلمہ اکتفا رفت کہ آنجناب خود عالم و دانا اند حاجت تفصیل نیست فقط و آنچه از اجازت مقید پریش فرمودہ بودند در اصل وضع اہل اللہ یک حد مقرر فرمودہ اند چون او تعالی شانہ سالک افضل و کم خویش با آنجا رسانند پس شاز دل ایشان اجازت مطلقہ میدہند بعضی را در یک طریقہ خاص و بعضی را در دو طریق علی تفاوت درجات اینہم بقا استعمال درویش کاری میفرمایند برای مصلحت وقت بعضی پیران یک شخص را برای یک گروہ خاص نیز اجازت میفرمایند و اجازت را در مقامات حضرت حبیب اللہ مظہر رحمن حضرت مرزا جانجان سنی اللہ تعالی عنہ سہ درجہ مقرر فرمودہ اند علی و ادنی و اوسط در صفحہ ۳۸ در آنجا ملاحظہ فرمایند و کتاب نزد و اجاب علی صاحب جو است بزرگان کہ تابع حضرت محبوب سبحانی مجاہد منور الف ثانی اند رضی اللہ تعالی عنہم ارشاد خود در اکثر در یک طریقہ علیہ نقشبندیہ میفرمایند مگر چون مرید بسیار الحاح طریقہ دیگر نمایند یا اسطران بد شجرہ پیران آن طریقہ علیہ و ہنار و سلوک مقامات مجددیہ سازند پیران کبار فی الحقیقہ حکیمان اند حکیم مناسب مزاج و وقت استعمال دویہ میکنند ایشان نیز مناسب استخوان داو شان کار میفرمایند فقط و فقیر آن صاحب اجازت مطلقہ دادہ لکن اجازت نامہ مطلقہ نوشته نشده در آن مضائقہ نیست حالاً اجازت مطلق است او تعالی شانہ موجب برکات عظیمہ سازا و بالنبی اللہ الامجاد علیہم السلام فقط و باین لاف بسیار تعجیل نفرمایند کار آنجائی را بکسی معتمد و معتبر بسیار نماند کہ فتنہ انگیزان و چرب زبان بسیار است را غنیمت می شمارند صاحب ذوق رانی الحقیقہ دوری نیست بقدر محبت خود بطور انعکاس فیض میگیرند

اگر درین هستی با من هستی سه دیده افتخوردل همراه تست: کمر همت چست باید بست شب و روز
 محض برای رضامندی مولی حقیقی جلشانه کوششش نام سازند که حالاً وقت جوانی است و روزان
 پیری هیچ چیز از سالک نمیشود و بطرف حالات و کیفیات و ادراکات نظر نقر باید که واجب حقیقی جلشانه
 از ما و شما خدوت عبادت میخوانند باقی مترتب داد و تعالی شانند و هندیانند و هندیان و لذتنگ
 نباید شره دادیم ترا از گنج مقصود نشان: گر مانرسیدیم تو شاید برسی مکتوب یا زوهم -
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَسَلَامٌ عَلٰی عِبَادِ الَّذِیْنَ اصْطَفٰی اَمَّا بَعْدُ فَعَسٰی اَنْ یَّجْعَلَ لَیْسَ
 خفایق و معارف آگاه مولوی حسین علی صاحب سلمه شد تعالی عن جمیع الحوادث و النوائب از فقیر حقیر
 لاشی عثمان عفی عنہ پس از تسلیمات و دعوات مزید درجات آنکه شایسته و المنة که احوال این جائی
 بعون عنایت الهی غر شانند قرین سپاس بقیاس منعم علی الاطلاق است جلت نعام و رفعت آلاه
 و المستول من اللہ سبحانه سلامتکم و عافیتکم و ثباتکم علی الشریعة المرصیة علی صاحبها الصلوٰة و السلام
 مکتوب مسرت سلوب مشتمل بر خیریت خویش دیدن و خواب که هر بانی فرموده فرستاده بودند در اسعد
 اوقات و امجی ساعات شرف نزول نموده صاحبان فقیر و درجی فقیر در حالت مرض دویم توجه نمودن
 فقیر بان صاحب در بیت اللہ شریف زاواللہ تعالی اشرفاً و کرامتاً اینها خبر میدهند از اتحاد محبت
 معنوی که در اصطلاح صوفیان رابطه گویند که فقر این را وسیله جلیله برای حصول فیوضات و
 برکات مقرر فرموده اند و تعالی شانند این ناسره محبت را مشتمل سازد و بجزمة النون الصادق بالنبی آله
 الامجاد علیه و علیهم الصلوٰة و التحیات زیاده و السلام مکتوب و و از هم بسیم اللہ الرحمن الرحیم
 الحمد لله و سلام علی عبادہ الذین اصطفی اَمَّا بَعْدُ فَحَسْبُكَ وَ اَخْلَصَ نَشَانِ مَلَا اِبْرٰهیم صَاحِبِ سَلَمَةِ اللّٰهِ
 تعالی از فقیر حقیر لاشی عثمان عفی عنہ پس از تسلیمات و دعوات مزید درجات آنکه مرسله شریف سپرد
 چون مشتمل بر عدم حصول مطلب بود واضح گردید جناب من مقصود اصلی نزد فقر قطع تعلق با سوی اللہ
 علماً و حجاب و حب محبوب حقیقی جلشانه ظاهراً و باطناً انار و کجیح اهل بصیرت واضح که حصول مطالب
 دینی و دنیاوی باراده مرید حقیقی است جلشانه از ما و شما بهمانه ساخته اند نه غیره ایضا واجب لوجوه
 جل جلاله بر بنگان خود عبادت فرض کرده چنانچه فرموده اند و اعبدوا ربکم حتی یاتیک الیقین و نیز برای
 حصول مطالب دینی و دنیاوی وسیله برای حصول مدعا مقرر فرموده اند پس لازم که آن عزیز اوقات غرض
 خود را با ذکر و کار بطور معمول پیرن کبار رضی اللہ تعالی عنہم معمودارند بحدیکه یک لحظه و لحظه در غفلت
 مطلب از بندگان بندگیت و بس مکتوب سیزدهم بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ

سلام علی عباده الدین اصطفیٰ اما بعد مخدومی مکرمی جناب مولوی محمود شیرازی ^{حسب} عنا سلمه
 تعالیٰ عن جمیع الحوادث والنوائب و افاض الله تعالیٰ من فیوضاته و بركاته علیکم و علی من
 لدیکم امین ثم امین از فقیر حقیر لاشی عثمان عقی عنه پس از تسلیمات و تکریمات آنکه بکلمه ^{بکلمه} ^{بکلمه} ^{بکلمه}
 مشتبه کیفیات کثیره که مهربانی فرموده فرستاده بود ندارد در اسعار زمان غرنزول و پرتو شمول فرموده
 اندر نبارک و تعالیٰ سعی جزئیه و کوشش جمیله آن ذات ستوده صفات را مشکور و مقبول فرموده
 بحبت ذاتی خویش که نمنار بزرگانست سرفراز فریاد برب العباد و آنچه قلمی فرموده بودند که عاشقان را
 نصیب از معشوق جز خرابی جان گدازی نیست فیاض من عاشق صادق بغیر وصال حسی معشوق تسلیه
 نمیشود و شعله ناسرود و اطفائی پتو رود و این دیار حسی رین نشا رنانی محال است پس لاچار سبب یافت
 مقصود بارد و حزن و یاس و حرمان گرفتار اند و اگر نایافت بعد یافت میباشند که یافت در ظلالی اسرار
 و صفات است و عارم یافت در تجلی ذاتی میباشند شکر این نعمت عظمی که در د و حزن است بجا آرد
 لکن شکر تم لازیدانکه اینقر رازی و قرفی ارقام نموده ام معاف فرمایند که درین باب گفتگو در زود
 مکاتیب سینه حضرت گرامی قدسنا الله تعالیٰ با سر از هم السامی مفصلاً و مشرراً قوم است یاده السلام
 مکتوب چهارم ^{بسم الله الرحمن الرحیم} الحمد لله و سلام علی عباده الدین اصطفیٰ اما بعد
 جناب فیضما ب لوی نور محمد صاحب چیلادام فیضه پس از تسلیمات و تعظیمات واضح و لائح باد که صوت حرف
 ضاده چنین است که حرمان با میان قریب باران میخوانند و نه چنین است که مشابه بطا چنانچه اهل بخارا میخوانند
 بلکه صوت حرف ضاده در میان است که حضرت صاحب قبله و کعبه در بغداد شریف از قاریان عراق
 تجوید کرده میخوانند تا که این تفرقه بنو نشتن راست نمی آید شنیدند آواز در کار است و فقیر را درین امر
 مغرور فرمایند فقط مکتوب ^{بسم الله الرحمن الرحیم} الحمد لله و سلام علی عباده
 الدین اصطفیٰ اما بعد جناب محارم صاحب مکرمی معظمی مولوی حسین علی صاحب خصصه الله تعالیٰ السلوغ
 اقصیٰ المراتب بعد از تسلیمات و دعوات مطالعه نمایند که رفیمه کریمه سیاطره و عافیت مزاج شریف بغایت خور
 گردانیدار جمیله که از غلبه نسبت رابطه منارج بود بغایت مبارک است اقصیٰ تمنیات روزگار این راه و شعر از
 معیت صاحب این دولت حکم المر مع من احب از کمالات اصل بهره مناسیر دو و از ثمرات نائمه
 نعال وی بر من هدیه لاریاب المنعم نعیم هم و دیگر و قاعی که باران بهشتنا از بركات همین معنی است
 گو که فقیر لاتی نمی معنی نباشد لکن تبصرات حضرت پیر دستگیر نفعنا الله تعالیٰ بركاته و افاض علینا
 من فیوضاته امیر قوسیت با کریمان کارها دشوار نیست مکتوب شانزدهم ^{بسم الله الرحمن الرحیم}

الحمد لله وسلا على عباده الذين اصطفى اما بعد في رمي مكرمي جناب فيضآب مولوي محمود شيرازي بما
ارفعك الله تعالى درجاته في الدين والدنيا از فقير خفي لا شئ عثمان عفي عنه پس از تسليبات و
تكميلات آنكه مکتوب غريب مسرت و فرحت اسلوب متمایز خیریت خویش و برخورد سعادت اطوار
و غیره کوائف که فرستاده بودند در اسفار زمان غزنول فرموده اللہ تبارک و تعالی پیوسته آن ذات
را بخیر و عافیت دارند و برکات و فیوضات حضرت صاحب قبله نور اللہ تعالی مرقه الشریف و
بر اللہ تعالی مضجع اللطیف سر فرزند ممتاز فرمایند و در اینجا فقیر را مع جمیع لواحقات خیریت است تسلی
فرمایند و بدعا گویند و همواره رطب اللسان ام مجیب الدعوات دعاها ما خواران عاجزان را بهر حاجت
رسانا و بر بعباد و آنچه سالک خا ر بمقامات فوقانی برسد خبر نایافت خیرت ایاس ستش نمی آید و
آنچه میرسد بکوش نمی آید چرا که وجود و توابع وجود از و رفته است فیوضا از ذات بحت است که از
درک بالارفته است درک آنها از ناسا نیست اللہ تبارک تعالی آن جناب به نسبت خاص الخاص
امام الطریقه علیهم الرضوان سانیاره فیض بخش عالم و عالمیان سازا و بر بعباد مکتوب مفید
بسم اللہ الرحمن الرحیم حامدا و مصليا محبت اخلاص ان قاضی امیر بخش صاحب سلمه ربه از فقیر خفیر
لا شئ عثمان عفی عنه پس از سلام مسنون آنکه مکتوب مشتمل بر دریافت کیفیت نفی و اثبات که فرستاده بودند را
من رجه اش کلی معلوم گردید و غیر نیز اکا ر فقیر قیاسی نیست سماعی است هر چه از پیران مکمل تشریح نقل شده است
میرین را از ان مخالفت منع نوشته اند فقیر را معلوم نیست که شمار نفی و اثبات که ام فقیر نشان داده طور
ورزش از نشان پرسش فرمایند و حضرت فقیر بعد خلاصی نفس که پس از چند بار نفی و اثبات میکنند
محمدر رسول اللہ بان ختم میکنند نام خود از بیچ پیروم شد شنیده نشده و نه در کتب ایشان نوشته و دیده
کا طریقت و رای فکر سالک است معقول شود یا نه محض اتباع او شان لازم است فقط و السلام
مکتوب میچید کم بسم اللہ الرحمن الرحیم الحمد لله وسلا على عباده الذين اصطفى اما بعد
اغوی ارشادی میان غلام محی الین صاحب اللہ تعالی از جانب فقیر لا شئ عثمان عفی عنه پس از تسلیبات و دعوات
واقیات آنکه مکتوب مسرت اسلوب متمایز خیریت خویش و غیره کوائف که فرستاده بودند رسید خوش وقت
ساخت و ستار مقصود اصلی ولی طالبان علمی این وقت حصول حطام دنیوی است و آن برادر
قادر مطلق جلشانه و از زیاده حاجت چیست البته کسی را که مطلب حصول معرفت الهی باشد در فاهمه
دنیاوی باشد ریانه انفس مستعاره خود را صرف اذکار و افکار بسیارند این امر بسا مشکل از هزاران
سرباز میباشند که این سربازی اختیار میکنند پس اینقدر بفهم ناقص آمده قلمی شد عشق آن

است که چون بر فروخت بهر که جز معشوق باقی جمله سوخت : زیاده ازین نوشتن موجب ملال میگردد
مکتوب نوزدهم بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَسَلَامٌ عَلٰی عِبَادَةِ الَّذِیْنَ اصْطَفٰهُ
 اما بعد محرومی مکرمی جناب فیض آفتاب مولوی محمود شیرازی صاحب م فیضه و برکاته از فقیر لاشی عثمان عفی عنہ
 پس از تسلیات و تکریمات آنکه بکار بار خود که یاد مولی است شب تا ربا بافکار و اذکار و استغفار بخاری
 معمول دارند که یک لمحہ در غفلت نروند حال جوانی است وقت و وقت کار است فردا که شیخی آیند بجز حسرت
 و ندامت بارت نخواهند افتاد فقط جناب من نسبت خاص حضرت گرامی قاری سنا اللہ تعالی با سر رهم السامی
 هر چند بالار و دوست مشابہ و ادراک نمی ماند چگونه مدرک شود که معامله بذات بحت می افتد مشابہ و ادراک
 در ظلال صفات و اعتبارات میباشد و چون از ان بالاتر رود بجز حیرت و جهل نکات هیچ نمی باشد معامله
 چنین من لم یذق لم یرید شکر خارا و ندر همه وقت و همه حال بجا آرند لکن شکر تمام لا زید نکه فقیر از فقیر
 احوال خود و هیچ وقت غافل نداند فقط **مکتوب بیستم** بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَسَلَامٌ عَلٰی عِبَادَةِ
 الَّذِیْنَ اصْطَفٰهُ اما بعد جناب فیض آفتاب حضرت مولوی حلین علی صاحب دفعك الله تعالی در جات کما از
 فقیر حقیر لاشی عثمان عفی عنہ پس از تسلیات آنکه صحیفه شریفه مشتمل بر خیریت خویش و بیرون شدن از شهر
 بطرف زمینات و نفرت از مردمان و قوه رابطه و غیره که قلمی فرموده فرستاده بودند شرف ورود فرمود
 جناب من چون قلب را تعلق و تعشق بذات اقدس پیدا میشود لاجرا از ماسوی الله نفرت حاصل میگردد
 چرا که قلب حقیقت جامعه انداز بسید میگویند پس در آن کچیزی مباد آید و آنچه قوت رابطه قلمی فرموده ^{مطلب}
 اصلی برای حصول نسبت باطن رابطه گفته اند شکر این نعمت عظمی بجا آرند و آنچه در باب منع مرید گرفتن نوشته
 فیاضا اگر مرید صادق پیدا گردد و با رز و دلحاح طلب کند نماید بلا فرصت ذکر بادشان بگویند و او شان را ^{تصیحت}
 در باب امورات ضروریه فرمایند و از تدریس علم ظاهریان خود را معاف نفرمایند بجز اعتدال شغل علم ظاهری از
 دست نهند که این از ضروریات است **مکتوب بیست و یکم** بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَسَلَامٌ
 عَلٰی عِبَادَةِ الَّذِیْنَ اصْطَفٰهُ اما بعد محیی و مخلصیم میان احمد خان صاحب سلمه الله تعالی از فقیر حقیر لاشی عثمان عفی
 عنہ پس از تسلیات و دعوات مزید و درجات فی الدارین آنکه مکتوب شریف مشتمل بر استدعا و دخول فی
 الطریقه علیہ طلب ورود که فرستاده بودند در سید جناب من مرید حضرت لعشاه ضام معلوم همه مریدان پیر
 ایشان است حاجت بدخول نیست و اگر او تعالی جناب فرغ از تحصیل علم عطا فرموده و ایضا بعد
 از ان آنجناب را خیال حصول نسبت باطنی مصمم گردید البته آنوقت تجار بیعت در کار است حال محض
 وقت فرصت از مطالعه کتب بهمون شغل باطنی که جناب مرحوم نشان داده اند ضروریست حاجت

بود و بگفت که این بزرگواران صرف همت خود است در اسم جلاله نه او را در وقت فرصت بکار
 بار خود سرگرم باشند و حتی الوسخ خود نماز پنجگانه بجماعت در وقت مستحبه بجا می آید و کاسی او باید نمود و از غیره
 امورات تا مشغول و مکروه اجتناب باید فرمود و السلام اولاً و آخراً **مکتوب بست و دوم**
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ سَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِ اللَّهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ اما بعد بر خور و سعادت
 اطوار غیر نماز جان محمد سراج الدین طاب لعمره معه علمه و صلاحه و فلاحه از فقیر حقیر لاشی عثمان عفی عنه پس از تسلیات
 و دیدار بوسیدها آنکه مکاتیب متعدده که فرستاده همه رسیدند که آنفهار مندرجه آنها واضح گردیدند ای جگر گوشه
 بگوش بپوش اصغراً سازند که فرزند با طبع محبوب والده باشند و جمع خیرات کسی باشند یا وهابی و ایش
 برای او بخوانند و هنده حقیقی او تعالی شان است و از کثرت حرص فقیر نصیحت بطور ترغیب و ترهیب نشسته
 اند **اضی و خفگی** ازین باب مطمئن القلب بکار بار خویش سرگرم باشند و ازین آن مانده چشم پوشی
 سازند و کوری و کوری طریقه خود نمایند هر فاعل و قائل را یاداش قول و فعل خود رسد نه غیر المذا بار بار
 مینویسم که بقدر وسع خود بگرد و جهاد تمام مطالعه کتب از دل بغور بکنند بعد از آن نتیجه بخش او تعالی شان است
 فقط نه غیرت سعیکم لشتی نص قطعی است زیاده ازین بمشافهه متعلق است وقت فرصت بطور عادت
 توجه بلطفه قلب غیره لطائف و در خود سازند وقت را تهمل نگذارند و از دل تا راضی فقیر دور کنند
مشکلی نیست که آسان نشود مرد باید که هر آسان نشود بر آسان گرمی و سردی می آید قل کل من
 عند الله و ما اصابك من مصیبة الا باذن الله نص صریح است درین باب فقیر را غافل ندانند
 فقط و الباقی عند لتلافی زیاده و ال عاه **مکتوب بست و سوم** بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الحمد لله و سلامه علی عباد الله الذین اصطفی اما بعد جناب فیضاب حضرت مولوی محمود شبیر زوی صاحب
 دام فیضه و برکاته از فقیر حقیر لاشی عثمان عفی عنه پس از تسلیات و دعوات مزید درجات دارین آنکه کیفیات
 نسبت باطن که قلمی فرموده بودند صحیح و مطابق کتب حضرات گرامی قاسمنا الله تعالی با سر راهم بسامی
 اند لیکن در بعضی جملهها فرق اجمال و تفصیل است او تعالی شان روز بروز ترقیات در جمیع مقامات توانی
 امام الطریقه رضی الله تعالی عنه عطا فرماید و موجب ترقیات نسبت باطن در حقیقت صحری و حقیقت
 صحری درود شریف بهمین صیغه اللهم صل علی سیدنا محمد و علی الی سیدنا محمد افضل صلواتك
 بعد معلومتیاك و بارك و سلمه علیه نوشته و خود حقیر عاصی پر معاصی از درود شریف تهلیل سانی
 زیاده میکند بجهت آنکه هجوم امراض بمرقبه چنانچه میباید نیل از او باقی هر چه موجب جمعیت و زیاده
 نسبت باطن بنظر مید آید بجهت آنکه بجز **مکتوب بست و چهارم** بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ حابلاً و مصلیاً

و سلمیٰ محب العلماء و الفقرا خان عالیشان حافظ علم دراز خان صاحب سلمه الله تعالیٰ از فقیر حقیر لا شئی عثمان
 عفی عنہ پس از سلام مسنون اسلام آنکه مکتوب که در باره کوائف مختلفه رساله داشته بودند در سیر خوش
 وقتی رسانید الله تبارک و تعالیٰ آن عالیجاه را بغرت دارین مغرود مکرم داراد جناب من نفی کردن و لدرو
 محروم ساختن آن ولی از ارث از روی شریعت ناجائز است روایه عدم جواز در مشکوٰۃ المصابیح در
 باب اللعان در ربع ثالث و فصل اول بعینه همین طور قصه اعرابی از پیغمبر خدا صلی الله علیه و سلم پرسید
 و جواب داد رسول اکرم صلی الله علیه و سلم (و فائدة الحدیث) المنع من نفی الولد بحجر الامارات
 الضعیف بل لا بد من تحقیق و تطهیر دلیل توی الی اخره مرات شرح مشکوٰۃ مکتوب است
 بحکم بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله و سلامه علی عباده الذین اصطفیٰ اما بعد جناب
 فیض اب حضرت مولوی حسین علی صاحب او صلک الله تعالیٰ اقصیٰ المراتب از فقیر حقیر لا شئی
 عثمان عفی عنہ پس از تسلیمات و دعوات مزید درجات فی الدارین آنکه مکتوب مسرت و فرحت سلو
 مشتمل بر کیفیات نسبت باطن و غیره که فرستاده بودند رسید از مطالعه آن خوری بجز و خورساری
 بیچاره حاصل گردید الله تبارک و تعالیٰ بفیوضات خاصه حضرات پیران کبار علیهم الرضوان الرحمة فانزود
 سرفراز فرمایاد بالنون الصاد و مقصد اصلی از ذکر و اذکار و غیره عبادات ماثوره اینست که خود بخواری
 نیستی بشناسد و منعم حقیقی را بشناسد بنعمت و تفصیلش دراز است و فقیر را پس از عرض شخصت صلی الله علیه
 و سلم باز منت پ گرم مثل تابان گرفتار و بدو کلمه گفتارفت که او تعالیٰ شان فرموده الا الله المدین
 الخالص و جائی دیگر فرموده یوم لا ینفع مال ولا بنون الا من اتى الله بقلب سلیم و جائی دیگر
 فرموده و اذکر سمر ربک و تنبیل الیه تبئلاً و فقر شرح فرموده الله تبارک و تعالیٰ کتب و رسائل
 مالیف فرموده اند و مقصد اصلی اجمالاً اینست که عبادت بر غلبت و محبت قلب چنانچه از حدیث
 شریف از حنی یا بلال و قدره عمینی فی الصلوة واضح است و امورات غیره بتکلفات لا چاری
 شرعی فقط و میان باران را بشکاک در حلقه بجا دهند و توجه فرمایند صحیح مضائقه نیست و آن دو لطیفه
 بسیار است بران مداومت سازند تا بحدی که بهشتاد هزار برسانند و خلعت محرم سراج الدین چند روز
 است که حلقه نمودن امر کرده شده و وقت هجوم مرض فقیر پس از نغمات حلقه میکند ربا درویشان گفته
 فقیر بسیار صاحب ممدوح اینست که فقیر چند روز پیش از روانگی گفته که کار تو حالانما ولایت علیا که
 نصف سلوک است زیاده ازین حالانما میشود چند مدت برین اذکار و مراقبات مداومت فرمایند بعد
 ازین که فقیر حیات بود دیده خواهد شد و حالاً هم اگر کسی از مریدان حضرت لعشاء صاحب موم کمالات

واله وحقائق داله بیابند توجه فرمایند انشاء الله تعالی از تاثیر خالی نخواهی شد فقط محض در غنودگی
مرض قلبی شده معذور فرمایند

فصل سوم در عبارات عجیبه غریبه نصیحت آمیز

حضرت قبله ما قلبی روحی فراه حسب نخوامی مخبر صادق صلی الله علیه وسلم **شَدَّ النَّاسُ بِلَاءَ الْأَنْبِيَاءِ**
ثُمَّ الْأَوْلِيَاءِ ثُمَّ الْأَمْثَلُ فَالْأَمْثَلُ بپادشاهت از دو حام امراض از رعشه و فالج و ضیق النفس و
دوران سرد آثم المرض میمانند و نیز بوجه کثرت ارشاد و انتظام خانقاه شریف و احوال پرستی زائرین اردین
و تدریس کتب تصوف مثل مکتوبات قدسی آیات حضرت امام ربانی رضی الله تعالی عنه و خواجه
محمّد معصوم رضی الله تعالی عنه و رسائل شریفه باقی حضرات کرام رضوان الله علیهم جواب مسائل مستفسره
و معتقدین حائزین غائبین از ترقیم جواب عنراض قلیل لغراغت بودند لهذا خادمیت تحریر جوابات عنراض که از کائنات
آفاق و اطراف عالم بخدمت سامیه میرسدند این عاصمی پر معاصی را مفوض میفرمودند و این خادم دیرین چون
جواب عنراض تحریر نموده برای تسجیل بخدمت حضرت صاحب قبله قلبی و روحی فراه میرفتم بوجه کمال
شفقت و دقت بحال مکتوب الیه بر بعضی مکاتیب چند کلمات تقلم فیض رقم خود نیز تحریر فرموده بودم این
کمترین و کمترین خادم دیرین آن کلمات فیض رشحات راجع نموده ضمیمه مکتوبات شریف نموده ام و
برای توضیح نام اسم مکتوب الیه در صدر هر عبادت تحریر ساخته ام بجناب حضرت **لعلشاه**
صاحب سکنه و ناره شاه بلاول صاحب قدس سره العزیز نیاز من هر چه از
مولی است همه اولی است در هر امر صبر در کار است الحمد لله علی کل حال و نعوذ بالله من
حال اهل النار بر فقیر و آنجناب فیض ما ب که وقت با خرسیره و فتن و ابتلا و محن زور و شور
کرده لازم که شب و روز به نیاز و عاجزی تمام بیاید مولی حقیقی غراسمه در همه حال شاغل باشند تا
یک لحظه از یاد او غفلت نیاید کرد قل الله و لیس و ما سواه عبث و هوس فاقطع علیه النفس
بکلام محمد رسول آنخوندرزاده صاحب لمون آنچه از بنامی و زنگ نام قلبی نموده جناب من
دارد دنیا همه تنگ است فراخی او در فراخی دل او تعالی شانه میفرماید اینرا من شرح الله صدقه
لا سلامه فهو علی نود من دیده مراد از شرح صدر قطع علائق است چون علائق ماسوی منقطع شوند
انعام ایلام مساوی میگردد پس بر مذاق مفسرین محققان صوفیان شرح صدر همین ترک تعلق ماسوی
الاست پس صوفی را باید که بغور در وقت خلابارل متوجه شوند که در اینجا برای چه آمده اگر محض بوجه

له این صریح شریف از عین اعظم صفر ۹۸ هجری قمری در الطبع الفساک در بیعینه نقل کرده است ۲۰
که نام تو نیست ازا فاخته ۱۳ منتهی که تنگ نام جایگشت که تفصیل آن پیش ازین بر حاشیه مخطوط سوم نوشته شده است ۱۲ منتهی

امیر باشد و غرض حصول مال و جاه نباشد شکرگزار باشد و از مکر و فریب ترسان و لرزان بوند
 که شیطان بعین نفس اماره در کمین است با خدا باش بهر جا که باشی روز چند در اینجا است بعد
 از آن فتن بطن اصلی است پس کسی که زادنار و حیران سرگردان میباشد همه نذر زمین نتوانیست چه که تو
 طفلی و خانه رنگین است بقاضی عبدالرسول صاحب انگوی قوم کچی جناب من دیده قصه
 در اعمال رو می دهد و هر قول و فعل و عمل که درین مقامات از سالک صادر شود لائق رد و طرد می بیند
 نه ثبایان قبول پس سالک باید بل لازم که اوقات غریزه خود را با ذکر و افکار و عبادات و طاعات
 محمود و ارنار و همه مولات ظاهری و باطنی بادشانی سپارند و فمالتش این چنین نکات بمشافه موقوف حکیم
 که بعد مسافت مانع شد رسد حکیم چنانکه درم که خاک کرد جدا مولدنا صاحب در شنوی شریف میفرمانید
 فقر خواهی آن بصحت قائم است نه زبان در کار آید نه زدست با خدا باش بهر جا که میباشی جناب
 حضرت شمس الدین حبیب الله مرزا جان جاناتی صاحب قدسنا الله تعالی با سله هم لا قدس و
 افاض علینا من فیوضاته و برکاته میفرمایند چون سیر سالک بکمالات میرسد مرا بخاطر تردد میآیند که
 مبادا از طریق دست بردار گردد قصه العشق لا الفصاحه لم یاقلم انما یسیر سرش چاک شد زیاده یام حکام با
بسیار یوسف شاه صاحب سکنه مشهور و زیر آقا ایغریه ذوق و شوق و غیره احوالات جلیبه
 در ابتدا یعنی در ولایت صغری میباشند و چون معامله از ظلال بالا رود حالات سابقه هباً منشور گردد
 بجای ذوق و شوق بی لذت و بی حلاوت آید کان رسول الله صلی الله علیه و سلمه الم
 الفکر متواصل الحزن ازین باعث از بی لذتی در بار نشوند حکیم جای بود باش شهادت و راست و
 وقت آمدن آنجناب اکثر فقیر با جور میباشند و برای کسب سلوک حضرت مجدی علیهم الرضوان علم بکتب
 ایشان از ضروریات این راه شمرده اند قصه العشق لا الفصاحه لم یاقلم انما یسیر سرش چاک شد زیاده یام حکام با
نور الحق صاحب شاه پیروی غرض آنکه رقعہ مسرت بقعه آن شفا شقه مع قصید مدح در حق این
 سر پا قدح ارسال فرموده بودند بفرج و طرح رسانید فرج بجهت از دیا و شوق شهادت مدح بسبب نسبت تفسیح اوقات در
 الاطائل بلکه رام مخطور که مدح کسی که مستحق مدح نباشد هم ماموح را زبان دارد که غیر مطابق باشد و هم ماموح را که
 در مستحق آن دانسته در و طمپند زرد و استکبار هلاک میگردد و لهذا آنحضرت صلی الله علیه و سلم در باره انجمن ماموح از شاد فرموده
 و طمعت عنق اخیک پس باید که من بفر جناب حضرت باری تعالی جلشانه و مدح بسید کائنات صلی الله علیه و سلم اشتغال دانسته
 شد که سعادت داری دولت کونین است خود در ذکر و مرقبه سرگرم باشند بحد و خالص صاحب ترین سکنه
 را میباید آن طرف فقیر الطینان زنا اینکار معنوی تعلق بر لبطه و محبت از آن حضور باش یا نه البته حضور احضور حیا است

له از تقییم الامام طینان ایشان شکر و شکر است ۱۲ من

له نام قومیت از افاضه ۱۲ من

برای حکم باش و در هر کار از آن خود باشد یا از دیگر نظر بکار سازی حقیقی دارند که فردا هر کس معامله
 با نذات متعالی اندر جلیشان این درگن داشتنی است چار یا چار بیس بر شمنند و دانان است که روز حساب آن
 باشد زیاده والد دعا بقلم خود مرقوم شده حاجی حافظ محمد خان صاحب تبین سکنه اطمینانی افغانه
 ایغریز بگوش هوش استماع فرمایند که امروز وقت کار است فردا بجز حسرت و ندامت هیچکس را بدست
 نخواهد آمد پیوسته رطب اللسان با ذکر و افکار بوده باشند و تعالی شان آن عزیز را بتمنائی دلی رسانا
 بشاه متواز خان صاحب بر اخیل سکنه کلاچی گنده پوران وقت فرصت بذر قلبی که
 موجب برکات ظاهر و باطن است مشغول بوده باشند مطلب اصلی از ایجاد عالم همین است غیر ازین
 همیشه بمنظور علیخان صاحب بوڑها نسوی قوم راجپوت پاس خاطر جناب مولوی
 صاحب از هر وجه که باشد پاس خاطر فقیر است اعانت و خدمت گذاری دروش خلا پرست
 سعادت دارین در آن متصور است و در حلقه او شان صبح و شام عند القدرت نسبت سازند که این
 نعمت عظمی و غنیمت کبری بدست آمدن بسیار مشکل است این وقت را بخوبی نگاه دارند فقط بعللام
 محی الدین صاحب سکنه باچھیوال ضلع جهنگ دفع خطرات شیطانی از دل
 کار سهل نیست از تو جهات اهل اللہ با وجود ورزش سالک آسان میشود اما المعامل یکفیه
 الاشارة فقیر مشافهت عرض کرده که خدمت مولوی از دل برای رضا مندی مولی بکنند و علم ظاهری
 را طفیل سازند زیاده ازین فقیر را هیچ نمی آیند فقیر دعا گو است بمولوی محمد علی خان
 صاحب ولد حاجی قلندر خان صاحب پنی خیل گنده پور رئیس
 مدی عرصه دو ماه شده که فقیر بمرض تپ و اسهال گرفتار و از نماز مسجده محروم بر مزارات
 حضرت گرامی دچار شفا فقیر گاه گاه میخواستند باشند و بوقت مناسب حضرت صاحبزاده
 را نیاز بے انداز و تسلیات و تکریهات عرض سازند بمولوی نور خان صاحب
 چکر والوی مولوی نور خان صاحب را معروض که فقیر از آن صاحب ساضی است او تعالی شانه
 راضی باشند و کما علی در شغل باطن و غیره که عارض است فقیر در دفع آثام با کرده و تعالی
 شانه قبول فرمایند بعد الغفور خان صاحب راجپوت سکنه خیرری توانج ضلع
 جهنگ اوقات غریزه را بوقت فرصت با ذکر و افکار معهود دارند که سعادت دارین و دولت گویند
 منوط بیاد مولی است و بس کارانینت غیر ازین همیشه همیسان علام رسول صاحب
 رنگریز سکنه ویر اسمعیلیان احوال فقیر بدین حال که وقت روانگی میان عبدالرحمن

نام تو نیست از افغانه ۱۲ منہ

نام تو نیست از افغانه ۱۲ منہ

که جناب مولی محمد علی خان
 صاحبی میخوانند علم طب
 در حالی نیت بودند و قیام
 ایشان رخ افتاد حضرت
 شاه غلام علی شاه صاحب
 بود که در آن مزارات بیس
 آنجای تبر که جناب حقان
 و معارف آنگاه حضرت صاحبزاده
 میان ابو الخیر صاحب بنی افغان
 انداز بجهت این عبادت
 نوشته شد ۱۲ منہ

صاحب ضیق النفس و تنب خفیف حالاً بجائی ضیق مرض فالج که آنرا بهندری درنگ گمینه تمام مطر
راست گرفته است و درو سرد پریشانی آن غالب تب بطور سابق از بارگاه شایانی حقیقی طلب
شفاست پیاده دعا بسید سردار علی شاه صاحب ول رسید بجا و الدین شاه صاحب
بخاری ملتانی ایغریز اوقات مستعاره خود را که بدل ندارد بطاعات و عبادات و ادبکار
افکار معمور دارند که سعادت دایرین دولت کونین در این است غیر ازین همه هیچ و انجام حاجات
ضروریه لا بدیهه بوسیله پیران کبار علیهم الرضوان الرحمة همواره میخواستند انشاء الله تعالی بهر جا
رسند فقط بنواخان صاحب پنجابی تا مدت و ملاقات جسمی بچند بار در و در شریف بلا ناغہ با و
در شبانروز و در سازند و استغفار بچند بار بعد از صلوٰة عصر و یکصد بار قبل از طلوع صبح صادق
با عجز نیاز تمام نیز میخوانده باشند امید است که انشاء الله تعالی در حاجت مطلوبه مفید خواهد شد
بغلام حمید خان صاحب مقیم طبره اسمعیلخان ختم حسبنا الله و نعم الوکیل قبل
ازین فقیر شمار نشان داده بر آن مواظبت میکنی یا ترک کرده این در و بصدق دل بلا ناغہ بچند
بار اول و آخر صد بار در و در شریف و در سازند و ثوابش بروح پرفتوح محبوب سبحانی غوث
صمدانی شیخ عبدالقادر حیلانی رضی الله تعالی عنه بخش نموده حاجتش بواسطه جناب مدوح از بارگاه
الهی جلشانه میخواستند باشند امید غالب که سر انجامی مطلبش خواهد گردید فقط بمیان محمد فاضل صاحب
قوم او ان سکنه ماکهار ضلع راولپنڈی بخیره مستوره حضرت بی بی صاحبه و غیره خادم ایشان
دعوات کثیره مطالعه با فقیر پیوسته دعا گوید انند و ایضا فقیر را بدعائی حسن خانم باد و شاد
فرموده باشند و بد و شاد محمد سردار خان صاحب را تسلیات و دعوات موصول باد

جناب میر صاحب قلندر سکنه پشین علاقہ بلوچستان :

افغانی سلا مرد را غائی ته مرا نغلی	فائده نه کی بی دیدت سلا مونه
ناجوڑ پروت فقیر حقیق پیه دلستاندی	داجل سپاره کوی همیش تاختونه
بیابه وکی ته ارسان اے قلندر	منده به نه کی فوانده مجلسونه
دقضا سپار وچه تاخت یه ممکن که	پس حاضر غائب هر دواڑه یورنگ وینه

ترجمه بیات پشتو بزبان فارسی له آما افغانی سلامت خود زیاده دردم هر گمی تو خود نیای او ندارد دردم
له هست بر بستر کنون بیمار بشنوا این فقیر شاه سواران اجل بزناخت آیند دمیدم : له ای قلندر باز خواهی کرد افسوس
زیاده تو مجالس پر فوانده را نخواهی یافت هم : له شهسواران اجل چون تاخت بر ممکن نبوده حاضر غائب بود یکسان در آن لحظدم

یکبار حضرت مبارک
قلبی و روحی شاه
با عرض بعضی بودند
که خط جناب میر صاحب
قلندر رسید پس در
نسخه ای بیات
بزبان پشتو حالت
امرض در دو لجه
قراری از خود ساختند
بجای جواب همین
بیات فرستادند
۱۲

عثمان خوارزمر پدت په میدان دی
بی اجله مرکاٹی نشته تماشه که
خطر مه را وږه په زږه کبسی غریزه
سوال جواب د زائرین و اردین
د رویشان اوزنان و اږه سره وائی

د قضا سپاره زینان په آسوز دینه
په خپل کار سر مشغول اوسه غریزه
د فقیر حال همیشه د غسی وینه
په خپل جان سر فقیر عثمان کوبینه
د عثمان مرض خفیف د جوړه بدینه

بقاضی محمد امیر بخش صاحب قریب سکنه موضع احمد پور سیالان تحصیل
شورکوٹ ضلع جھنگ از کار خیر که استفسار نموده بودند فقیر را در چنین امورات مهارت نیست
در هر کار که میکنی فقیر را دعا گوئی دانند فقیر را به کسی اهل دنیا تعلق و آشنائی حسب فرموده بزرگان
علیهم الرضوان پیدا نساخته و نمیکم بهر کس بیده سلام مستنون را جواب حسب امر شرعی میدهم فقط
بسیار امیر شاه صاحب سکنه وان کبلا لوالی توابع ضلع شاه پور تا دست داد
ملاقات جسمی اوقات غریزه خود را که بدل ندارند بیاد مولی حقیقی جلشانه معمور دارند کار
اینست غیر ازین همه هیچ بجناب حضرت لعشاه صاحب سکنه دنده شاه بلاول
صاحب قدس سره العزیز از فرط حرارت چه نگاریده شود بجز اینکه هر چه از مولا
است همه اولی البتد کل صاحب درویش خائف شریف سکنه خوست
توابع خراسان پس از سلام مستنون واضح باد که ازین کلام امر بهتر باشد که ن برا
بحصول علوم دینی مشغول شده و تعالی ثمانه علم نافع دها و برب العباد و باید که بر نماز پنجگانه
بوقت مستحبه که فقها علیه الرحمته در کتب خود ثبت فرموده اند غرض از لهد و لعب بجناب سا
د از فقیر در خاطر هیچ غده نسا ز ند بولوی تهر محمد صاحب سکنه انکه شاه بلاول توابع
ضلع شاه پور یک کاغذ جناب آمده جوابش نگاریده فرستاده ام حالاً که مکتوبش دستی که
داد جوابش بطرز تغزیت قلمی شد الله تبارک و تعالی همه موات را غریق بحار غفران فرسو

ترجمه بیات پشتو بزبان فارسی عثمان خوارزمر افتاد است بر میدان صاف و شهبوران قفاز
می نهند ایندم بی اجل مرگیت نامکن تماشا کن و لیک و باش شاعلی در امر نیست بالکل بله که خطر در خا
میاد گوش بر ختم نهی حال حقیر چنین هر وقت باشد ای صم و شه میکند سوال و جواب زائرین و دار دین و ا
فقیر عثمان واکم بادل خود در مبرم و جمله درویش و زنان این سخن دارند بزبان مرض عثمان است کم تر صح
خواهد یافت هم نه ساخت این ترجمه اشعار سر و بر رب و لیک ساعی همین بود اکبر علی شاه هم و

و ایس ماندگار صبر جمیل و شکیبائی جزیل عطا فرماید و آن عزیز را لازم که وقت فرصت اوقات غریبه خود را که بدل ندارد با ذکر و افکار و غیره عبادات معمور دارد که کار نیست غیر ازین همه هیچ و ایضا با نهادن مکانات و غیر مکروهات حزنی و ملالی رونما و لکن چون از مولی است جلشانه بجز رضا بقضای الهی جلشانه چاره نیست ان الله وانا الیه راجعون او تعالی شان در دارین بدل آن ثواب بی حساب و بار بالنون و الصادق مولوی محمد عظیم صاحب چنا و طر حال سکنه کلاچی کنگره پوران جلد های کتب نهایت پسند فقیر است اتسلی فرمایند و صلاک الله تعالی فی الدنیا والدنیا الی غایت ما تیمناه بحرمته خیر البریه علی الله علیه و سلم بحجاب مولوی محمود شیراز صاحب سکنه شیراز توابع ایران - در عرضی مشتعل خیریت خویش مرسل مامل که رسیده باشند و بر احتمال عدم رسی واضح که فقیر پنجوقت نماز در مسجد شریف با جماعت مستحب میخواند حالاً دور و ز شده که دوران سردفغ شده و گرمی باقی اینهمه بالصدق نه رسم افغانان از بنظر تاحال کلی خیریت به تسلی تمام بکار با خویش شاغل باشند وقت وقت کار است که جوانی است در پیری هیچ نمیشود خبرتار برتی بسیار تشویش داده که چه نویسم که در اینجا خواننده انگریزی نبود بدعا مشغول شدم و صبر کردم و این خیال در دل کردم -

زیاده طاقت و غمونه لرم خوار لیم	حیله مستاده بویه خدا یه
غریب تر غاڑه گره و صبر تعویذ و فاع	چه دفا صبرایت نازل ششی
سوال خدایه همه هیچ دی هیچ کنگره	هاتف لغیب آواز و گه

بکھڑ کر یا صاحب ولد مولوی صالح محمد صاحب مرحوم و اعظ و سیره اسمعیل خان درود شریف بهمین صیغہ اللهم صل علی سیدنا محمد و علی آل سیدنا محمد افضل صلواتک بعد معلومتک و بارک و سلم علیہ ہزار بار در شبان روز و در سازند بلا ناغہ انشاء اللہ تعالی برای سر انجامی کار ہا دین دنیا مفید خواهد شد زیادہ والدعا بمولوی محمد نور الحق صاحب شاہ پوری بیرون کردن از خانہ دیرینہ اہل پڑہ الغرین حزنی و ملالی رونما و کہ چه نویسم کافی المہات سبب خیر برای انجام کار ہا خانگی از غیب الغیب سر انجام سازا و ہرب العباد و ما اصابک من مصیبة الا باذن اللہ انشاء اللہ تعالی کار ساز حقیقی جلشانه ضائع نخواہن گذاشت بکاجی عبدالکریم صاحب قوم اتراہ سکنه گره نورنگ پس از تہجد ضرورتہ این دعا بخوانند صد بار سبحان اللہ و بحمدہ

سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ اسْتَغْفِرُ اللَّهَ رَبِّي وَأَتُوبُ إِلَيْهِ بعد از آن بواسطه حضرت
 صاحب قبله و کعبه حاجات خود از درگاه الهی میخواسته باشند انشاء الله تعالی مرادش حاصل خواهد شد زیاده
 و السلام بمولوی نورخان صاحب چکڑالوی قوم او ان برای دفع آفت سحر و جادو اول
 درود شریف سه بار خوانده بعد هفت کت فاتحه و هفت بار آیته الکرسی هفت بار چهار قل یعنی این
 مجمع هفت بار خوانده بر جان خود و مرخصان دم کنند انشاء الله تعالی آفتش دفع و رفع خواهد گردید
 و نیز در خانه و در تمام حویلی باین قومه خوانده دم کنند انشاء الله تعالی برای جمیع امراض و آلام و
 انتقام مفید است و اسامی اصحاب کهن را در هر زاویه کشت در طوی بند کرده دفن کنند انشاء الله
 تعالی جمیع امراض کشت و از زاله و غیره آفات مفید است باقی شافی الامراض و دفع الآفات اه
 تعالی شانه است - دیگر بوقت صبح صادق شجره شریف پیران وقت عشا نیز خوانده چیزی کلام بی
 بخش پس از آن بوسیله جزیله و شان عاها برای هر مطلبش که میداری خواسته باشند انشاء الله تعالی از
 محربات است و آن فاتحه و غیره سه وقت صبح و ظهر و عشا با وضو خوانده بر جان آدمیان برای مال و پیشو
 بر چیزی خوردنی دم کرده باشند زیاده فقیر را از دعا گوی خمس لاوقات غافل و ذاهل ندانند بجا
 حافظ محمد خان صاحب ترین سکنه اطمی افغانه - ای برادر سه مشکلی نیست که آسان
 نشود مرد باید که هر سان نشود دلی قوی دارند و شب و روز از دربار یا رب تعالی بواسطه پیران کباب
 قدس انشاء الله تعالی با سر رهم الاقرس غرت و فخمندی میخواسته باشند کار سازاوست تعالی شانه فرموده
 از بیطرف مجال است بشیر و نجان صاحب لاهوری - فقیرا همواره دعا گوی خود میدانست
 باشند کاغذی اسمی فقیر نویسد یا نه نویسن بحیب الدعوات او تعالی شانه است هر کس را از در و بشا
 نصیب میاید حکیم مطلق جایی دم زدن نیست فقط و گاه گاهی بوقت فرصت بتوبه و استغفار و غیره
 اوقات غریزه را معمور دارند که روز حساب در پیش است کار دنیوی بهر طور میگذرد و کار آخرت دشوار
 است کار نیست غیر ازین همه هیچ بقاضی محمد امیر بخش صاحب قریشی سکنه موض
 احمد پور سیالان تحصیل شورکوٹ صنلع جهنگ آنچه سستی باطن نوشته است
 راست است که باطن صوفی بصحبت ناچسبان مکر میشود صحبت بداهل تنباه میکند دیگر
 سیاه جامه سیاه میکند فقیر در باره دفع شر عدرا فاتی و انفسی دعاها میکند و تعالی شانه از شر او
 در حفظ خود محفوظ و اراد بر بعباد بالمشا و خان صاحب مکر جناب من اوقات مست
 غریزه خود را که بدل ندارند با ذکر و افکار و غیره عبادات معمور دارند که سعادت دارین دولت کون

در عبادت مولی حقیقی غرضانه منحصر است فقط بخدمت خداوند صاحب سکنه بنا بر همین است از
 طرف فقیر پس از سلام مسنون عرض سازند که کار طریقت مشافیه یک بار میخواهد معذور فرمایند
 بمرمان کرمی شاد و سیرمی قوم ناصر نظاری که از جهنم جنگ در میان شمایان قوم کاکران
 فقیر بودند فتح شد الله تبارک تعالی در آینه ازین چنین حرکات ناشائسته در حفظ خود محفوظ
 دارا و فکر در چنین وقت لازم است دیگر ناصران چه میکنند حتی الوسع خود از جنگ جبال دست
 کوتاه کنید ببارالدین صاحب رزمی سکنه قصبه چوننده باجوه توابع ضلع
 سیالکوٹ ایغریز باید که اوقات غریزه حیات مستعاره را همواره بعبادات و طاعات اذکار
 و افکار معموله دارند که سعادت دارین دولت کونین منوط بباد مولی است غرضانه بملار بادشاه
 شاد و سیرمی قوم ناصر در میان نماز فرض و سنت وقت صبح هفت بار فاتحه الکتاب با
 بسم الله یعنی الحمد لله رب العالمین تا آخر هفت روز بلا ناغہ خوانده بر مریض دم کنند و توابش
 بروح پرفروش حضرت صاحب قبله و کعبه نور الله تعالی مرقدہ الشریف و بروا الله تعالی مضجعه
 اللطیف بخشیده صحت برادر خود از جناب شانی حقیقی مجلسانه میخواسته باشند بمیان احمد و
 غلام محمد سکنه موضع و میر ضلع شاه پور تحصیل خوشاب ایغریزان اوقات حیات
 مستعاره را غنیمت دانسته در ایام همات که یاد مولی و عبادت معبود حقیقی است معمول دارند
 بحدیکه یک لحظه و لمحہ در غفلت نروند که سعادت دارین و دولت کونین منوط بآن است
 بخدمت تهربان خان صاحب ولد شهاب الدین خان صاحب بلج سکنه پل بیان
 ضلع ڈیره اسمعیلیان از کواغز بعضی دوستان هندوستانی معلوم شده که از تاریخ
 یازدهم ماه ذی الحجہ در مینا شریف مرض و با عارض شده در شش هفت روز قریب چهل روز
 کس را می آخرت شدند ازین مرض انتظار کثیر بطرف شهاب الدین خان صاحب دامنگیر است
 حکیم میان الله بخش صاحب و فرزند او میان غلام نبی صاحب حکیم
 سکنه مورانی علاقه بکهر توابع ضلع ڈیره اسمعیلیان ایغریزان اوقات حیات
 مستعاره را که بدیل ندارند باذکار و افکار و غیره عبادات معمول دارند بحدیکه یک لحظه و لمحہ
 در غفلت نروند که سعادت دارین و دولت کونین منوط بآن است فقط و فقیر را بدعای حسن
 خاتمه یادشاد فرمایند بسید فضل حسین شاه صاحب سکنه پیر پچانی علاقه
 میانوالی توابع ضلع بنون ایغریز علت غائی از ایجاد انسان بقولی معرفت الهی و

له محمدا و آله و سلم و صلوات الله علیهم اجمعین و السلام و انما اتوا الذین یؤمنون بالله و یومنون بحشره

بقولی عبادت با خلاص است پس مال هر دو قول یکجا است پس لازم که در اوقات فرصت
 اوقات غریزه خود را که بدل ندارد با ذکر و افکار و غیره عبادت معمور دارند و استغفار کنیز در شب
 در خود سازند و اوقات عیش و خواب خورد و پیش است و پیوسته بر کارهای خود که بی یاد حق تعالی اندام
 و مستغفر باشند کار نیست غیر ازین همه هیچ و فقیر را با دعا گوئی حسن خاتمه یابد و شاد میفرموده باشد
 بملا نسیم گل آخوند بنویسی سکنه موضع نور توابع ضلع بنون مکرراً قلمی میشود که این
 خوابها و خیالها خبر از استعاره میدهند لکن باید که با اینچنین اموات مغرور نشوند که شیطان بعین شمن
 سخت همراه انسان است بسیار سالکان را در اینچنین اموات گمراه ساخته است باید که همه وقت
 ترسان لرزان باشند چه جائی فخر و قبولیت زیاده بمشافه موقوف است بحد امین صاحب آنچه
 باقی سکنه شهر طاک ملاحی کوله توابع ضلع را و لپند می تاد دست داد ملاقات جسمی
 بکار بار خویش اوقات غریزه را معمور دارند تا یک لحظه و لمحہ در غفلت نروند کار نیست غیر ازین همه
 هیچ و اذکر اسم ربك و تبتل الیه تبتیلاً - قل الله دلیس و عا سوا العبت و هو س
 فانقطع علیه النفس و ذکر کن ذکر تا ترا جان است پائی دل رذکر رحمن است
 بفیض علی شاه صاحب سکنه کهنه که علاقه خوشاب توابع ضلع شاپو باید شاید
 که وقت فرصت از کار ماموه را پس تضرع و زاری بجناب بار تعالی شانه مینموده باشند انشاء الله
 تعالی نتیجه بخش خواهند گردید خلاصه از زندگانی یاد مولی است دیگر به نسبت آن همه هیچ -
 بصاحب جزاده محمد گل صاحب خلت فقیر تر موسی صاحب موم که خلیفه
 حضرت حاجی دوست محمد صاحب بودند قوم بسین زمی سید جمال اساکن
 پلیمان که آنجا خانقاه او شان ساخته است و آنچه احوال بد اعتقادی - صادیان قلمی
 فرموده جناب من هر کس پا داش عمل خود روز رستخیز خواهند دید الیوم تجزی کل نفس بما
 کسبت لا ظلم الیوم نشنیده اند و معنی غیبت و افترا و بختان نمیدانند هادی مطلق جلشانه
 جمیع مسلمین و مومنین را هدایت فرمائید حافظ حقیقی جلشانه آنجناب را از شر و دشمنی او شان
 در حفظ خود محفوظ دارا و بر بعباده بملا فقیر محمد صاحب خرو طمی برای دفع تنگی و حصول
 فراخی ختم رب لا تذرنی فودا دانت خیرا لو اذین پنج صد مرتبه اول آخر صد مرتبه درود شریف خوانند
 بروج پرفتوح حضرت مرشدیم صاحب بخش ساخته بعد از انجام حاجت خود بواسطه او شان از جناب بار
 تعالی میخواسته باشند فقیر را نیز دعا گوئی دانند بقایم دین صاحب پنجابی وقت فرصت بیا

له صورت علاقه ایست در ملک فغانستان و با صطلاح پشتو صا و میگویند -
 له خرونی نام قومیت از اقلان ۱۲ سنه :-

مولی که سعادت داری دولت کونین در آن منحصر است شاغل باشن کار نیست غیر ازین همین
 بسیر پیر امیر شاهر صاحب سکنه وان کیلا نوالی توابع ضلع شاهر پیر و اللہ تبارک
 و تعالی بفیوضات مکتوبات قدس سرفراز فرمایند و ایضا و تعالی شانہ مبارک سازد گاہ گاہی و
 فرصت مطالعه نمایند بملا عبدالحق آخوندزاده صاحب ہریپال سکنہ شہین غر
 توابع ضلع اپوزگی عادت مستمرہ فقیر است کہ از لاچارگی جواب کاغذ نوشتہ میشود چرکہ امثال
 فقیر اکثر اوقات بمرض ضیق النفس و انھائی موسمی گرفتار میباشد چون از مولی است ہمہ ولی است فقط
 کما خدا داد قوم ساحی سکنہ مومع چاہرگان توابع ڈیرہ اسمعیلیان مریدان اخلا
 و رابطہ قلبی در کار است بلکہ مثل شما آدم غریب و عیالدار را وقت ضرورت گذران کردن با خلق مضام
 نیست و ہما مکن از مخالفت شرعی پرخند رہا بشن حافظ حقیقی جلشانہ آن غریز را از شر و دشمنی
 اوشان حفظ خود محفوظ دارا در رب العباد بحق اود خالص صاحب ترین سکنہ ڈیرہ اسمعیلیان فقیر
 انشاء اللہ تعالی ہرگز شمار فراموش نخواہد کرد تسلی دارنا و تعالی شانہ شمار ضائع نخواہند کرد لکن حتی
 الوسع خود از مخالفت شرعی اجتناب دارند فقط بمتولی خالص صاحب پنجابی باید کہ از لغویات
 و لہویات اہل زمانہ کنار نمودہ باستقامت بامورات دینیوہ و نماز و روزہ یاد مولی کہ از ہمہ ولی است
 شاغل بودہ باشن کہ سعادت داری دولت کونین درین منحصر است و ہموارہ فقیر را دعا گو دانند
 بجناب مولوی عبید اللہ صاحب سکنہ ڈیرہ اسمعیلیان ایغریز کار ہائی نیادی
 درینوقت آخر الزمان نہایتہ و غایتہ ندر ندیس مرد آنست کہ در حین سختی اوقات عزیزہ مستعارہ
 خود را کہ بدل ندرند در اہم مہام صرف سازد و آن یاد مولی است اتباع شریعت غرادر اقوال و
 افعال بلکہ در ہمہ و ضلع جنابین بدو کلمہ گفتار فتنہ تا دل تنگ نشوند وقت وقت کار است فردا بجز
 حسرت و ندامت در دست صحیح نخواہد بود فرمودہ اللہ تبارک و تعالی را مد نظر فرمایند جائی کہ فرمودہ
 یا ایہا الذین آمنوا امنوا و جائی دیگر فرمودہ لا یلہ الا اللہ الذین الخاصہ زیادہ والد عابدان
 غلام قاسم خان صاحب کلنجیل والی طانک توابع ضلع ڈیرہ اسمعیلیان پیوستہ
 اتباع طریقہ سننہ سننیہ و اجتناب از فرقہ شیعہ شنیعیہ مرزوق کناد بجناب ملا جانان آخوند
 زادہ صاحب قوم ہونک سکنہ مرغہ ہونک ملک خراسان بر خوردار محمد سراج الدین
 از نارسی و صرف و نحو و منطق ناقطبی و شرح عقائد نسفی بالاستیفا فارغ شدہ حالاد علم فقہ کنتز آخرتا
 اجارہ رسانیدہ و شرح کتاب الحج و در اصول فقہہ نورالانوار باب قیاس خواندہ در بارہ اوشان دعا

۱۲ سیر صاحب موصوف نوشتہ ہونکہ در خواب مر کسی کتوبات امام ربانی صاحب بخشیا ۱۲ سیر در خواب آن ایضاً عبارت نوشتہ شد ۱۲ سیر
 ۱۲ سیر پیر پال نام قومیت از انا غنہ ۱۲ سیر ۱۲ سیر کلنجیل نام قومیت از انا غنہ ۱۲ سیر ۱۲ سیر کلنجیل نام قومیت از انا غنہ ۱۲ سیر

گویی و افزه از روی عنایت و مهربانی میفرموده باشند تا او تعالی شان بزرودی بمطلب ولی رسانند
بجز اینها از علیخان صاحب راجپوت رئیس سنبھل ضلع مراد آباد - ای عزیز اوقات
غریزه خود را که بدل ندارند با ذکر و افکار معمور دارند و نمازها را مفروضه خمس در اوقات مستحب که فقها
علیهم الرحمة در کتب نوشته اند با جماعت او سازند و همها بکن از محافل و مجالس که در آن مخالف
شرعی میباشد اجتناب دارند که صحبت نا جنسان سم قاتل است برای درویش و از آمدن وقت نرمان
نیز ترسان و لرزان میباشد که حب جاه و ریاست از اینها پیدا میشوند و اختلاط با اهل و عیال بقدر ضرورت
میفرموده باشند و ادیم ترا از گنج مقصود نشان : گرما نرسیدیم تو شاید برسی : همواره فقیر را از دعا گوئی
غافل و زایل ندانند بصاحبزاده ولی اللہ خان صاحب خلف ملا امان اللہ آخوند
صاحب قوم لودین علاقه سیاه بند ملک خراسان که یکی از خلفائی حضرت حاجی
دوست محمد صاحب بودند فقیر در راه شوال بنارتخ دویم روز بمرض تپ و سرفه و ضیق النفس مریض
قریب چهل روز بمرض مذکور مبتلا که هیچکس را امید زندگی فقیر نبود حالاً شافی حقیقی غرضانه نوعی شفا بخشیده
که نماز مفروضه بشدت تمام استاده میخوانم و طاقت با کل رفته ضعف و نقابت بدرجه تمام چون آن عزیز از محبان
مخلصان انارکلی میشود که بدو عارض حسن خانم یاد فرمایند این چند کلمه بشدت تمام بقلم خود قلمی شد بدستان
آنجانی خصوصاً برادران حقیقی و مادر پدرازدگان سیاه بندی و با اتفاق آیندگان سلام مسنون و دعوات
دارین مشحون ابلاغ فرمایند و سلام مسنون فرستانی بطرف فقیر و شان را بجهت کلانی و صاحبزادگی
تنگ عار است مگر فقیر با و شان چنین دعا گوئی میکند چنانچه دیگر دوستان زیاده و السلام -
محمد سرور خان صاحب سکنه مکھڑ ضلع راولپنڈی بهر جا که باشی با خدا باش حالاً فقیر
صلوة خمسہ رسی شریف با جماعت میگزار و تسلی فرمایند بمولوی سعد اللہ صاحب نمیره
جناب خفایق و معارف آگاه حاجی مولوی غلام حسن صاحب مرحوم سکنه
ڈیره اسمعیل خان آقارب در حق شما عقارب شدند تکیه نجرا سازند فقیر را بوظیفه خود که دعا گوئی
است شاغل دانند بجز نصیر خان صاحب بلوچ جگوانی سکنه چونی زیرین تواج
ضلع ڈیره غازیجان منتقم حقیقی تعالیٰ لیلما یرید او تعالیٰ شان است هر کار باراده
کردگار است جلشانه انشا را اللہ تعالیٰ آن صاحب رضایع نخواهند گذاشت بمولوی محمد علی
خان صاحب ولد حاجی قلند خان صاحب پتی خیل گنده پور رئیس ٹڈی
دوستان از طرف فقیر با کل تسلی سازند فقیر از شما خوش است او تعالیٰ شان از شما رضی باشند

له لودین نام قومیت از ناغنه ۱۲ ص ۱۲

ازین طرف از هیچ وجه اندیشه نکنند و بپاید مولی شرب روز شاغل باشند که مقصود اصلی از خلقت
 انسان معرفت باری تعالی شأنه امر دیگر زیاده والدعا بمولوی ساجی علام حسین خان صاحب
 پنهان علی خیل سکنه شهر علی خیل ضلع بنون دوستدار فقیر بیاید هر جا که باشی یا
 خدا باش و سلامتی قلب از ماسوی الله از ضروریات دین نشین است هر جا که سلامتی قلبت است
 آینه بلا فرصت بر وید و حصول جمعیت حاصل کنی بمصداق نص یوم لا ینفع مال ولا بنون
 الا من اتى الله بقلب سلیم بجناب خفایق و معارف آگاه حضرت صاحبزاده
 مولانا مولوی محمد سراج الدین صاحب مدظلہ و عمره و رشده از فقیر بعد از دیده
 بوسیما آنکه جواب کاغذ فقیر نفرستاده انتظار میماند دیدہ احقر و دل همراه تست بحال
 باز میویسم خاک شو خاک تا بروید گل که بجز خاک نیست منظر گل ای فرزندان صاحبزاد
 بر طاق بادبند و کلاه شکستگی و عاجزی و تواضع بر سر بنهه مصرع عکس کمال کن که عزیز جهان شوی
 ضرور احوال صدق بی کم و کاست بزرگوار زیاده والدعا بجناب مولوی محمود شیر از صاحب
 سکنه شیراز توابع ایران - الحمد لله با وجود امراض لاحقہ نماز پنجگانه در مسجد شریف با جماعت
 میخوانم و اکثر اوقات بعد ختم شریف فجر به نیت حلقه مینشینم ای عزیز لازم که اوقات غریزه خود بیاید
 مولی معمودارند که وقت کار است که صحت و جوانی است در پیری بجز دسوزی و افسوس
 ندامت بر اوقات گذشته هیچ بدست نخواهد آمد دادیم ترا از گنج مقصود نشان گردانم بیدم تو
 شاید برسی بفرزند حاجی حافظ محمد خان صاحب ترین سکنه اری افغانه
 توابع ضلع مظفر گڑھ اللهم تود قلبی بعلمک و استعجل بدی ببطاعتک
 هفت بار قبل شروع سبق بخوانند و فقیر برای کمالش مطالعه و تیزی ذهن و محبت بطرف
 خواندن سبق دعا میکنم و خواهم کرد تسلی سازند بملا با و شاه شاد بیری قوم ناصر هفت
 کرت فاتحه الکتاب یعنی الحمد لله تا آخر و قل هو الله احد تا آخر و قل اعوذ برب الفلق
 و قل اعوذ برب الناس تا آخر اینهمه را خوانده بر خان محمد کم کند انشاء الله تعالی موجب صحت
 و عافیت خواهند گردید امید امیر شاه صاحب بلاولی صمدانی دیگر عرض آنکه جائی
 سکونت و ختمات کردن و احوال باطن و احوال تابعان آنجائی گاه نه نگاشته انتظار بشمار
 باقی است باید که بخلاف ماضی احوالات ظاهری و باطنی و غیره احوالات کلی و جزئی نفسی و قلبی
 فرموده نافع انتظار از آن توانا نباشد بباد شاه و محمد عمر خراسانی قوم تو خجی خمد زنی

له مولانا صاحب
 موصوف از پور
 نوشته بودم که حضرت
 قبله را بنجا برگزیدست
 اگر اجازت فرمایند
 گاه که بنجاست و نشان
 حاضر شوم پس بجز
 آن این عبارت
 نوشته شد ۱۲
 نام تو نیست از افغانه
 نام تو نیست از افغانه
 ۱۲

ای عزیزان دنیا غار و لاج است یعنی صدامی آیند و پگاه میروند و هوشمند آن هست که بغم دین مغوم
 باشند دنیا که گذشتن است و فقیر را همواره دعا گوئی دانند و دلتنگ نباشند شب روز بهمان ذکر
 که فقیر نشان داده شاغل باشند و ختم حضرت قبله و کعبه نور الله تعالی مرقره الشریف سرب کلات در
 خرداد اوانت خیر الوارثین بخصا بار این آینه شریف اول و آخر صد صد بار در و شریف رشباز و
 با وضو بلا نغمه در دسازند بملا عام صدیق آخوندزاده صاحب سکنه موسی زلی توابع
 ضلع ویره اسمعیلخان منصرم الامور و تعالی شان است بیدلی و غم کردن کار بی همتان
 است زیاده و السلام والدعا بمولوی محمد نور الحق صاحب شاه پیوری الحمد لله که
 حالاً فقیر از شدت امراض که مخوف بود نجات یافته لکن تا حال صلوة مفروضه در کوچه خود خوانده
 میشود ازین طرف مطمئن القلب بوده اوقات عزیزه که بی بدل اند با هم مہمات که یاد مولی است
 معمودارند محمد سر فر از خان صاحب گنڈہ پور خلعت محمد نورنگ خان صاحب
 مرحوم رئیس کلاچی گنڈہ پوران توابع ضلع ویره اسمعیلخان ای عزیز بنده فی حدیث
 کارکن نیست کار و حقیقت تعالی شان است بنده را بجز عاجزی دیگری هیچ نیست بمولوی
 ہاشم علی صاحب سکنه موضع بگھار تحصیل کہوٹہ ضلع راولپنڈی فقیر را از آنوقت تا
 امروز توفیق ملاحظہ کتب الماری نشرہ کتاب مناقب احماریہ فراموش نیست اگر و تعالی شانہ طبیعت
 را برین طور کہ امروز است داشت کتب الماری دیدہ خواهد شد اگر بارست آمدہ ارسال خواہم نمود
 نسلی فرمایند بعفت پناہ بی بی صاحبہ ہمیشہ پیرچی میان مرحوم سکنه مکہ نورنگ
 ضلع راولپنڈی الغریزہ بگوش ہوش اشملع فرمایند بی بی و بی عزتی ظالمانہ ایما شریا مظلومانہ فی الحقیقت
 عزت و آبروی آنکس باید شد کہ تابع قول خدا غر شانہ و پیغمبر خدا صلی اللہ علیہ وسلم بیبا شد نہ ظالم و متغری در
 از بچینین کار ہا دل تنگ نباید شد روز حساب پیش است بیشک بی شبہ بد لہ دادہ خواہند شد بکار بار خود کہ یا
 مولی است شب روز سرگرم باشن ہوش کنید با بزرگان پیشینان چہ معاملہا شد اندام و کلمہ بدست خود برای
 آنصاحبہ عقیفہ مظلومی قلمی نمودہ ام زیادہ و السلام حافظ علی محمد صاحب ساکن جگودالہ توابع ضلع ملتان
 آنچه از بزرگان و کتب ایشان مرقوم بہ بسیار ریاضات شاقہ و مجاہدات شدیدہ مثلاً چلہا کردہ اند و شب بیدار
 اند و زبوز ہا گذرانیدہ کتب بزرگان را دیدید بگفتہ عوام غرہ و فریفتہ میشوند اینست حقیقت کار با صدق باقی
 بند تلافی بسید پیر شاہ مصا سکنہ دان کیلا نوالی توابع ضلع شاہ پیو عزیز آچہ قلمی فرمودہ کہ حزب البحر معمو
 حضرت نقشبندیہ است گریزی بیبا شرا جازت خواندن عطا سازنا فیاضا کجا دیدہ و از کدام ذمی نسبت شدہ

علا موی
 آخوندزادہ صاحب
 پانزدہ روز بقارفا
 حضرت قبلہ پیغمبر
 ماہ رمضان مبارک
 روز ہفتاد
 ۱۳۱۲ ہجری
 تسلیم شدہ
 حافظ علی محمد
 صاحب رضیہ
 طول طویل نوشتہ
 بود و مطلب مختصر
 ایکہ حضرت صاحب
 وردی کہ عطا فرمودہ
 بود صاحب الاشیاء
 شرح کردہ ام
 پانزدہ یوم نوشتہ
 اندک تا حال انقص
 دلی حاصل نشد
 و از بسیار دشمنان
 اطراف و جانب
 غوغای آن حضور
 نشدیم کہ حضرت
 ایشان کمال دلی
 حق انانیت
 اعتقاد آورده اند
 ۱۲ نہ

که خواندن حزب البحر از شرط و یا از ارکان طریقه نقشبندی است البته دعاها بی خوب از ند چون محض برای
 خدا میخوانند پس از تصفیه قلب و تکیه میخوانند جناب را اجازت است پس هر نماز پنجگانه یکبار بلا مانع ورد
 سازند لکن قصد ضرر غیر نفع نماند و السباقی عند التلاقی تا دست داد ملاقات جسمی اوقات عزیزه
 خود را که بدل ندارند بیاد مولی حقیقی جلشانه معمور دارند کار نیست غیر ازین همیشه فقیر را همواره دعا
 گوئی و متوجه ذات سامی خویش میدانسته باشند و السلام بر روزگار خالص صاحب دل حیاتخان
 صاحب میاخیل و ژرو که اعذار تعلقات دنیوی حتی الوسع خود پس پشت انداخته اول
 دریافت احوال والدین ماجدین سازند بعد از پاس خاطری او شان شروع در کار با دنیوی نمایند
 فقط بالشد یار خالص صاحب برادر حقیقی مولوی نور خالص صاحب سکنه چکرا اله توابع
 ضلع بنوں برای دفع سستی در کار نماز استغفار کثیر ورد سازند امید قوی است که در باره
 دفع سستی و غیره کارها مفید خواهد شد بغلام قادر صاحب خلف مسیان
 عبدالرحمن صاحب سکنه ڈیره اسمعیلیان برای تبدیلی آند و ستاد از مکان
 و انظره بطرف دامان و ترقیات عهده دعاها کرده و میکنم لکن مجیب الدعوات او تعالی شان
 است بهر حال از یاد مولی غافل و ذاهل نباشند که وارد نیابی مدار و بی وفا است گاه گاه
 بوقت فرصت از کارها ضروریه بعبادت و یاد مولی که از همه اولی است اوقات را معهود دارند
 بشاهینواز خالص صاحب براخیل سکنه کلاچی گنده پوران توابع ضلع ڈیره اسمعیلیان
 ختم حسبنا الله و نعمة الوکیل را خوانده است اما از محبوب سجانی میخواسته باشد انشاء الله
 تعالی مفید خواهند گردید جناب مولوی سعید ابو محمد برکت علی شاه صاحب سکنه
 علا و لیو توابع ضلع جالند هر از اوقت که ازین جا بطرف دولت خانه روانه شده مکتوبی
 نفرستاده موافقتش بجز اشتغال باذکار و افکار دیگر مباد و نوشتن حالات موجب از یاد اتحاد
 میگردد فقط بجاجی عبدالرشید علی خان صاحب رئیس نیوری توابع ضلع بلند شهر فقیر
 مثل سالها سابق با مرض مریض لکن الحمد لله نسبت با پیام سابقه تخفیف است تسلی فرمایند
 بلا سیم گل آخوندزاده صاحب قوم بنویخی سکنه موضع نور طوابع ضلع
 بنوں قلت طعام درین وقت درین سن چندان ضرورت حداد وسط را ملحوظ دارند و در پس
 نان خویش بسیار کوشش نسازند اگر او تعالی شان نان خویش داد بیشک بقدر حاجت
 تسادل فرمایند همواره بیاد مولی شاغل باشند فقط حال آند ان شمار معاف است

قبل ازین سید
 صاحب معصوم
 بمقام خانپوتواری
 ضلع بنویا پور
 سکونت داشته
 بودنا ۱۲۱۰
 مع جناب ملا گل
 آخوندزاده صاحب
 بسیار کسیر اسون
 بستند که ملاقات
 زنا در شکل پیر
 بشود ۱۲۱۰

بجناب خفایق و معارف آگاه حضرت صاحبزاده مولوی سراج الدین صاحب
 مدظلہ و عمرہ ورشده - بر خوردار سعادت اطوار طال عمرہ معہ علمہ و صلاحہ و فلاحہ پس
 از دیدہ بوسبہا و تسلیات آنکہ بکار بار خود بجد و جهد تمام شاغل باشند کہ وقت و وقت
 جمعیت است فقیر از دعا گوئی ظہر الغیب غافل ندانند ازین طرف از ہر وجہ فارغ البال
 باشند مولوی سعد اللہ صاحب نبیرہ جناب خفایق و معارف آگاه حاجی
 مولوی غلام حسن صاحب مرحوم سکنہ ڈیرہ اسمعیلیخان بختہات حضرات خصوصاً
 حضرت صاحب قبلہ و کعبہ رب کا تذکرہ فی فراداد انت خیر الوارثین و حسبنا
 اللہ و نعم الوکیل بلا ناغہ و رد سازنا پس بوسیله جزیلہ جناب ایشان انجام حاجت
 خود میخواستہ باشند فقط حاجی حافظ محمد خان صاحب ترین سکنہ اٹمی افاغنے
 توابع ضلع مظفر گڑھ اللہ تبارک و تعالیٰ اولاد بدار را صلاح دہنہ و بشرط عدم آن حافظ
 حقیقہ جلشانہ در حفظ خود محفوظ و ارا د کار ساز حقیقی او تعالیٰ شانہ است بکار بار خود کہ یاد مولی
 است شاغل باشند منتقم حقیقہ از ہر کس خواہ عاجلاً یا مؤجلاً انتقام خواہن گرفت بسید سرور
 علیشاہ صاحب لدر سید بھا و الدین شاہ صاحب بخاری ملتانی از پریشانی احوال
 جناب بسیار زدود و تفکر از وجہ بشریت حاصل گردید لکن چون از مولی است ہمہ اولی و دعا آدابک
 مِنْ مُصِيبَةٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ زبَادۃ و السلام با بر اہم خان نمبر ارغورہ زمی بدین
 زمی بمقام کوٹ فیروز زمی غورہ زمی علاقہ ٹانک گمل بازار توابع ضلع ڈیرہ
 اسمعیلیخان یا اللہ یا رحمن یا رحیمہ یا ارحمہ الراحمین و صَلَّى اللّٰهُ عَلٰی خَیْرِ خَلْقِہٖ
 فحتماً این درود شریف را در شبانہ روز یکصد بار بخوانند انشاء اللہ تعالیٰ برای سر انجام کارشاد
 مفید خواہد شد مولوی احمد خان صاحب سکنہ موضع بکڑ علاقہ میانوالی توابع
 ضلع بنوں الحق مرید صادق را از رحلت مرشد خود غم و الم میرسد لکن صبر بیبا و جزع
 و فزع نسازند فقیر را در این باب صبرش و تحصیل علوم درسیہ ممد و معادن انند بسید
 عبدالعیاض آخوندزادہ صاحب لدر سعد الدین آخوندزادہ صاحب
 بالصبرق بارند کہ فقیر تا حال تحریر ہیچ کلمہ از کلمات و بیج حزبی از حزب الحق خواندہ کہ کار عالم
 دیگر است و کار درویشان طریقت محبوب سبحانی مجد و منور الف ثانی تدست اللہ تعالیٰ
 با سر اہم السامی دیگر این تمیز بصوت درویشان مستعارین راہ معلوم میشود و محض برای برکت

سہ غورہ زمی نام تو بیست از افاغنے ۱۲ سنہ ::

در کارها دنیوی هزار بار این درود شریف ورد سازند **اللهم صل علی سیدنا محمد وعلی**
ابی سیدنا محمد افضل صلواتک بعدد معلقاتک وبارک و سلم علی ه
 بجناب مولوی حسین علی صاحب قوم میانه سکنه موضع وان پهران علاقه
 میانوالی توابع ضلع بنون تعبیر واقع اول که فقیرا بمرض اسهال گرفتار دیده و آن صاحب
 فقرش واقعی می فرمودند بزرگان علیهم الرضوان میویسند که پیرمانند شیشه است مرید خود را
 در ایشان می بیند فقیرا اگر چه خود نالائق محض است سخن ازین باب کردن ناروا بنظر می آید
 لکن از جهت لاچاری قلمی میشود که نجاست ظاهرا جدا شدن مراد از گناهان است گویا گناهان بجناب
 دور میشوند نیک مبارک است و نظیرش فقها و آب مستعمل بشرط وضو به نیت ثواب ثانی خود مبارک
 نیک است که مشا بهره آنحضرت **صلی الله علیه و سلم** بملا اولیا صاحب نیاری بشرط ملاقات
 بملا محمد رسول آخونار زاده سلام مسنون رسانند و شان را بگویند که مدتی است که بسلام و
 پیام یاد نفرموده هر چه خوبان کنند نیکو باشد بسلام فادر صاحب خلت میان
عبدالرحمن صاحب سکنه دیده اسمعیلخان کار ساز حقیقی او تعالی شان است
 بجز دعا گوئی که وظیفه عاجز است دیگری هیچ چاره ندارند بملا عبدالحمید آخونار زاده
 صاحب سکنه موضع و هر مه خیل توابع ضلع بنون ای عزیز نزد فقیر اینچنین تعویذها
 نیست و نه فقیر عامل است نزد عالمان ورد و تعویذهای باشند در این باب که استعار
 شما است و میخواهید نزد فقیر هیچ نیست بجناب مولوی سید ابومحمد برکت علی شاه
 صاحب سکنه علا و لیور توابع ضلع جالندهرای عزیز اوقات غریزه خود را که بدل
 ندارند باذکار و افکار و غیره طاعات و عبادات **تنصیح** نیست که محض بوجه الله باشد معمور دارند
 تا یک لحظه و لمح در غفلت نردند و بجهت عارضه تپ جواب عاجلا قلمی نشاره معاف فرمایند
 بجناب خفائق و معارف آگاه حضرت صاحبزاده مولانا مولوی محمد
 سراج الدین صاحب مدظله و عمره ور شده و جناب مولوی محمود شیرازی
 صاحب چون احوال فقیر از جهته شدت امراض باخر رسیده جناب قاضی قمر الدین
 صاحب ممدوح و شایه صاحب موصوف فهرست کتب تسبیح خانه و اله نوشتند کتاب هدایه جلد
 اول و عینی هدایه حافظی و اله یک جلد از کتاب البیوع تا شفعه و از زرقانی موطا امام مالک
 یک جلد از نکاح تا حد و نیستن این سه کتاب بسبب بعضی برون فقیر کم شاره اندا بخر فیما وقع زیاده

له ملا عبدالحمید آخونار
 زاده صاحب سکنه
 بودند که بر کسی
 یادست غیب کسی
 تعویذ یا کسی در
 عنایت فرمایند
 جواب آن ابن عباس
 نوشته شده ۱۲
 ۵ مراد سید
 امیر شاه صاحب
 سکنه او ان سبیل اولی
 ۱۲ منته
 حاجی حافظ محمد خان
 صاحب سکنه اری
 اناغنه مراد است
 ۱۲ منته

ازین موجب اضطراب میگردد و فقط شرح الصادق السیوطی قاضی قمرالدین صاحبین بار آورده
 و بدور السافره فی احوال الاخره آنهم و تعالی شانہ خواہند داد و مولوی محمد علی خان صاحب
 بستان ابولیت سمرقندی تمبلیہ لغافلین طبع مصری داده اند بمولوی نور خان صاحب
 قوم او ان سکنہ چکڑالہ علاقہ میانوالی توابع ضلع بنوں ای عزیز مبادی تعینات
 ممکن عدوات است نزد صاحب طیفہ علیہ رضی اللہ تعالیٰ عنہ چون عدوات شدہ خیریت کجا ماند
 و قول بزرگان است کہ میفرمایند صوفی تا خود را از کافر بدتر نداند از کافر بدتر است این مسئلہ بگم
 مرات پیش آنجناب بیان نموده حکیم کہ ایام صحبت کم میباشند تفصیل بر مشافہہ موقوف حالاً معارف
 فرمایند حاجی حافظ محمد خان صاحب ترین سکنہ اڑی افاقہ توابع ضلع
 مظفر گڑھ۔ احوال فقیر بدیمثال کہ اکثر اوقات از امراض خالی نمی باشد از ہر وجہ تسلی فرمودہ
 بیاد مولی کہ از ہمہ اولی است اوقات عزیز خود را بطاعات معبود ارتد بجناب مولوی
 محمود شیرازی صاحب سکنہ شیراز توابع ایران از جناب مشورہ طلب می کنم بر
 راجنا پنچہ علم ظاہری ضروری است آگاہی از علم باطن نیز ضرور است و پس از فقیر و اللہ اعلم
 بر خوردار را فرصت برای کسب باطن پیدا کردی یا نہ حالاً کہ فقیر زندہ است البتہ امید است کہ چیزی
 آشنائی بعلم باطن پیدا خواهد کرد پس اگر جناب را نیز چنانچہ خیال بندہ شدہ موافق خاطر عاظر
 او شان را ہمراہ خود کردہ بشرط فراغ از عوارضات بدین طرف روانہ شوند و اگر طور دیگر بنظر آید از
 آگاہی فرمایند فقط بجناب میر صاحب قلندر سکنہ لپشین علاقہ بلوچستان
 ای عزیز آمدن مصائب بر خلیہ پرستان از قدیم جاری است پس لازم کہ صبر بلکہ خضایقہ
 نمودہ بکار بار خویش کہ یاد مولی است شاغل باشند قیل ان الال ذ و ولد قیل ان الرسول
 کاهن ما نجی اللہ والرسول معاً من لسان الوردے فکیف نا بگوش ہوش استماع فرمایند
 بسوال کنندہ مولوی نور الدین صاحب پیش امام موضع اوگالی ڈاکخانہ
 نوشہرہ علاقہ خوشاب توابع ضلع شاہ پور و جوابات از حضرت
 صاحب قبلہ قلبی و روحی فدایہ۔ سوال۔ قربانت شوم اکثر مردمان برای د
 کنائیدن نزد بندہ می آیند ہرچہ از حضور ارشاد شود در عمل آرم جواب بکن
 فاتحہ الکتاب و معوذتین خواندہ دم کنند و تعالی شانہ شافی مطلق است جل شانہ
 سوال۔ وقت ذکر جنبش لطیفہ محسوس میشود و لکن چون بغور خیال کردہ میشود ہمہ جوئی جن

هر چند که گوشش میگویم هرگز نمیکرد و جواب هیچ باکی نیست باختیار نکنند بی اختیار اگر باشد باشد
سوال بنده بخوف ریاچاد بر روی نمی اندازد اگر ضرورت باشد ارشاد فرمایند جواب هیچ بیانیت
فقره برای حضور جمعیت چشم پوشی چادر بر روی می اندازند از ادب فقر است سوال کننده
سلطان اکبر نیازی و جواب از حضرت صاحب قبله روحی فداه - سوال اول
از یاد محبت او تعالی و محبت مشایخ عظام حاصل شود سوال ثانی مغفرت معاصی متفقد
و متاخره از بارگاه ایزدی نصیب گردد سوال ثالث حصول وسعتی در معاش که بسبب آن
از زیر بار قروض موجوده برآید جواب هر سه سوالات درود شریف باین صیغه برای هر سه
امر مرقوم که معمول حضرت صاحب قبله و کعبه نور الله تعالی مرقده الشریف بعمل آرند و درود شریف
اینست **اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ أَفْضَلَ صَلَوَاتِكَ**
بَعْدَ مَعْلُومَتِكَ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ عَلَيْهِ در شبانروز هزار بار و اگر هزار نشود پنجاه بار و اگر
آنهم دشوار باشد یکصد بار و در سازنا یا ناغنه بشرط وضو سوال کننده میان شیخ
محمد بخش صاحب سکنه کلاچی گنده پوران قبله برای ذکر کردن فارغ شدن از کار
های دنیوی و بباد وضو بودن و تعیین وقت شرط است یا چگونه و تلاوت کلام الله شریف را چه
قدر در روز ملاومت نمایم و اجازت خواندن دلائل الخیرات عطا فرمایند و برای حل مشکلات
همات دنیوی و دنیوی نیز کلامی ارشاد شود جواب از حضرت قبله قلبی و روحی فداه
هر وقت در هر کاری که میباشد بخمال ذکر میکرده باشم وضو باشد یا نه و قرارت کلام الله شریف
هر قدر که میسر شود بخوانید تعیین را حاجت نیست و خواندن دلائل الخیرات نیز اجازت است برابر
همات دینی و دنیاوی ختم لاحول و لا قوه الا بالله پنجاه بار اول و آخر صد بار درود شریف
در سازند و ثوابش بروح پرفتوح حضرت امام ربانی مجدد الف ثانی شیخ احمد سهرندی فادتی
رضی الله تعالی عنه بخش نموده حاجتش بواسطه جناب محدوح از بارگاه الهی جلشانه میخواسته
باشند قاضی الحاجات جمیع مطالب و مقاصد سرانجام فرماید برب العباد

فصل چهارم در بیان خوارق و کرامات و مکشوفات حضرت

قبله پیرم شد ما قلبی و روحی فداه

که لا تلتد ولا تخصی اندر لیکن تبرک چیزی از ان میگذارم کرامت یکبار در موسم تابستان گرمی

بسیار شد و باران از آسمان نه بارید مردمان شهر و درویشان خانقاه شریف از حرارت گرمی آساک
 باران تنگ شده پیش حضرت قبله قلبی روحی فداه برای دعا و کثادگی بارش باران التجا نمود حضرت
 قبله حسب درخواست درویشان و مردمان شهری بوقت عصر بر مزار پیرانوار حضرت حاجی دوست محمد
 صاحب بروالد مضجعه الشریف و نور اللہ مرقدہ المنیف دعائید درخواست بعد از صلوة عشاد و بارید
 شور بارش باران رحمت آملی بارید که حرارت گرمی با کل دفع شد و زمین باران ابرائی فصل زراعت
 و غیره منفعت بسیار رسید کرامت یک روز آب کوهی که در نهر خانقاه شریف موسی می جاریست
 بعد از کثرت بارش باران و طغیانی آب سیلاب مخرج آب نهر بسبب جمع شدن گل کوهی همان او
 بنا شده بود عرصه چندین روز گذشت که آب نهر جاری نشد همه باشندگان موسی زئی بسیار تنگ
 لاچار شده برای دعا طلبی در جوار فقیران دیگر یعنی بر مزار شیخ حسن صاحب بر مزار بی بی رام صاحبه به
 مزار کالوقلندار و سیدان شاه عالمی که این مزارات و سیران مشهور این دیار اند رفتند و دعا خواستند
 و نظر نیابادشان دادند مقصود حاصل نشد باز در خانقاه شریف آمده پیش حضرت قبله ما است
 دعائید حضرت قبله قلبی روحی فداه دعا فرمودند همان روز قبل از غروب آفتاب نهر موسی زئی
 آب جاری شد کرامت یکبار حضرت قبله ما قلبی و روحی فداه بهمراهی قافلہ مردمان قوم ناصران
 شادبزی قریباً سی کس سوار و صد کس پیاده که از قدیم الا یام خادمان حضرت قبله بودند از
 خانقاه شریف غنڈان که در حدخراسان واقع است مراجعت بطرف خانقاه شریف دامان که در
 آن مزار پیرانوار حضرت قبله حاجی دوست محمد صاحب بروالد مضجعه الشریف نور اللہ مرقدہ المنیف
 موجوده است کردند و مقام کوه کوساک از خانقاه غنڈان شش منزل است در آن قیام نمودند و دیگر بوقت
 چاشت هفت صد کس دمان سلیمان خیل سواران سلج بند پدید آمدند چونکه از ابتدا در میان قوم ناصران
 شادبزی قوم سلیمان خیل دشمنی کمال بود و قتل قتال جنگ جلال همیشه میکردند خواست که حملہ
 کنند و همه قافلہ حضرت قبله را یکجا می کشند و مال و اسباب شتران غدر کرده می برند پس از هر طرف
 جمع شده گرد آمدند و قافلہ حضرت قبله را حلقه کردند خادمان پیش حضرت عرض کرد که قبله دشمنان
 جمع کثیر برای کشت و خون مایان بر سر آمده اند و همه مال اسباب شتران غارت کرده می برند حال
 سخت وقت ما و است غور فرمایند خادم را فرمودند که اسپ شمشیر من بسیار حسب فرموده براس
 آوردن روانه شد خادم بخیل اینک حضرت قبله بطرف دشمنان نروند و توقف کرد و اسپ را در
 طرف برودرین میان ملا محمد رسول لئون بنجیل تمام حاضر آمده عرض کرد که قبله حضور انور که در لشک

که کوه کوساک نام
 گویند قافلسانت
 شیخ حسن غروب
 از خانقاه شریف
 موسی زئی بدین کتب
 از خانقاه کوه
 که غنڈان موسی از
 کوه کوساک است
 نامهای آن کوه است
 و کوه سلیمانی نیز
 مشهور است
 مع موسی زئی نام
 اینست خانقاه در آن
 خانقاه شریف مزارات
 پیرانوار حضرت حاجی
 دوست محمد صاحب
 قافلہ ما بروالد مضجعه
 نور اللہ مرقدہ المنیف
 واقع اند و از آنجای
 طبره اسمعبلجان از
 واقع اضلاع ملک
 پنجاب ۱۲ مینہ

دشمنان سوار شده میروند بخمس یاده کس یا بست کس را میزنند و او شان هفت صد کس سواران جنگی
 سلاح آمده اند آخر الامر چه کرده میشود پس امروز ظاهر کردن توجه و التماس بخداست پس در آنوقت حضرت قبله
 در سکوت آمده سر خمی شده متوجه شدند بعد از یک لحظه بلرز جیب بر آورده یکمشت خاک از زمین
 برداشته بروی دشمنان زد و بجز زون خاک لشکر دشمن شکست خورد و بی تخاصم سرسینه شده در عقب
 خود چند میل دویدند ما رمیت اذرمیت گفت سخی کار حق بر کارها دارو سبق تو قرآن باز خوان
 تفسیر بیت گفت انیر ما رمیت اذرمیت دیگر روز خدا و مان عرض کردند که قبله اگر از احوال کیفیت
 روز گذشته چیزی از زبان در افتان ارشاد فرمایند موجب تسکین خاطر ما خادمان خواهد شد از
 لسان گوهر نشان ارشاد فرمودند وقتیکه بطرف دشمنان متوجه شده بودم دیدم که حضرت امام ربانی
 مجدد الف ثانی صاحب رحمته الله علیه و حضرت خواجه محمد معصوم صاحب رحمته الله علیه و حضرت شیخ
 سیف الدین صاحب رحمته الله علیه و حضرت حافظ محمد محسن صاحب رحمته الله علیه و حضرت سید نور محمد
 بدو فی صاحب رحمته الله علیه و حضرت میرزا جانان مظهر شهید رحمته الله علیه و حضرت شاه غلام علی شاه
 صاحب بلوی رحمته الله علیه و حضرت شاه ابوسعید صاحب احمدی رحمته الله علیه و حضرت شاه احمد
 صاحب احمدی رحمته الله علیه حضرت حاجی دوست محمد صاحب قبله ما رحمته الله علیه بر اسپ های اخضر
 سوارانند یکبارگی بطرف دشمنان تاخت فرمودند وقتیکه حضرت قبله حاجی دوست محمد صاحب گن فرمودند
 یک مشت خاک زیر پای سم اسپ حضرت ایشان از دست گرفته بروی دشمنان انداختم ۱۲ -
 کرامت یکبار حضرت قبله ما قلبی و روحی فدا بهمراهی قافله مردمان خادمان قوم ناصرین شاد بیزی که
 قریباً صد کس بودند از خانقاه خراسان روانه بطرف خانقاه شریف دامان تشریف فرما شدند
 وقتیکه از حد خراسان بیرون شده در کوه های علاقه دامان بمقام کوه طکی رسیدند یک هزار و دو صد کس از
 سلیمان خیل سواران سلجند روی نمود و خواست که این قافله ناصران را یکجای کشیم و همه مال و شتران اینهارا
 غارت گردانیم پس همه خادمان قافله ناصران پیش حضرت قبله عرض نمود که لشکر دشمنان جمع کثیر سواران
 سلاح بر سر ما کرده اند و ما مردمان که قریباً صد کس هستیم هیچ سواری و سامان سلاح نداریم پس ضرور
 مایا از خواهند گشت و مال اسباب خواهند برد و حضرت قبله خادم را فرمود که اسپ من زین کرده بیا
 حسب فرموده خادم اسپ طیار کرده حاضر آورد و حضرت قبله سوار شده پیش مجمع دشمنان تشریف بردند
 پس وقتیکه در آنجا رسیدند از اسپ فرود آمده رو مبارک جانب دشمنان کرده با غضب کمال
 بر یک سنگ کلان کوه نشسته اند و از حد در عالم جوش آمدن حسی که همه موهای ریش مبارک بسپرد

به این تفسیر حضرت
 تلمیذ بنامه از هم
 نموده تفاوت
 بیست و یک لطیف
 توجیب الطول
 حضرت قبله یکبار
 پیش این کلمه یک
 قصه با این نظر
 ای که قوم در بیان
 بسیار جمع آمدند
 اندیک از شنیدن
 آخر الامر بیکت
 حضرت تائبانند
 تعالی بسبحم از قاری
 در میان ایشان
 مخالفت افتاد
 بعضی گفتند که جمله
 کنیم بعضی گفتند
 آواز داده اینبارسانی
 اندر اول معامله
 با آنکه آخر الامر
 همه بر شنیدند ۱۷

غصه در جنبش آمدند در این شناخ سرداران آن قوم دشمنان پیش حضرت قبله حاضر آمدند با فریب
 بیان نمودند که ما را راه قافله بگذار که اول ما ازین راه گذر میکنیم حضرت قبله ز قهر بویاد که راه شمارا
 نمیبریم برو و در شو پس معاندان واپس در جایی خود رفته تجویز نمودند که برین قافله فقیر یکبار حمله میکنیم
 اینهمه را می کشیم و مال و اسباب غارت کرده می بریم آخر الامر طائفه دشمنان که یک هزار و دو صد کس بودند
 برای کشت خون و غارت کردن مال و اسباب جمع شدند و حضرت قبله متوجه بادشان بودند که بعد
 از نماز عشاء دشمنان باراده شب خون نزدیک قافله حضرت قبله رسیدند بجز در سیدن خوف و در
 برفلوب او شان طاری گشت و پس پارشده واپس گردیدند باز و گریه بار بوقت نیم شب برای
 حمله کردن شب خون همه یکجا جمع آمدند از قافله حضرت قبله یک لشکر عظیم هدیت ناک از غیب نمودار
 شد که از دیشب اول روزه بر بدنهای دشمنان او فتاد آخر الامر بزدل شدند و هیچ گزند نرسانیدند
 قافله حضرت قبله را سلامت گذاشته راه خود گرفتند و رفتند حضرت قبله باطمینان خاطر مع قافل
 مردمان ناطقن شاد بیری بوقت آخر شب موافق معمول خویش از آن منزل کوچ کرده راهی شدند
 کرامت بکبار میان حاجی عبدالکریم صاحب قوم ترا راه سکنه گره نورنگ با مرض اسهال
 سخت مریض شدند و شب روزی حساب دستها جاری بودند چهار حکیمان برای علاج آمدند
 علاج کردند هیچ فائده نشد حکم دادند که این مریض را علاج است و عوام الناس نیز فتوی دادند که
 این چنین مریض هرگز زنده نمیماند که طاقت کلام کردن هم باقی نمانده است آخر الامر وصیت نامه
 نوشته شد از طرف میان حاجی عبدالکریم صاحب در حالت بیوشی مرض او بخدمت حضرت صاحب
 قبله قاصدی روانه کرده شد که وقت حاجی صاحب با خبر رسیده و مرض او را حکیمان را علاج
 داده اند بلای حسن خاتمه دعا فرمایند حضرت قبله در حق او شان دعا و صحتیابی از درگاه مجیب الدعوات
 خواستند و فرمودند که از طرف فقیر او شان را بگو که گلقدن صبح و شام هر روز بخورند قاصد واپس آمد
 بیان نمود که حضرت صاحب برای خوردن گلقدن فرموده اند از شنبلیله این کلام حکیمان خریدند که
 دو مخالف مرض اسهال است چونکه میان حاجی عبدالکریم صاحب صادق الاعتقاد اند حسب فرمود
 حضرت قبله دوائی گلقدن را شروع کردند بعد سه یوم از مرض هملک شفا یافتند اگر امت روز
 مرد پیونده خراسانی آمده در خدمت حضرت قبله عرض نمود که مرض طحال مرا بسیار بائمهال که
 چنانچه خون و گوشت مرا تمام خورده محض استخوان و پوست باقی است طاقت رفتار و قوت حص
 روزگار نمانده برای مهربانی تعویذ یادم بفرمایند حضرت ایشان فرمودند که برای دفع طحال معمو

بجمله اصل خیام دو برابرند ۱۲ منده

لکه گره نورنگ نام قصبه است در ضلع دیره اسمعیلیان ۱۲ منده است پیونده قومیت از قافله که هر سال بوم زمستان معطل و عیال بملک دامان کوه غلغله دیره اسمعیلیان می آیند و در تابستان بخراسان میزنند

این فقیر است که تعویذ نوشتن بالائی طحال سوخته میشود و طحال را هم بسوختن تعویذ داغ میرسد و تا آنکه
 زخم داغ تکلیف خواهد شد اگر احتمال این تکلیف بر خود گوارا کنی تعویذ نویسم آن بیمار که از شدت مرض طحال
 نهایت لاغر و ناچار بود عرض نمود که بهر بانی فرمایند و داغ نماین حضرت ایشان قلم و کاغذ خواستند
 تعویذ نوشتند و جامه کرباس را تر کرده چهار تا که نانیده سفاله آب نارسیده و انکار طلبیده آن مرد
 بیمار را فرمودند که دراز شو چون آن مرد دراز شد حاضرین را فرمودند که به بیند که فی الواقع طحال از مقدار
 خویش تجاوز کرده است یا نه مبادا مرض طحال نباشد و داغ کنم و بیفایده این بیچاره را تکلیف زخم رسد
 حاضرین حسب الامر سامی ملاحظه نمودند و بعد ملاحظه بیان کردند که در بطن این مرد مرض طحال عسوس
 میشود آن بیمار فوراً برخاست و خود معلوم کرد که فی الواقع زیادتی طحال معلوم نمیشود حضرت ایشان فرمودند
 که مردمان پیونده تمیز نیک با نمیکند از وجه ناهمی خود را هم در تکلیف داغ و زخم مبتلا کرده بود و ما را هم
 شهم میساخت آن مرد عرض نمود که تا زمانی که دراز میشدم شدت مرض طحال بخوبی مرا معلوم میشد و وقتی که
 حضرت فرمودند که به بیند که این کس را مرض طحال هست یا نه و مردمان دست بر شکم من نهادند و از وقت
 شدت مرض زائل شد و همه حاضرین بر کرامت حضرت ایشان که چشم سردیدند اقرار نمودند -
 کرامت معمول جناب حضرت قبله قلبی و روحی فراه این بود که هر سال چند صد مبلغان باره
 خریدار گندم برای خرج سنگر خانقاه شریف حواله میان حاجی عبدالکریم صاحب میکردند حاجی صاحب
 موصوف حسب الارشاد حضرت قبله گندم خرید کرده امانت در خانه خویش می نهادند و وقت ضرورت
 حسب طلب حضرت قبله در خانقاه شریف میرساندند بعبارت از عرصه چنارین سال در خانه ایشان
 گرم در غله پیدا شده بود که قاسمی قلوی در هر سال نقصان میرساند یک سال گرم بکثرت در گندم
 حضرت قبله قلبی روحی فراه پیدا شد و خوردن گندم شروع کرد میان حاجی عبدالکریم صاحب
 پیش حضرت قبله قلبی و روحی فراه حاضر آمده بیان نمود که قبله در گندم گرم بسیار پیدا شده
 است اگر چند روز در آن میاندمه گندم را خواهد خورد حضرت قبله فرمودند که از ظرف فقیر گرم را
 پیغام برسان که عثمان میگوید که امی گرم ترا شرم نمی آید که غله گندم سنگر خانقاه شریف حضرت پیرو
 مرشد ما بر و الله مضجعه الشریف و نورالتامر قره المنیف میخورد حسب الارشاد حضرت قبله این کلام
 بر تائیر که ز زبان گوهرشان سماع او شان رسیده بود بخانه خویش در کوٹھی گندم رسیده گرم آبا و از بلند
 نتوانی از آن روز تا حال که عرصه قریباً پانزده سال منقضی شده باز گاهی گرم در غله بخانه میان
 حاجی عبدالکریم صاحب پیدا شد ۱۲ کرامت حافظ حاجی محمد خان عنایتین که در ضلع مظفر گڑھ

بمقام اطمینان سکونت میداروا و در عنقوان جوانی مرض تپیدق لاحق شد و هر قدر علاج معالج
 که میکرد روز بروز مرض زیاده میشد چون بغایت نحیف گشت و از معالجه حکما را بپوش کرد و دید و صاف
 کرامات حضرت ایشان را شنید و در آخر ماه جمادی که ایام شدت گریه باشد از جای خود روانه شده
 بایره اسمعیلیان رسید و حقا دین خان صاحب ترین را که برادر عم زاده او و از خادمان حضرت ایشان
 بود همراه خود گرفته روانه موسی زئی شریف شدند چون بر موضع کما و در رسیدند خبر آمد که حضرت ایشان
 سازم روانگی بایره اسمعیلیان اند و حقا دین خان صاحب موصوف از آنجا و پس روانه بایره اسمعیلیان
 و حافظ حاجی محمد خان صاحب روانه موسی زئی شریف گشت در آنجا بقدم بوسی حضرت ایشان مشرف
 گردید و روز دیگر از آنجا بهم کبابی حضرت ایشان روانه بایره اسمعیلیان شد چون حضرت ایشان بایره
 اسمعیلیان آمده بر چاه ترین اقامت فرمودند حافظ حاجی محمد خان صاحب چون عاجل معاودت
 خانه خویش بودند بذریعه حقا دین خان صاحب عرض مطالب حضور حضرت ایشان نمود حضرت ایشان
 تعویبا بدست خویش تحریر فرمودند و بعد دعا فاتحه خیر فرمودند که هرگاه از آنجا روانه شده شب گذارد
 در بکوه خواهند نمود و علی الصبح عازم روانگی خواهد شد انشاء الله تعالی اثری از آن مرض در وجود
 باقی نخواهد ماند چون حافظ حاجی محمد خان صاحب عزم ترخیص یافته روانه بکوه شدند و شب در بکوه
 گذرانیه علی الصبح روانه بطرف خانه خود شد در آنوقت از برکت دعای حضرت ایشان مرض با آنکه
 زائل گشت و تا ایوم با اثر آن مرض با وصف انقضای سالهای کثیر ظاهر نگشت کرامت حضرت
 ایشان دیده داخل سلسله عالیه گردید ۱۲ کرامت باشندگان موضع بگوانی بخدمت حضرت قمر
 قلبی روحی فداه حاضر آمده عرض داشت که حضرت صاحب موضع ما از عرصه چندین سال خشاک فدا
 آبادی فصل نمیشود و ما خواران غریبان بسیار قرضدار شده ایم حالا طاعت قرضه گرفتن هم نداریم
 سیرابی موضع ما از ستمدیمان حاجی عبدالکریم صاحب ساکن گره نوزنگ ممکن است و لکن او بیرون
 رواندارند و ما را بسیرابی از سد خویش شریک نمیکند چونکه در آنوقت حاجی عبدالکریم صاحب
 محفل بودند حضرت قبله باو نشان مخاطب شده فرمودند که اگر شما این مردمان را بسیرابی از سد
 خویش شریک سازند چه مضائقه هست یا نه یعنی در منظوری این امر شما را نقصان می آید یا نه ما
 صاحب موصوف عرض نمود که اگر حضرت میفرمایند ما منظور است فرمودند که فقیر شما را امر نمی کند
 حضرت قبله بمردمان موضع بگوانی مخاطب شده از زبان درافشان ارشاد فرمودند که در حق شما
 میکنم که حق تعالی شما را بغیر احتیاجی سدا از غیب آب داد و آبادی فصل کند و پس از دل دعا فرمود

که کما در نامه قصیده ایست در ضلع بایره اسمعیلیان ۱۲ منتهی بکرم نام شریف گشت که در آن تحصیل است و تاریخ ضلع بایره اسمعیلیان ۱۲ منتهی بگوانی نام قصیده ایست در ضلع بایره اسمعیلیان ۱۲ منتهی

از آن روز تا حال که عرصه قریباً دو و از ده سال شده است هر سال آب سیلاب رود لونی می آید آبادی
فصل میشود آنانکه خاک را بنظر کمیاب کنند؛ سگ را ولی کنند گس را هم کنند؛ اگر امت روزی
میان غوث علی صاحب میوه آم مولوی محمد عیسی خان صاحب ولد حاجی قلندر خان صاحب گنّه
پورتنی خیل رئیس مدعی چیزی از قسم میوه برای صاحبزادگان آوردند حضرت قبله ما قلمی روحی فراه
بصاحبزادگان محمد بجا و الدین صاحب محمد سیف الدین صاحب شاد فرمودند که این صاحبان برای
شما میوه آورده اند پس شما را نیز باید که در حق ایشان بر مزار پیرانوار حضرت پیر و مرشد ما بروا نشد
مصحف الشریف نور اللہ مرقدہ المنیف دعا بارش باران بکنید که زمینات ایشان سیراب شوند پس هر
صاحبزادگان حسب الارشاد حضرت قبله بر مزار شریف رفته دعا خوانستند و پس آمده پیش حضرت قبله
نشستند حضرت قبله بصاحبزادگان مخاطب شده فرمودند که از مزار شریف چه آگاهی شد یعنی حضرت
چه می فرمایند چونکه هر دو صاحبزادگان بسیار خورد ساله بودند فرمودند که با حضرت مرده اند هیچ جواب
ندهند پس بجز شنیدن این کلام از زبان صاحبزادگان حضرت قبله را بسیار جوش آمده و هر دو صاحبزادگان
را فرمودند که حالا باز بروید و بر مزار شریف دعا بکنید انشاء اللہ تعالی حضرت جواب امتداد داد و حسب فرموده
حضرت قبله باز صاحبزادگان بر مزار شریف رفته دعا خوانستند و پس آمدند باز حضرت قبله دریافت فرمودند که
بگوئید حضرت چه فرمودند صاحبزادگان عرض نمودند که با حضرت کلان می فرمایند که بارش باران بسیار
خواهد شد پس بعد گذشتن یک و ز هر دو صاحبان از حضرت قبله رخصت گرفته بخانه های خویش رفته
شدند پس بجز رسیدن بخانه ها امتحان کردند که در یک تاریخ بوقت واحد در هر دو جا بر زمینات
موافق فرموده صاحبزادگان بسیار بارش باران باریده و سیرابی زمینات صاحبان موصوف حسب
دلخواه گردیده و زراعت بسیار روئیده که گاهی اینچنین عمده فصل نشانه بود حالا آنکه زمینات میان غوث
صاحب در موضع امیه و اکنانه و طرح ضلع شاه پور و زمینات مولوی محمد عیسی خان صاحب در موضع نادر
تحصیل کلاچی ضلع ڈیره سملیخان که فاصله و مسافت در میان هر دو بترتیباً صد کرده است بجز زمینات
مذکوره بالا این هر دو صاحبان مدّرج دیگر هیچ جا بارش باران در آنوقت نشد که امت شخصی ساکن
کره نوزنگ اتراه سمنی نامدار خادم حضرت قبله همراه میان حاجی عبدالکریم صاحب بخارمت حضرت قبله
ما قلمی روحی فراه حاضر آمده عرض نمود که قبله از عرصه ده و از ده سال در خانه بنده موجه گان بجزرت
اند و ایند امیر ساند و تکلیف میدهند بسیار علاج و بند و بست بندش او شان کردم هیچ وجه بند نمیشوند
حالا به تنگ آمده ام که خانه خود را میگذارم و جادو دیگر سکونت اختیار کنم حضرت قبله میان حاجی عبدالکریم

لله مدی نام تصنیف است در تحفه کلاچی ضلع ڈیره سملیخان ۱۲ سنه

صاحب مخاطب شده ارشاد فرمودند که شما بخانه این شخص بروید و از طرف فقیر بوجه گان پیغام برسانید که عثمان میگویی شمار آن روزیاد است که بادشاهی سلیمان علیه السلام بود و شمار باره نوش گفتگو کرده بود پس باید که این خانه را بگذارید و ایذا رسانی نکنید حسب فرموده حضرت قبله میان حاجی عبدالکریم صاحب درخانه آن شخص سائل رفته برغارهای مورچه گان استاده آواز داد و تقوی که از زبان مبارک حضرت قبله شنیده بود بیان نمود پس بجز شنیدن این کلام پرتاثر مورچه گان از خانه آن شخص دور شدند بعد از آن روز عرصه چندین سالها سال گذشته که مورچه گان گاهی درخانه آن شخص ظهور نمودند که امرت شخصی مسلمی احمد یار او ان سکنه موضع کرد و همی پیش حضرت قبله ما قلبی روحی فداه حاضر آمده بیان نمود که حضرت عرصه گذشته که بارش باران نشاء است ملک غیر باد است و در گل هیچ قسم گیاه نرویده است مال مواشی مخلوق الله از گرسنگی می میرند و عافرا بینه که حق تعالی نزول بارش باران کند ارشاد فرمودند که شما غم دیگران نخورید که او هم مخلوق خدا هست هر چه کند رضامند است آن شخص باز عرض نمود که حضرت این بنده نیز مال مواشی بسیار میدارد فرمودند که انشاء الله تعالی مال مواشی تو از گرسنگی نخواهد مرد پس در آن سال مال مواشی بسیار مردمان از گرسنگی مردند و در مال مواشی او شان هیچ نقصان نشاء ۱۲ که امرت ارسلانا صاحب میان خیل تا جو خیل سکنه موسی زئی که یکی از خادمان حضرت است روزی بخیرت حضرت قبله ما قلبی روحی فداه حاضر آمده بیان نمود که قبله زمینات بنده از عرصه چند سال خشک افتاده اند و عافرا بینه که سیرب شوند تا که از قرصه بنودان خلاصی یا بم حضرت قبله ابرحال او شان رحم آمد و دعائی فرمود بعد از آن ارشاد فرمودند که تو بر زمینات خود برو و نگه بدار سد خود ملحوظ در حق تعالی آب خواهد رسانید ارسلانا صاحب حسب فرموده حضرت قبله رفته برسد خود منتظر نشستند و لکن در دل خود حیران بودند که خداوند هیچ اثر از آثار بارش باران بر آسمان نظمی آید و اگر بارش باران هم می شود و آب سیلاب کو هم می آید لکن در میان ناله و دست و پا می رسد اند چه طور آب برسد من خواهد رسید و زمینات ما را سیراب گردانید این امر از محالات است بلکه غیر ممکن در این خیالات متفکر بودند که در آن ساعت ابر بر آسمان نمودار شده و بارش باران بر کوه بارید و یکبارگی آب سیلاب در ناله موسی زئی آمد و هر دو سد که در میان راه ناله مسدود بودند شکستند و آب برسد ارسلانا صاحب رسید و بر زمینات او شان جاری گشت چونکه آب کو همی بزور شور آمده بود بر سر سد رسید بسبب کثرت آب از یک طرف سد نقصان معلوم گردید یعنی آب قدمی سوراخ کرد و ارسلانا صاحب بسیار پریشان و متروک شدند که سد من نیز مثل دیگران شکسته خواهد شد و زمینات من نیز خالی از سیراب

که گوی نام قصه است در شرح شاهجهاد تفسیر خوشاب ۱۲ ص ۱۲۰

بهمان در جستجوی بن کردن سوراخ و بختگی سدی که شش تمام حضرت شدند در آنوقت درویشی خانقاه شریف
 مسی ملا محمد قبول صاحب بناخت آمده پیغام حضرت قبله بیان نمود که بعد سلام مسنون حضرت صاحب
 می فرمایند که این آب حق تعالی محض برای نفع تو فرستاده است دیگر هیچکس در این شریک نیست آسوده باش و
 تسلی خاطر در این شنیدن این خبر مؤثر دانستن که بیشک این فرموده ولی حق است همین چنین خواهد شد
 پس انتظام و مرمت سردر گذاشته باطمینان نشست بعد یک لحظه سوراخ سردر خود بخود بند شد و تمام
 زمینات ارسلان صاحب که متعلق بسیرابی آن ناله بودند حسب دلخواه در همان روز تا بغروب
 آفتاب سیراب شدند بعد آن آب ناله یکبارگی فرو شد و بر آن زمینات مذکوره بسیار خوب
 زراعت پیدا شده که گاهی اینچنین نشده بود و بعد در وع فصل اینقدر غله حاصل آمد که ارسلان خان
 صاحب موصوف جمیع قرضه هندی را با سانی ادا کرد و برای خرج خوراک خاندانش را یک سال کفایت
 نمود ۱۲ اگر امت ملک خان صاحب خلف حاجی قلندر خان صاحب گنده پور پتی خیل رئیس قصبه طمی
 حسب الارشاد حضرت قبله با قلبی در روحی فداه بیلاران را برای تعمیر دیوار خانقاه شریف همراه آورد در
 آنوقت کسی شخص جوان خرپوزه پیشکش آورده بود حضرت قبله جمیع حاضرین را یک یک خرپوزه تقسیم
 کردن شروع کرد ملک خان را نیز یک خرپوزه عطا فرمود بعد فراغ از تقسیم یک خرپوزه دیگر ملک خان
 را عنایت فرمود در خاطر او نشان آمد که شاید حضرت سهواً بار دیگر بر من مهربانی فرموده است عرض نمود که
 حضرت یکبار اول مرحمت کرده است ارشاد فرمودند که این دیگر خرپوزه برای فرزند شما داده ام او نشان
 عرض کرد که حضرت فرزند نام فرمود تا انشاء اللہ العزیز حق تعالی شما را خواهد داد پس در آن سال پروردگار
 او نشان را فرزند زینب عطا فرمود و قبل ازین وقت که خدای چندین سال گذشته بود که هیچ اولاد زینب نشده
 بود ۱۲ اگر امت یک سال عارضه و با واقع شده چند درویشان خانقاه شریف از عارضه مذکور باخترت
 شتافتند و در عرصه نه ده یوم زیاده از سه صد مردمان شهر موسی زنی از در فانی بدار جاودانی رحلت نمودند
 این کترین و کترین خادم دیرین را نیز و با ظهور کرد و اسهال جاری شد و رنگ چهره با لکل متغیر گردید
 بخدمت جناب مولوی محمود شیرازی صاحب کیفیت خود را بیان کردم و چند مبلغان که آنوقت در خانه
 این احقر موجود بودند برای نیت نذر حضرت قبله آورده حواله او نشان کردم که این مبلغان که پیش حضرت
 قبله نذر بگزارند و برای تجدید بیعت بنده عرض کنند پس جناب مولوی صاحب ممدوح مبلغان مذکور
 از طرف بنده پیش حضرت قبله نذر گذرانیده و برای تجدید بیعت این احقر عرض نمود بعد صلوة
 عصر حضرت قبله از تجدید بیعت شرف فرمودند بسیار تقابرت و بی هوشی تاری گشت و چشمان

گردیدن حتی که امید زبیت باقی نماند حضرت قبله قلبی روحی فداه بمعنی جمع درویشان خانقاه شریف بر مزار
 پیرانوار حضرت حاجی الحرمین الشریفین حضرت حاجی دوست محمد صاحب بروالد مضجعه الشریف و نور اللہ مرقدہ
 المہینف استاده شدند و فرمودند که فقیر برای صحت یابی سید دعا خواهد و شما جمع حاضرین آمین کنید بعد
 تا بدید دعا خواست پس بجز کردن دعا حضرت قبله در آن حال فی الفور از مرض مذکور لایق افاقه
 آمده روزی گردید و قتی که صحت کامل حاصل شد بخدمت حضرت قبله حاضر آدم ارشاد فرمودند که برای
 صحت شما از دل دعا کرده بودم که عیال دار بدخ تعالی قبول فرمود که امت بعد از آن در شهر چوید ہون
 ہم عارضه و بار ظهور کرده قریباً پنجد کسان از عارضه مذکورہ وفات یافتند و جناب مولوی فتح محمد صاحب
 استرانه سکنه چوید ہون کہ یکی از خادمان و مخلصان خاص حضرت قبله بودند ہم از عارضه و بار انتقال کردند
 بعد از سه روز قاصداً از شهر چوید ہون آمدہ بیان نمود کہ قبلہ نور الحق صاحب بمیرہ جناب مولوی فتح محمد صاحب
 مرحوم را ہم عارضه و بار لاحق شدہ است و سبب امید زندگانی نیست و در تمام خاندان مولوی صاحب مدح
 ہمین یک فرزند ہست و مردمان میراث خور بانتظار نشتمند کہ کد ام وقت می باشد کہ این می میرد و تمام
 دولت مال و اسباب املاک و زمینات و غیرہ بدست مامی آید پس شنیدن این سخن حضرت قبلہ قلبی
 روحی فداہ در جوش آمدہ دعا برای صحت یابی ادا از مرض و بار تا بدید خواست در ہر ساعت فی الفور
 اثر دعا بسیار نور الحق صاحب را در آنجا خیر شد بعد از فارغ شدن دعا بقاصد مخاطب شدہ ارشاد
 فرمودند کہ تو برو و از طرف فقیر نور الحق صاحب را سلام بگو و تسلی بدہ کہ انشاء اللہ تعالی صحت کامل خواہد
 شد و قتی کہ قاصد واپس در آنجا رسید مریض را دید کہ قبل ازین صحت حاصل شدہ بود۔ کہ امت یک
 سال اکثر در بلاد ہائی ہندوستان و خراسان بلخ پیدا شدہ بود کہ اکثر باغات و زراعات و درختان
 را خورده بود و قتی کہ در شہر موسی زئی ظہور کرد چند باغات و زراعات و گیاہ دشتی را خورد و در وہان
 او شان تا شیری بود کہ ہر درخت را کہ خورد از بیخ بالکل خشک مانند ہیرم و بیکار ساخت۔ ارسلان
 صاحب کہ یکی از مخلصان حضرت قبلہ بودند حاضر آمدہ بیان نمود کہ قبلہ در باغ بندہ نیز
 بلخ بکثرت آمدہ است کہ ہمہ درختان باغ پر از بلخ شدہ اند یک برگ خالی نگذاشتہ است یقین
 است کہ در یک روز ہمہ باغ را صاف و بیکار خواہد کرد و چونکہ بندہ از کمال محنت و کوشش چندی
 این باغ را طیار کردہ است بسیار افسوس می آید کہ بر باد خواہد شد حضرت قبلہ را شفقت آید و بر
 دم کردہ فرمودند کہ برو این ریگ را بر جمیع درختان باغ خویش بینداز انشاء اللہ تعالی با
 شما از نقصان بلخ محفوظ خواہد ماند باز یک ساعت مستی میان غلام مصطفی صاحب قوم با

لیکر ہون نام قصبہ زبیت بصلح دیوہ ۱۲۱۱ ہجری

در پیش خانقاه شریف را فرمودند که تو نیز در باغ ارسالا خان صاحب برو و بلخ را پیغام من برسان که ما بندگان
 مخلوق خدایم و تو نیز مخلوق است پس ملک خدا فرخ هست در جایی دیگر بردگیه دشتی بخور نقصان
 مرسا خادم مذکور که این کلام پرتا شیراز زبان مبارک شنیده بودی کم و کاست در باغ ارسالا خان فته
 بلخ را شنوید پس بجزر شنیدن این کلام بلخ رود بسحر نهاد در روانه شد حتی که بعد یک ساعت باغ را
 خالی ساخت و باغ از ضرر ایشان محفوظ و مامون ماند ۱۲ کرامت مولوی نورالدین صاحب پیش
 امام موصوع اکالی برای زیارت و قادم بودی حضرت قبایه قلبی و روحی فراه از خانه خویش عزم بالخرام
 نموده بطرف خانقاه شریف موسی زوی روانه شدند و قتیکه بگره طیکین رسیدند چهار مردمان پیش راه
 ملاقی شده بیان نمودند که ناله آب یعنی شاخ رود لونی که متصل این گره جاریست بسیار لطیفی دارد
 گذشتن ازین آب محل خطر است که عمیق از قدام زیاد است و در جریان بقایست تیزی دارد که پا بر
 نیکند و مامردمان هم بذریعہ سناری بمشکل تمام پار شده ایم شمارا باید که باز برگردید مولوی صاحب
 موصوف که بارادت صادق آمده بودند هیچ خیال نکرد و قتیکه برکناره ناله رسیدند دیدند که حسب گفته
 مردمان ناله در جوش و خروش جاریست و گذشتن از آن ممکن به نظر نیامد درین اثنا رود کس
 سناری ناله بذریعہ سناری بصدر وقت و چاره جوئی پار شدند پس او شان را آواز داد که برای خدا
 مرا هم بذریعہ سناری پار کنید و شان هیچ التفات نکردند و رفتند پس مولوی صاحب بلا حظه این ماجرا بسیار
 غمناک شدند که واپس گردیدن ازینجا مناسب ندانم که این قدر مسافت طی کرده و تکلیف راه
 کشیده آمده ام پس متوجه بحضرت قبله شدند که برای زیارت حضور می آیم امداد فرمایند که ازین آب
 سلامت بگذرم پس بسم الله خوانده اول برای امتحان یکپا در آب نهاد آب تا بساق رسید باز
 دیگر پا را انداخته و سه قدم جرات نمود آب از ساق زیاد نشد باز بهمین طور تا بمیان رسیدند دیدند
 که آب از ساق زیاد نبود پس بار لوری به کناره رسیدند و قتیکه در خانقاه شریف بحضور حضرت قبله
 حاضر آمدند حضرت قبله در اول گفتگو احوال راه پرسیدند که در راه شما که ناله آب یعنی شاخ رود لونی آمده
 بود آب تا بساق بود عرض کردند که آب نیامده از قدام و نهایت تیر جاری بود و کن وقتیکه متوجه به حضرت
 شده پا در آب انداختم همه آب ناله از ساق زیاد نشد و سلامت برکنار شدم حضرت قبله
 بهم فرموده خاموش شدند ۱۲ کرامت و هر کاشف روزی حاجی میان عمید الکریم صاحب قوم
 از راه ساکن گره نوزگ از جناب مولوی حسین علیصاحب پرسید که بسیار علم غیب می دانند یا نه
 جناب مولوی صاحب موصوف در جواب گفتن که علم غیب خاصه نه امتحانی جلشانه است مگر چیزی

۱۵ ادگالی نام
 ایست در بلخ ضلع شام
 تحصیل خوشاب
 در ایستانه نون شهر علامه
 سون سکیس ۱۲
 طیکین نام نصب
 ایست در بلخ ضلع شام
 ۱۲
 رود لونی نام جوی
 که از کوه های خراسان
 در ایکه و امان
 علامه ضلع ویره
 ایست ایخان میاید
 در دریای بلخ
 داخل میشود
 ۱۲
 چیز است از
 چیم که بدان
 شناساری میکند
 ۱۲

حق تعالی در دل دلی خود التفا کند پس میدانند او را بطریق اطعام با کشف پس میان حاجی عبدالکریم صاحب گفت که آیا اسپها را اولیا هم غیب میدانند جناب مولوی صاحب ممدوح گفتن چرامیا حاجی عبدالکریم صاحب بیان کردند که یک اسپ حضرت قبله نزد من بود در سبززار با جرار من میجر مدرد دل خیال کردم که هر روز این اسپ را اگر اینچنین در کشت با جرارها میکنم اکثر خوشها خواهد خورد و با جرار در وقت در پیچش نمی آید پس بجزو گذشتن اینخیال در دل بها وقت دیدم که اسپ روی از خوشها گردانید و گیاه خوردن شروع کرد بعد از گذشتن چندین وقت فهمیدم که این امر بسبب خطر من واقع شد پس نزد اسپ رفته در پائی او افتادم و گفتم که این مال حضرت است بلا لحاظ بخور فی الفور خوردن خوشها شروع پس اینچه حکمت است جناب مولوی صاحب ممدوح فرمودند که اللہ تعالی متولی اولیا خود است چون آن خیال را داشتی اللہ تعالی اجل شان اسپ را از خوشها بند ساخت و چون از آن خیال تائب گشت باز اللہ تعالی اسپ را رها کرد و این هم عنایتی خداوند بود بر تو که این امر را وسیله نجاتی اعتقاد تو ساخت پس جناب مولوی حسین علی صاحب بعد دادن این جواب در همین خیال بودند که آیا علمی که اولیا میشود چگونه میباشد که آیا بعضی چیزهای دانند یا اکثر بعبارة توجیه و خیال یا چگونه می باشد در همین خیال بودند که از آنجا برخاستند در تسبیح خانه شریف رفتند و در آنجا حضرت قبله قلبی و روحی فداه بامرا با افغانان بزبان پشتو در کسی امر کلام میکرد و تا پس جناب مولوی صاحب ممدوح در پشت آن مردمان نشستند حضرت قبله بجزو نشستند مولوی صاحب متوجه بادشان شده بزبان فارسی فرمودند که مولوی صاحب اولیا بر همه میدانند و لکن ما موریا طهارت نیستند پس فقط همین لفظ گفته باز سابق کلامی با افغانان شروع کردند مگاشقه و کرامت - یک بار در خانقاه شریف سور شانزدهم ماه رمضان المبارک ۱۳۰۷ هـ یکمزار سه صد و چهارم بجزو بوقت اشفاق بعد فراغت جناب حضرت صاحب قبله قلبی روحی فداه چهار مردمان قوم ناصر و نیازی که در آنوقت همراه بود مخاطب شده ارشاد فرمودند که در خواب می بینم که تمام قوم ناصران بمقام عثمان که از علاقه خراب است جمع شده طیاری برای مقابله امیر عبدالرحمن صاحب والی کابل میکنند و من در آنجا رسیدم لکن قوم ناصر می شنوا و معاش را گفتم مناسب است که مردمان نیازی را اجازت دهید که شایان نمایان نشوند که این غریب قوم است هر دو ملک آن مذکوران بگفته فقیر قوم نیازی را اجازت علیحدگی دادند و دیده باید که نتیجه این خواب چه شود بعد از آن واقع بست ششم شهر رمضان المبارک که در آن از حلقه جناب حضرت قبله به دران ناصر و نیازی مذکوران که همراه بودند مخاطب شده ارشاد فرمودند

لله سوان و سکیه
نام تو که هر دو مشهور
آن دو پار از این سکیه
جسته علامه سوان سکیه
میگویند مصلح پیوسته
تخصیص خوشاب
تخانه و خانقاه شریف
که در آن خانقاه شریف حضرت قبله
ما قلبی روحی فداه
واقع است که برای
رامت و آسایش
تابستان آنجا سا
بود ۱۳ سنه
ملا نواز در بلا باد شاه
شخص دیگر که
پیش غیر معلوم
۱۳ سنه نام
قومیت از ما غنه
۱۳ سنه

که ای ناصر پنا سو مکه و لویدالا یعنی بر قوم شما برتق افتاد و قوم شما در بار گردید و نیز ارشاد
 فرمودند که این وقت روانه بشوید و خیر گیری عیال و اطفال خود کنید مردمان هر دو قوم عرض
 کردند که قبله هر چه شانی بود شده لکن جدائی جناب حضرت قبله بسیار زود دارد بعد حضرت
 ارشاد فرمودند که بروید مگر آن عرض کردند که قبله بی از روز عیار روانه میشویم پس بدویم
 ماه شوال مردمان هر دو قوم را رخصت کرده بحکایت حاجی قلندر خان صاحب بیس مری روانه
 کردند چون با سایشن وان کیلا نوالی آمدند در آن ایام طکست ریل آنجا جاری نشده بود صرف طیاری
 لین بود با نجا بسبب گرما چوستان تمام از باعث گرمی بهر جا بی طاقت شده افتادند و هیچ وجه مان
 سواری بیسر نمیگردید حاجی قلندر خان صاحب در آن وقت بتوسل جناب حضرت قبله متوجه جناب
 باری تعالی شده که آلی به برکت حضرت مانجویر سواری بکنید چنانچه در آن حال خبر تار برقی رسید که برای
 ملاحظه لین یک انگیز کلان می آید وقتی صرف یک گا طری و یک سخن خورد بسبب خامی لین رسید
 حاجی صاحب موصوف آن افسر انگیز را عرض کرد که مرا سواری بیسر بیشتر شود و طکست از باعث خامی
 لین جاری نشده است آن افسر نگار کرد که جایی سواری هرگز نیست باز حاجی صاحب مع صوت
 متوجه جناب حضرت قبله شده که این افسر را سواری میکنم و ما از گرمی می میریم در عین و اگذاری
 ریل افسر انگیز آواز داد که آن شخصان که برای سواری عرض کرده بودند بسیار پید که ما را نمیکارند بکمال
 نهر بانی همه مردمان را بلا اجرت سوار کردند و قتی که مردمان مذکور آن هر دو قوم در خراسان رسیدند
 معلوم کردند که موافق فرموده حضرت قبله بشانزدهم ماه رمضان المبارک بلکان قوم ناصر و غیره
 جمعیت برای مقابله امیر عبدالرحمن صاحب کرده بودند مطابق فرموده حضرت قبله بیست و ششم
 ماه مذکور مقابله شده قوم ناصر و غیره را امیر عبدالرحمن صاحب در مقابل شکست فاش داد و بسیار از
 قوم ناصر کشته و مجروح شدند و عیال قوم مذکور در بدر شده و مال و اسباب شان امیر صاحب غارت
 کرد صرف قوم نیازی را الله تبارک تعالی حسب الارشاد کشف حضرت قبله با کل نجات داد و هیچ
 نقصان قوم مذکور را نشده که در عین مقابله قوم مذکور از قوم ناصر و غیره جای شده شامل جنگ
 نگردیدند احوال کشف یک روز بوقت عشا جناب مولوی حسین علی صاحب بخد مت حضرت
 قبله با قلبی روحی خاده حاضر بودند ارشاد فرمودند که ای مولوی صاحب شما برو در خانه خود باز چون
 واپس آتی حالات و معاملات که بر شما گذرشته باشند از من بپرس همه یک یک مفصل بتو خواهم
 گفت انشاء الله تعالی در یک امر هم خطا نخواهی یافت مکاشفه روزی در خانقاه شریف خراسان

که کس از طالبان اسانی برای تبارت همان آمدند ساعتی نگذشت که حضرت قبله قلبی روحی فداه یک خادم
 را که ملا محکم الدین نام داشت ارشاد فرمودند که برای ایشان برنج پخته کرده بسیار خادم موصوف
 حسب الامر ارشاد برنج طیار نموده پیش هر سه کسان آورده نهاد باز حضرت قبله خادم را فرمود که یک تریبوز
 چنار دانه سیب بسیار خادم آورد حضرت قبله هر دو میوه پیش آن همانان نهاد پس ایشان با یکدیگر تیرتسم
 کردند حضرت قبله باعث پرسید ایشان عرض کردند که قبله در انشار راه در خاطر مایان خطر گذشته بود یک
 در دل خود اختیار کرده که اگر این شخص ولی حق است مایان را برنج پخته میدهد و دیگر در خاطر مقرر نمود که اگر
 این فقیر بزرگ کمال است یا از تریبوز میدهد و انشار خیال خود تصویب ساخت که اگر این اهل الله و پیر صادق اند
 مایان را سیب فرمایند پس هر سه خیالات مادم صحیح بنظر آمدند پیشک بابت قبله ولی حق اند پس هر سه مردمان
 سر میان نامه دوست بوسید رخصت شدند مکاشفه شخصی مسلمی یا سارخان قوم با بربادون زمی سکنه چو همون که
 یکی از خادمان حضرت قبله در یکبار تمام سال با امراض همگانه زحمت ریش شد و در علاج حکما روزه اکثران
 بسیار کردند هیچ فایده نشد آخر الامر نهایت لاچار شده در دل گذرانید که بخدمت حضرت قبله فتنه یک
 توجه میگرم زیاده ازین دوا دیگر بنظر نمی آید پس این اراده در خاطر نمود مصمم کرده بسند کل جهان خود را به
 خدمت حضرت قبله قلبی و روحی فداه حاضر گردانید پس بجز ملاقات حضرت قبله ارشاد فرمودند که ای
 فلان زود بسیار که ترا توجه میکنم حسب الامر ارشاد ایشان پیش نشست حضرت قبله یک ساعت توجه
 خیال از آنه مرض فرمودند شخصی مذکور را بقتدر بیهوش شد که از جان جهان خبر نداشت و عرق از وجود
 بسیار جاری شد بعد چند ساعت که با فاقه آمد و جان خود را دید که از امراض شدید و هلاک با کل شف
 حاصل است پس قاریوس شده بخانه خویش رفت و بعد از آن سالها سال آن شخص را منتقض گشت
 گاهی آن امراض هلاک نمودند ۱۲ مکاشفه ایضا شخصی مذکور بالا یکبار حضرت قبله را چایی میکرد
 دل خیال گذرانیده که حضرت قبله با اشارات اینچنین فرموده اند چنانچه سوداگران بخارا پس حضرت قبله
 همان ساعت رو مبارک باو گردانیده از زبان درافتن ارشاد فرمودند که ای فلان بیشک مثل بود اگر
 بخارا فریب هستم پس شنیدن این کلام شخص مذکور خادم و شرمسار شد و در دل خود توبه کرد که آینه گاهی
 چنین خطرات میبوده را در حضور حضرت قبله قلبی روحی فداه در دل جا نخواهم داد مکاشفه رومی احمد
 آخوندزاده صاحب الدین را بخونند زاده سکنه چو همون که یکی از خادمان حضرت قبله مایان قلبی روحی
 اند در خانقاه شریف حاضر شدند چو در و ایشان را دیدند که مجذوب شده بودند آخوندزاده صاحب
 موصوف را خطر در دل گذشت که با چرا جذب میشود حضرت قبله فی الحال با ایشان مخاطب

تمام تواریخ از انا غنہ ۱۲

ارشاد فرمودند که خیال جذب را زود دور کن که تو حالاً نوب جوانست و کنجی را نمی نیز نکرده است وقت بسیار
 باقیست قبل ازین همچنین پدر تو ملا خدا یا را آخوندزاده صاحب را حضرت مولانا و مرشدنا جناب
 حضرت حاجی دوست محمد صاحب قبله زهر بانی خویش توجه فرموده بودند بسیار جذب غالب شده
 بود و چند روز مجذوب بودند در این اثنای راه ماجده تو فریاد آورد و الحاح کثیر نمود تا که قبله جذب این
 را گم کنی که کار گران دنیادی ازین هیچ نمیشود باز حضرت پیرو شد من خیال از اله حال باطن جذب
 او شان را سلب فرمودند هر کاشقه ایضا - آخوندزاده صاحب موصوف برای سوداگری از حضرت
 قبله با قلبی و روحی فداه رخصت گرفته به ندرستان رفتند بعد از چند روز در آنجا شوق عملیات و غیره و
 ادائیگی زکوة آنها و یاد کردن حساب بردج و نجوم در دل افتاد بوقت شب حضرت قبله را در خواب دید
 که بسیار غصه میکردند و فرمودند این خیال که در خاطر تو پیدا شده است در طریقه مانیت بگذرا ازین خیال
 و فتنیکه بیدار شدند از احوال این خواب از غم و الم حاصل گردید پس تا شب شدند و از خیالات لا اطاق
 در گذشتن بعد از آنقضائی پنجسال که از سفر هندوستان واپس گردیدند اول بخدمت حضرت قبله حاضر
 آمدند و قلم بوس شدند به آنوقت بلا فرصت حضرت قبله فرمودند که حجب عملیات و غیره که در این زمانه اکثر
 مردمان میارزند در طریقه مانیت و شمارا که همین سودا واقع شده بود از خاطر گذار داشته است یا خطر و باقیست
 عرض نمود که قبله چهار روز که در هندوستان روی مبارک را در حالت خواب دیده بودم که برانیکار غصه فرمودند
 پس از همان روز تا خیال خود گذارستم هر کاشقه جناب حضرت حاجی گل صاحب پیشوری که خلیفه و
 پیش ارام جناب حضرت حاجی دوست محمد صاحب قبله بودند روزی بمیان حاجی عبدالکریم مخاطب
 شده بیان کردند که خوراک جناب حضرت عثمان صاحب قبله از تخم لیل است اسال در تمام
 سفر خراسان تا بخانقاه شریف موسی زنی که مسافت یکماه است حضرت صاحب قبله نیم سیر آر و گنم
 نخورده است قوه خاداد است کار بزرگان از فهم داد که دور است بعد از آن وقت نماز عصر رسید حضرت
 قبله برای وضو آستین را بالا کشید و در آنوقت نظر میان حاجی عبدالکریم صاحب بر بازو مبارک افتاد و در
 دل خطر آمد که حاجی گل صاحب می فرمایند که خوراک حضرت با نکل قلیل است حالانکه حضرت با اشار
 فرمودند این پس در همان حال حضرت قبله تبسم کردند و فرمودند که میان حاجی عبدالکریم صاحب
 حق تعالی مرا پوشیده حلوا می دهم من میخوم چه فریه نمیباشم باز این بیت خواندند سه قوه جبرئیل از مطیع
 بود بود از درگاه خلاق و دود که کاشقه ایضا - روزی حضرت قبله با قلبی و روحی فداه خادمی را بر کس
 لغزنا مشرع غصه بسیار فرمودند حتی که در جوش غصه دو سه بار دست بر زمین زد میان حاجی عبدالکریم

صاحب موصوف را خطره در دل آمد که اهل اللہ دائم بحضور میباشند حضرت صاحب را که این وقت غصه کمال است آیا که در این ساعت حضور باشد هست یا نه شخصی نمشی نیز نشسته بود حضرت صاحب قبله از او نشان دریافت کرد که شما که در این بنا کار تحریر آموخته بودید چه حال بود و حالاً که در نمشی گری حاصل کرده است چه کیفیت است عرض نمود که حضرت صاحب اول که تحریر آموختن شروع کرده بودم وقت تحریر اگر کسی مرا آواز میداد یا با من کلامی می کرد در تحریر عبارت غلطی میکردم حالاً که از سالها سال استعمال بچینه شده است اگر کسی در اثنای تحریر یا من کلام میکند یا من کجی کلام میکنم یا بر کسی چیز نظر افتاد هم دست بر تحریر راست می آید و غلطی واقع نمیشود بلکه عادت گرفته ام که از دست کار تحریر میکنم از زبان با مردمان شغل کلام می دارم حضرت قبله بمیان حاجی عبدالکریم صاحب مخاطب شده ارشاد فرمودند که بزرگان نیز همین مثال میدارند و تستیکه خیال و رابطه بچینه گرد و این هیچ چیز مانع ملکه حضور او نشود و خاشاک نیز بر سر او با گذر کند و مکاشفه روزی حقا و دخیان صاحب ترین برای حاجی حافظ محمد خان صاحب سلسله شریفه نوشته برای دستخط و مهر شریف در بیخ خانه حضرت قبله با آوردن چون در آنوقت اجتماع مردمان بود و حضرت قبله با حاضرین مجلس گرم داشتند آن سلسله شریفه را در جامه خود پنهان آنچنان که آورده بودند نگاه داشت و عرض مطلب را ترک ادب دانسته خاموش نشست چون حضرت قبله از اختلاف مردم فارغ شدند خود بخود ارشاد فرمودند که سلسله شریفه را بیار که دستخط و مهر کنم چون حقا و دخیان صاحب سلسله شریفه را در حضور مبارک گذارند قلم برداشته دستخط و مهر فرمودند در آنوقت که حضرت قبله قلم برای نیت دستخط گرفتن چون قلم شکسته بود در دل حقا و دخیان صاحب خطره آمد که اگر قلم درست می بود خط حضرت خوش می آمد در آنوقت حضرت قبله فرمودند که به قلم درست خط خوش نمی آید و نه به قلم شکسته خط خوش نویس خراب می نماید حق تعالی برای هر کار ماوه جدا در وجود انسان آفریده است و هر انسان را ایات جدا عطا فرموده مکاشفه شبی بوقت تهنیت حضرت قبله ما قلمی در فداه در بیخ خانه شریف آورده بیان فرمودند که بوقت نزاع و سكرات موت ملا عبدالوهاب صاحب با طر اشيطان بعین بسیار کش مکش کرده و در پی تخریب ایمان شده و لکن آخر الامر خاتمه با ایمان گشت خادمان درویشان از شنیدن این کلام متحیر شدند بعد از فراغ صلاوة فجر و ختم شریف حضرت قبله موافق معمول خویش اراده حلقه نمود در این اثنای سواری قاصد برای اطلاع از شهر بود چون آمد به نزد قبله ملا عبدالوهاب صاحب با طر مرید جناب بوقت تهنیت و فوات یافت و وقت فوات متوجه بحضرت قبله و خاتمه بر کلمه لا اله الا الله محمد رسول الله شد مکاشفه مسی میان غلام حسن

ساکن گره بھون کہ یکی از مخلصان و خادمان حضرت قبلہ ماقلی دروچی فداہ بود در ایام مرض حضرت قبلہ یک نرگاؤ از نیت خیرات برای ذبح کردن آورد خادم عرض کرد کہ قبلہ این را ذبح میکنم فرمودند نہ پس روز دوم خادم برای ذبح عرض نمود فرمودند نہ دیگر نرگاؤ و گوشتن را ذبح بکنید باز روز سوم خادم اجازت ذبح خواست فرمودند کہ این را ذبح نکنید و دیگر نرگاؤ و چند بز ذبح بکنید روز چهارم خادم نیز التماس ساخت کہ قبلہ امروز بیچ ذبح اینوقت موجود نیست اگر امر فرمایند این نرگاؤ را ذبح کردہ شود منع کردند و غصہ فرمودند کہ این را بگذار کہ در گذاراشتن این مصلحت نیست پس در آن روز وقت دوپہر مادر میان غلام حسن صاحب پیش حضرت قبلہ حاضر آمدہ عرض نمود کہ فرزند من میان غلام حسن این نرگاؤ را بغیر اجازت من از خانہ آوردہ است و ولی من نمی خواہد کہ این را خیرات کنم چرا کہ میان یک نرگاؤ می دارم کہ کار بارخانہ ازین میشود ارشاد فرمودند کہ بہرید بہرید زود بہرید کہ حق تعالی قبل ازین مرا آگاہی بخشیدہ کہ ذبح نکرده ام مکاشفہ شخصی از سریدان حضرت قبلہ ماقلی و دروچی فداہ بر یک زن بیوہ عاشق شد و ہر چند میخواست کہ آن زن در عقد نکاح او آید لکن آن زن قبول نمیکرد آخر آن زن را حاجت دنیاوی پیش آمد و چون او را معلوم بود کہ فلان کس طلبکار منست زنی را پیش او فرستاد کہ مبلغ پنجاہ یا شصت روپیہ مراد را بکار است بطور قرض بردہ آن مرد چون از بسیار بدت خواہان او بود این امر را وسیلہ حصول مطلب خود راستہ روپیہ مطلوبہ او را فرستاد و بعد از چندی آن عورت در شہر آن شخص آمد و او را مطلع نمود آن شخص بغایت مسرور گشت و زنی را کہ را زدا را و بود مقرر نمود کہ برای آن زن طعام مکلف پختہ کند و بعد از عشاء در فلان حجرہ کہ خالی از اغیار نخواہد بود او را بسیار چون آن زن درون حجرہ آمد آن کس با او ہوا سہر چند میخواست کہ کام نفس امارہ حاصل نماید لکن نمیتوانست تا آخر شب شد آن بغایت از فعل شنیعہ خویش شرمسار و آن زن از قوت او مایوس گشتہ و ایس بجانہ رفت آن کس از شرم آن شب دیگر با راستہ ہائی وصال را مناسب نمیدانست و گذاشتن مبلغ قرضہ را دشواری پنداشت و این ہم او را امید نبود کہ بذریعہ عدالت قرضہ وصول کند کہ گواہان او نبودند ناچار شدہ در حضور حضرت قبلہ عرض نمود کہ بیکنن روپیہ قرض حسنہ دادہ بودم آن زن ایفائی قرض نمی نماید دعائی بفرمایند حضرت قبلہ فرمودند کہ ما را احوال آن شب کہ در فلان حجرہ بودی معلوم است قرض حسنہ ندادہ و بارادہ ناسد و نام تنزیر نہادہ بودی لکن الحمد للہ کہ آن مراد تو حاصل نشدہ الحال برو و بجانہ خود بہ نشین آن زن خود بخود قرضہ ترا داد و خواہد نمود آن شخص را چون اعتقاد کامل بود همچنان کرد و بہر در خانہ نشست یک ہفتہ نگذشتہ بود کہ آن زن خود بخود روپیہ او را بجانہ او رسانید :

تا نام قصہ ایت بطلع ویرہ استیہ ان ۱۲ ہجری

مکاشفہ حاجی قلندر خان صاحب گنڈہ پور پتی خیل رئیس ٹڈی کہ یکی از مخلصان خدا و ان حضرت
قبلہ ما قلبی روحی فادہ اند روزی در خانقاہ شریف برای زیارت قادری حضرت قبلہ آمد روزی
دیگر حضرت قبلہ فرمودند کہ شمارا رخصت میکنم کہ بجائہ بروید عرض کردند کہ قبلہ بارادہ قیام کردن چند
روز در خدمت شریف آماره ام در این میان جناب مولوی محمود شیراز صاحب نیز در حق ایشان
سفارش نمود کہ قبلہ حاجی صاحب ہر بار کہ در خانقاہ شریف می آید چہار روز بخدمت حضرت قبلہ
ممانند حال نیز اجازت توقف فرمایند ارشاد فرمودند کہ آمدن در فتنہ قیام نمودن حاجی صاحب در خانقاہ
شریف باغیا خود است کہ جای ایشانست و لکن امروز فتنہ ایشان بطرف خانہ ضرراست کہ در این ^{مصلحت} حاجیت
پس حاجی صاحب صوفی از حضرت قبلہ رخصت شدہ بجائہ خویش آمدند بہان و در وقت نیم شب در
خانہ ایشان دزد آمد و نقب فی کرد در آنوقت حاجی صاحب صوفی نیز خبردار شدند ہا ہوشور شہر
کردند پس دزد ترسید و مال و اسباب در آنجا گذاشتہ مایوس خالی از دست رفت اگر حاجی قلندر خان
صاحب آن روز در خانہ خویش نبودی چند ہزار روپیہ نقصان بیشای مکاشفہ روزی در خانقاہ شریف
سون حضرت قبلہ ما قلبی و روحی فادہ از جیب مبارک خویش مبلغ یک صدر روپیہ کشیدہ مسمی میان ^{ر عالم}
صاحب اوان تمام بعلشاه صاحب مغفور دندہ شاہ بلاول والہ را داد و فرمودند کہ گو سفندان
برای لنگر خانقاہ شریف خرید بکنید در دل میان نور عالم خطرہ گذشت کہ جیب مبارک حضرت قبلہ
ظاہر بہ نظر خورد معلوم میشود صدر روپیہ چہ طور در آن جا ر شدہ باشا و ہر روز از صبح تا شام ہر طور مبارک
کہ در کار میشوند ازین جیب کشیدہ صرف میکنند و تمام نمیشوند حضرت قبلہ بادشان مخاطب شدہ
فرمودند کہ این جیب فقیر بوری اذغانی است تا جہن حیات فقیر ہرگز تمام نخواہد شد ^{۱۱} مکاشفہ القضا
روزی میان نور عالم مذکور و دو شخص دیگر کلایجی وال در حجرہ خانقاہ شریف موسی زئی یکی ششستہ
تذکرہ در میان آمد کہ خرج لنگر خانقاہ شریف بسیار است از کجای آید بازان دو شخص دیگر گفتند ہر
مرمان موقوف است یعنی این مردمان کہ می آیند و نذر نیازی آرنہ ازین خرج لنگر خانقاہ شریف کردہ
میان نور عالم گفت کہ اینچنین نیست کار بزرگان بر فضل حق تعالی موقوف است این بحث تمام شد
کہ ہر سہ آدم از آنجا برخاستہ جانب مسجد برای نماز میرفتند در آنوقت حضرت قبلہ نیز برای صلوات عشا
شریف تشریف می بردند در راہ بادشان مخاطب شدہ ^{۱۲} فرمودند کہ میان نور عالم ہر
میگویند کہ خرج خانقاہ شریف برآمدنی مردمان موقوف است حال آنکہ آمدنی مردمان برای کفشہا
در ایشان ہم کفایت نمیکند تا بدیگر چہ رسد و خرج لنگر خانقاہ شریف غیرہ این فقیر بر توکل خدا تعالی موقوف

نہ پوری یعنی بوال

باز فرمودند که اگر کسی شخص حالاً از فقیر لکهر و پیه در اینجا که استاده ام طلب میکند و الله باشد تا الله که تا بخانه هم
 نبردم و پاهم از اینجا نبردارم که لکهر و پیه حسب طلب او میدهم و لکن نسبت خدائی نمی ماند پس آن هر دو
 شخص بسیار شرمسار شدند که ششقه مولوی غلام حسن صاحب سکنه گره سوانک که یکی از خادمان حضرت
 قبله مقلبی و روحی فداه اند روزی در تیسبخانه پیش حضرت قبله نشسته بودند در دل خطره گذشت که از
 عرصه بخیرت حضرت صاحب می آیم و میروم و آرزوی من از حق تعالی همین است که بطفیل این بزرگ
 پیوسته شایم خاتمه بالخیر شود و از فیض و برکات این خاندان بی بهره نشوم پس در همان ساعت حضرت
 حضرت قبله بادشان مخاطب شده ارشاد فرمودند که مولی صاحب الله تبارک و تعالی خاتمه شما با
 ایمان کند و از فیض و برکت حضرات کرام علیهم الرضوان محروم نگردانید و از شنیدن این کلام فیض نظام
 از زبان دافشان حضرت قبله مولی صاحب موصوف را خوشوقتی حاصل گردید و خطره که در دل آمده
 بود دفع شد ۱۲ امر کاشف حضرت قبله مقلبی و روحی فداه چون بتقریب زیارات مزارات حضرات
 قدس الله تعالی اسرار هم بدلی شریف تشریف برده بودند و از انجا در سنبل بر مکان محمد تمیاز علیخان
 صاحب رفتند و چون از انجا واپس می آمدند در آشنائی راه بر استیشن ریلوی عبدالشکور خان صاحب
 رئیس همپور که از قوم راجپوت است دعوت نمود و بدان تقریب در قلعه دهر همپور که مسکن خان موصوف
 بود تشریف بردند اتفاقاً دو زوجه آمد محمد عبیدالله خان برادر زاده عبدالشکور خان عرض نمود که امروز که
 حضرت قبله در مسجد شریف صلوة جمعه ادائی فرمایند موجب برکات خواهد بود حضرت قبله التجائی در انتظار
 در مسجد شریف تشریف بردند چون از نماز فارغ گشته اراده معاودت قیام گاه فرمودند عبدالشکور خان
 صاحب عرض نمود که گورستان بزرگان ما بغایت قریب است اگر حضرت بر قبور ایشان دعای بفرمایند
 برای اوشان موجب فلاح و صلاح خواهد شد حضرت قبله حسب درخواست آن بطرف گورستان تشریف
 بردند لکن چون در آن ایام سفر حضرت را عارضه تب ذات الجنب لاسحق شده بود و از آن جهت بغایت
 ضعیف بودند و از جهت ضعف قوت رفتار و نشست برخواست نمیداشتند عبدالشکور خان پالکی آورده
 بود و حضرت در پالکی سوار بودند چون بر قبور تشریف بردند عبدالشکور خان پیش از درود حضرت فرس
 نرم در محاذی قبر والد خود برابر کرده بود حضرت در آنجا نشسته مراقب شدند و تا یک ساعت تقریباً
 مراقب بودند بعد از آن دعائی خیر فرموده واپس تشریف آوردند چون مجلس از معرکه هندوستانیان
 خالی شد حضرت قبله فرمودند که در حدیث شریف وارد است که بعد از وفات انسان اگر اولاد صالح
 بماند بزرگی انجام دهد فائده میرساند حقد و خان صاحب ترین که شرفیاب این سفر بودند عرض نمود که

این نام شعبه است بطرح ویرانه مسجد علیخان کجی که در کراچی بود و در سال ۱۲۰۳ هجری
 که با نام مسجد است بطرح ویرانه مسجد علیخان کجی که در کراچی بود و در سال ۱۲۰۳ هجری

امروز حضرت قبله تادیر بر مقبره بر قبور مانده اند احوال اهل قبور چه طور مشاهده فرمودند حضرت قبله فرمودند
 که چون اول بطرف قبور عبدالله و عبدالله خان نگاه کردم تمامی قبور او از ظلمت مملو بود در جناب حضرت باری
 تضرع و زاری نمودم الحمد لله تعالی علی احسانه که آن ظلمت از قبر او بیرون رفت و قبر او نورانی
 گشت باز متصل آن قبر عم عبدالله خان بود و طرف او نگاه کردم آن قبر هم از ظلمت مملو یا قسم
 و بجانب او متوجه گشتم ظلمت از قبر او بیرون شد و نوری در آن قبر ظاهر گردید لکن در آن نور هم
 ظلمت قلیل متخلط بود اما از جهت ضعف زیاد تر طاقت نشستن نمانده بود برخواستیم ۱۲ =
 مکاشفہ بیان فضل علی صاحب که منشی خان بہادر محمد بنواز خان صاحب میان خیل تا خیل رحیم
 موسی زئی بودند شبانروز در سکرات موت مبتلا گردید بعدہ وفات یافت برای نماز جنازہ در خانقاہ
 شریف آوردند نماز جنازہ حضرت قبله خواندند در اثنا نماز جناب مولوی عبدالحکیم صاحب استرانی
 را کہ یکی از مخلصان حضرت قبله اند خطرہ آمد کہ بر میان فضل علی صاحب بسیار تکلیف جانکندن گذشتہ
 است و اللہ اعلم کہ انجام خاتمہ چه طور شدہ باشد بعد فراغ نماز کہ حضرت قبله واپس بہ مسجد خانہ
 تشریف آوردند و مولوی صاحب موصوف نیز تنہا ہمراہ بودند حضرت قبلہ بادشان مخاطب شدہ
 ارشاد فرمودند کہ مولوی صاحب بعضی چیز بچین میباشد کہ در مجمع عام گفتہ نمیشود میسبان
 فضل علی صاحب بوقت نماز جنازہ با فقیر ملاقات کردہ اند پرسیدم کہ چه حالت تبسم کردہ بیان
 کردند کہ سختی سکرات موت کہ بر اگذشتہ لا بیان است و لکن بفضلہ تعالی خاتمہ با ایمان شدہ است
 پس شنیدن این کلام از زبان درافشان حضرت قبلہ خطرہ کہ در دل مولوی صاحب بود دفع شد و
 تسلی حاصل گردید ۱۲ مکاشفہ حضرت قبلہ با قلبی و روحی فدایہ یک روز بر دروازہ خانقاہ شریف
 نشستہ ملاحظہ کلمہ اشتران خویش نمودند و با افغانان پیوندہ ناصران شاد نیری بزبان پشتو کلام
 میگردند و جناب مولوی حسین علی صاحب نیز حاضر نشستہ بود در آنوقت در دل او شان خیالات و
 تفکرات عیال خانہ خویش گذشتہ بودند حضرت قبلہ قلبی و روحی فدایہ فی الحال باو شان متوجہ شدہ
 ارشاد فرمودند انما از واجلم و اولادکم عدو لکم تا آیتہ باز بدستور سابق در گفتگوی افغانان بار
 اشتران مشغول شدند مکاشفہ بوقت تہجد بخدمت حضرت قبلہ با قلبی و روحی فدایہ قاصد برای اطلاع دادن
 از موضع ٹمی آمدہ بیان نمود کہ گلا و خان صاحب را نہ زئی را کہ یکی از خادمان حضرت قبلہ مدد روز شدہ کہ
 مار گزیدہ است لکن امروز قدری بہوش اند ہر چند کہ علاج کردہ شدیچ فائدہ نیافت بعد تسلیمات بینجا
 عرض مینماید کہ حضرت صاحب بزنگ دم فرمایند حضرت قبلہ بزنگ دم کردہ قاصد را واد کہ بجز

لفظ نام قومیت از افغانہ
 ۱۳ منہ لہ اشترانہ نام
 قومیت از افغانہ
 ۱۴ منہ مع جناب مولوی
 عبدالحکیم صاحب
 بیان فرمودند کہ روز
 حضرت قبلہ بوقت
 اشتران با منی طلب
 شدہ اشتران فرمودند
 کہ شب گذشتہ
 غیبان برای بیعت
 زوقیر آمدہ بودند
 بعد حصول مطلب
 خویش واپس شدند
 ۱۵ منہ

رسیدن بخوارنید و بر موضع زخم گزیدن ماز نیز بماند پس قاصد واپس با نظرف روانه شد بوقت صبح
حضرت قبله از زبان گوهر نشان ارشاد فرمودند که گلد و خان صاحب بعد تہجیر بهوش آمده بطرف من
نگریست **۵** چون قضا آید طبیب ابله شود و داروی دفع مرض گمراه شود **۶** اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ
رَاجِعُونَ **۷** ازینکلام حضرت قبله جمیع حاضرین محفل فهمیدند که گلد و خان فوت شده اند روز
دیگر اطلاع رسید که گلد و خان صاحب قبل از رسیدن قاصد پس از وقت تہجیر در اوقات آمده
یکساعت بطرف حضرت قبله متوجه بودند بعد از آن وفات یافت **۸**

فصل پنجم در بیان معمولات حضرت قبله ماقلی و روحی قداہ را تم کویدی عنہ **۹**

عرصہ قریباً بست سال پنجاہ بست و پنج یوم منقضی گردیده کہ بخدمت حضرت قبله حاضر بودم
مجملاً از آن ہفت سال خدمت تحریر جواب کہ از اکناف آفاق و اطراف عالم بخدمت سامیہ
میرسیدند و تحریر معمولات وغیرہ کہ مردمان از حضرت قبله بالحاج تمام و آرزوی کمال ہموارہ طلب
یعنمودند گذرانیدم روزی حسب الارشاد حضرت قبله ہر قسم تعویذات نوشتہ چند خلطہ جدا جدا
پرنمودہ پیش حضور اقدس نهادم تبسم کردند و فرمودند کہ حالاً شاد را اینکار عامل شدہ اید کہ ہزار ہا
تعویذات از دست شما نوشتہ شدہ اند پس صد ہا بار تجربہ کردہ ام بسیار سریع التاثر یافتہ لہذا
بعضی معمولات حضرت قبله کہ در این مدت ہفت سالہ این احقر را از پیروم شد خود بہ تحقیق رسیدہ اند
ما بارت یافتہ ام برای نفع عام مردمان حسب فحوائی مخرصادق صلوات اللہ علیہ وسلم خیر الناس
مَنْ يَنْفَعُ النَّاسَ بشارت برای خویش پنداشتہ نیگار معمول سورۃ فاتحہ الکتاب
و آیتہ الکرسی و چہار قل یعنی قل یا ایہا الکفرون - و قل هو اللہ احد - و قل اعوذ برب
الفلق و قل اعوذ برب الناس این مجموعہ را خواندہ دم کنند برای جمیع آفات و بلیات ارضی و سماوی
از حد مفید خصوصاً برای دفع سحر و جادو و برای دفع زہر گزیدن ما بسیار مجرب است برای سحر و جادو و در
روز سہ بار خواندہ بر کام وجود دم کنند برای دفع زہر گزیدن ما بر نکم کرده ما گزیدہ را بخوارند بر موضع زخم
گزیدن ماز نیز بماند و برای دفع تاثیر گزیدن سگ دیوانہ بغیر شمول آیتہ الکرسی خواندہ دم کنند از مجربات

است معمول سورة فاتحة الكتاب قل يا ايها الكفرون قل هو الله احد - قل
 اعوذ برب الفلق قل اعوذ برب الناس - وان يكاد الذين كفروا ليزلقونك
 يا بصائرهم لما سمعوا الذكر ويقولون ان لمحبون وما هو الا ذكر للعلمين وبالحق انزلناه
 وبالحق نزل اعوذ بكلمات الله التامات كلها من شر ما خلق بسما الله الذي لا يضر
 مع اسم شئ في الارض ولا في السماء وهو السميع العليم ولا حول ولا قوة الا بالله
 العلي العظيم الهى بحرمات حضرت حاجى دوست محمد ضاقتند هارى قد سنا الله
 تعالى بسما الا قدس اللهم اشف بصاحب هذا المرض بحولك وقدرتك وجبروتك
 برحمتك يا ارحم الراحمين اين مجموعه را خوانده دم كنند و بنوشانند براى جميع امراض و نظام
 و الام و دفع جن و اسبب و نظرد و غيره از حد مفيد است معمول براى سخت امراض بسما الله
 الرحمن الرحيم اعوذ بكلمات الله التامات كلها من شر ما خلق اعوذ بكلمات
 الله التامات الهامات من غضبه و عقابه و من شر عباده و من هزات الشياطين
 وان يحضرون بسما الله الذي لا يضر مع اسم شئ في الارض ولا في السماء وهو
 السميع العليم ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم يا شافى يا شافى
 و صلى الله على خير خلق محمد و آله و صحابه اجمعين نوشته در بازو يا در گلوبند
 و اگر در تمام وجود و اعضا بکسى جاورد و باشد پس اين تعويد را بر کاغذ نوشته در آب بشوید و آب
 نوش کنند و قدرى آب باقى را در روغن تلخ انداخته از آن روغن جاوى در و را چرب سازند بفضله
 باكل خير خواهد شد تعويد براى طفل بسما الله الرحمن الرحيم اعوذ بكلمات الله التامات
 من كل عين لا مة و من شر كل شيطان و هامة تحصنت بحسن ألف ألف لا حول و
 قوة الا بالله العلي العظيم و صلى الله على خير خلق محمد و آله و صحابه اجمعين
 براى محافظت زراعت بر کاغذ نوشته در سفاله آب نارسیده بند کرده در میان نخته آ
 کشت و فن کند بسما الله الرحمن الرحيم يا ذراق العباد يا خلاق الخلائق يا فاطى
 السموات و يا منبت الثمر فى الارض و النبات و يا مجيب الدعوات ارفع من
 المزرع شر الهوام و الحوش و شر القارة و الحنازير المفسدة و ادرقنا و رقا
 و صلى الله على خير خلقه محمد و آله و صحابه اجمعين طعويد اسما اصحاب کبر
 براى برکت و امان از غرق و حرق و سرق و غارت و غير ذلك از امراض و حاجات يعنى نوش

ف اين سه معمول بجز حضرت و حضرت حضرت معلوم گفته ۱۱۲

کنند شمار ایشان را در مکان یادگشتی یا در متاع بنهد یا نزد خود دارد در امان الهی باشد بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ الہی بجزمت یحییٰ ہمکسلینا میلینا مرئوش دبدانوش شادنوش مرطونس واسم کلہم قطمیر ۱۲ تعویذ برای شفای ہر دروی کہ باشد این آیت شریفہ را سہ روز متواتر بر کاغذ نوشتہ در آب بشوید و آن آب را بنوشند و بجاء درو بالند انشاء اللہ تعالی مفید خواہد شد لَوْ اَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلٰی الْجِبَلِ لَرَأَيْتَهُمْ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللّٰهِ وَتِلْكَ اَلْاَمْثَالُ لِنَصْرِ بِهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُوْنَ يَا شَافِي يَا شَافِي يَا شَافِي تعویذ برای حاملہ شدن زن و زائیدن فرزند نریمہ نویسد این تشت اسم یا مبدئی بر نہ پرچہ کاغذ و ستیکہ زن از حیض فارغ شود در اول ماہ سہ روز متواتر یک یک بخورد بہین طور تا بسہ ماہ نہ تشت را بنوشد و این آیت شریفہ اللہ یعلم ما تحیل کل انشی و ما تغیض الا زحام و ما تزداد و کل شیء عندہ بمقدار عالم الغیب و الشہادۃ الکبیر المتعال و آیت یا زکریا انا نبشرك بعلامر اسمی یحیی لم نجعل لہ من قبل سمیاط و صلّی اللہ علی خیر خلق محمد و آلہ و صحابہ اجمعین نوشتہ بدہند کہ زن در گلو اندازد و باینطور کہ دو انگشت زیر ناف آویزان باشد انشاء اللہ تعالی زن حاملہ شود و فرزند نریمہ زاید ۱۲ تعویذ برای زنی کہ حملش خشک شد ہا باشد بزطرف چینی سفید نوشتہ چهل روز بلا ناغہ بنوشانند بفضلہ تعالی حملش نمود پس اگر کردہ ظہور خواہد کرد بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ طسبحن الذی خلق الأزواج کلہا مہماتتبت الارض و من انفسہم و مہماتتبت الارض و من انفسہم و صلّی اللہ علی خیر خلق محمد و آلہ و صحابہ اجمعین تعویذ برای دفع تپ ہر قسم کہ بعضی ذکر رحمت ربک عبدہ ذکر یاہ اذ نادى رَبِّہ نِداءً خفیاً قال رَبِّ اِنِّی وَهِنٌ لِّظَمِّ مِئْتِی وَاَشْتَعَلَ الرَّاسُ شِیبًا وَاَلَمْ اَكُنْ بِدَعَائِکَ رَبِّ شَقِیاً وَاَلَمْ اَكُنْ بِدَعَائِکَ رَبِّ شَقِیاً وَاَلَمْ اَكُنْ بِدَعَائِکَ رَبِّ شَقِیاً وَاَلَمْ اَكُنْ بِدَعَائِکَ رَبِّ شَقِیاً نوشتہ در گلو بندد و بر سہ پرچہ کاغذ تشت یا الحیط ^{اللہ} ط نوشتہ سہ روز یک یک بخورد انشاء اللہ تعالی تپ دفع خواہد شد تعویذ برای تپ سویم اول شروع شدن تپ بروز نوبت اول و آخر و در شریف و یکبار سورۃ رعد خواندہ دم کن انشاء اللہ تعالی صحت خواہد شد پس باید کہ ہر سہ نوبت دم تمام کند اگرچہ تپ اول یا دوم نوبت دفع شود و اگر سہ نوبت دم نکند چند روز بعد باز تپ عود خواہد کرد ۱۲ تعویذ برای دفع بواسیر ہر قسم یا رحیم کل صریح

حضرت قبلہ از شاد نوشتہ کہ سماع صحاب کتب در کتب چند طریقہ نوشتہ اند و کن از پیرو مرشد خویش ما این نظر رسیده اند ۱۲ امنہ ۱۲ در شب بجا آورد کنند و وقت صبح زود صبح این تشت را بنوشند و وقت صبحین طور کنند ۱۲ امنہ

در عمل آرزو انشاء الله تعالی بر زبان بریده شود و ذکر طریق کیفیت ختم حضرت غوث الثقلین
 شیخ عبدالقادر جیلانی رضی الله تعالی عنه برای حصول جمیع مقاصد و حل مشکلات دینی
 و دنیاوی بجز است اول درود شریف صد بار بعد از آن حَسْبُنَا اللهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ بی زیادتی
 بران پانصد بار بعد از آن نیز درود شریف صد بار همیشه باید خواند تا مطلب حاصل شود و حل
 مشکل گردد و ثوابش بروح پرفروش حضرت ممدوح بخش نموده حاجات خویش بواسطه جناب
 ایشان از بارگاه الهی جلشانه می خواسته باشند انشاء الله تعالی اسرار نجای مطلب خواهد شد ۱۲
 معمول برای خیر و برکت در امورات دارین و کشایش و فراخی معاش و ترقی
 رزق اللهم صل على سيدنا محمد و على آل سيدنا محمد افضل صلواتك بعد
 معلو ما تيك و بارك و سلم عليه هزار بار بلا ناغه در شبان روز خوانده شود بسیار مفید است
 و نهایت بجز است تعویذ برای حب (در بازوی راست بندند و عطر و خوشبوی بران بالند)

له تولى بی زیادتی
 بران یعنی لفظ نعم
 المولى و نعم النصير
 بدان منضم نماید
 بر همین قدر اکتفا کنند
 ۱۲ منته اجازت
 این تعویذ برای مخالفت
 زو جین است و غیر
 از این اجازت نه و اگر
 کسی دیگر بکند
 انشاء الله تعالی
 بجای نفع ضرر ندارد
 یافت ۱۲ منته

۸	۱۱	۴۸۶	۱۴	۱
یحبونهم کحب الله	والذین امنوا اشهد	والذین امنوا اشهد	والذین امنوا اشهد	والذین امنوا اشهد
یا غفار	حب الله	یا کریم	حب الله	یا غفار
ان کحب الخیر لشدید	والقیة علیک محبة	منی	یا کریم	یا غفار
یا دود	یا کریم	یا کریم	منی	یا دود
ان کحب الخیر لشدید	والذین امنوا اشهد	والذین امنوا اشهد	والذین امنوا اشهد	والذین امنوا اشهد
یا دود	منی	یا کریم	منی	یا دود
یا دود	یا کریم	یا کریم	منی	یا دود
ان کحب الخیر لشدید	والذین امنوا اشهد	والذین امنوا اشهد	والذین امنوا اشهد	والذین امنوا اشهد
یا دود	منی	یا کریم	منی	یا دود
یا دود	یا کریم	یا کریم	منی	یا دود
ان کحب الخیر لشدید	والذین امنوا اشهد	والذین امنوا اشهد	والذین امنوا اشهد	والذین امنوا اشهد
یا دود	منی	یا کریم	منی	یا دود
یا دود	یا کریم	یا کریم	منی	یا دود

تعویذ کل شیء

هم هم هم هم هم و جاء الله النصر فعلینا لا ینصرون
 و صلے الله علی خیر خلقه محمد الله واله واصحابه اجمعین

تعویذ برای بقای حمل

یا قاض	یا قاض	یا قاض
یا قاض	یا قاض	یا قاض
یا قاض	یا قاض	یا قاض

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا يَحْيَى خَذَا لِكِتَابِ بَقْوَةِ وَاتِينَاةِ الْحَكْمِ
صِبْيَاهُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ

تعویذ برای دفع دروسر

۷۸۶

یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح
یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح
یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح
یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح
یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح
یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح
یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح	یا بدوح

یا روح یا روح یا روح یا روح یا روح یا روح
وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ

تعویذ برای دفع دروسر

یا بدوح	یا بدوح
یا بدوح	یا بدوح
یا بدوح	یا بدوح

یا روح یا روح یا روح

یا روح یا روح یا روح

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فَكشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ

فَبَصَّرْنَا أَبْصَارًا

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ

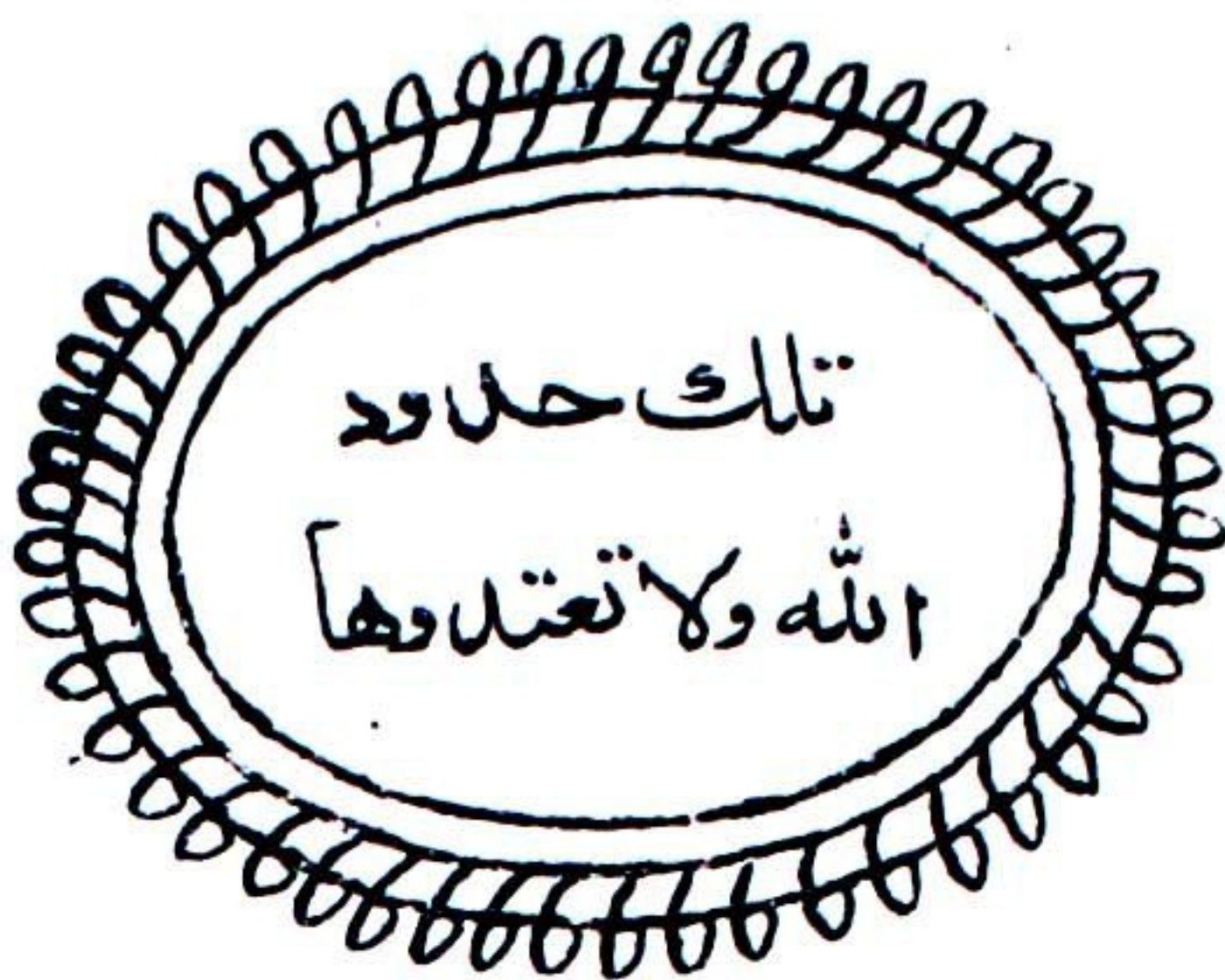
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ

تعویذ برای بجا شدن نواف

آبوی بکرم حضرت ابی بکر الصدیق رضی اللہ تعالیٰ عنہ

آبوی بکرم حضرت عمر بن الخطاب رضی اللہ تعالیٰ عنہ

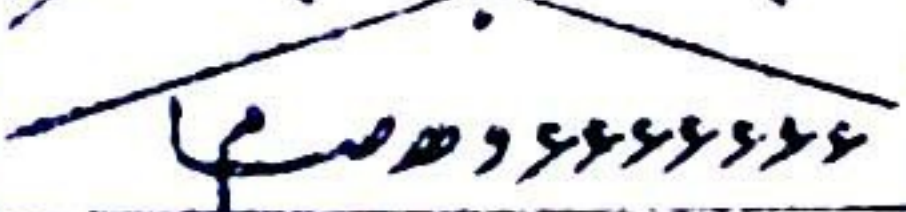
آبوی بکرم حضرت علی ابیطالب رضی اللہ تعالیٰ عنہ

بسم الله الرحمن الرحيم

تعویذ حضرت علی رضی اللہ تعالیٰ عنہ که معمول حضرت قبله بود

منقول است از امیر المؤمنین علی ابن ابیطالب رضی اللہ تعالیٰ عنہ و کرم اللہ وجہہ کفرسوءہ کہ ہر کہ این طلسم را با خود دارد از سحر و بلا و امراض در حفظ خدا تعالیٰ باشد باعث آبرو گردد و فتوحات غیبی و فیوضات لاریبی بر وی متوجہ گردد و اینست:

خمس ہاءات و خط فوق خط	وصلیب حولہ سبع لفظ	ثم همزات اذا اُخذت
فنی سبع لایمئی فیہا لفظ	ثم داد ثم ہاء و بعدہ	ثم صاد ثم میم فی الوسط
و ہما یذفع عن صاحبہا	کل سحر و بلاء سخط	
یشقی الاستقام والدار الذی	عجزت عنہ الا طبائء النقط	

فصل ششم در ذکر خلفائی عالی مقام حضرت قبلہ ما

قلبی رومی فدایہ رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ رحمۃ واسعۃ

تلفاز خدا شناسای حضرت قبلہ کہ مر معلوم اند و سالہا سال ہمراہ ایشان نشست برخواست

کرده ام و هر قدر که از حالات ایشان آگاهی میدادم نیکوکارم جناب حضرت لعلشاه صاحب
 سید سیدانی بلاولی رحمۃ اللہ علیہ سکنه دنده شاه بلاول صاحب فارس سره العزیر از
 سادات کبار صحیح النسب آن دیار و خلیفه جلیل القدر حضرت قبله ما بودند و بزرگان ایشان
 از تقایم الایام در بهمدان سکونت می داشت تا آنکه از خانان ایشان حضرت شاه
 بلاول صاحب در دنده شریف آمده استقامت نموده بودند و مزار شریف شان نیز در دنده شریف
 است ازین سبب نده شاه بلاول میگویند عالم قاضی صاحب صلیح منقحی - و اتم الذکر و الفکر صاحب
 استغراق و صاحب علم و خلق و صاحب سخاوت و صاحب توکل بودند و نامی مولی احمد دین صاحب
 انگوری که از خلفای حضرت حاجی دست محمد صاحب دنده در عرصه ده سال از تحصیل علوم دینی معقول
 منقول فارغ گشته تا مدت پانزده سال طلاب مولی احمد دین صاحب را تدریس کردند و بعد وفات
 مولی صاحب صوت بخدمت جناب حضرت حاجی دست محمد صاحب خانقاه دامان در شروع
 موسم تابستان که وقت روانگی حضرت ایشان بطرف خانقاه خراسان بود حاضر آمده اند و بطریق شریف
 کرده پس روانه بطرف خانه خود گردیدند و قتی که جناب حضرت حاجی صاحب ممدوح واپس از خراسان
 در خانقاه دامان تشریف آوردند باز برودی تمام بخدمت حضرت ایشان وجود خویش را رسانیده
 التزام صحبت شریف و ذکر و افکار و حلقه نموده مدت قریباً یک ماه در ولایت صغری اجازت
 یافت پس ازان تا مدت انقضای دو سال بخدمت ایشان بهمین دستور سابق می آمدند
 و میرفتند و فیوضات و برکات حاصل می نمودند بوقت آخرین در بیماری شدید حضرت ایشان نیز
 حاضر بودند در آن حالت مرض از کمال همراهی نزد خود طلبیده دست مبارک بر سینه ایشان
 مالید پس چند ساعت بهوش گردیده و قتی که بافاقت آمدند بیان نمودند که از سینه من جمیع
 کدورات و آلاش به برکت مالیدن دست مبارک حضرت صاف گردیده است بانند شیش
 بعد وصال حضرت حاجی صاحب مغفور بخدمت حضرت قبله ما قلبی و روحی فداه تجدید معیت
 نموده سالها سال در خدمت شریف می آمدند و میرفتند و خدمتها میکردند و از صحبت شریف
 و حلقه مشرف شده فیضها و انوارها در باطن خویش مشاهده میکردند و میرسلوک و جمیع مقادیر
 بتفصیل و تحقیق قطع نموده از شرف اجازت و خلافت مشرف گردیده بودند و در ارشاد ایشان
 گشته که حالات قویه و مقامات سنییه می داشتند و صد بار مردمان را خصوصاً از قوم
 از انقائ فیض ربانی منور ساخته بودند و از وقت اجازت اول تا وقت وفات بمدت

له مولی احمد دین صاحب خلفای حضرت حاجی دست محمد صاحب قندهاری بودند ۱۲۰۱ هـ

و ایمان پرورش کردن مشکل است یعنی هر کار که انسان میکند در آن لحاظ شرع باید داشت روزی
جناب مولوی ہاشم علی صاحب بیان کرده بودند کہ حضرت قبلہ یک روز می فرمودند کہ بر حال میان
مختر فاضل صاحب اینچنین مہربانی و شفقت میکنم کہ کسی بر او وارد خود میکند قریباً بست سال منقضی
شده کہ در ہر سال بخدمت حضرت قبلہ آمدہ خدمت کردہ توجہات گرفتہ بعد قیام چندین ایام باز
بوطن خویش میرفتند و سلوک مقامات قریب باخر رسانیدہ تا حال در شہر مکنہ مقیم اند حق تعالی
ایشان را سلامت و استقامت دارد مولوی مہر محمد صاحب انگومی قوم او ان
سلمہ اللہ تعالی بسیار آدم خلیق و مسکین طبع و خوش تقریر اند بخدمت حضرت قبلہ با قلبی
روحی فداہ حاضر آمدہ اخذ طریقہ شریفہ کردہ قریباً بست و دو سال ہمین وطیرہ میداشتہ
بود کہ گاہ گاہ از خانہ خویش بخدمت حضرت قبلہ آمدہ چند ایام قیام نمودہ توجہات گرفتہ
باز بوطن خویش میرفتند مقامات سلوک قریب باختتام رسانیدہ از شرف اجازت
مشرف گشتند یکجاہ در خانقاہ شریف سون امامت حضرت قبلہ کردند اکثر اوقات در خانہ
کازندیس میکنند از عرصہ سبب عیال داری افلاس بغایت درجہ میدارند از تنگی معاش ہمیشہ
مترد و الحال میمانند از بخت در احوال شان تغییراہ یافته است حق تعالی با صلاح آورد استقامت عنایت
کنند آئین مولوی نور خان صاحب چکرا لوی قوم او ان سلمہ اللہ تعالی از عمدہ اصحاب
زبدۂ خلفای حضرت قبلہ با قلبی و روحی فداہ انار عالم فاضل صالح علم خوش طبع علم فقہ و حدیث
ہندوستان حاصل کردہ و اخذ طریقہ شریفہ نقشبندیہ مجددیہ از حضرت قبلہ گرفتہ ملازم صحبت
شریف گشتہ بعد چند سال یکبار ہملہ حضرت قبلہ سفر خراسان کردند و چند ماہ استاد صاحبزادگان
حقائق و معارف آگاہ جناب حضرت مولانا مولوی محمد سراج الدین صاحب حضرت محمد بہاؤ الدین
صاحب بودند از حضرت قبلہ کمال اخلاص و محبت داشتند و حضرت قبلہ را بہر اوشان نہایت شفقت
و عنایت بود قریباً ہفدہ سال شدہ اند کہ در ہر سال از خانہ خویش بخدمت حضرت قبلہ آمدہ توجہات
گرفتہ و خدمتہا کردہ باز بوطن خویش میرفتند و سلوک مقامات تمام کردہ از شرف اجازت مشرف گشتند
حق تعالی ایشان را استقامت بر طریقہ مجددیہ احمدیہ عطا فرماید آمین یا سہاب العالمین
مولوی ہاشم علی صاحب بگھاڑی علیہ الرحمۃ از خلص اصحاب قدیم و اعظم خلفای
حضرت قبلہ با قلبی و روحی فداہ بودند مرد صالح خلیق مسکین الطبع و ہمواہ ہمین آرزو میداشتند
کہ اللہ تبارک و تعالی تا وقت زبیت مرا مسکین دارد و خاتمہ بر مسکنت کند و در

ہمیشہ از وفات حضرت قبلہ از تردد و عیال فارغ شدہ اند حالاً خوش وقتی و شغل با ذکر بیان فرمودہ اند ۱۲۰۵ھ بمکہ نام تقسیمہ است بصلح لا و پندری تحصیل کہتو ۱۲۰۵ھ

قیامت در زمره مسکینان محشور گردانند و خذ طریقہ شریفہ از حضرت قبلہ کردہ قریباً بست دو سال شدہ کہ در ہر سال بخدمت اقدس آمدہ ملازم صحبت شریف گشتہ توجہات گرفتہ چند ایام قیام نمودہ باز بوطن خویش میرفتند سلوک مقامات تمام نمودہ بشرف اجازت مشرف گردیدہ بعد از ان در اندک زمانہ یک سال بست و پنج یوم قبل از وصال حضرت قبلہ بروز یکشنبہ بتاریخ بست ۲۰ ہفتم شہر رجب المرجب ۱۳۱۳ھ یکہزار و صد و سیزدہ ہجری در بلدہ خویش بر حمت حق سبحانہ پیوستند حضرت قبلہ از فوت او شان کمال محزون گشتند۔ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ مُلَّا سَبَّاحُ مُحَمَّدُ صَاحِبُ سَمَرِ بَرْدِہ خراسانی سلمہ اللہ تعالیٰ۔ بسیار آدم جو آمد و دلاور از گزیدہ مخلصین و مجبین حضرت قبلہ ماقلمی و روحی فدایہ اند خدمت شاکستہ از تہ دل میکردند بارہا در سفر خراسان ہمراہ بودند تو فنگ در دست گرفتہ پیش سواری اسپ حضرت قبلہ میدویدند از بیخمت ایشان را مردمان خراسانی شایط حضرت قبلہ میگفتند در مراقبہ کمالات نبوت از شرف اجازت مشرف گشتند وقت دائمی حضرت قبلہ چغہ عطا فرمودند بعد تا مدت چند سال توجہات گرفتہ سلوک بمراقبہ حقیقت موسوی رسانیدند دستار و کلاہ مستعملہ باز عطا شد و پیش ازین در اہل سلوک از تبرکات حضرت حاجی دوست محمد صاحب قدس سرہ و برو مضجعہ نعلین شریف و تسبیح و دلائل الخیرات قلمی سنہری از روی ہر بانی مرحمت شدہ بودند بَارکَ اللهُ فِيمَا اَعْطَاہُ ملا محمد رسول صاحب لئون افغان خراسانی رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ از خلفائی جلیل القدر حضرت قبلہ ماقلمی و روحی فدایہ بودند کثیراً از کرد و فکر صاحب حالات و جذبات قویہ و داروات عظیمہ زاہد و متوکل و متقی وہ سالہ بودند کہ اول بیعت تبرکاً بر دست مبارک جناب حضرت حاجی دوست محمد صاحب کہ پیرو مشایخ حضرت قبلہ بودند کردند بعد از ان پنج سال در طالب علمی گذرانیدہ یکبار اتفاقاً بخدمت حضرت حاجی صاحب مدوح حاضر گشتند شاد و فرمودند کہ ذکر میکنند یا نہ عرض کردند کہ میکنم فرمودند کہ شما ذکر نمیکنید باید کہ بر ذکر مداومت نمایند کہ شمالان طریقت ہستید بعدہ پانزدہ سال دیگر در طالب علمی بسر کردہ بعد از انتقال حضرت حاجی صاحب مغفور بخدمت حضرت قبلہ ماقلمی و روحی فدایہ حاضر آمدہ از کمال اشتیاق و محبت قلبی بیعت کردند و اینقدر تا اثرات و جذبات حاصل شد کہ زوجہ خویش را کہ غایت شکیلی بود و طلاق دادند و اکثر اوقات مجذوب میماندند پنج سال خدمت کار گل خانقاہ شریف مشغول شدند و سہ سال امامت حضرت قبلہ کردند پس حضرت قبلہ قلمی و روحی فدایہ اجازت طریقہ شریفہ عطا فرمودہ برای حج را ہی

سر بردہ نام تو بیست از افاضت ۱۳ سنہ

۲

بطرف حرمین الشریفین زاد هم اللہ شرفاً و تعظیماً شدند بعد از فراغ مناسک حج و زیارت مدینه منوره روضه مطهره رسول اکرم صلی اللہ علیہ وسلم حضرت قبلہ واپس در خانقاه شریف ارزانی فرمودند ہفت سال دیگر ایشان خدمت امامت و کاررگن و غیرہ خانقاه شریف کردند بار دوم از شرف اجازت مشرف فرمودہ اجازت نامہ نوشتند و خدمت خانقاه شریف خراسان کہ در عند آن است سپرد ایشان کردہ برای اشاعت طریقہ شریفہ قائم مقام خویش ساختہ روانہ بان طرف فرمودہ بودند حسب الارشاد حضرت قبلہ خدمت خانقاه مذکور سالها سال اختیار کردہ و در آنجا استقامت نمودند فیوضات و برکات و حالات باطن حضرت کرام علیہم الرضوان در قلوب مردمان اطراف و جوانب آن دیار القا میکردند بسیار مردمان آن نواحی میدان میداشتند عالمی را منور میکردند عجیب صاحب تاثیر بودند و بارہمی فرمودند کہ بر من اینچنین جذبات غالب ہستند کہ بغیر نام خدا و نام رسول خدا یعنی کلمہ طیبہ لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ دیگر هیچ چیز یاد نمی مانم پس در اندک مانہ چہار ماہ ہفت یوم بعد از وصال حضرت قبلہ بروز شنبہ بعد نماز ظہر بتاریخ بست و نهم شہر ذی الحجہ ۱۳۱۲ھ یکم زارو ۳ صد و چہارہ ہجری بخظیرہ قدس آرامید مزار شریف ایشان در خانقاه شریف خراسان است غفر اللہ تعالیٰ لہ جناب مولوی محمود شیرازی صاحب سلمہ اللہ تعالیٰ - از اکابر اصحاب و اجلہ خلفای حضرت قبلہ ما قلبی و روحی فدای اند حاجی قاری خوش سخن عالم فاضل جید علوم و در ملک خویش و ملک استنبول تحصیل کردہ اند هیچ علمی نیست کہ در آن ماہر نباشند در علم حدیث و تفسیر فقہ گویا نظیری ندارند و در علم منطق و فلسفہ و ہیئت گویا از واضعین فن اند و در علم شعر و لغت عربی و علم ادب و انشا چہ بلسان فارسی و چہ بلسان عربی یک نمونہ قارت الہی ہستند لہ تشدیدہ کی مانند دیدہ نسبت عالی و حالات جلیہ میدارند یک شب بوقت عشاء در مسجد خانقہ شریف حضرت قبلہ تشریف ارزانی میداشتند و گرداگرد جمعی کثیر نشسته بودند ارشاد فرمودند کہ توجہ پیر و آمدن حالات بر استعداد طالب موقوف اند کسی استعداد کم میدارد کسی زیادہ پیر کہ بعضی مرید خویش توجہ در یک مقام می فرمایند مریدی کہ ذی استعداد باشد حالت دیگر مقام کہ فوق آن مقام است نیز می یابد کیفیت رامی شناسد مثل مولوی محمود شیرازی صاحب روزی مولوی صاحب مدوح بطرف ہندستان روانہ شدند حضرت قبلہ بیاس خاطر ایشان تا بیرون دروازہ خانقاه شریف ہمراہ رفتہ و عاخواستہ رخصت کردند و قتیکہ واپس آمدند در دوران نشسته فرمودند کہ مولوی شیرازی صاحب بوقت روانگی گفتہ اند کہ در ولایت صغری و کبری و علیا اللہ تعالیٰ مرا آن حالاتی عطا فرمودہ است

این خط در بیان
افتخانی قلم کورہ
گویا جوش غنایان
و آن خط اینست در
واقعی با نزاع
و بارہی ما بین
عزیزی و ذنی بار کرد
آن قلم برای کوی بسیار
اندر در خانقہ
شریف حضرت
حاجی دست محراب
ساعت تبارکی
واقع است ۱۲
ک شیرازی نام
شہیت تواج
ایران ۱۲

که متقین هم بیان نکرده اند در مقامات عالیہ تحریر است پس فقیر و شان را گفت که شکر خدا بجا آید و
 طالب مزید باشد روزی مولوی صاحب موصوف بیان کردند که والد بزرگوار من میفرمودند که برای
 تحصیل کنانیدن علوم توزر کثیر بر استادان صرف کرده ام که اگر همراه تو وزن کرده شود پیش خواهد شد
 بسیار خوش بیان و خوش کلام و هفت زبان اند و در تحریر و تقریر ثانی ندارد و در اول ملاقات انسان
 را فریفته میکنند اگر دشمن باشد هم دوست می گردد و استاد حضرات صاحبزادگان اند و کار امامت و تحریر
 و دیگر خدمت‌های شائسته کردند هفت سال توجّهات گرفته سلوک مقامات با خرسانیده از شرف
 اجازت مشرف گردیدند اگر چه حالات باطن جناب مولوی محمود شیرازی صاحب بسیار اند و لکن این احقر
 بیاس ادب‌گهی دریافت نکرد هر قدر حالات ایشان که امر معلوم بود درج کتاب کردم جزا هه ر الله
 سُبْحَانَكَ عَنَّا خَيْرَ الْجَزَاءِ وَ بَلَّغْهُمُ إِلَىٰ مَرْتَبَةٍ إِلَّا تَصْحِي قَاضِي عِبَادِ الرَّسُولِ صَاحِبِ
 انگوی قوم کبھی سلمه اللہ تعالیٰ از خاصه اصحاب کار کرده و جیدہ خلفائی حضرت قبلہ قلبی روحی
 فدا اند حافظ القرآن صالح سحر خیز ذاکر صاحب ق و شوق بیعت بردست مبارک حضرت قبلہ کرده
 هر سال بخد مت شریف آمده صحبت حاصل نموده توجّهات گرفته باز بوطن خویش می رفتند تا مدت ده سال
 از شرف اجازت مشرف گشته بعد از آن دیگر ده سال همین طور بدستور سابق می آمدند و می رفتند و خدمت‌ها کرده
 سلوک مقامات با خرسانیدند و در بنا رخا نفاه شریف سون خدمت‌های شاقه و کارهای شدیده
 شب روزی کردند جزا هه ر الله تعالیٰ عَنَّا خَيْرَ الْجَزَاءِ میر صاحب قلند با شنگان
 پیشین سلمه اللہ تعالیٰ از گزیده اصحاب زبده خلفائی حضرت قبلہ قلبی روحی فدا اند بخمرد
 و لا در سخی صاحب توکل و صاحب قناعت کثیر الذوق و الشوق ذَا اِيمَالٍ ذِكْرًا وَ اِفْكِوْرًا عِلْمِ
 تصوف بسیار صاحب استعداد و خوش طبع تعلقات جهان داری را یک لخت گذاشته و خطرات با سواد
 را پس پشت انداخته اند بیعت بردست مبارک حضرت قبلہ کرده قریباً بیست سال شد اند که در
 هر سال بخد مت اقدس آمده چند ماه قیام نموده از صحبت شریف بهره یافته توجّهات گرفته باز
 می رفتند ثنوی مولانا روم صاحب غزلیات دیوان حافظ و غیره اکثر بزبان یاد میدارند بوقت غلبه
 شوق میخوانند از شرف اجازت مشرف گردیده اند یکجا حضرت قبلہ ایشان را فرمودند که شما را اجازت است
 که در ملک هند و سنده و خراسان و هندوستان هر جا که استقامت یا بند قیام نماید اگر طالب خدا
 شایع کند توجه کنید عرض نمودند که قبله من لیاقت آن ندارم و این پابندی هم از من نمیشود و عرض
 لخت آزادانند باین چیزها التفات نمی نمایند چنانچه اسم قلند راست فی الحقیقت هم قلند را ندجعله

اللَّهُ تَعَالَى مِنَ الْهَادِيْنَ الْمُهْدِيْنَ ط سید امیر شاهر صاحب بهمانی بلاولی سلمه اللہ
 تعالیٰ از خصل اصحاب کمال خلفای حضرت قبلہ ماقلبی روحی فداه اندر حافظ القرآن ذاکر جو انمرد و لا در
 خوش طبع بیعت اول در حالت طفلی بر دست مولوی احمد دین صاحب نگوی کرده بعد القضا چندین سال کہ
 مولوی صاحب صوفی وفات یافتند بخدمت حضرت قبلہ آمدہ بیعت کردند تقریباً ۹ سال و سہ ہفتہ
 کارگل و اکثر اوقات امامت خانقاہ شریف کردہ التزام صحبت نموده توجہات گرفتہ از شرف اجازت
 مشرف گشتند و چند تبرکات تدریجاً ایشان را حضرت قبلہ عطا فرمودہ اند **رَزَقَهُ اللهُ الْاِسْتِقَامَةَ**
عَلَى الشَّرِيعَةِ وَالطَّبِيعَةَ مولوی حسین علی صاحب قوم میانہ ساکن در ان پجران
 سلمه اللہ تعالیٰ از خاصہ اصحاب اعظم خلفای حضرت قبلہ ماقلبی روحی فداه اند عالم فاضل
 جی صوفی کامل خوش استعداد ظاہری و باطنی و استاد حضرت صاحبزادگان اند علم صرف و نحو و
 منطق تا حوالہ شد در ملک خویش خواندہ باقی علم حدیث و اصول و فقہ و منطق و فلسفہ و چینی و
 اقلیدس و غیرہ در ہندستان خواندند بعد تحصیل علوم کہ از عمر ایشان بست سال گذشتہ بود کہ شوق جستجوی
 تلاش پیری شد استخارہ شروع کردند در خواب ویشی دیدند و مکانی احوال رویشان پرسیدن شروع کردند و
 نشان متانہا آند رویشان آفریقا بلعلم کہ از ایشان علم حدیث شریف میخواندند نشان خانقاہ سون و شکل
 حضرت قبلہ بیان نمودہ از شنیدن این خبر فرحت اثر روانہ شد و رفتیکہ در خانقاہ شریف سون رسیدن بہمان طور
 مقام بہمان شکل حضرت قبلہ چنانچہ خواب اذن شدہ بود در یافتند حضرت قبلہ پرسیدند از کدام جایی عرض
 کردند از قصبہ ان پجران فرمودند از حال مولوی حسین علی خبر داری بچہ طور بودند عرض کردند بخیریت باز فرمودند
 تو از خویشان ادبستی یا نہ عرض کردند کہ قبلہ من خود حسین علی ہستم باز بجای دیگر معزز نشاندند پس یک لحظہ
 عرض بیعت کردند فرمودند و بطریق کشف و کرامتہا نیست درین طریق سوختن است چندین عمر در تکلیف
 تحصیل علم گذاری باز چو امی سوزی عرض کردند کہ قبلہ محض برای دین آمدہ ام پس آخر الامر حضرت قبلہ ایشان را
 بیعت دادہ داخل طریقہ عالیہ فرمودند و بسیار مورد اطاف گردیدند و قتیکہ سبق ایشان بمقام کمالات
 نبوۃ رسید پس حضرت قبلہ ایشان را سرپا عطا فرمودہ از شرف اجازت مشرف فرمودند و اجازت نامہ
 نوشتہ دادند و اجازت دلائل الخیرات و حزب البحر نیز عطا شد و ہمراہ صاحبزادگان کمال آفت فرمودند کہ
 بعد وفات حضرت قبلہ یکروز مولوی صاحب مدوح میفرمودند کہ در حلقہ جناب حقائق و معارف گاہ حضرت
 صاحبزادہ مولوی محمد سراج الدین صناشتہ بودم دیدم کہ متوجہ حضرت صاحبزادہ صنا ہستم و دو شخص متوجہ
 حضرت قبلہ نرندائی خدائی آمد کہ این ہر دو را از خانقاہ شریف بدرکنید از ان بعد توجہ بحضرت قبلہ میکنم

لہ دان پجران نام قصبہ است ضلع بنون تحصیل میانوالی ۱۲۰ نمبر ۱۲۰

و متوجه حضرت صاحب جزوه صاحب که بعینه اینحضرت همان حضرت هستند متوجه میباشم بسیار صاحب حالات
 اندکشف های صحیح میدارند و اکثر اوقات خوابهای خوب خوب می بینند اگرچه حالات باطنی ایشان
 بسیارند و لکن بسبب طول عبارت در تحریر اندراج اختصار کرده شد باریکه الله تعالی فی عمرهم
 و عملهم و نفع بعلمهم و عمر فانهم المسلمین ط (احوال الراجد رقم الحروف)
 حاجی حافظ سید میر احمد علی صاحب و صهلوی رحمة الله تعالی علیه حاجی الحسین
 الشریفین حافظ القرآن عابد ذاکر بحر خیز دلاور خوش طبع از سادات صحیح النسب اصل دہلی ساکن
 بھوجلا پھاڑی قریب دروازه شاد ترکمان صاحب بودند و از ابتداء بزرگان این فقیر از خراسان
 بعهد محمد شاه بادشاه دہلی در شہر دہلی تشریف آورده بودند پس از آنوقت تا آخر زمانہ بہادر شاہ بادشاہ
 دہلی بعہدہ سرچوکی خواصان منسوب بودند و اکثر بزرگان خاندان این فقیر در منگامہ غدرو دہلی از
 دست اہل فرنگ شہید شدند رضون الله تعالی علیہم اجمعین بعد گذشتن منگامہ غدرو والد
 شریف راذوق و شوق آلہیہ و محبت اہل اللہ در دل پیدا شد و برگرد فقر بسیار گشتہ ہر جا کہ
 میرفتند تسکین دل نمیگشت بعد چند مدت کہ جناب حقائق و معارف آگاہ قادوۃ السالکین پیشوای
 عارفین حضرت حاجی دوست محمد صاحب در خانقاہ شریف دہلی تشریف آوردند پس بخارست
 اقدس حاضر شدہ در حلقہ محفل ایشان شریک شدند جمعیتی و تسلی دست داد و از شرف بیعت
 بہرہ یاب گشتند یک نسخہ کتاب مناقب و مقامات احمدیہ سعیدیہ و یک سلسلہ شریف پیران
 نقشبندیہ مجتوبیہ کہ از دست مبارک بہر خویش مزین فرمودہ عطا شد و مورد لطف حضرت
 ایشان گردیدند بعد عرصہ چند سال محبت زیارت حرمین الشریفین زاد ہما اللہ شرفاً و تعظیماً
 و در دل افتاد پس روانہ گردیدہ در مکہ معظمہ رسیدند و آنجا چند روز قیام نمودہ بخوبی از ارکان
 حج فارغ گشتہ از کمال ذوق و شوق زیارت سرور عالم صلی اللہ علیہ وسلم را ہی بمدینہ منورہ شدند
 بعد حصول زیارت حبیب خدا سید لور بخدمت حاجی الحرمین الشریفین ہما جرمینہ منورہ روضہ مطہرہ حقائق و
 معارف آگاہ جناب حضرت حاجی حافظ مولوی محمد منظر صاحب قبلہ قدسوسند چونکہ از وقت طفلی با حضرت ممدوح
 افتی بود کہ در خانقاہ شریف دہلی حفظ کلام اللہ شریف بجا کردہ بودند از کمال ہربانی ارشاد شد کہ جائی فقیر خانہ ایشان
 بسیار لطافت و عنایات بر حال ایشان مبذول فرمودند پس قریباً یکسال در آن بلاد متبرکہ استقامت نمودند
 ہر روز زیارت روضہ منورہ مطہرہ میکردند و بسبب کثرت شوق اوقات غریبہ خویش را خوش میداشتند
 روزی جناب حضرت ممدوح ارشاد فرمودند کہ میر صاحب اہل و عیال ایشان در دہلی اند پس

رفیق شهابان طرف و خبرگیری او شان ضرورت عرض کرد، که قبله راست میفرمایند و لکن دل نمیخواهد که
 از اینجا روم و طوق عیال داری که در گردن ما او قناده است، بیشک رستن ازین نمی توانم **س**
 دردم بود که هرگز نشوم از تو جدا، چکنم چاره ندارم که خدا کرد جدا، پس از آنجا روانه شده بدھلی
 رسیدند، ده ماه در آنجا قیام نموده آخر دل برداشته شد، تدو یک عریضه باز بخدمت اقدس جناب
 حقائق و معارف آگاه حضرت حاجی حافظ مولوی منظر صاحب قبله باین مضمون تحریر نمودند، که قبله
 ازان روزیکه از مدینه شریفه در اینجا آمده ام تشویش بر ما مستولی گردیده و پریشانی غلبه کرده
 اطمینان قلبی میسر نمی گشت و این قدر وسعت ندارم که باز بعه عیال و اطفال جان خود را بمدینه منوره
 میرسانم پس حالاً از تنه دل بهین ندایی آید که مع جمیع اهل خانه خود به طرف خانقاه شریف موسی
 زئی رسیده بقیه عمر را در آنجا می گذارم و جاروب کشتی مزار پیرانوار حضرت پیروم شد، خود جناب
 حضرت حاجی دوست محمد صاحب برداشته مضجع الشریف و نور اللہ مرقدہ المنیف اختیار کنم و تکمیل ساجد
 مقامات بخدمت جناب حضرت خلیفہ عثمان صاحب کنم اراده مصمم داشته ام و طالب دعا با هستم اگر
 حق این فقیر و لفظ سفارش بخدمت عثمان صاحب تحریر فرمایند بعد از لطافت قدیمانه نخواهد بود
 پس در جواب این عریضه حضرت ممدوح سرفراز نامه از قام فرموده ارسال نمودند که بعینه نقل آن
 تبرکات در اینجا یرادینمایم مکتوب شریف آمده مدینه منوره - بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 الحمد والصلوة از فقیر محمد منظر احمدی کان اللہ له برادر عزیز حاجی حافظ میر احمد علی صاحب سلام خیر
 و دعا استقامت شریعت و طریقت مطالعه نمایند مکتوب بجهت اسلوب رسیده خوش وقت است
 دعا با کرده شد و میشود انشاء اللہ تعالی همه خیر خواهد شد حق تعالی منتسبان این طریقہ علیہ رضای
 نخواهد کرد و خاطر جمع دارند و نظر بر او کنند نوشتن بخلیفہ عثمان صاحب مناسب نیست ایشان خود
 صاحب علم و کرم و لطف اند و موافق استعداد هر کس تربیت میفرمایند شخصی ثالث در میان پیروم
 خوب نیست شمار لازم که بحسب مرضی شان کار کنند و برای فقیر و فقیرزاده احمد دعا کرده باشند و سا
 پس این مع اهل و عیال که این احقر نیز همراه بود در خانقاه شریف موسی زئی رسیده تجدید بیعت
 مبارک حضرت قبله قلبی و روحی غایب کرده سالها سال التزام صحبت با برکت نموده توجهات گ
 و خایتمهای شایسته کرده سلوک مقامات قریب با خرسانیده از شرف اجازت مشرف گردید
 بعد از آن در اندک زمانه سیزده سال یا زده ماه بست یک یوم قبل از وصال حضرت قبله
 بوقت صبح بتاریخ دوم ماه مبارک رمضان ۱۳۳۰ یکم زاروسه صد و هجری بوجار رحمت حق جلشانه پیوست

مزار شریف ایشان قریب بخانقاه شریف موسی زئی بفاصله یکصد و سی قدم جانب شمال است
 برد الله مضجعه و نور الله منقده و وحی الله تعالی عنه احوال راقم الحروف اکبری علی عنہ
 این نالائق اگر چه این لائق نیست که احوال خود را بنویسد و لکن بعضی عنایات حضرت قبله ما قلبی روحی
 فداه که بر حال این اختر سبذول شده اند چیزی از آن تبرکاتی نگارم در اول و هله از دہلی ہمراہ حضرت
 والدی ماجدی خویش بخدمت اقدس جناب حضرت قبله قلبی و روحی فداہ آمدہ بتوسط حضرت والد شریف
 عرض بیعت کردم منظور فرمودند بعد نماز عشاء در خلوت طلب فرمودہ از بیعت مشرف
 ساختند و بسیار مہربانی ہای فرمودند و بعضی اوقات از کمال شفقت و عنایت میفرمودند
 کہ چیزی از کلام اللہ شریف باواز بلند بخوان پس حسب الارشاد سورۃ ہائی قرآن شریف میخوانم
 در آن زمان کہ ذکر بر لطائف میگردم بارہا در حالت رویار میبردیم کہ حضرت قبلہ بہا متوجہ ہستند و
 توجہ می فرمایند و حالت جذب بر من غلبہ کردہ است و فتیکہ بیدار میشدم لطائف خود را میبریدم
 کہ باز کہ جاری ہستند و ہمین حالت جذب در بیداری تا وقتی زائل نمیگشت پس تدریجاً بطریق طفرہ
 حضرت قبلہ این احقر را بمقام قوس رسانیدند در آن ایام عریضہ متضمن حالات خود نوشتہ بخدمت اقدس
 گذرانیدم حضرت قبلہ در جواب این عریضہ سطر چند ارقام فرمودند آنرا تبرکاً ایراد مینمایم و آن این است
 عبارت دستخط خاص حضرت قبلہ ما قلبی و روحی فداہ بعینہ جناب من اگر کار
 سلوک بمطلق زبان نشان میشدی از طرف فقیر از دائرہ قوس تا لاتعین اجازت است امروز
 برو بہر طرف کہ مرضی مبارک میباشد مگر چکنم کہ کار سلوک کاریک روزہ نیست مدت مدیدہ میخواہد
 از پارسال فقیر از قلب تا قوس توجہ کردہ ام اینقدر سلوک درینوقت ہیچ جائی نشنیدہ ام
 حالاً بیدغدغہ و بی اندیشہ بروند اگر حیات باقی تمام سلوک کردہ خواہد شد و اگر حیات فقیر نبود پس
 مطلق با اجازت زبانی صبر فرمایند و الباقی عند التلاقی ۱۲ روزی این خادم عریضہ متضمن حالات و
 مکشوفات خویش بجنور گذرانید کہ قربانت شوم در این روز ہا این احقر را بہ برکت حضرت قبلہ صفائی
 باطن و انکشاف صحیح بجدی رسیدہ کہ ہر امورات و معاملات و حالات و کیفیات دور و نزدیک کہ
 در باطن خویش ملاحظہ می کنم در ظاہر او را موافق و مطابق می بینم در است می یابم این محض از تصرفات
 و توجهات حضرت قبلہ است ورنہ این کمترین نالائق محض است **رشتن** ازین پرودہ کہ بر جان
 تست بی مدد پیرنہ امکان تست حضرت قبلہ ما قلبی و روحی فداہ در جواب پریشیت عریضہ
 چند کلمات ارقام فرمودند آنرا تبرکاً نگارم و آن اینست عبارت دستخط خاص حضرت

قباہ ما قلبی و روحی فارہ بعینہ الحمد لله علی ذلک حمداً کثیراً لکن سعی باید
 نمود و بزرگ و مراقبہ و شب بخیزی بسیار شاغل باشند و باین و آن نظر فرمایند ۱۲: بعد انقطاع
 سیر مراقبہ اسم الظاہر سیر و سلوک در مراقبہ اسم الباطن سبق مراقبہ کمالات نبوت ارشاد فرمودند
 و ایضاً فرمودند کہ در این مقام سالک را جہالت و نکارت در باطن زیادہ میشود ازین باعث
 شمارا در این مراقبہ ناخیر کردہ بودم تا کہ رابطہ مقام زیرین نچتہ شود کہ حالات مقام کمالات
 نبوت در کارخانہ ایشان خلل انداز نشوند پس ازان فرمودند کہ خاتون جنت فاطمہ الزہراء علیہا السلام
 تعالیٰ عنہا کہ شما سیدان ازان فخر میارید بلکہ تمام عالم فخر میدارند غور کنید کہ چه طور اوقات بسر
 کردہ اند با زاین حدیث شریف خوانند (حدیث) ما شبع ال محمد صلی اللہ علیہ
 وسلم من حبنا الشجیرا یومین متنا بعین حتی قبض ۱۲: پس ازان روز بوقت صبح روز دیگر
 بغیر یا کردن نیت مراقبہ کمالات نبوت و حلقہ حضرت قبلہ شامل شدم پس در دل خطرہ آمد
 کہ نیت مراقبہ یاد ندارم در این خیال متفکر بودم کہ از ہر چہ اطراف حلقہ شریف آوازی از غیب
 شنیدم کہ کسی از غیب می گوید کہ ای فلاں بگو فیض می آید از ذات بحت پس بہین نیت متوجہ
 فیض شدم بعد فراغ از حلقہ این احوال نوشتہ پیش حضور اقدس نہادم بر پشت عریفہ زد دستخط
 مبارک خویش نیت مراقبہ کمالات نبوت ارتقام فرمودند پس سبق این احقر در این مقام بود کہ روزی در
 گوشہ تنہائی نشستہ ذکر میکردم در آن حال غنودگی بر من غالب آمد دیدم کہ برای زیارت رسول اکرم
 صلی اللہ علیہ وسلم بطرف مدینہ بی زاد و را حلقہ پا پیادہ روانہ ہستم بعد قطع مسافت روضہ رسول
 اللہ صلی اللہ علیہ وسلم بنظر آمد بجز زیارت کردن روضہ مطہرہ ذوق و شوق از حد غلبہ کرد حتی کہ پا
 رفتن بماند و ہوش از سر رفت جان و جہان را فراموش کردم بعد یک لحظہ کہ با فائق آمد جان خود
 دیدم کہ ہما شوق و محبت باقیست پس متوجہ آنحضرت سرور عالم صلی اللہ علیہ وسلم شدہ بحال ادب
 و خلوص قلب چند تسبیح درود شریف خواندم پس از عبور کردن سیر و سلوک مقام کمالات سال
 سبق مراقبہ کمالات اولوا العزم ارشاد شدہ و فرمودند کہ ذکر اسم ذات و نفی و اثبات بسیار کنید
 کہ قبلہ پیش ازین ذکر تہلیل لسانی پنجہزار و در روزانہ فرمودہ بودند و اینچہ نام بر این مواظبت میکنم فرمودند
 تہلیل لسانی برائے دفع خطرات خوب است و برای از دیابتیزی نسبت ذکر اسم ذات و نفی و اثبات مفید است
 حالاً سبق شما بمقام بالا رسید پس در اینجائی نسبت بکار است ذکر اسم ذات و از دہ ہزار بر قلب دو ہزار بر
 یک یک ہزار برو دیگر لطائف کل نوزدہ ہزار و در روزانہ بعدہ در روضہ تہلیل مہربانی فرمودہ سبق مراقبہ حقیقتاً

ارشاد فرمودند فرمودند که انشاء الله تعالی در این مقام تاثیر بسیار ظهور میکند و ایضا فرمودند که تمام
 کردن سلوک و عبور کردن مقامات سهل است در یکماه هم طی کرده میشوند و لکن اصل مراد جمیع سلوک
 مقامات نقشبندیه مجددیه از قلب تا دایره لایعین نفرت از ما سوا شد و سردی از تعلقات است و بجز
 ذوق و شوق حق تعالی در دل هیچ نماند تا وقتیکه طالب این حالت را در باطن خویش مشاهده نکرد
 هنوز روز اول است روزی بعد از نماز ظهر به معرفت میان غلام مصطفی صاحب قوم بانی این احقر را
 طلبیده از شرف اجازت مشرف فرمودند و از کمال مهربانی و عنایات چند تبرکات مستعمله خویش
 در پنج حساب ذیل - دستار مبارک - کلاه سعادت - چغنه شریف - اعصاب مبارک - عطا فرمودند - و همراه
 برای این احقران از خانه میفرستند چندین بار عرض نمودم که قبله من ادنی ترین از خادمان هستم
 پس همراه در ویشان خانقاه شریف نان در لنگر میخورم فرمودند که فقیر برای شما هیچ تکلیف نمیکند
 مثل فرزندان خویش بشمار و هر چیز که در خانه بیسریا شد برای شما نیز فرستاده میشود و دیگر مهربانی
 و عنایات و شفقتهای ظاهری باطنی که حضرت قبله بر حال این احقر مبذول میفرمودند لا تعد و لا تحصى
 انداگر مر از حق تعالی عمر نوح عطا شود و هر روز شکر به احسانات حضرت قبله ادا کنم هرگز ادا
 نخواهم کرد **سه** گریستن من زبان شود هر موی **یک** شکر تو از هزار تو انم کرده **اگر** هر موی من
 گرد زبانی **بزرگ** تو انم بهر یک داستانی **نیارم** گوهر شکر تو سفتن **سری** موی از احسان تو گفتن **عمره**
 قریباً بست سال پنجاه بست و پنج یوم بخدمت حضرت قبله گذرانیدم در این مدت دلزدگامی
 این احقر را اتفاق سفر دور و دراز نیفتاد ازین باعث کسی مکتوب شریف و کلامی عبارت از حضرت
 قبله بنام این احقر بطریق رسل و رسائل صد و زیافته پس خدمت حضرت قبله و دولت حضور
 ایشان که نعمت عظمای سعادت کبر بود نصیب گردد و الحمد لله علی ذلک حمداً کثیراً امتوا فها
 و الشکر لله شکر امتک ان شاء الله تبارک و تعالی این احقر را و جمیع برادران طریق عالیه نقشبندیه
 مجددیه را اتباع حبیب خدا صلی الله علیه و سلم و پیروی پیران کبار علیهم الرضوان ظاهر و باطناً عطا
 فرمایا و بجزمة النون فالصاحب بالنبی و آله الامجاد علیه و علی الصلوات افضلها
 و من التحیات اکملها و با اینهمه که نوشتم احوال این روسیاه تباہ در تباہ است تمام عمر در بطالت رفت
 میزد مثل من مثل نجاستی است ز رانده و حکم من حکم زهر است شکر آلوده نفس آماره من مجهول است
 بر حسب جاه و ریاست میخواهد که همه مردم بوی محتاج و منقاد باشند و او کسی را محکوم نبود اگر این دعوی
 خدائی نیست پس چیست بوی از ایمان بشام من نرسیده و لم از گرفتاری غیر خلاص نشده

عمل من همه نافرمانی حق سبحانه است و همت من مقصود بر ظاهر آرای نظر نگاه خلق را آراسته ام قال
 من منافی حال من است و حال من بینی بر خیال مرض درونی من ذاتیست که اصلاً منک نمی شود و
 علت باطنی من اصلی است که علاج نمی پذیرد و انما در بند عصیان بوده ام: بهمقربین نفس و
 شیطان بوده ام: بیگانه نگذشت بر من ساعتی: با حضور می دل نکردم طاعتی: قسم است
 بخداوند عالم که حضور در طاعت کجا نفس طاعت هم بوجود نیامده در تمام عمر یک بار الاله نگفته ام
 که قابل قبول درگاه او باشد بحسب صورت از اهل ایمان اما در حقیقت از هر کافر متمرد گذشته
 ام و بدله شکر احسانهای خداوند کریم که شمه آن شنیدی بارتداد و کفر میکنم و توبه می کنم می شکنم
 و تجدید ایمان مینمایم اما از باطن نفاق نمی رود اگر رحمت او سبحانه و شگیری نفرماید بواسطه
 مشایخ کرام پس از من محروم تر و محجوب تر کسی نباشد و الا لَغَفْوِی و تَرَحُّمِی اَکْبَرُ مِنَ الْخَطَايَا
 خَيْرًا الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ط با جمله عیوب مجسمه و ذنوب مجتمعه ام
 شرارت و ضلالت نقد وقت است و آداب و جهالت بر کف دست کار من از معالجه گذشته است
 بیقین یقین می دانم که اصلاً شایان دولت حضور نیستم و با اعتقاد جازم حاکم ام که ازین ترهات و
 طامات که داری چیزی نمی شود و مقصود چیزی دیگر است و هُوَ ذَرَاءُ الذَّرَاةِ وَ ذَرَاءُ الذَّرَاةِ
 هیئات هیئات چشم دارم کز گنه پاکم کنی: پیش از آن کن در لحد خالم کنی: اندر آن دم کز
 بدن جانم برمی: از جهان با نور ایمانم برمی: مسکین حسن میگویدت ای وقت عشاق
 تو خوش: گر من از ایشان نیستم در کار ایشان کن مرا: وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَىٰ حَسَنِ الْخِتَابِ وَعَلَىٰ
 رِسُولِهِ وَحَبِيبِهِ أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ وَكَمَلُ التَّحِيَّةِ وَالْإِكْرَامِ عَلَىٰ مَشَائِخِنَا
 الْكَرَامِ سید محمد شاه صاحب سید ممدانی بلاولی سلمه الله تعالی برادر
 زاده جناب حضرت سید علشاه صاحب مرحوم سکنه دنده شاه بلاول اندواز خلص نیاز
 مندان و محبان حضرت قبله ما قلبی و روحی فراه حافظ القرآن جوان عمر مسکین الطبع بیعت بر
 دست مبارک حضرت قبله کردند بعد وفات جناب حضرت لعشاه صاحب مغفور بمع خویشان
 رفیقان خویش بتعجیل تمام بخدمت حضرت قبله رسیدند پس حضرت قبله بعد دعا گوی تغزیت بر روز
 دیگر دستار خلافت بر سر ایشان بستند و اجازت نامه تقلم جناب مولوی محمود شیرزوی صاحب نویسنده
 عطا فرمودند و ارشاد شد که حالاً شما بخانه خویش بروید که مردمان از اطراف و جوانب برای تغزیت
 گوی خواهند آمد باید که بعد فراغ از تغزیت خوانی و کار خیرات و غیره نزد فقیر بیایند که شمار و افضیت از راه

سلوک از ضروریات است پس ایشان حسب الارشاد حضرت قبله در عرصه قلیل باز بخدمت اقدس رسیدند و کتاب اربع انهار و کتاب در المعارف سبقاً از حضرت قبله خواندند سه ماه قسیم نموده توجهات گرفته از صحبت شریف فیضیاب گردیدند حضرت قبله بر حال ایشان از حد مهربانی و شفقت میفرمودند و نزدیک ایام روانگی ایشان که این احقر نیز در آن وقت حاضر بود ارشاد فرمودند که حالاً بکار باطن خویش تا بولایت علیا که نصف سلوک است مداومت نمایند آئینده اگر حیات فقیر باقی دیده خواهد شد باقی احوال ایشان حضرت قبله در مکتوب بست و چهارم که بنام جناب مولوی حسین علیصاحب درج کتاب است نوشته است او تعالی شان ایشان را توفیق برداشت اینکار بزرگ عطا فرماید آسامی بعضی خلفائی جناب قطب الاشراف و فرد الافراد حضرت حاجی دوست محمد صاحب قندهاری ادام اللہ تعالیٰ علیہم اجمعین برکات و فیوضات که پس از وصال حضرت ایشان بخدمت حضرت قبله ما قلبی و روحی فداه استفادہ فیض سالها سال گرفته اند در بنجای نگارم - حاجی گلصاحب افغانی باجوڑی مرحوم مولوی شیر محمد صاحب مرحوم مولوی غلام حسن صاحب مرحوم میان فضل علیصاحب مرحوم حافظ محمد یار صاحب سلمه اللہ تعالیٰ ملاقطار آخوندزاده صاحب شیرانی سلمه اللہ تعالیٰ حاجی محکم الدین صاحب مرحوم عطا محمد آخوندزاده کٹواڑ مرحوم ملا پیر محمد آخوندزاده صاحب سلمه اللہ تعالیٰ ملا عطا محمد صاحب آخوندزاده مرحوم ملا دوست محمد صاحب قوم کندی سلمه اللہ تعالیٰ ملا نسیم گل آخوندزاده صاحب سلمه اللہ تعالیٰ ملا عبدالحق آخوندزاده صاحب هرپال مرحوم میان ملا محمد رسول صاحب پیونده مرحوم ملا عبد الجبار آخوندزاده صاحب مرحوم مولوی عبدالغفار صاحب باٹر سلمه اللہ تعالیٰ خدا یار آخوندزاده باٹر سکنه چودھوان مرحوم غالب علیخان صاحب ہندوستانی مرحوم مولوی فتح صاحب استرانه مرحوم علی محمد صاحب باٹر مرحوم امیرخان صاحب باٹر سکنه خانگڑه سلمه اللہ تعالیٰ فقیر عبداللہ صاحب مرحوم ڈیرہ والہ

خاتمہ - در بیان بعضی حالات و کیفیات امراض و انتقال و تجمیر و تکفین و تدفین حضرت قبله ما قلبی و روحی فداه مع احوال تاریخی و نقشہ کل عمر شریف و احوال اجازت نامہ و تحصیل علوم و دستار بندی فضیلت و بعد وصال حضرت ایشان بر مسند ارشاد ششمینہ اجرائی طریقہ فرمودن

جناب خفائق و معارف آگاه حضرت صاحبزاده مولانا مولوی محمد سراج الدین صاحب مآطله و عمره و
 رنده مع احوال تاریخی و نقشه عمر شریف از وقت ولادت با سعادت تا وقت جلوس بر منار شاد و
 هفت سلاسل دنیات مراقبات مقامات مجددیه و ختم جمیع خواجگان نقشبندیہ مجددیہ قدس اللہ تعالیٰ علیہم

وطن مالوفه شریف حضرت قبله ما قلبی در وحی فداه از آبا و اجداد شهر لونی است و قتیکه سن تمیز رسیدند والد
 ماجدش حضرت قبله که نهایت مرد صالح بزرگوار و فقیه و منزل فنی بشوق همواره ورد میداشتند حضرت قبله
 را بر تحصیل علوم دینیہ از خانہ مسافر کردند پس از تحصیل علوم دینیہ ضروریہ کہ فارغ گشتن محبت فقر اول
 اللہ در دل افتاد بعد جستجوی و تفتیش اہل کمال باطن بخدمت جناب حاجی الحرمین الشریفین حضرت حاجی
 دوست محمد صاحب قندہاری حاضر شدہ از شرف بیعت مشرف گردیدند و خدمت ہائی شاقہ و
 کار ہائی شدیدہ در سفر و حضر کما حقہ چنانکہ باید و شاید بدل و جان می کردند چنانچہ بارہا بلکہ اکثر بارہا
 کار خدمت بوقت صبح از خانقاہ شریف موسی زئی بشہر ڈیرہ اسمعیلخان کہ فاصلہ و مسافت بست کردہ
 است رفتہ و کار معلومہ را حسب مرضی مبارک پیروم شد خود با حسن و جود سر انجام فرمودہ تا بوقت شام حا
 می آمدند و بسبب غلبہ جذب باطنی بجمال ذوق و شوق تکلیف راہ را بیچ معلوم نمیکردند انجمن خدمتہا کسی از
 خلفاء جناب حضرت حاجی دوست محمد صاحب قبلہ نکرده بودند و بارہا در سفر خراسان ہند و نشان غیر در
 خیرت حاضر حضور بودند اگرچہ خلفاء خدا شناسائی جناب حضرت حاجی دوست محمد صاحب بسیار بودند
 و لکن محبت قلبی در سوخ باطنی حضرت قبلہ ما قلبی و روحی فداہ از حد زیادہ بود کہ علم حدیث و علم اخلاق
 و علم سیر و علم تصوف از حضرت پیروم شد خویش سند کردند و سیر سلوک در جمیع مقامات تفصیل و تحقیق
 قطع نمودہ فیضہا و انوار ہا تمام و کمال حاصل کردہ در جمیع طرق مشہورہ نقشبندیہ مجددیہ احمدیہ و
 قادریہ و حشمتیہ و سہروردیہ و کبیریہ و مداریہ و قلندریہ و شطاریہ و غیر ہم اجازت مطلقہ یافتہ از
 شرف خلافت مشرف گشتند و آخر وقت نیز در بیماری حضرت پیروم شد خویش حاضر بودہ شب روت
 در خدمت بابرکت برای علاج معالجه پیش حکیمان و غیرہ میدیدند و کمر خدمت چست بستند و قتیکہ مرض
 شدید گشتہ و معاملہ با خر رسیدہ جناب حضرت پیروم شد حضرت قبلہ ما قلبی و روحی فداہ را بر استقرار شاد
 قائم مقام خویش کردہ و خلیفہ مطلق و نائب مناسب بر حق خویش نمودہ کلمہ اختیارات خانقاہ شریف موسی
 زئی و خانقاہ شریف دہلی و خانقاہ شریف خراسان مغیرہ از ہر وجہ سپرد ایشان کردند بعد از ان شب و وقت
 بست و دیم شہر شوال المکرم ۱۲۸۲ یکہزار و دو صد و ہشتاد و چہار ہجری المقدس قبلہ عالم و عالمیان

کہ لونی نام قصبہ است
 از ملک من کوه تحصیل
 کلاچی ضلع ڈیرہ
 اسمعیلخان از اضلاع
 ملک پنجاب ۱۲ منہ -
 مع احوال بیعت و
 تحصیل علوم و حصول
 نسبت مفصل حضرت
 قبلہ ما قلبی و روحی
 فداہ در مرقوم
 ہفتہ ہجری ۱۲ منہ
 است ۱۲ منہ

جناب حاجی الحرمین الشریفین حضرت حاجی دوست محمد صاحب قندھاری قدسنا اللہ سرہم لاقدرس
ازین عالم فانی بدارجا و دانی بمقام اعلیٰ علیین کہ جای صدیقان لا خوف علیہم لا ہم یخز لون است شناختند
بعد وصال حضرت پیرو مرشد خویش ازین تاریخ مندرجہ بالا بر مسند ارشاد قریباً سہ سال جلوس فرمودہ
از کمال اشتیاق و غایت محبت قلبی برای زیارت حرمین الشریفین زادہم اللہ شرفاً و تعظیماً با چند
خادمان روانہ شدند بعد رسیدن در مکہ و فارغ شدن از حج بیت اللہ شریف را ہی بطرف مدینہ
متوڑہ گردیدند و قنیکہ در آنجا مبارک داخل و وارد شدند غلبہ شوق و رابطہ محبت رسول اکرم
صلی اللہ علیہ وسلم پانچہ غالب گشت کہ از ہر در و دیوار صورت محبوب مشاہدہ کردند و خوردن
آشامیدن با اختیار خود گذارشتند کہ حاجت بول و براز نشووزیر آنکہ برای قضاء حاجت ہر جا کہ نشسته
شود مبادا آنجا پاد مبارک حبیب خدا سیدالوراصلی اللہ علیہ وسلم آمدہ باشد چرا کہ ہمہ زمین مدینہ شریفہ
جا حضرت پیغمبر خداست بیاس ادب یازدہ روز بدینمینوال در آنجا متبرکہ قیام نمودند۔ بعد از ان در
خانقاہ شریف موسی زئی تشریف آوردند و بر مسند ارشاد نشسته ہزاران مردمان را در خراسان
و دامان و دیگر بلاد ہا وغیرہ بیعت دادہ و داخل طریقہ فرمودند و قدم مستقیم بر راہ شریعت مصطفویہ
سیدالوراصلی اللہ علیہ وسلم نہادند کہ در جمیع معاملات و امورات و قول و فعل و نشستن و برخاستن
و رفتن و خوردن و آشامیدن و پوشیدن وغیرہ از اتباع طریقہ سنت رسول اللہ صلی اللہ علیہ
وسلم بقدرتار موافق نگذاشتند و برای صلوة خمسہ ہموارہ تاکید می فرمودند کہ در ادل وقت
بخوانید و در ویشان متکلفین خانقاہ شریف را برای برخواستن صلوة تہجد و مراقبہ و کثرت ذکر
نصیحت میفرمودند کہ یک دم از یاد خدا غافل مشوید این بیت بارہا میفرمودند **ذکر کن ذکر**
تا ترا جانست : پاکی دل ز ذکر رحمن است : با وجودیکہ ہزاران مریبان میداشتند از کمال کسر نفسی
می فرمودند کہ دعوی شیخی و پیری نمیکنم بلکہ خدمت گار در ویشان و زائرین و دارین خانقاہ شریف
و جارب کث مزار پرانوار حضرت پیرو مرشد خویش حضرت حاجی دوست محمد صاحب قبلہ برد اللہ
مغفحہ الشریف و نور اللہ مرقدہ المنیف ہستم و خرج اخراجات لنگر خانقاہ شریف و دیگر مصارف بر
توکل خدا جاری بودند و ظاہراً یک فلوس از کسی جامعین و مقرر نبود حالانکہ بعض بعض اوقات صد صد
و دو صد کس مردمان بہمانان می آمدند و علاوہ ازین بہمانان زائرین و وار دین خصوصاً چہل آدم
موجودہ در ویشان خانقاہ شریف مدعوم محترم و زنان خدمت گاران وغیرہ خانہ حضرت قبلہ بودند
و بعضی حاسدان ظاہر بینان کہ اینقدر خرج کثیر چشم خود میدیدند پس قیاس میکردند کہ این فقیر

تسخیر میله زنی یا عامل هستند یا کیمیا میدانند حال آنکه حضرت قبله ما بسیار صاحب علم و خلق و سخاوت و توکل بودند و گاه گاهی که استغناء می آمدند میفرمودند که پیش قاضیان و مفتیان به برید که در اینکار در باره اجراء حکم فتوی جان خود را شریک نیسازم که من درویشم و درویشی میکنم و فتوی دادن کار مفتیانست پس هر کسی را کار بار دیگر است با وجودیکه کتب خانه کلان میداشتند که اینچنین کتب خانه در پنجاب و هندوستان کسی جانشیده نشد **راقم گوید عقی** عنده که خلق عظیم حضرت قبله ما قلبی و روحی فداه بدرجه کمال بود که هر کس در دل خود همین تصور کرده بود که این چنین لطف و کرم و احسان و شفقت مرسیانه که بر حال ما می فرمایند شاید بر کسی دیگر نباشد - و هر سائل که آمده سوال میکرد حسب حیثیت او شان موافق سوال او بخشش میکردند و گاهی احیاناً سوال سائل رد نگردند یکسال حضرت قبله ما قلبی و روحی فداه در خانقاه شریف غنڈان که واقع در خراسان است بموت تابتان قیام میداشتند و جمیع مردمان کروی افغانان قوم توخی لشک خیل خدر زئی خورد و کلان مردوزن بخند اقا پس حاضر آمده با لحاح تمام عرض نمودند که قبله یک آب کاریز زمین متعلقه آن که ملکیت مردمانست که در حالت موجوده قیمت او از ده هزار روپیه کم نیست و آمدنی او تقریباً دو هزار روپیه سالانه خواهد شد برای خرج اخراجات لشکر خانقاه شریف حضرت قبله می بخشیم قبول و منظور فرمانبر حضرت قبله انکار کردند و هر چند که آن مردمان برای قبول کردن ملکیت آب کاریز زمین متعلقه آن اصرار کردند حضرت قبله انکار نمودند تا آخر الامر هرگز قبول نکردند **دوست ما** از رو به منت نهی رازق ما رزق بی منت دهد فرمودند که جمیع کار فقیر بر توکل خدا تعالی جاری اند - روزی حاجی غلام صاحب قوم با بڑ موسی زئی سکنه چودپهان که یکی از خادمان حضرت قبله اند یک عرضی پیش حضرت قبله فرستاد مضمون خلاصه عرضی این بود که دو ویل زمین آب سیاه و $\frac{1}{4}$ حصه خراسان یک باغ میوه دار و یک مکان سکونتی این جمیع جائدات که تقریباً یازده هزار روپیه قیمت میدارد و خاص در ملکیت این بنده است برضا و رغبت خود برای خرج اخراجات لشکر خانقاه شریف حضرت قبله را می بخشیم پس منظور فرموده داخل لشکر خویش فرمایند و این خادم را نیز در زمره درویشان شمار فرموده اجازت استقامت خانقاه شریف فرمایند که تعلقات جهان داری را گذاشته بقیه عمر چند روزه بخدمت آن پر دستگیر در یاد حق تعالی میگذارد حضرت قبله جواب بر پشت عرضی باین مضمون نوشتند خلاصه جواب حضرت قبله جناب من هر چه نوشته اند همه حق است بلاشک و ریب محض خلوص نیت و حسن اعتقاد و ایشا است حق تعالی آن عزیز را باین نیت نیک جزا و خیر عطا فرماید و بحکمته النون و الصاد عزیر از خرج لشکر و غیر

این فقیر بر توکل خدا تعالی موقوف است و عادت مستمره حضرت ما از قدیم همینطور جاریست که صحیح نزد
و تصدیقه نمی فرمودند و کار خرج و لنگر و غیره بتقوی فرموده اند **س** تو چنین خواهی خدا خواهد چنین
میدهد حق آرزوی متقین **س** فقیر را در این امر معذور دانند و خانقاه شریف خانه ایشانست هر وقت
که مرضی مبارک باشد بیایند و همراه در ادبش خانقاه شریف اوقات مستعاره خویش را بسر نمایند
انشاء الله تعالی از توجه و دعا گوئی در یخ خواهد شد تسلی فرمایند ۱۲ - بعد از آن زبانی چند بار شخصی
مذکور در باره قبولیت املاک عرض کردند حضرت قبله قبول فرمودند و در آن دیار اطراف و جوانب
دور و نزدیک غناء حضرت قبله قلبی و روحی نراه مشهور و معروف است و بعضی بعضی مردمان سیاح
که اتفاقاً در خانقاه شریف آمده بحضرت قبله ملاقات میکردند و در اول ملاقات از زبان خود تصدیق
میکردند که بیشک اینچنین فقیر و لنواز و صاحب نسبت کسی جا ندیده ایم **س** پس بهر دوری دلی
قائم است **س** تا قیامت آزمائش باقی است **س** و همیشه وجود مسعود با مرض گوناگون خاصه با امراض
رعشه و فالج و ضیق النفس و دوران سروانم المرض می بودند و خصوصاً در موسم زمستان بکثرت و شدت
مرض میماندند و همیشه خوش می بودند و میگفتند که این ملازمان خدا هستند که بر فقیر مسلط کرده اند
و صل پیدا گشت از عین بلا **س** زان حلاوت شد عبارت ماقلی **س** عاشقم بر رخ خویش و در خویش
بهر خوشنودی شاه فر خویش **س** عاشقم بر لطف و قهرش من بجد **س** ای عجب من عاشم این هر دو ضد
و نجس سال قبل از وصال رشته تعلقات از احباب و درویشان و اهلخانه و غیره گسختند و بارهای
فرمودند دل میخواهد که گوشه نشینی اختیار کنم که وقت من با آخر رسیده چنانچه مولانا روم صاحب
میفرمودند **س** روی در دیوار کن تنها نشین **س** از وجود خویش هم خلوة گزین **س** و لکن چه کنم مردمان
که برای استفاده فیض باطن تکالیف راه کشیده از بلا و هائی بعیده می آیند و گردانی از ایشان
مناسب نمیدانم و بعضی بعضی اوقات میفرمودند مثال من ایست که گویا بر کناره قبر نشسته
و پاد در محسوس انداخته ام و بعضی دوستان را این بیت میوشنند **س** دادیم ترا از گنج مقصود نشان
که ما نرسیدیم تو شاید برسی **س** یکسال پیش از وفات که مردمان دوستان از قریب و بعید برای
زیارت و قدمبوسی می آمدند با ایشان این نصائح میفرمودند این ملاقات را آخری پسندارند
چرا که بر حیات مستعاره اعتبار نیست باید که اوقات عزیزه را با ذکر و افکار و غیره طاعات و عبادت
معمور دارند که موجب برکات ظاهر و باطن است و مطلب اصلی از ایجاد عالم همین است غیر ازین
صحیح - وقت کار است فردا بجز حسرت و ندامت صحیح بدست نخواهند آورد و بعضی دوستان را

این عبارت می نوشتند که عزیز دنیا جا و اعتماد نیست روزی چند در این جا است باز رفتن بطن
اصلیست پس فقیر را همواره بهر حال دعا گوئی و توجه ذات سامی خویش میدانسته باشند و فقیر را نیز بدعا
حسن خاتمه یاد و شاد میفرموده باشند که وقت و وقت یادگیری است جناب حاجی حافظ محمد خالص
ترین رئیس اژی افغانه قریباً چهار ماه قبل از وفات حضرت قبله قلبی و روحی فداه برای ملاقات زیارت
و قریبوسعی حسب معموله خویش قریباً نه نخدمت حضرت قبله آمده بودند سبقت ایشان بر مراقبه حدیث
بود حضرت قبله ایشان را تجدید سبقت مراقبات مشارب عطا فرمودند بعد چند روز وقت روانگی او
شان ارشاد فرمودند که بر حیات فقیر هیچ اعتبار نیست باز ملاقات میسر شود یا نه بعد انقضای یکماه
در خانه خویش نیت مراقبه معیت بکنید که فقط سلوک نقش بند به همین قدر است و وقت فرصت از
کارهای خانگی و غیره بگذرد و مراقبه اشتغال دارند و در همون سال آخری از کثرت امراض جسمی مبارک
بسیار ضعیف و نحیف شده بودند که طاقت برداشت گرمی و سردی با لکل نمانده بود غذا از همواره
در حالت صحت هم بسیار قلیل تناول میفرمودند و اکثر از زبان درافشان میفرمودند که از مسجد شریف
تا به بیخانه برای فقیر حکم سفر دارد و هر روز بوقت صبح که برای نماز تشریف می آوردند از مجلس مبارک
تا مسجد شریف که فاصله سی قدم است از عدم قوه رفتار شده جامی نشستند و لکن صلوة فجر با طول
قراءت مسنونہ به ترتیل تمام استاده میخواندند و ختم و حلقه شریف حسب معموله خویش میفرمودند این
نحض قوه خدا داد بود **قوة جبریل** از مطبخ نبود بود از درگاه خلاق و دود شروع مرض حضرت
قبله قلبی در روحی فداه بست و نهم شهر رجب المرجب بوقت نیم شب تا مورخه یوم سه شنبه بست
رویم شهر شعبان المعظم بوقت اشراق که بست و چهار یوم می بودند مرض شدید تب محسوسه
و شدت اسهال مریض مانده و صد ها مبالغ خیرات کرده شدند یعنی چندین چندین نرگا و ماده
گا و بزها و گوسفندها بشمار هر روزه در تمام بیماری حضرت قبله ذبح کرده شدند که اکثر مردمان غریبان
و مسکینان از گرفتن خیرات حضرت قبله دل سیر شدند و بسیار علاج یونانی و دکتری کرده شدند
هیچ فائده بظهور نپوست بلکه بعضی ادویات بحرب بجای فائده ضرر میرسانیدند **از قضا** که بی
بین صفرا فرود و روغن بادام خشکی منبوه از بلبله قبض شد اطلاق رفت آب و آتش را بدو
نشان نمودند چون قضا آید طبیب ابله شود و داروی دفع مرض گمراه شود پس حسب تاریخ
مندرجه بالا بوقت نیم شب که تب شدید حضرت قبله را لاحق شده بود همان روز بوقت صبح که
فجر استاده خواندن شروع کردند در عین قیام بسبب غلبه حرارت تب اوقاتاً در چند روز حکما

بعد از آن ارشاد فرمودند که برای جمیع حاضرین و غائبین که منتسب اند در این طریقۀ عالیہ و تعلق بفقیر
 دارند یعنی جمیع حاضرین که حالاً موجود اند و جمیع غائبین که از عدم اطلاع مرض فقیر نیامده اند جمیع
 و ایشادگان که عیادت مرض فقیر کرده رخصت شده اند در حق آنها دعا بخیر میکنم که حق تعالی از فیض و
 برکت این بار محترم نگرند و از کامیابی مرادت درین بهر مند دارد و این ملاقات فقیر آخرت تکبیر بخاری است
 شنیدن اینچنین کلام از زبان مبارک حاضرین محفل در گریه و زاری آمدند در این میان جناب مولوی محمود
 شیرازی صاحب عرض نمود که قربانت شوم این کلمات که بیان فرموده اند از روی الهام فرموده اند یا
 از سبب مرض حضرت قبله سکوت فرمودند بعد یک لحظه ارشاد فرمودند که ما را قوه بیان نیست یک
 شب پیش از وفات اجازت غسل دادن بجفالتق و معارف آگاه جناب حضرت صاحبزاده ولد ارشد
 مولانا مولوی محمد سراج الدین صاحب مازله و عمره و رشده و جناب برادر عزیز خویش حضرت محمد سعید
 آخوندزاده صاحب جناب مولوی محمود شیرازی صاحب را فرموده بودند بعد ۱۳۱۷ هجری بکبر از سه صد و
 چهارده بھری المقدس بتاریخ بست دویم شهر شعبان المعظم یوم سه شنبه بوقت اشراق حضرت
 خاوندی قبله عالم و عالمیان فارسیان و اهل اقدس و ضریح المقدس ازین عالم فانی
 عنان عزیت یافتند و بجهان جاودانی شناختند و سلسلہ جمعیت احباب را گسختند و خاک مصیبت
 بر فرق عالم ریختند **إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ** و وقت وفات از کثرت ذکر تهلیل تمام وجود جنش
 میکرد و کلام وقت آخرین **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ** بود و آنچه غم و الم از انتقال حضرت
 قبله بر احباب گذشت تفصیل آن در تحریر نمینگیج **آن زمان خود آسمان گفت با زمین** : اگر قیامت
 را ندیستی به بین : بعد از آن طیارگی غسل کرده شد و قتیکه از تجرین و تکفین فارغ شدند جنازه
 مبارک را برداشتند کثرت مردمان از حدزاده بود که دست بچار پائی نمیرسید جناب میز صاحب
 قلندری که طویل القامت و جسم بود در بعد مشکل تمام دو انگشت تا بلب پائی بچار پائی رسید
 اینچنین معلوم میشد که گویا جنازه مبارک بر هوا میرود سبحان الله چه انوار در آنوقت از جنازه
 مبارک ظاهر گشتند که گویا تمام خانقاه شریف از نور پر شد : شنیده کی بودمانند دیده : و آن
 وفات حضرت قبله در یک آن دور دور رسید که صد ها مخلوقات از بلاد بائی اطراف و جوان
 فی الفور برای جنازه حاضر آمدند پس جنازه مبارک را در محن خانقاه شریف آورده نهادند
 صف ها کردند و لکن انبوهی و از دو هام مخلوقات تا باینجد بود که در تمام خانقاه شریف جای پائ
 نماند حتی که تا بیرون دروازه خانقاه شریف چند صف ها استادند و برای جنازه مبارک جناب

و معارف آگاه حضرت صاحبزاده مولانا مولوی محمد سراج الدین صاحب امام شدند نماز جنازه خوانند بعد فراغ نماز جناب مولوی محمود شیرازی صاحب در جمع عام استاده با و از بلند بیان فرمودند که من در غسل دادن شریک بودم چند کرامات از حضرت قبله بظهور آمدند که در این مجمع عام تفصیل آن بیان کرده میشود بعد نماز ظهر کارزار فین کرده شد جناب حقا و خدا صاحب ترین سکنه دیره اسمعیل خان که یکی از خادمان حضرت قبله مقلبی و روحی فداه اند وقت انتقال حضرت قبله حاضر نبودند خبر کلفت اثر وصال حضرت ایشان رسید بجزر شنیدن واقعه ناگزیر بسیار غم و اندوه بردل طاری گشت و از کمال درد فراق این ابیات بزبان راندند:

مشیه

بر سیه بختی من شام بلا میگردد: از پی ماتم من ابرو فنا میگردد: روز و شب در نظرم گشت بر سر تیره: دل جدا ناله کند دیده جدا میگردد: تیر خوردم بدل و جان سپردم افسوس: چه شد از دیده ما صبح و سما میگردد: وقت تو دیخ ندیدم رخ تو را نشان را: آنکه از فرقت او خلق جدا میگردد: آرزوی دل من ماند کماکان بدل: شب غم از غم محرومی ما میگردد: مات العمر اگر گریه کنم هست منزه: هر کسی را که فلک داد با میگردد: محرمی حالت محرومی ما را چو شنید: گفت حقا و به سخن داده چرا میگردد: حالات تاریخی و تعارض و کل عمر شریف جناب حضرت قبله مقلبی و روحی فداه از سنه ولادت تا تاریخ و سنه وفات تفصیل وار ولادت با سعادت حضرت قبله مقلبی و روحی فداه ۱۲۲۷ سنه یک هزار دو صد و چهل و چهار هجری تا تاریخ و سنه بیعت حضرت ایشان شب شنبه بعد از صلوٰة مغرب نهم ماه جمادی الثانی ۱۲۶۶ سنه یک هزار و دو صد و شصت و شش هجری که ازین حساب از روی تفریق عرصه در میانی بست و دو سال میشود که اکثر اوقات در تحصیل علوم دینی صرف فرمودند و از تاریخ و سنه بیعت حسب منارجه بالا تا تاریخ و سنه وقت جلوس بر مسند ارشاد حضرت ایشان شب دوشنبه بست و دویم ماه شوال المکرم ۱۲۸۲ سنه یک هزار و دو صد و هشتاد و چهار هجری که همین وصال حضرت حاجی الحرمین الشرفین جناب حضرت حاجی دوست محمد صاحب برد الله مضجعه الشریف و نور الله مقاره المنیف اطهر من الشمس است از روی حساب تفریق عرصه در میانی به چاره سال چهار ماه سیزده یومی بر آید که در حصول کسب سلوک باطن و خدمت پروردگار و تشریح کما حقہ چنانکه با او و شایسته گذرانیدند و از تاریخ و سنه

وقت جلوس بر مسند ارشاد حسب اندراج بالان تاریخ و سنه انتقال حضرت مغفور وقت اشراق
یوم سه شنبه بست و دویم ماه شعبان المعظم ۱۳۱۴ بکینزار سه صد و چهارده هجری بحساب تفریق عرصه
در میانی بست و نه سال ده ماه حاصل آید که بر مسند ارشاد نشسته اجرائی طریقه عالیہ نقشبندیہ مجزیہ بسیر
فرمودند پس ازین جمله حساب مندرجه بالا از سنه ولادت با سعادت تا تاریخ و سنه انتقال میزان کل
عمر شریف حضرت قبله ماقبلوی روحی فداه هفتاد و دو سال دو ماه سیزده یوم محقق گشت سند با ثبات
عمر هفتاد و دو سال دو ماه سیزده یوم حضرت ایشان روزی حضرت قبله ماقبلوی و روحی
فداه در آخر موسم تابستان بتاریخ چهارم ماه ربیع الاول ۱۳۱۴ بکینزار سه صد و چهارده
هجری باین احقر مخاطب شده ارشاد فرمودند که عمر فقیر هفتاد و دو سال رسیده است یعنی این سال
روان از عمر فقیر هفتاد و دو سال است پس در همین سال آخری بوقت اشراق یوم سه شنبه بست و
دویم ماه شعبان المعظم ۱۳۱۴ بکینزار سه صد و چهارده هجری المقدس زدار فانی بدراجا و دانی رحلت
فرمودند لهذا ازین تاریخ و سنه وفات ۱۲۲۴ ولادت شریف استخراج کرده شدند و در میان هر دو سنین
که مدت گذشت تفصیلا و تاریخ وار بے کم و کاست هفتاد و دو سال دو ماه سیزده یوم ثبوت پیوستند
سند اول با ثبات تاریخ و سنه بیعت حضرت ایشان - از ملفوظ هفتدهم تاریخ
و سنه بیعت حضرت قبله ماقبلوی و روحی فداه شب شنبه بعد از صلوة مغرب نهم ماه جمادی الثانی
۱۲۶۶ هجری بکینزار دو صد و شصت و شش المقدس ظاهر است سند ثانی دستخط خاص
حضرت قبله ماقبلوی و روحی فداه که از دست مبارک خویش تاریخ و سنه بیعت خویش بر حاشیه
درق کتاب ارقام فرموده اند نزد این احقر موجود است اگر کسی از برادران این طریقه عالیہ در
این اختلافات نزد فقیر بیابند و ملاحظه فرمایند نقل مطابق اصل دستخط حضرت
قبله ماقبلوی و روحی فداه بی کم و کاست فقیر حقیر لاشی عثمان
بیعت شب شنبه بعد از صلوة مغرب بتاریخ
نهم ماه جمادی الثانی ۱۲۶۶ هجری نموده

❖ ❖ ❖ ❖ ❖
❖ ❖ ❖
❖

الحمد لله رب العالمین علی که در قوس بقم خود حضرت قبله زکریا علی شاه صاحب دیده ام و قصه بیعت بیان تاریخ دستنویس حال از لسان در نشان حضرت قبله همین طور شنیده ام ۱۲۴۰

تقدیر سالہ تالیفات و تصانیف حضرت قباہ ماقلبی و روحی قارہ از سنہ ولادت تا تاریخ و سنہ وفات تفصیل وار

۱	۲	۳	۴	۵
خانہ تاریخ	خانہ سنہ ۱۲۲۱ھ یکبراد و مدھیہ	خانہ کیفیت ولادت شریف حضرت ایشان واقع شہہ تاریخ بہ ثبوت نہ ہوئے	خانہ دیگر تذکرہ تذکرہ تذکرہ تذکرہ	خانہ کیفیت تذکرہ تذکرہ تذکرہ تذکرہ
شب شنبہ بنابر معلومہ مغرب ہمسماہ جمادی الثانی	یکبراد و مدھیہ یکبراد و مدھیہ یکبراد و مدھیہ	بیعت حضرت ایشان بردست مبارک جناب حاجی محمد بن المشرفین حضرت حاجی درست محمد صاحب قندھاری بخیرین گنتہ	۲۲ سال	از سنہ ولادت تا تاریخ و سنہ بیعت موصوفہ در بیانی کر بست و دو سال می شود اکثر اوقات در تحصیل علوم و بغیر صرف فرمودند
شب و شنبہ بست دویم ماہ شوال الحکم	یکبراد و مدھیہ یکبراد و مدھیہ یکبراد و مدھیہ	وقت جلوس سنا از شاہ حضرت ایشان و حال جناب حاجی محمد بن المشرفین حضرت حاجی و بست محمد صاحب قندھاری بر اولیای محمد المشرفین علیہ السلام مقرر و المنیہ و با حارست	۱۸ سال ۱۳ - ۵۶ م	از تاریخ و سنہ بیعت تا تاریخ و سنہ وقت جلوس بر سنا از شاہ و مدھیہ بیانی کر یکصد و ہشتاد سال پہا راہ سینزدہ یوم پیش در حصول کسب سلوک باطن و فدیت پیرو مرشد خویش گذارانیند
وقت اشراقی یوم شنبہ بست مدھیہ ۴۵ شعبان الحکم	یکبراد و مدھیہ یکبراد و مدھیہ یکبراد و مدھیہ	وفات حضرت ایشان کہ مشہور در جهان است واقع گردیده۔	۲۹ سال - ۱۰۵ھ	از تاریخ و سنہ وقت جلوس بر سنا از شاہ تا تاریخ و سنہ وفات موصوفہ بیانی کر بست و نہ سال و ماہ پیش در سنا از شاہ و بست اجرائی طریقہ مالکیت بنام محمد مدھیہ فرمودند

بہر ان کل محمد شریف حضرت قباہ ماقلبی و روحی قارہ از سنہ ولادت

تا تاریخ و سنہ وفات ۷۰ سال ۲۰۵۶ م ۱۳۱۳ م

تاریخ وصال جناب حضرت قبلہ عالم وعالمیان قدسنا اللہ تعالیٰ
بسترہ الاقدس از فکر بکر جناب مولوی محمود شیراز صاحب منظرہ

حَمْدًا لِلَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْمَلِكُ

اَيْضًا فِي تَارِيخِ

صَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَالْهَ وَصَحْبِهِ كُلِّ أَجْمَعِينَ

اَيْضًا فِي تَارِيخِ

فِي وَاحِدٍ آرَخٍ وَكَمَلٌ بَلْغَا سَلَامِي عَلِيٍّ مَوْكِرًا لِيَمَانِ عَثْمَانَا

اَيْضًا فِي تَارِيخِ

فَلَا زَالَ مُحَمَّدٌ يَقُولُ مَوْرَخَا سَلَامِي عَلِيٍّ حَلَّ عَقْلَ الْقَلْبِ عَثْمَانَا

اَيْضًا فِي تَارِيخِ

دَعِ اللّٰهُمَّ عَنِّي اِنْ قَلْبًا مَتَّيْمٌ وَلَوْ كَفَّ عَدُوَانِ وَقَالَ اللّٰهُ عَدُوَانَا

مَضَى وَالْقَضَى مِنْ لَوْ تَرَاهُ تَرَاهُ لِلْاِنْسَانِ عَيْنَا وَلِلْعَيْنِ اِنْسَانَا

بِيَوْمِ قَبِيلِ الْاَرْبَعَاءِ صَبِيحَةً وَثَانٍ وَعَشْرِينَ مِنْ شَهْرِ شَعْبَانَ

تَشْمَرُ عَنْ سَاقِ الْمَقَاسَاةِ اسْرَارًا شَدِيدًا اِبَاعِبَاءِ الطَّرِيقَةِ اَعْلَانَا

فَا صَبَحَتْ بِيضًا لَيْلَهَا وَنَهَارَهَا سَوَاءٌ وَتَزْهَوِي فِي الْبَرِّيَّةِ بَرَهَانَا

فَارَّخَ مُحَمَّدٌ وَقَالَ مَوْحِدًا جَزَا لَهِ عَنهَا مَقْعَدُ الصَّدَقِ عَثْمَانَا

اَيْضًا فِي تَارِيخِ

خَيْرِ اصْحَابِ التَّقِيِّ عَثْمَانَ قَامَ بِاللّٰهِ اِلَى اَمْرٍ اَللّٰهُ

طَالَ مَا اشْتَقَّ اِلَى مَوْعِدِهِ فَا لِي حَضْرَتُهُ الْقَدَاوسِ دَعَا

عُدُوَّةِ الثَّانِي مِنْ الْعَشْرِ الْاَخِيرِ مِنَ الشَّعْبَانَ فَا زَبَمْنَا

نَالَ مَا نَالَ وَرَمَسَ فَا رَغَّ الْقَلْبِ فِي جَارِ خَلِيلِ يَهُودِي

اَرْخَ مُحَمَّدٌ فِي سِرِّ حَلَّتْهُ وَسَقَى اللّٰهُ تَعَالَى مَشْوَرِ

اَيْضًا فِي تَارِيخِ

بَسْتِ وَدَوَا زَمَانَ شَعْبَانَ رَوْزِ شَبَّهِ صَبَاحِ يُوْسُفَ مِصْرَ عَطَا اَرْسَجْنَ وَنِيَا شِدَّ بَرُوذِ

ایضاً فی تاریخ	
سربرون کرد از میان آمین و گفت	جنت المادوی مقام وصل دست
ایضاً فی تاریخ	
بست و دو ماه شعبان صبح سه شنبه بود عثمان شہی کہ ذر وہ عرشش رواق بود ادبا وصال یار دلارام خویش جفت ہر گردنستہ کہ بر اینکخت از پیش در بجزا و کہ کاش نمیدیدے شکیب شیرازی از ملال بتاریخ سال گفت	کز زہر خند بجزان تلخم مذاق شد این خاکدان کون وفادش دثاق شد وز بجزا و چه صبر و چه طاقت کہ طاق شد کحل الجواہر بصراشتیاق شد تکلیف شاق و عہدہ مالایطاق شد مہر سپہر عالم دین در معاق شد
ایضاً فی تاریخ	
آسمان گوتانگرد و سال و ماہ در فراق خسرو گردون سریر غوث عالم خواجہ عثمان سترگ بست و دو ماہ شعبان صبحدم گفت شیرازی پی تاریخ سال	ماہ خورگوتانگرد پید صبح و شام در عزائی خواجہ کیوان غلام قطب دوران خسرو درویش نام چہرہ بہفت از شہود خاص و عام در جوار قرب حق دادش مقام
تاریخ گفتہ جناب حقا و خاتما صاحب ترمین	
آہ از دست سپہر حیلہ ساز وقت بین ہر کہ را دلشاد بیند غم برانگیزد بر او الغرض نبود و را کاری بجز آزار خلق صدور یغا کاین زمان آن مفتدعی عارفان خواجہ عثمان حبیب کبریا مقبول حق آینچہ حاصل میشدی در مجلس یک حلقہ اش بہرہ و راز خوان احسانش ہمہ اہل جہان داشت رنگ ازومی طریق خواجگان نقشبند چون وجودش بود ستر پایمی گنج فیض وجود	ہر زمان صد فتنہ ظاہرے نما پراز کہین ہر کہ را بر تخت بیند می نشاند بر زمین بیگمان نبود او را تہدیر غیر از مکر و کین آن امام اصفیا آن پیشوا کے متقین رہنمایی جاوہ توحید و عرفان و یقین می نشد حاصل چنان از دیگران در بعین فیضیاب از نسبت او چه کہین و چه ہمین مسند شاہ مجد در اند و صدر زیب و زین عاقبت گردید مثل گنج پنهان در زمین

شوق دیدار جمال یار چون شد جاذبش
 بست و دویم ماه شعبان بود سه شنبه صبح
 کس نخواهد ماند تا غم انارین دار فنا
 یارب آن محبوب در درگاه تو مقبل باد
 شکرانیر در که بعد از وصل او فرزنداد
 یافت آن فرزندان را از حضور قبله گاه
 این دوم سالست کمان منار نشین با کمال
 هست دائم در میان محفل جان بخش او
 علم ظاهر علم باطن یافت آن محبوب حق
 در حریم خانقاه روشن همان بامست و مهر
 همچنان جامست و ساقی همچنان می همچنان
 از پی تاریخ سال وصل آن غوث زبان
 اول آب آورد از چشم زورده بجز گفت
 گفتش ضعیف تر از یاد از کجا آموخته
 آخر از اناروه بیرون کرد خود را باز گفت
 گفتش این وضع بائی تو مرا نبود پند
 پس دل غمگین بسال رحلت آتشاه گفت

زین سبب از دیده مخلوق شد خلوت گزین
 عزم رحلت کرد و با داوا داخل خلد برین
 غیر ذات لایزال پاک رب العالمین
 و زلفائے خاص تو با کام دل با واقربین
 آن امام حق سراج الدین شه منار نشین
 خلعت ارشاد عالم دولت دنیا و دین
 میکند انقائی نسبت در قلوب طالبین
 در جام عشق و فیها لذت لشاربین
 از عنایات خدائی پاک در پشوده سنین
 و ندران گلشن همان سر و پیمان گل با سببین
 باد تا دور قیامت یا آهی، همچنین
 از دل غمگیده چون پرسید حقداد ترین
 او بوصول دست شاد و با بهر اندونگین
 ضعیف دیگر باز گوی من با حسانت رهین^{۱۲}
 با و در فردوس عالی خواجه دنیا و دین
 صاف تر بر گوی گرداری تو فکر صاف بین^{۱۳}
 جان آن جان جهان شد از جهان رحلت گزین^{۱۴}

ایضاً فی تاریخ

باز از دستبرد دور سپهر
 قطب ارشاد خواجه عثمان
 من چه و صفش کنم که در عهدش
 بسکه مشتاق وصل جانان بود
 بست و دو بود از مه شعبان
 نفس او خوش بخلد کرد رجوع

نادک درد و غم بسینه خلید
 آنکه در عصر خویش بود وحید
 چشم دوران نظیر او کم دید
 از جهان فنا کناره گزید
 صبح سه شنبه جام وصل چشید
 مزده ارجعی ز غیب شنید

روح او کرد عزم باغ جنان بهر سال وصال او حقداد دل مخزون بسال وصلش گفت	تن او از تکلف آرامید بجمال ادب ز دل پُرسید دوست با کام دل بدوست رسید
--	--

تاریخ گفته جناب قاضی عبدالغفار صاحب کلاچی والد

هزار آه که شد منکسف نور عرفان
چو مهر چرخ ولایت بغرب وصل فتاد
که بود مطلع انوار فیض و برکت دین
همی سپهر معانی ذکاء برج فیوض
غیاث خلق خداوند مسند ارشاد
امام انس و پیری مقتدائی خاص عوام
عزیز مصر معارف شهری مدینه علم
بزرگوار شهری کشور خدا دانی
خدایو مسند اقلیم عالم جبروت
ظہیر تخت اقلیم عالم ملکوت
شہی ولایت عرفان و علم بوقلمون
بسال چارو ہم بعد سیزده صد بھری
و گرز برج کنی جیم طرح دان تاریخ
چومن زد دولت دیدار او شدم محروم
زنوک خنجر بھران او دلم مجروح
کدام دل که ازین واقعہ نشد غمگین
دلی چو هست دلی عہد او جگر گوشش
کہ پور ستر پدر هست بشنوید از من
چو هست شمس معارف ذکار چرخ علوم
دلی عہد جگر گوشه اش سراج الدین

بزرگ و شاه جهان خواجہ حضرت عثمان
برآمدہ شب دیبجور بر زمین و زمان
چون خور بعالم دین بود پرتوش تابان
بش شمس بر آفاق بود نور افشان
مغیث قاروہ او تاد صفوت غوثان
گزین سرد را قطاب اسوہ دوران
بقصر معرفت حق گزین درویشان
شہی اریکہ ارشاد رہنمائی جھان
سریر شین طریقتہ شہی خدادانان
خبر بعالم لا ہوت عارف سبحان
خلیفہ دوست محمد حبیب خالق جان
بروز بیت دویم درمہ نگر شعبان
سراج برج حقائق بگرد شد پنهان
زہجر او است دلم چاک چاک بس نالان
بود جزیح کہ تا هست در تن من جان
کدام چشم کہ زین حادثہ نشد گریان
ہزار حمد خدا باد در جمیع احیان
ازانت منبع ارشاد چشمہ فیضان
بود منیر بانوار او جھان یکسان
شہی بزرگ سلاطین و عارفین آدان

بوقت صبح شب شنبہ شاہ عالم دین حضرت مسند اقلیم صل ذی غفران

نقیب و قدوة اهل فضائل و اکمال
 سعید و زیب طریقت ضیاء چشم سلوک
 بلیغ و بحر حقائق سحاب فیض و کرم
 محیط دانش معقول و حاوی المنقول
 آب علم کمال است مصدر فیض است
 مفیض و مخزن اسرار فیض ربانی است
 ضیاء نور هدایت مزاج انور او
 شمس فیض رسانی ذات فیاضش
 جو درج گوهر و مرجان مین و برکت و فیض
 و دم فروغ نظر خلف او بجا و الدین
 سیوم چراغ بصر نور دیده سیف الدین
 که هر یکی است و حید زمان گزین انام
 بجاه و عزت ایشان نگاه کن یارب
 بهمین و برکت ایشان به بخش بر عالم
 بزیر مغفرت آورتنم آئیم و کہین
 سوائی وصف کمالات او چه گویم باز
 کہ بود بر سر عالم ہمائے اوج کمال
 ز من کمینہ غلام بیان او صافش
 چو هست وصف کمالات او ز حد برتر
 بگفت مرثیہ ہذا ز جوش دل غمناک

نجیب و ماجد و والافتادہ اعیان
 رواج سند اسعاد رونق احسان
 فصیح و فاضل و مادائی علم بی پایان
 دلش چو گنج پراز لعل و گوہر عرفان
 رشید و ہادی راہ دیانت و ایمان
 مآل برکت و انوار سید مردان
 بود مدام درخشندہ بر جمیع اخدان
 دوام باد برا حباب خویش جلوہ کنان
 وجود ہر سہ جگر گوشہائی قطب زمان
 مصون باد و وجودش سعید از نیران
 بود وجود عزیزش مصون ز چشم بدان
 چو آفتاب منور بخلق فیض رسان
 بہا خیف و شکستہ حزین و بی سامان
 اگر چه هست سراپا وجود من عصیان
 بعزیز شاہ جہان خواجہ حضرت عثمان
 و لیک هست صفاتش برون از حد بیان
 فیوض بخش بر آ نام بود جاویدان
 بعمر خضر نیاید تمام زیر بیان
 ازین سبب شدہ معرض قلم بریدہ زبان
 خزین و غمزہ عبد الغفار پر نقصان

تاریخ گفتہ جناب مولوی محمد حسن صاحب

برگزید از ما گروه انبیاء
 ذات پاک آن محمد مصطفی
 نور او شد جلوہ گرد او لیا
 یاد سازم مرشدی ولد الرضا

ابتدا سازم بنام آن خدا
 کرد شاہنشاہ شان فخر رسل
 سکہ زوہر نبوت را بہ ختم
 بعد ہدائی ہدایائی صلوة

یکه تاز بزم گاه اصطفا
 شمع جمع سر عرفان و ہدا
 رهنمائی گمراہان دشت کفر
 جانشین حضرت فخر رسل
 مست اسرار بلای محالست
 نیز بڑا نگاہ اخلاق رسول
 ہم ز صد بقیش بسرد ستار صدق
 از غنی بستہ از ار عصمتش
 دستگاہ جودش از فیض حسن
 خرقة خرقان و عرف با یزید
 اسم اعظم دردش شد نقش بند
 جان جانانش نموده شور عشق
 چون سیجا از دم احیائی نمود
 از نفس صیقل کن زنگار دل
 زو مزین مسند مخدومیم
 جان فدائی خاک پاک خانقاہ
 بودہ سجادہ نشین آن حضور
 حاجی صاحب مولوی عثمان جی
 جان پاکش زین جہان پدود کرد
 چون بعشق حق ہمہ تن نحو بود
 سال تالیخ و فائش از سر و شش
 مرغ روحش بود چون قدسی وطن
 روز سہ شنبہ ز شعبان بست دوم
 یک ہزار و سہ صد و ہم چارہ
 پرتوش انداخت آن خورشید فیض

شہ سوار رزم گاہ اتقا
 تیرہ دل را نور او ظلمت زوا
 سالکان راہ را مشعل نما
 واقف ستر حریم کبریا
 ہم حضورئی بنی خیر الورا
 ہم ز فخر فقر یوشیدہ عبا
 ہم بفرق از عدل فاروقی روا
 در قناعت خرقة پوش از مرتضیٰ
 ہم ز تسلیم حسین اور اعطا
 وز مجدد یافت مخفی راز ہا
 سرخ روشد زو بہا والدین را
 فرحتی زو روح عبداللہ را
 از لبش دل مردگان فسق را
 غیچہ و طہار از رنج عقدہ کشا
 دوست محبوب حق خاص خدا
 حاجی صاحب غوث و صدر اولیا
 این خلیفہ صاحب آن با صفا
 نائب حضرت تقدس سرہما
 منزلی کردہ بفر دوس علا
 شد بعلیتین دراز شوق لقا
 جستم اندر گوشم آما این ندا
 شد بقدسی آشیانے مستکا
 نقد جانش داد در ہدے لقا
 سن سال از ہجرتش صل علی
 بر مہ نوناب برج اولسیار

۱۲
 یعنی رسول اکرم صلی اللہ علیہ وسلم

۱۳
 یعنی ہر دو سیر و سیر

جلوه نو یافت از شمس کمال
 شاد خلافت از خلیفه با خلف
 من جناب الفیض حاجی صاحبی
 این خلافت داد با فرزند خویش
 کرد از اسرار فیض خواجگان
 بهر باروشن سراج دین نمود
 گشت روشن این چراغ از مشعلش
 این سراج از خواجه عالم رسید
 شاد خلیفه حمد حق این با خلف
 پرتو فیض آلهی تا قیام
 هست امید حسن از در گشش
 گر سراپا ز شتم از فعل تبیح
 در نخر مهره خری اے بوالهوس
 با تواضع بس کن از حمل محال
 پیش گاه حضرتش عرضی نسا
 المدد حضرت و الایمتان
 گرچه سرتا پا بس آلوده ام

این هلال غره یمن و هدا
 آنچه بود از دوست احمد عطا
 ما وجد هاق عطا این و فی
 دان مقام پاک فرمودش عطا
 درج درج سینه اش گنجینه با
 داد سجاده چو صاحبزاده را
 شمع با شمع ز نور خواجه ها
 تا سراج الدین محمد پیر ضیا
 یافت ورث اولیا و انبیا
 نور گستر باد بر خلق خرا
 پوشد از ذیل کرم او را خطا
 گر پذیرد مس من گرد و طلا
 مبح پاکان از زبان نامنا
 ای زبان خامه هرزه سرا
 هم جبین را بر زمین عجز سا
 عاقبت نیکم کند رب العلا
 با طفیل تان حسن سازد مرا

تاریخ از نتیجه فکر خاکپائی در ویشان حافظ محمود حسین خان
 صاحب نازان حشمتی سلیمانی رئیس اعظم بهر من مضافات دہلی

بست و دوم ز ما ہی شعبان محرم بود
 سال وفات حضرت بهر صواب نازان

رفته بسوی جنت کان ہم سر فرشته
 عثمان نقشبندی کامل ولی نوشته

یکبار حضرت قباہ با قلبی روحی فداہ با مرض شدید مر بیض بودند مردمان
 کثیرا ز کلمات فاق و اطراف عالم بخیرت سامیہ برای عیادت آمد

بودند و جمیع مجمع حاضرین حاضر بحضور بودند که حضرت قبله در آن محفل
عام برای نوشتن اجازت نامه جناب حقائق و معارف آگاه
حضرت صاحبزاده مولانا مولوی محمد سراج الدین صاحب مرفر موه
بودند و از قلم نبیض رقم جناب مولوی محمود شیر زلی صاحب نوشته شده
بود بعینه ایرادی نماند :

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمُرْشِدِ عَلَى الْإِطْلَاقِ بِالْحُسْنِ إِلَى الدَّرَجَةِ الْعُلْيَا
وَالطَّرِيقَةِ الْمَثَلِ وَالصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ عَلَى مَنْ اسْتَخْلَفَهُ بِالْخِلَافَةِ عَلَى الْعَالَمِينَ كَمَا فِي مُحَمَّدٍ الْمَبْعُوثِ
بِأَهْلَيْتِهِ فِي بَجْبُوحَةِ النَّبُوَّةِ وَدُرِّكَرِ الْوَلَايَةِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَطْرَافِ الْأَسْتِخْلَافِ
الْأَحْوَادِ مَا دَارَتْ فِي مَحَافِلِ الصَّدَاقِ بِالْحَقِّ الْبَلَابِلِ وَأَنْتَفَتِ سَمَاةُ الْبَلَابِلِ بِالْخِ
الْبَلَابِلِ أَمَّا بَعْدُ جَوْنِ دَرْتَرُوجِ طَرِيقَتِ وَأَدَائِي أَمَانَتِي كَمَا مِنْ حَضْرَتِ كَرَامِ مَشَارِحِ مَجْدِيهِ
عَطَامِ يَأْبُدُ تَبْوَسُطِ قُطْبِ الْوَأَصْلِينَ غُوثِ الْكَامِلِينَ قُدْرَةِ الْإِبْرَارِ وَزِيَادَةِ الْإِحْرَارِ سَيِّدِي سَيِّدِي
شَيْخِي وَوَسِيلِي يَوْمِي وَغَدِي حَضْرَتِ حَاجِي دُوسْتِ مُحَمَّدِ صَاحِبِ بَقِيَرِ سَيِّدِي وَبِقَدْرِ مَقْدُورِ تَا
حَالِ تَحْرِيرِ بَدَلِ مَجْهُودِ وَسَعِي نَامُحْدُودِ كَرْدَمِ قَادِيَتِ مَا قَدَّرَ لِيهِ تَعَالَى لِي إِدَائِهِ أَلِي مَنْ يَسْرُدُ تَعَالَى
الْإِدَائِيَّةِ تَادِرِي نُوْقَتِ كَمَا عَمْرٍ قَرِيبِ بَأَخْرِ سَيِّدِهِ وَأَمَارَاتِ قَرَبِ جَلِ مَوْعِدِ وَظَاهِرِ كَرِيدِهِ أَرْدِ
دِرْدِلِ مِيْدَاشْتِ وَبَدْرِ گَاهِ حَضْرَتِ أَحَدِيَّتِ هِمَّتِ مِيگَاشْتِ كَمَا دَرِ الْوَأِي أَمَانَتِ مَذْكَوْرِ وَتَرْوِيحِ
نَسْبَتِ مَسْطُوْهِ كَسِي رَابِلِيَا قَتِ مَقْرَرِ كَنْدِ تَا سَلَكِ اِيْنِ جَمِيْعِ بُوْجُوْدِ اِيْنِ مَانَدِ وَسَلْسَلَةِ اِيْنِ مَعْنَى بِلَاتِ اُوْازِ
اِنْقِطَاعِ مَحْفُوظِ كَرْدِ تَادِرِي نُوْقَتِ كَمَا دَلِ اِرْشَادِ اِسْعَدِ مُحَمَّدِ سَرِيْحِ الدِّيْنِ اِرْشَادِ تَعَالَى اِلَى اِحْسَنِ
الطَّرِيقِ وَاسْعَدِ حَالِهِ وَبَالِهِ وَهُوَ دَلِي التَّوْفِيقِ بِدَرَجَةِ بَلُوْغِ وَرَشْدِ شَرْعِي وَغَرْنِي رَسِيْدِهِ وَدَرِ عِلْمِ خُرُوْدِيهِ مَطْلُوْمَاتِ
وَمَلِكَةِ مَعْتَبِرِيهَا حَاصِلِ كَرْدِهِ وَوَرَسْبَتِ شَرِيْفِهِ حَضْرَتِ نَقْشِبَنْدِيهِ مَجْدِيهِ اِحْمَدِيهِ وَحِشْتِيهِ وَقَادِرِيهِ وَسَهْرُوْرِيهِ
وَفَلَنْدَرِيهِ وَشَطَارِيهِ وَبَدَارِيهِ وَكَبُوْرِيهِ وَتُوْجُهَاتِ يَافِتِهِ وَنَسْبَتِ مَذْكَوْرِهِ دَرِ بَاطِنِ اُوْا مَتَمَكِّنِ شُدِهِ وَبِسَبْرِكَاتِ
نَسْبَتِ مَذْكَوْرِهِ بَدُوْلَتِ تَهْذِيْبِ خَلَاقِ صُوْفِيهِ وَاسْتِقَامَتِ بِرِ شَرِيْعَتِ عَلَيْهِ مَشْرُوفِ كَشْتِهِ وَبِيْنِ مَعَانِي رَا
خُوْدِيْزِ دَرِ بَاطِنِ خُوْشِيْشِ مَشَاهِدِهِ كَرْدِهِ وَجَمْعِي اَزْ اَصْحَابِ نَفِيْرِهِ كَمَا اَصْلِ بَصِيْرَتِ اِنْدِ بُوْجُوْدِ اِيْنِ خُوْشِيْشِ وَجَمْعِي
اِيْنِ مَعَانِي كُوْا بِي دَاوَدِ اَرْغِيْبِ بِطَّرِيقِ وَجَبَانِ دَرِ خَاطِرِ اِنْفَا شُدِ تَادِرِ اِرْشَادِ سَابِقِ الذِّكْرِ اِسْتَقْرَارِ اِرْشَادِ اِلَى

شمانیہ مذکورہ قائم مقام خود کرده و خلیفہ مطلق و نائب مناسب بر حق خویش نموده و جعلت یدہ کبید و قبولہ قبولی و ردہ روی فرحم اللہ تعالیٰ من اعانہ و خذل من اہانہ و تربیت جمیع متوسلین حضرت شیخ بزرگوار موصوف الذکر خویش کہ بی فقیر محول شدہ بود و جمیع مقسبان خود فقیرا کائنات من کان بائشان خوات کردم و امید واثق میدارم کہ متوسلین ایشان ببرکات حضرات کرام قدسنا اللہ تعالیٰ با سرار ہم لا اعلام از برکات مخصوصہ این طریق خط وافر فراگیرند۔ و بدولت صحبت ایشان از خصائل نیکو نصیبی کامل حاصل نمایند اللهم انصر من نصرہ و اخذل من خذله و ایدب الدین و اجعله اما للمتقین و ارزقہ الاستقامۃ علی السنۃ السنیۃ و الشریعت العلیہ امین امین برحمتک یا ارحم الراحمین و صلی اللہ تعالیٰ علی خیر خلقہ محمد و آلہ و اصحابہ اجمعین مورخہ ۳ شہر ذی القعدہ الحرام سنہ ۱۳۳۰ھ العبدات بعضی از حاضرین کہ بر اصل تجارت نامہ ثبت اند درین جائیز درج کرده میشوند

العبد	جناب حضرت لعلشاہ صاحب ہمدانی بلاولی بقلم خود
العبد	جناب مولوی محمود شیراز صاحب بقلم خود
العبد	میرزا صاحب قلندر سکنہ پیشین بقلم خود
العبد	سید امیر شاہ صاحب ہمدانی بلاولی بقلم خود
العبد	حافظ محمد یار صاحب افان بقلم خود
العبد	جناب قاضی عبدالرسول صاحب بقلم خود
العبد	جناب مولوی حسین علی صاحب بقلم خود
العبد	جناب مولوی نور خان صاحب بقلم خود
العبد	حق داد خان صاحب ترین بقلم خود

عاجی قلندر خان صاحب رئیس مڈمی بقلم خود محمد تہواز خان صاحب میاں بوجیل رئیس سی زئی ملقب بجا بیاد بقلم خود حسب فرمودہ حضرت قبلہ باقلبی روحی فداہ جناب مولوی محمود شیراز صاحب اجازت نامہ مندرجہ صدر باواز بلند در مجمع عام خواندند و جمیع حاضرین محفل بجان و دل تسلیم کردند بلکہ حضرت قبلہ عالم قدس اللہ تعالیٰ بسره الاکرم فرمودند کہ آیا شما حاضرین را این امر خلافت کہ بصاحبزادہ مفوض شد منظور است از جمیع حاضرین آواز آمانا و سلمنا برآمد و حضرت لعلشاہ صاحب مرحوم فرمودند کہ پاپوش حضرت صاحبزادہ صاحب تاج سراسر است و می دارم بعد از ان حضرت قبلہ دستار خلافت بدست مبارک خویش بر سر جناب خفائق و معارف آگاہ حضرت مولانا مولوی محمد سراج الدین صاحبزادہ صاحب بستند و ہمہ مریدان و مخلصان کہ در آنوقت جمع بودند حمد پروردگار را دانمودند و زبان در شکر خالق

لایزال کشودند تھیہ مبارکبادی پیشکش ساختند اگر کبھی سراسر با دیگرہ جہت مغربان ہرگز
 نہیں لکھتے علی ذلک حاکم کثیراً احوال تحصیل علوم و دستار بندی فضیلت
 جناب خفائق و معارف آگاہ حضرت صاحبزادہ مولانا مولوی سرخ جلدین
 صاحب مدظلہ و عمرہ و رشده۔ قرآن مجید از ملا شاہ محمد صاحب آخوند قوم یا بتر خوانند
 شرح و نظم در علم فارسی و صرف و نحو و منطق و عقائد و مطول و علم قرأت و در علم فقہ کتر الدقائق
 و شرح و قایہ جلدین اولین و ہدایہ جلدین آخرین و در علم اصول فقہ نورالانوار و فارسی
 مولوی حسامی و در علم تفسیر تفسیر جلالین و در علم حدیث مشکوٰۃ شریف نصف اول و این
 ماجہ نصف اول از جناب مولوی محمود شیرازی صاحب تحصیل کردند و دیگر کتب علوم باقی
 مولوی حسامی تا آخر و شرح و قایہ جلدین آخرین و ہدایہ جلدین اولین و تفسیر مدارک و تنقیح
 الاصول تمام و تلخیص متن مطول و ترجمہ قرآن شریف از یاد و مشکوٰۃ شریف نصف آخر و صحیح بخاری
 و صحیح مسلم و جامع ترمذی و سنن ابی داؤد از جناب مولوی حسین علیہ صاحب سند کردند و در علم
 تصوف مکتوبات قدسی آیات حضرت امام ربانی مجدد الف ثانی رضی اللہ تعالیٰ عنہ ہر سہ جلد کامل و
 مکتوبات حضرت خواجہ محمد معصوم صاحب رضی اللہ تعالیٰ عنہ ہر سہ جلد کامل این شش دفتر با تحقیق و
 دیگر کتب تصوف کما حقہ چنانچہ باید و شاید با تحقیق و تفصیل از حضرت والد ماجد خداوندی قبلہ عالم
 عالمیان قدسنا اللہ بسترہ الاقدس بہرہ یاب شدند و فتیکہ جناب حضرت صاحبزادہ صاحب مدارح از
 تحصیل علوم مندرجہ بالا فارغ گشتند حضرت قبلہ ما قلبی روحی فدایہ بعضی خلفاء و علماء و فضلاء و دیگر مریدان
 محبان و مخلصان را برای شمول جلسہ دستار بندی آگاہی بخشیدند حسب منشاء مبارک مریدان از ہر
 اطراف و جوانب جمع آمدند حضرت قبلہ روحی فدایہ بتاریخ ۱۲۷۱ راہ جمادی الاول ۱۳۱۳ھ روز پنجشنبہ
 وقت صبح بعد صلوٰۃ و ختم معمولہ حضرات جو اجکان نقشبندیہ مجدیہ بر مزار پیرانوار حضرت حاجی الحرمین
 الشریفین جناب حضرت حاجی دوست محمد صاحب برد اللہ مضجعہ الشریف و نور اللہ مرقد المنیف رضی
 اللہ تعالیٰ عنہ و ارغناء عناب مع مجمع عام حاضرین نشستہ ختم کلام اللہ شریف کردند بعد چند
 حافظان قاریان سوۃ ہامی قرآن مجید باواز بلند چنانچہ ختم کردن عادت پیران ماہست خوانند بعد
 اختتام ختم شریف حضرت قبلہ ما قلبی روحی فدایہ بزار شریف متوجہ شدہ دعائا دیرخواستند حتی کہ در
 این اثنا چند کسان مجذوب شدند بار دویم دعای دیگر خواستند کہ جمیع حاضرین و غائبین منتسبان این طریقہ
 علیہ نقشبندیہ مجدیہ را حق تعالیٰ از فیض و برکات و انوار مالکنا و بحر مہمۃ النون الصادق النبی و آلہ

الاجاد علیہم الصلوٰۃ والتحیات بارسوم عاوجات وحل مشکلات برای همه حاضرین محفل خواستند که اللہ تبارک و تعالیٰ اہل مورت و مہات دینیہ و دنیویہ ایشا زبا حسن و جود کفایت و سر انجام فریاد و صلی اللہ علی خیر خلقہ محمد و آلہ و صحابہ جمعین بر جنتک یا رحم الرحمن بعد از ان حضرت قبلہ با قلبی روحی فداہ استادہ ہند و جمیع اصل مجلس تعظیماً برخواستند حضرت قبلہ اول دستار فضیلت از دست مبارک خویش بر سر جناب حقائق و معارف آگاہ حضرت صاحبزادہ صاحب لا نامولوی محمد مہراج الدین صاحب نصف دستار بستند و باقی دو پیچ از دستار مذکور جناب مولوی محمود شیرازی صاحب از دست خویش بر سر جناب حضرت صاحبزادہ صاحب پیچیدند باز دو پیچ ازین دستار جناب مولوی حسین علی صاحب بر سر جناب حضرت صاحبزادہ صاحب مدوح پیچیدند بقیہ دستار جناب حضرت لعلشاہ صاحب تبرکاً بر سر جناب حضرت صاحبزادہ صاحب موصوف بستند بعد از ان حضرت قبلہ صاحبزادہ عالی تبار را چونہ پوشانید پس جمیع حاضرین محفل زبان مبارک کبادی کشادند پس از ان حضرت قبلہ دستار استادی بر سر جناب مولوی محمود شیرازی صاحب بستند و چونہ پوشانیدند کہ استاد اول بودند بعدہ دستار استادی بر سر جناب مولوی حسین علی صاحب بستند و چونہ پوشانیدند کہ استاد دوم بودند باز دستار فضیلت مانند حضرت صاحبزادہ صاحب سابق الذکر بر سر جناب مولوی محمد علی خان صاحب بستند و چونہ پوشانیدند کہ ہم سبق جناب حضرت صاحبزادہ صاحب مدوح بودند و بطریق ہمراہی و ہم نشینی ایشان تحصیل علم کردند آہن کہ بسیار آشنا شدہ آہن بصوت طلا شدہ من بعد دستار بزرگی بر سر جناب حضرت سیادت و سعادت پناہ شرافت و نجابت دستگاہ حقائق و معارف آگاہ سید لعلشاہ صاحب ہمدانی بلاولی بستند کہ خلیفہ جلیل القدر حضرت قبلہ ما بودند و بشارت غم نہیت نیز از حضرت ایشان حاصل نمودہ بودند و چونہ پوشانیدند پس از ان دستار ہا بر سر بعضی خلفا و فضلا اسامی مندرجہ بل بستند

ملا محمد سعید آخوندزادہ صاحب برادر عزیز حضرت قبلہ جناب حاجی قلندر خان صاحب ساری

جناب حافظ محمد یار خان صاحب قاضی عبدالرسول صاحب جناب قاضی قمر الدین صاحب

سید میر شاہ صاحب ابن احقر راقم الحروف عفی عنہ مولوی نور خان صاحب

مولوی ولی محمد صاحب قاضی عبدالغفار صاحب عبدالمجید آخوندزادہ صاحب ملا قطار خان

ملا رندار صاحب جناب مولوی نورالحق صاحب بعد فراغ جلسہ دستار بندی تقسیم شیرینی

کردند پس از ان حضرت قبلہ با قلبی روحی فداہ دعا و آخری خواستند و صلی اللہ علی خیر خلقہ محمد و آلہ و صحابہ جمعین بر جنتک یا رحم الرحمن پس از عرصہ قلیل روز و شبہ بعد صلوٰۃ فجر ہفتم شہر ربیع الاول

۱۳۱۲ھ یکنزارسہ صد و چہارودہ ہجری حضرت قبلہ ما قلی و روحی فداه در حین حیات خویش جناب
 خفائق و معارف آگاہ حضرت صاحبزادہ مولانا مولوی محمد سراج الدین صاحب رابع صلوٰۃ فخر خلعت
 حلقہ نمودن امر فرمودند پس جناب حضرت صاحبزادہ صاحب ممدوح حسب الارشاد حضرت قبلہ ما
 بعد فراغ ختم حضرات حلقہ کردند و در ویشان خانقاہ شریف و دیگر میدان را توجہ دادند بسیار
 تاثیرات ظاہر گشتند را قم گوید عقی عنہ در اول حلقہ جناب حضرت صاحبزادہ صاحب ممدوح
 این احقر نیز شامل بود تاثیر عجیب رونمود الحمد للہ علی ذلک حمد کثیراً متواظراً و الشکر للہ شکر
 متکاشرا پس از تاریخ مندرجہ بالا تا وقت وفات حضرت قبلہ ما قلی و روحی فداه جناب حضرت
 صاحبزادہ صاحب موصوف بوقت ہجوم امراض حضرت ایشان اکثر اوقات دو وقتہ حلقہ می فرمودند
 و بعد وفات حضرت مغفور در ہماروز بر مسند ارشاد جلوس فرمودند پس از ان شب آیندہ بعد از نیم
 شب بردست مبارک ایشان خلفا و علما و فضلا و در ویشان خانقاہ شریف و دیگر مردمان خاص عام
 تجرید بیعت نمودند بعد فراغ صلوٰۃ فخر و ختم حضرات کرام علیہم الرضوان حلقہ فرمودند بسیار مردمان خاص عام داخل
 حلقہ بودند بسیار تاثیرات در آن حلقہ دار و گردیدند جناب خان والا نشان عالیجاہ رفیع جائیگاہ رہنواز خانصا
 بہادر میاخیل تاجخیل رئیس زمی کہ یکی از خادمان حضرت قبایہ قلیہ روحی اند و در ولایت صغری حالاً و تاثیرات
 عجیبہ میدارند نیز در آن حلقہ شریف شامل بودند از کمال غلبہ عشق و محبت قلبی ہر قدر کہ تصور صوت مبارک
 حضرت مغفور مد نظر داشت و لکن بالکل شبیہ صورت مبارک حضرت ایشان در نظرش نیامد و دید کہ جمیع
 حضرت بر سر مبارک جناب خفائق و معارف آگاہ حضرت صاحبزادہ مولانا مولوی محمد سراج الدین صاحب
 استادہ اند و از کمال شفقت سایہ کردہ اند و فیض و انوار بر سر حضرت صاحبزادہ صاحب ممدوح مے
 ریزند و فتیکہ جناب انصاحب موصوف این کیفیت را مشاہدہ کرد پس بکمال ادب متوجہ جناب حضرت
 صاحبزادہ صاحب شدند و مورد تاثیرات گشتند بعد وفات حضرت مغفور حضرت صاحبزادہ صاحب
 ایشان ہر روزہ دو وقتہ صبح و شام حلقہ شریف را مداومت می فرمایند و اکثر اوقات در ذکر
 از کار و مراقبہ مشغول اند و بعد از فراغ امور باطن در ویشان خانقاہ شریف را تدریس علم
 دینیہ میفرمایند و ارشاد بستور سابق مانند حضرت مغفور جاریست بلکہ زیادہ تدریس مردمان و
 قبول در مخلوقات بحضرت صاحبزادہ صاحب موصوف شدہ است اللهم زد فز و ثم زد۔ اللہ تبارک و تعالی
 این سایہ ہما پایہ را بر سر خادمان این گاہ سلامت باکراست تا یوم القیام قیامت قائم و پایدار
 دارا و کرمۃ النون الصادق بالنبی وآلہ الابجد علیہ و علیہم الصلوٰۃ والسلام آمین آمین آمین!

برحمتک یا ارحم الراحمین حالات تاریخی و تعاد و کل عمر مبارک جناب حقائق و معارف
آگاه حضرت مولانا مولوی محمد سراج الدین صاحب مدظلہ و عمرہ و رشده
از تاریخ و سنہ وقت ولادت با سعادت تا تاریخ و سنہ وقت
جلوس بر مسند ارشاد و تفصیل وارد ولادت با سعادت جناب حضرت صاحبزادہ
صاحب وقت اشراق روز و شنبہ پانزدہم محرم الحرام ۱۲۹۴ھ یکہزار و دو صد و او دو
ہفتہ ہجری تا تاریخ و سنہ اجازت نامہ حضرت صاحبزادہ صاحب ایشان سویم شہر ذی القعدہ
الحرام ۱۳۱۱ھ یکہزار ۳۰۰ صد و یازدہ ہجری کہ ازین حساب از روی تفریق عرصہ درمیانی چھا
سال نہ ماہ و صیچرہ یوم میشود اکثر اوقات در تحصیل علوم دینیہ ضروریہ صرف فرمودند و از تاریخ
و سنہ اجازت نامہ حسب مندرجہ بالا تا تاریخ و سنہ جلسہ ستار بندی فضیلت حضرت صاحبزادہ
صاحب ایشان بوقت نماز چاشت روز پنجشنبہ چہار دہم ماہ جمادی الاولی ۱۳۱۳ھ یکہزار ۳۰۰ صد و سیزد
ہجری کہ از روی تفریق عرصہ درمیانی یکسال شش ماہ یازدہ یوم می برآید در تحصیل علوم دینیہ و علم
تصوف و کسب سلوک باطن گزرا نیدند و از تاریخ و سنہ جلسہ ستار بندی فضیلت مطابق تحریر بالا تا
و سنہ حلقہ شروع کردن حضرت صاحبزادہ صاحب ایشان بعد صلوة فجر روز و شنبہ ہفتم شہر ربیع
الاول ۱۳۱۴ھ یکہزار ۳۰۰ صد و چہار دہ ہجری کہ بحساب تفریق عرصہ درمیانی نہ ماہ بست و شہ یوم حاصل
آید در حصول کسب ساوک باطن کرد و اذکار و اکثر اوقات در حضور صحبت حضرت قبلہ بسر فرمودند و از تاریخ
و سنہ حلقہ شروع کردن حسب اندراج بالا تا تاریخ و سنہ وقت جلوس بر مسند ارشاد حضرت صاحبزادہ صاحب
ایشان وقت اشراق یوم شنبہ بست دوئم ماہ شعبان المعظم ۱۳۱۴ھ یکہزار ۳۰۰ صد و چہار دہ ہجری کہ بحسب
تفریق عرصہ درمیانی پنجاہ پانزدہ یوم میشود در ذکر و اذکار و مراقبہ و شب خیزی و حضور صحبت حضرت
قبلہ و اکثر اوقات در ہجوم امراض حضرت ایشان حلقہ کردن برای القای فیض در قلوب مردمان
عزیز را خرج فرمودند پس ازین جملہ حساب مندرجہ بالا از تاریخ و سنہ وقت ولادت با سعادت
تا تاریخ و سنہ وقت جلوس بر مسند ارشاد میزان کل عمر مبارک جناب حضرت
صاحبزادہ صاحب ہفتہ سال ہفت ماہ ہفت یوم

بہ ثبوت پیوستند

❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖

❖ ❖ ❖

تفسیر حالات تاریخی و عدل و معارف آگاہ حضرت مولانا مولوی امجد علی صاحب قلم و
 عمرہ و شہارہ تاریخ و سنہ وقت ولادت باسعادت تاریخ و سنہ وقت جلوس برستہ ارشاد تفصیل وارہ

خانہ تاریخ	خانہ سنہ	خانہ کیفیت	خانہ تعلق	خانہ تہذیب
وقت اشراق و زود و شنبہ پانزدہم محرم الحرام	۱۲۹۹ھ بکھڑا دوسرے دن و بوقت بجری	ولادت باسعادت جناب حضرت صاحبزادہ صاحب واقع شہر ابھارت نامہ حضرت صاحبزادہ صاحب شہر شہر و حضرت قبلہ بشا ازانا مقام خود کرد خلیفہ مطبق و نائب نائب برحق و پیش نمونہ	۱۸۰۹ھ	۱۲ سال
سو یک شہر ذی القعدہ	۱۳۱۰ھ بکھڑا دوسرے دن و بوقت بجری	جلسہ ستارہ ربانی و تقیبات جناب حضرت صاحبزادہ صاحب کردہ شہرہ	۱۸۰۹ھ	۱ سال
وقت نماز چاشت روز پنجشنبہ	۱۳۱۰ھ بکھڑا دوسرے دن و بوقت بجری	حضرت قبلہ و صیبت جناب جناب حضرت صاحبزادہ صاحب را خلعت بکلفت نمود ان مرحوم نے	۱۸۰۹ھ	۱۳ سال
پچھار ہجرت ہجرت اولی الاول	۱۳۱۰ھ بکھڑا دوسرے دن و بوقت بجری	وقت قبلہ ہجرت فرمودند	۱۸۰۹ھ	۱۳ سال
بعض صلوات ہجرت روز شنبہ	۱۳۱۰ھ بکھڑا دوسرے دن و بوقت بجری	وقت جلوس برستہ ارشاد جناب حضرت صاحبزادہ صاحب شائع گردید	۱۸۰۹ھ	۱۳ سال
وقت اشراق یوم شنبہ بست و دو ماہ شعبان العظم	۱۳۱۰ھ بکھڑا دوسرے دن و بوقت بجری	وقت جلوس برستہ ارشاد جناب حضرت صاحبزادہ صاحب شائع گردید	۱۸۰۹ھ	۱۳ سال

میران گل کمر سارک حضرت جناب صاحبزادہ صاحب
 از تاریخ ولادت باسعادت تا تاریخ و سنہ وقت جلوس برستہ ارشاد

۱۰ - سال - ۱۸۰۹ - ۱۲ یوم

هفت سلاسل حضرت نقشبندیہ مجاہدہ احمدیہ - قادریہ - چشتیہ - وسهروردیہ - وکبرویہ
 ومارریہ وقلندریہ کہ از حضرت پیرو مرشد خویش این احقر اسناد رسیده اند از سلسلهای
 حضرت قبله که بر آن مہر حضرت حاجی دوست محمد صاحب قندھاری قدس سرہ بر ختم ہر سلسلہ
 ثبت بود و چند کلمات خاص دستخط حضرت حاجی صاحب مغفور در آخرش مرقوم بود بی کم و
 کاست بعینہ نقل کردہ بینگارم و دراختتام ہر سلسلہ اسم شریف حضرت حاجی دوست محمد
 صاحب و حضرت صاحب قبلہ برد اللہ مصلی علیہ و آلہ و سلم را در قدام ایزاد کردہ ام :

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

سلسلہ حضرت نقشبندیہ

آلہی بکرمت شفیع المذنبین رحمۃ للعالمین حضرت محمد صلی اللہ تعالیٰ علیہ و آلہ و صحابہ
 و سلم آلہی بکرمت خلیفہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم امیر المؤمنین حضرت ابی بکر صدیق
 رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلہی بکرمت صاحب برتر رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم حضرت سلمان
 فارسی رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلہی بکرمت حضرت امام قاسم بن محمد بن ابی بکر صدیق رضی اللہ تعالیٰ عنہ
 آلہی بکرمت حضرت امام بہام حضرت امام جعفر صادق رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلہی بکرمت سلطان
 العارفین حضرت بایزید بسطامی رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلہی بکرمت خواجہ ابوالحسن خرقانی رضی اللہ تعالیٰ
 عنہ آلہی بکرمت حضرت ابوالقاسم گرگانی رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلہی بکرمت حضرت خواجہ ابو
 فارمدی رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلہی بکرمت حضرت خواجہ ابو یوسف ہمدانی رضی اللہ تعالیٰ عنہ
 آلہی بکرمت خواجہ عبدالخالق بغدادی رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلہی بکرمت حضرت خواجہ محمد
 ریوگری رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلہی بکرمت حضرت خواجہ محمود انجلیہ فغوی رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلہی
 بکرمت خواجہ عزیزان علی رامینی رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلہی بکرمت حضرت خواجہ محمد بابا سمان
 رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلہی بکرمت سید السادات حضرت سید امیر کلال رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلہی
 حضرت خواجہ جواجگان پیر پیران حضرت سید محمد بھار الدین نقشبندی رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلہی بکرمت
 حضرت خواجہ علاء الدین عطار رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلہی بکرمت حضرت مولانا یعقوب چرخی رضی اللہ
 علیہ آلہی بکرمت ناصر الدین حضرت خواجہ عبداللہ احرار رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلہی بکرمت حضرت
 مولانا محمد زاید رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلہی بکرمت حضرت مولانا درویش محمد رضی اللہ تعالیٰ عنہ

طہ در نسخہ مولوی شیر محمد صاحب مرقوم در پیش کلمہ تکلیفی نوشتہ است ۱۲ منہ

آلهی بکرمت حضرت مولانا خواجگی امکانی رضی اللہ تعالیٰ آلهی بکرمت خواجہ محمد باقی باللہ بزرگ
 رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلهی بکرمت امام ربانی مجدد و منور الف تانی حضرت شیخ احمد فاروقی سہزادی
 رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلهی بکرمت عروۃ الوثقی حضرت ایشان خواجہ محمد معصوم رضی اللہ تعالیٰ عنہ
 آلهی بکرمت سلطان الاولیاء حضرت شیخ سیف الدین رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلهی بکرمت حضرت
 مولانا حافظ محمد حسن دہلوی رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلهی بکرمت سید السادات حضرت سید نور محمد صاحب
 بدونی رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلهی بکرمت شمس الدین حبیب اللہ مظہر رحمن حضرت شہید مرزا جان
 جانان رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلهی بکرمت مجدداتہ الثالث والعشرون خیر البشر خلیفہ نھایم روح شریعت
 مصطفیٰ حضرت مولانا و سیدنا عبداللہ المعروف بشاہ غلام علی احمدی رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلهی بکرمت
 سرھنگ اہل تفریح حضرت مولانا و سیدنا شاہ ابوسعید رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلهی بکرمت غوث زمان
 قطب دوران حافظ القرآن المجید حضرت مولانا و سیدنا شاہ احمد سعید صاحب قارسنا اللہ
 بسره الاقارہ آلهی بکرمت حاجی الحرمین الشریفین مقبول رب المشرفین والمغربین سیدنا الی
 اللہ الصمد حضرت حاجی دوست محمد قندھاری رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلهی بکرمت حضرت خواجہ
 شکر اللہ سید الاولیاء سنا لا تقیازبده الفقہار اس العلماء رئیس الفضلاء شیخ الحدیثین قبلہ السامی
 امام العارفین برهان المعرفة شمس الحقیقہ فرید العصر و جید الزمان حاجی الحرمین الشریفین مظہرین
 لرحمتہ پیر دستگیر حضرت مولانا محمد عثمان صاحب رضی اللہ تعالیٰ عنہ ۛ

سلسلہ حضرت قاوریہ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

آلهی بکرمت شیخ المذنبین رحمۃ للعالمین حضرت محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم آلهی بکرمت
 خلیفۃ رسول اللہ حضرت علی کرم اللہ وجہہ آلهی بکرمت سبط رسول اللہ حضرت امام حسن رضی اللہ
 تعالیٰ عنہ آلهی بکرمت سبط رسول اللہ حضرت امام حسین رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلهی بکرمت حضرت
 امام زین العابدین رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلهی بکرمت امام محمد باقر رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلهی بکرمت
 حضرت امام جعفر صادق رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلهی بکرمت امام موسیٰ کاظم رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلهی
 بکرمت امام علی رضا رضی اللہ تعالیٰ عنہ آلهی بکرمت حضرت شیخ معروف کرخی رضی

اللہ تعالیٰ عنہ اطہی بکرمات سری ستقطی رضی اللہ تعالیٰ عنہ اطہی بکرمات سید جنید بغدادی
 رحمۃ اللہ علیہ اطہی بکرمات شیخ ابو بکر شبلی رحمۃ اللہ علیہ اطہی بکرمات شیخ عبدالواحد بن عبدالعزیز
 ہنسی رحمۃ اللہ علیہ اطہی بکرمات ابو الفرح طرطوسی رحمۃ اللہ علیہ اطہی بکرمات شیخ ابو الحسن علی
 اھنکاری رحمۃ اللہ علیہ اطہی بکرمات حضرت شیخ ابو سعید خضومی رحمۃ اللہ علیہ اطہی بکرمات
 پیر پیران پیر دستگیر میلان محی الدین محبوب سبحانی قطب ربانی حضرت سید عبدالقادر جیلانی رضی
 اللہ تعالیٰ عنہ اطہی بکرمات سید عبدالرزاق رحمۃ اللہ علیہ اطہی بکرمات سید شرف الدین
 قتال رحمۃ اللہ علیہ اطہی بکرمات سید عبدالوہاب رحمۃ اللہ علیہ اطہی بکرمات سید
 بھاؤ الدین رحمۃ اللہ علیہ اطہی بکرمات سید عقیل رحمۃ اللہ علیہ اطہی بکرمات
 شمس الدین صحرائی رحمۃ اللہ علیہ اطہی بکرمات سید کدائی رحمن اول رحمۃ اللہ علیہ
 اطہی بکرمات سید ابو الحسن رحمۃ اللہ علیہ اطہی بکرمات سید شمس الدین عارف رحمۃ
 اللہ علیہ اطہی بکرمات سید کدائی رحمن ثانی رحمۃ اللہ علیہ اطہی بکرمات شاہ فیصل صفا
 رحمۃ اللہ علیہ اطہی بکرمات شاہ کمال گتیلی رحمۃ اللہ علیہ اطہی بکرمات شاہ سکندر رحمۃ
 اللہ علیہ اطہی بکرمات امام ربانی مجدد الف ثانی شیخ احمد فاروقی سہرندی رحمۃ اللہ علیہ
 اطہی بکرمات خازن الرحمۃ شیخ محمد سعید رحمۃ اللہ علیہ اطہی بکرمات شیخ عبدالاحد رحمۃ اللہ
 علیہ اطہی بکرمات شیخ محمد عابد ستامی رحمۃ اللہ علیہ اطہی بکرمات سید عبدالمرزا جانجانان رحمۃ
 اللہ علیہ اطہی بکرمات عبداللہ شاہ المعروف بشاہ غلام علی صاحب رحمۃ اللہ علیہ اطہی بکرمات
 شاہ حضرت ابو سعید صاحب رحمۃ اللہ علیہ اطہی بکرمات شاہ احمد سعید صاحب رحمۃ اللہ علیہ
 اطہی بکرمات حاجی الحرمین الشریفین مقبول رب المشرقین والمغربین وسیلتنا الی اللہ الصمد
 حضرت حاجی دوست محمد صاحب تندھاری رحمۃ اللہ علیہ اطہی بکرمات حضرت خواجہ مسکٹشا
 سید الاولیٰ سنا لا تقیاز بدۃ الفقہار اس العلماء ورسول لفضلہ شیخ الحدیث تلبتہ السالکین امام
 العارفین برہان المعروف شمس الحقیقہ فرید العصر وچید الزمان حاجی الحرمین الشریفین منظر فیض الحرمین
 پیر دستگیر حضرت مولانا محمد عثمان صاحب رضی اللہ تعالیٰ عنہ

لاکھنؤ

نومہ مبارک حضرت حاجی
دوست محمد صاحب
تندھاری

مراد و حیدر
نست
در برد و جہا

سلسلہ حضرات چشتیہ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

منظر فیض الرحمن پیر دستگیر حضرت مولانا محمد عثمان صاحب رضی اللہ تعالیٰ عنہ

سلسلہ حضرات سہروردیہ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

آپھی بکرمات شفیع المذنبین رحمۃ للعالمین محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم آپھی بکرمات امیر المؤمنین خلیفۃ
رسول اللہ علی مرتضیٰ کرم اللہ وجہہ آپھی بکرمات حضرت حسن بصری رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمات
حبیب عجیبی رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمات داود طائی رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمات معروف
کرخی رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمات سری تنطلی رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمات جنید بغدادی
رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمات مشاد دینوی رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمات شیخ احمد دینوری رحمۃ اللہ
علیہ آپھی بکرمات شیخ محمد رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ آپھی بکرمات سید پارمہ رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمات
دیہہ الدین عبدالقادر سہروردی رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمات شیخ شہاب الدین سہروردی
رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمات شیخ بہاؤ الدین ذکریا ملتانی رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمات شیخ صد الدین
رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمات رکن الدین رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمات مخدوم جہان گشت رحمۃ
اللہ علیہ آپھی بکرمات سید اجل پراچی رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمات سید پدہن پراچی رحمۃ اللہ
تعالیٰ علیہ آپھی بکرمات درویش محمد بن قاسم اودہی رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمات عبدالقدوس
گنگوہی رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمات رکن الدین رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمات عبدالواحد رحمۃ اللہ
علیہ آپھی بکرمات محبوب ربانی مجدد الف ثانی شیخ احمد فاروقی سہروردی رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمات
حضرت خواجہ محمد سعید رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمات شیخ عبدالاحد رحمۃ اللہ علیہ
آپھی بکرمات شیخ محمد عابد رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ آپھی بکرمات مرزا جان جانان رحمۃ
اللہ علیہ آپھی بکرمات عبداللہ شاہ معروف بشاہ غلام علی رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمات شاہ
ابوسعید صاحب رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمات شاہ احمد سعید صاحب رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمات
حاجی الحرمین الشریفین مقبول ربیب المشرقین والمغربین وسیلتنا الی اللہ الصمد حضرت حاجی
دوست محمد قندھاری رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمات حضرت خواجہ شکر اللہ شاہ سید اولیاء سند
الاتقیاء زیارۃ الفقہاء راس العلماء رئیس الفضلاء شیخ المحدثین قبلۃ السالکین امام العارنین برہان

لہ در کتاب مناقبات
احمد سعید صاحب
شیخ محمد صاحب جواری
اسو نوشتہ است ۱۲
لہ در کتاب مناقبات
احمد سعید صاحب
عبدالقادر سہروردی
شیخ محمد صاحب جواری
عبدالقادر نوشتہ است ۱۲
لہ در کتاب مناقبات
احمد سعید صاحب
مبارک و عبدالدین
سہروردی شیخ شہاب الدین
سہروردی آپھی بکرمات
حضرت ضیاء الدین
سہروردی رضی اللہ عنہ
در نسخہ مولوی شہاب الدین
بوموم آپھی بکرمات
البوسید سہروردی
شہادۃ

نمونہ مبارک حضرت
حاجی دست محمد
صاحب سترہ بعینہ

لہ در کتاب مناقبات
احمد سعید صاحب
مناقبات احمد سعید صاحب
در نسخہ مولوی شہاب الدین
بوموم عبدالاحد نوشتہ
است ۱۲

المعرفة شمس الحقيقة فريد العصور جيد الزمان حاجي الحريمين الشريفين منظره فيض الرحمن بيد سكر
حضرت مولانا محمد عثمان صاحب رضی اللہ تعالیٰ عنہ

سلسلہ حضرات کبرویہ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

آپھی بکرمت شفیع المذنبین رحمۃ للعالمین محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم آپھی بکرمت
امیر المؤمنین علی مرتضیٰ کرم اللہ وجہہ آپھی بکرمت شیخ حسن بصری رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمت
شیخ حبیب عجمی رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمت داد و وطای رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمت
معروف کرخی رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمت شیخ سری سقطی رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمت جنید
بنغادی رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمت ابو علی رود باری رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمت ابو علی کاتب
رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمت خواجہ عثمان مغربی رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمت ابوالقاسم
گرگانی رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمت ابو بکر نساج رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمت خواجہ جعفر الی
رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمت نصیر الدین ابو نجیب سہروردی رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمت
عمار بن محمد رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمت شیخ روز بھان بقلی رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمت شیخ
نجم الدین کبرودی رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمت شیخ مجدد الدین البغدادی رحمۃ اللہ علیہ
آپھی بکرمت شیخ علی اللاصوری رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمت شیخ احمد جویریانی رحمۃ اللہ
علیہ آپھی بکرمت شیخ عبداللہ سفرای رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمت شیخ علاء الدولہ سمنانی
رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمت شیخ محمود المردقانی رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمت امیر علی ہمدانی
رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمت شیخ خواجہ اسحاق جبلانی رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمت امیر عبداللہ
بزازش آبادی رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمت شیخ رشید الدین بیدواری رحمۃ اللہ علیہ آپھی
بکرمت شیخ شاہ بیدواری رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمت حاجی محمد جوشانی رحمۃ اللہ علیہ
آپھی بکرمت شیخ کمال الدین حسین خلدی رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمت شیخ یعقوب
رفی کشمیری رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمت شیخ احمد سہرندی فاروقی رحمۃ اللہ علیہ آپھی
بکرمت حضرت محمد سعید رحمۃ اللہ علیہ آپھی بکرمت عبدالاحد رحمۃ اللہ علیہ

۱۵۷ در نسخہ مولوی شیر محمد
صاحب مرحوم علی اللالہ نوشتہ
است ۱۲ منہ ۱۵ در نسخہ
مولوی شیر محمد صاحب مرحوم
جوڑانی نوشتہ است ۱۲ منہ
۱۵۷ در نسخہ مولوی شیر محمد
مرحوم سفرانی نوشتہ است
۱۲ منہ ۱۵ در نسخہ مولوی
شیر محمد صاحب مرحوم خواجہ
اسحاق شہید جبلانی یافتہ
شد ۱۲ منہ ۱۵ در نسخہ مولوی
شیر محمد صاحب مرحوم بیاری
نوشتہ است ۱۲ منہ
۱۵۷ در نسخہ مولوی شیر محمد
صاحب مرحوم بیدواری
نوشتہ است ۱۲ منہ
۱۵۷ در نسخہ مولوی شیر محمد
صاحب مرحوم خوری
نوشتہ است ۱۲ منہ

نمونہ تہر مبارک حضرت
حاجی دوست محمد
صاحب قدس سرہ بعینہ

مراد و محمد
نست
در ہر دو جہا

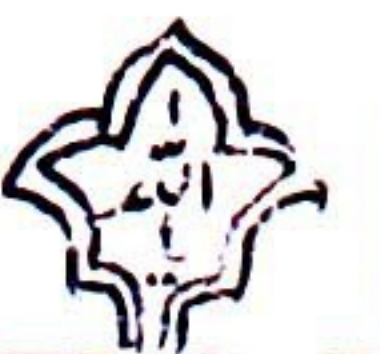
آلہی بکرمات حضرت شیخ محمد عابد سنائی رحمۃ اللہ علیہ آلہی بکرمات مرزا جان جانان رحمۃ اللہ
علیہ آلہی بکرمات عبداللہ شاہ معروف بغلام علیشاہ صاحب رحمۃ اللہ علیہ آلہی بکرمات
حافظ القرآن المجید شاہ ابوسعید رحمۃ اللہ علیہ آلہی بکرمات حافظ القرآن المجید حضرت شاہ
احمد سعید صاحب قدسنا اللہ لسبہ الاقدس آلہی بکرمات حاجی الحرمین الشریفین مقبول رب
المشرقین والمغربین وسیلتنا الی اللہ الصمد جناب حاجی دوست محمد قدس ہا ری رحمۃ اللہ علیہ
آلہی بکرمات حضرت خواجہ مشککشاسید اولیاء سدا لالتقیاء زبدۃ الفقہاء اسال العلماء رئیس
الفضلاء شیخ المحیثین قبلۃ السالکین امام العارفین برہان المعرفۃ شمس الحقیقہ فرید العصر و جید الزمان
حاجی الحرمین الشریفین مظہر فیض الرحمن پیر دستگیر حضرت مولانا محمد عثمان صاحب رضی اللہ عنہ

سلسلہ حضرات مداربہ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

آلہی بکرمات شفیع المذنبین و خاتم النبیین محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم آلہی بکرمات
خلیقۃ رسول اللہ امیر المؤمنین ابو بکر صدیق رضی اللہ عنہ تعالیٰ عنہ آلہی بکرمات عبداللہ علم
بزار رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم آلہی بکرمات شیخ یحییٰ الدین شامی رحمۃ اللہ علیہ آلہی
بکرمات شیخ طیفور شامی رحمۃ اللہ علیہ آلہی بکرمات امام السطریۃ حضرت بدیع الدین
شاہ مدار رحمۃ اللہ علیہ آلہی بکرمات مخدوم جہانیاں جہان گشت رحمۃ اللہ علیہ الہی بکرمات
سید اجمل پیراجی رحمۃ اللہ علیہ آلہی بکرمات سید پھن پیراجی رحمۃ اللہ علیہ آلہی بکرمات
شیخ درویش محمد بن قاسم ادوی رحمۃ اللہ علیہ آلہی بکرمات شیخ عبدالقدوس گنگوہی
رحمۃ اللہ علیہ آلہی بکرمات شیخ رکن الدین رحمۃ اللہ علیہ آلہی بکرمات مخدوم عبدالاحد
رحمۃ اللہ علیہ آلہی بکرمات مجدد الف ثانی رحمۃ اللہ علیہ آلہی بکرمات خواجہ محمد سعید رحمۃ
اللہ علیہ آلہی بکرمات شیخ عبدالاحد رحمۃ اللہ علیہ آلہی بکرمات محمد عابد سنائی رحمۃ اللہ علیہ
آلہی بکرمات مرزا جان جانان رحمۃ اللہ علیہ آلہی بکرمات حضرت شاہ غلام علی شاہ رحمۃ
علیہ آلہی بکرمات شاہ ابوسعید صاحب رحمۃ اللہ علیہ آلہی بکرمات شاہ احمد سعید صاحب
رحمۃ اللہ علیہ آلہی بکرمات حاجی الحرمین الشریفین مقبول رب المشرقین والمغربین وسیلتنا

در معمولات ظہری بین الدین باطنہ شامی ۱۲۸۵ھ

نمونہ تہر مبارک حضرت
حاجی دوست محمد
صاحب قدس سرہ بعینہ

مراد و محمد
نست
در ہر دو جہا

الى الله الصمد حضرت حاجي دوست محمد قندھاري رحمة الله عليه آلهي بكرمت حضرت خواجہ شكلكشا
سيد لا وليا سند الا تقيا زبدة الفقها راس العلاميس الفضلا شيخ المحدثين قبلته السالكين بالعارفين
برهان المعرفة شمس الحقيقة فريد العصر وحي الزمان حاجي الحريمين الشريفيين منظر فيض الرحمن پير دستگیر
حضرت مولانا محمد عثمان صاحب رضی اللہ تعالیٰ عنہ

سلسلہ حضرت قلندیہ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

آلهي بكرمت شفيع المذنبين رحمة للعالمين محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم آلهي بكرمت
عبدالعزيز بنی رحمة اللہ علیہ آلهي بكرمت سيد خضر دي رحمة اللہ علیہ آلهي بكرمت امام الطريقة
نجم الدين قلندربن حضرت نظام غزنوي رحمة اللہ علیہ آلهي بكرمت شاه قطب الدين سنبل اول
رحمة اللہ علیہ آلهي بكرمت شيخ عبدالسلام عرف شاه علی جوینوري رحمة اللہ علیہ آلهي بكرمت
شيخ عبدالقادر سگندري رحمة اللہ علیہ آلهي بكرمت شيخ رحيم الدين رحمة اللہ علیہ آلهي بكرمت
مخدوم الاحمد رحمة اللہ علیہ آلهي بكرمت مجدد السن ثاني رحمة اللہ علیہ آلهي بكرمت خواجہ
محمد سعيد رحمة اللہ علیہ آلهي بكرمت شيخ عبدالاحد رحمة اللہ علیہ آلهي بكرمت شيخ محمد عابد
رحمة اللہ علیہ آلهي بكرمت حضرت مرزا جانان رحمة اللہ علیہ آلهي بكرمت حضرت شاه
غلام علی صاحب رحمة اللہ علیہ آلهي بكرمت شاه ابو سعيد صاحب رحمة اللہ علیہ آلهي
بكرمت حضرت شاه احمد سعيد صاحب قدسنا اللہ بسره الا قدس آلهي بكرمت حاجي الحريمين
الشريفيين مقبول رب المشرقين والمغربين وسليتنا الى الله الصمد حضرت حاجي دوست محمد قندھاري
رحمة اللہ علیہ آلهي بكرمت حضرت خواجہ شكلكشا سيد لا وليا سند الا تقيا زبدة الفقها راس العلماء
يس الفضلا شيخ المحدثين قبلته السالكين امام العارفين برهان المعرفة شمس الحقيقة فريد العصر وحي الزمان
حاجي الحريمين الشريفيين منظر فيض الرحمن پير دستگیر حضرت مولانا محمد عثمان صاحب رضی اللہ تعالیٰ عنہ

نیات مراقبات مقامات مجدوبہ

نیت مراقبہ احديث

نسخہ مولوی
شیر صاحب جوہر نظام الدین
نوشتہ است
مولوی محمد صاحب
مولوی شمس شاہ
دوسیان اسرار سید اول
قطب الدین شاہ
قطب السلام عرف
عبدالسلام عرف
جوینوری آلهي بكرمت
قطب الدین جوینوری رحمة
اللہ علیہ یاغنی شد ۱۲
نسخہ مولوی شیر محمد
مردم خاندان عبدالاحد
نوشتہ

مؤید کرم مبارک
حاجي دوست محمد رضا
قدس سرہ بعینہ

نقل دستخط خاص حضرت
مکدوح بی کم و کاست
اجازت این سلسلہ مسطورہ
برادر طریقہ بلا عثمان راداد
شکر اللہ تعالیٰ قبول فرماید
برکات والوارین کابر حق
سجانه ایشانرا عطا فرماید
آمین آمین آمین یارب
العالمین

فیض میآید از ذاتیکه مجموع جمیع صفات کمال است و منزله از هر نقصان و زوال مورد فیض لطیفه قلب من است مراقبات مشارب - اول مراقبه لطیفه قلب - لطیفه قلب خود را مقابل لطیفه قلب مبارک سرور عالم صلی الله تعالی علیه وسلم داشته بزبان حال التجا کند که الهی فیض تجلیات افعالیه که از لطیفه قلب حضرت محمد رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم در لطیفه قلب حضرت آدم علیه السلام افاضه فرموده بحرمته پیران کبار در لطیفه قلب من اتقا کن :

ثانی مراقبه لطیفه روح

لطیفه روح خود را مقابل لطیفه روح مبارک سرور عالم صلی الله علیه وسلم داشته بزبان حال عرض کند که الهی فیض تجلیات صفات ثبوتیه که از لطیفه روح مبارک آن سرور صلی الله علیه وسلم در لطیفه روح حضرت نوح و ابراهیم علیهما السلام افاضه کرده بحرمته پیران کبار در لطیفه روح من اتقا کن :

ثالث مراقبه لطیفه مشر - لطیفه مشر خود را مقابل لطیفه مشر مبارک سرور عالم صلی الله علیه وسلم داشته بزبان خیال عرض کند که الهی فیض تجلیات شئون ذاتیه که از لطیفه مشر مبارک آن سرور علیه السلام در لطیفه مشر حضرت موسی علیه السلام افاضه فرموده بحرمته پیران کبار در لطیفه مشر من اتقا کن رابع مراقبه لطیفه خفی - لطیفه خفی خود را مقابل لطیفه خفی مبارک سرور عالم صلی الله تعالی علیه وسلم داشته بزبان حال عرض کند که الهی فیض صفات سلبیه که از لطیفه خفی حضرت محمد رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم در لطیفه خفی حضرت عیسی علیه السلام افاضه فرموده بحرمته پیران کبار در لطیفه خفی من اتقا کن :

خامس مراقبه لطیفه اخفی

لطیفه اخفای خود را مقابل لطیفه اخفای مبارک سرور عالم صلی الله تعالی علیه وسلم داشته بزبان حال عرض کند که الهی فیض تجلیات شان جامع که در لطیفه اخفای آن سرور علیه الصلوة والسلام افاضه فرموده بحرمته پیران کبار در لطیفه اخفای من اتقا کن تنبیه باید دانست که در هر مراقبه لطیفه را که مورد فیض است داشته و همیں لطیفه را از هر یک از حضرات مشایخ کرام سلسله تالیف عالم صلی الله تعالی علیه وسلم بمنزله آئینه های متقابل فرض کرده بطریق تعکس آن فیض مخصوص لطیفه مشر خود منعکس انگار تا بقتضای اذاعتندطن عبدی بے مامل بوصول آنجا برسد و با علی بغزینیت مراقبه معیت مضمون کریمه و هو معکم اینها اکنتم را ملحوظ داشته از قلب دانند که فیض میآید از ذاتیکه با من است و با هر ذره از ذرات کائنات بهمان شان که مر

اوست تعالیٰ انشاء فیض دائره ولایت صغریست که ولایت اولیائے عظام و ظل اسماء
وصفات مقررہ است مورد فیض لطیفہ قلب من ۵

نیت مراقبات ولایت کبری و آن مشتمل بر سه دائره و یک قوس ۵

نیت دائره اولی

مضمون کریمہ - وَ نَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ رالمحوظ داشته از روی باطن
داند که فیض میآید از ذاتیکه نزدیک تر است بمن از رگ جان من بهمان شان که مراد
حق است سبحانہ مورد فیض لطیفہ نفس و لطائف خمسہ عالم امر من است نشاء فیض
دائره اولائی ولایت کبری است که ولایت انبیاء عظام و اصل دائره ولایت صغریست

دائره ثانیہ ولایت کبری

مضمون کریمہ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ رالمحوظ داشته در خاطر بگذارند که فیض میآید
از ذاتیکه مراد دست میدارد و من او را دوست میدارم نشاء فیض دائره ثانیہ ولایت
کبریست که ولایت انبیاء عظام و اصل دائره اولیست مورد فیض لطیفہ نفس من است ۵

دائره ثالثہ ولایت کبری

مضمون کریمہ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ رالمحوظ داشته در خیال آرد که فیض میآید از ذاتیکه
مراد دست می دارد و من او را دوست می دارم نشاء فیض دائره ثالثہ ولایت کبریست
که ولایت انبیاء عظام علیہم السلام و اصل دائره ثانیہ است مورد فیض لطیفہ
نفس من است ۵

قوس

مضمون کریمہ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ رالمحوظ داشته در دل گذارند که فیض میآید از ذاتیکه
مراد دست میدارد و من او را دوست میدارم نشاء فیض قوس ولایت کبری است که اصل
دائره ثالثہ است مورد فیض لطیفہ نفس من ۵

مراقبہ اسم الظاہر

نفس میآید از ذاتیکه مسئمی است باسم الظاہر مورد فیض لطیفہ نفس و لطائف خمسہ عالم امر من

مراقبہ اسم باطن

نفس میآید از ذاتیکه مسئمی است باسم الباطن نشاء فیض دائره ولایت علیاست که ولایت

ملائکہ ملا را علی است مورد فیض عناصر ثلثہ من سوائی عنصر خاک ۛ

مراقبہ کمالات نبوت

فیض میآید از ذات بحت کہ نشاء کمالات نبوت است مورد فیض لطیفہ عنصر خاک من است

مراقبہ کمالات نبوت

فیض میآید از ذات بحت کہ نشاء کمالات رسالت است مورد فیض ہیئت وحدانی من است

مراقبہ کمالات اولوالعزم

فیض میآید از ذات بحت کہ نشاء کمالات اولوالعزم است مورد فیض ہیئت وحدانی من

مراقبہ حقیقت کعبہ ربانی

فیض میآید از ذات بحت کہ مسجود الیہ جمیع ممکنات و نشاء حقیقت کعبہ ربانی است مورد

ہیئت وحدانی من ۛ

مراقبہ حقیقت قرآن مجید

فیض میآید از مدار وسعت بیچون حضرت ذات کہ نشاء حقیقت قرآن مجید است مورد

ہیئت وحدانی من ۛ

مراقبہ حقیقت صلوٰۃ

فیض میآید از کمال وسعت بیچون حضرت ذات کہ نشاء حقیقت صلوٰۃ است مورد

ہیئت وحدانی من ۛ

مراقبہ معبودیت صرفہ

فیض میآید از ذاتیکہ نشاء معبودیت صرفہ است مورد فیض وحدانی من است

مراقبہ حقیقت ابراہیمی

فیض میآید از ذاتیکہ نشاء حقیقت ابراہیمی است مورد فیض ہیئت وحدانی من

مراقبہ حقیقت موسوی

فیض میآید از ذاتیکہ نشاء حقیقت موسوی است مورد فیض ہیئت وحدانی من

مراقبہ حقیقت محمدی

فیض میآید از ذاتیکہ نشاء حقیقت محمدی است مورد فیض ہیئت وحدانی من

مراقبہ حقیقت احمدی

فیض میآید از ذاتیکه منشاء حقیقت احمدی است مورد فیض بیت و عدانی من ۴

مراقبه حب صرف

فیض میآید از ذاتیکه منشاء حب صرف است مورد فیض بیت و عدانی من ۴

مراقبه دائره لاتعین

فیض میآید از ذات بحت که منشاء دائره لاتعین است مورد فیض بیت و عدانی من ۴

ختم اول بامداد

ختم جمیع خواجگان نقشبندیه مجددیه قدس اللہ تعالیٰ اسرارهم

سورة فاتحه مبارکه هفت بار درود شریف یک صد بار سورة الم نشرح مفتادونه بار و
سورة اخلاص شریفه یک هزار بار سورة فاتحه شریفه هفت بار درود شریف یکصد بار یا قاضی
الحاجات یکصد بار یا کافی المہمات یکصد بار یا ذافع البلیات یکصد بار یا شافی
الافراض یک صد بار یا رفیع الدرجات یکصد بار یا مجیب الدعوات یکصد بار
یا ارحم الراحمین یکصد بار بخواند و ثواب آن جمله را بار و ارج جمیع حضرت نقشبندیه
بتفصیل سلسله و ترتیب آن خوانده بخشد ۴

ختم حضرت شاه غلام علی صاحب ہلوی

یا اللہ یا رَحْمَنُ یا رَحِیمُ یا اَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ ۴ وَ صَلَّی اللہُ عَلٰی خَیْرِ
خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ بِحَسْبِ بَارِہ ۴

ختم حضرت مرزا منظر جان جانان ضا و ہلوی

درود شریف یک صد مرتبہ یا حیی یا قیوم بِرَحْمَتِكَ اسْتَفِیْتُ بِحَسْبِ مَرْتَبِہٖ دَرُودِ شَرِیْفِہٖ یَکْصَدُ مَرْتَبِہٖ ۴

ختم دوم ظہر

ختم حضرت حاجی عثمان صاحب امانی

درود شریف یکصد مرتبہ سُبْحَانَ اللہِ وَ بِحَمْدِہٖ ۴ سُبْحَانَ اللہِ الْعَظِیمِ وَ بِحَمْدِہٖ ۴
بِحَسْبِ مَرْتَبِہٖ دَرُودِ شَرِیْفِہٖ یَکْصَدُ مَرْتَبِہٖ ۴

ختم حضرت حاجی دوست محمد صاحب قندھاری

درود شریف یکصد مرتبه دیت لا تذرنی فردا و انت خیر الوارثین بچصد مرتبه درود
شریف یکصد مرتبه ۴

ختم شاه احمد سعید صاحب ہومی

درود شریف یکصد مرتبه یا رحیم کل صریح و مکرر و غیاثہ و معاذہ یا رحیم
بچصد مرتبه درود شریف یکصد مرتبه ۴

ختم حضرت غوث الثقلین شیخ عبدالقادر جیلانی

درود شریف یکصد مرتبه حسبنا اللہ و نعم الوکیل بچصد مرتبه درود شریف یکصد مرتبه
ختم حضرت خواجہ محمد معصوم صاحب فاروقی

درود شریف یکصد بار لا الہ الا انت سبحانک انی کنت من الظالمین بچصد بار
درود شریف یک صد بار ۴

ختم حضرت امام ربانی مجدد الف ثانی

درود شریف یکصد بار لا حول ولا قوۃ الا باللہ بچصد مرتبه درود شریف یکصد مرتبه ۴
ختم حضرت خواجہ خواجگان شاہ نقشبند بخاری

درود شریف یک صد مرتبه یا خفی اللطف ادرکنی بلطفک الخفی بچصد بار درود
شریف یکصد مرتبه ۴

ختم سولیم عصر

ختم جمیع خواجگان نقشبندیہ مجددیہ قدس اللہ تعالیٰ اسرارہم
حسب ترتیب مندرجہ تحریر گذشتہ ختم سرور کائنات و مفخر موجودات محمد
مصطفیٰ صلی اللہ تعالیٰ علیہ وآلہ واصحابہ وسلم اللهم صل علی سیدنا
محمد و علی آل سیدنا محمد صلوات تجینا بہا من جمیع الالهوال و الافات
و تقضی لنا بہا جمیع الحاجات و تطہرنا بہا من جمیع السیئات و تزکنا بہا عندک
اعلیٰ الدرجت و تبلغنا بہا اقصى الغایات من جمیع الخیرات فی الحیوة و بعدہا
الہیات انک علی کل شیء قدیور

سہ صد و سیزده مرتبه ۴

قطعہ تاریخ تالیف کتاب مجموعہ فواد عثمانی تحتہ صاحب و خالص ترین پرولہ

مکمل شد کتاب لاجو اپنے
 مثالش دیدہ کم باشد بخوابے
 کتاب معرفت را انتخابے
 اقالیم صفا را فتح باپے
 در و مضمز بہر فصلے و باپے
 بکام جان رسد بوی گلاپے
 سپہ معرفت را آفتابے
 مبارک جانشین نائب مناپے
 ز فیض بہرہ در ہر شیخ و شاپے
 بامید جزا مزد ثوابے
 ز ابجد خوان دل حستم حسابے
 حسن تالیف گر دیدہ کتابے

بحمد اللہ کہ از فضل اھے
 کتابے آنکہ ہرگز چشم دوران
 چگویم وصف این مجموعہ فیض
 بود گنج ہدایت را کلیدی
 عجب انوار و اسرار حقائق
 ز سیر این گلستان سعادت
 مقامات جناب غوث عثمان
 بہ تخت مسند شاہ مجدد
 فروزان شد ز نور او جھانی
 چو تالیفش نمود اکبر علی شاہ
 پے تاریخ سال اختتامش
 نوشت این مصرع تاریخ حقداد

قطعہ تاریخ تصنیف کتاب گفتہ جناب فاضل عبدالغفار صاحب کلابی والہ

میدم مژدہ حجتہ للادانی و العظام
 ساخت یک مجمع فواد بہر فیض خاص عام
 آنکہ بذات عزیزش تکیہ گاہ مستہام
 خاور آفتاب عرفان بود قیاض انام
 اسوہ اقطاب غوثان قدوہ مردم فحام
 ساخت مجموعہ فواد گنج تخریر و کلام
 خواجہ عثمان شہی اوتاد و در و لیشان کرام
 منبع اسرار عثمانی کہ شد تاریخ عام

بعہ تحمید خدا و از درود و از سلام
 سید اکبر علی شاہ مطلع انوار علم
 از مکاتیب و کلام خواجہ عذب البیان
 خواجہ عثمان کہ بدخورشید چرخ معرفت
 مقتدای جن و انس و پیشوائے ہر ولی
 چون ز ملفوظات و مکتوبات حضرت بہرین
 یافت نسبت سوئی اسم محفہ حضرت خواجہ ام
 من جوہرستہم سال تاریخش ز ہاتف گفت و د

یک ہزار و سہ صد و دہ نیز پنج از سال ہجر
گفت این ابیات ناقص پر گنہ عبد الغفار
سید افراد عا در حالت عبد الغفار

بود در تحریر چون این نسخہ میمون شد تمام
از برای پاس خاطر سید عالی مقام
تا کہ قسمت یاب گردد از سعادت صبح و شام

قطعه تاریخ اختتام کتاب گفتہ جناب حاجی حافظ عبد الخالق ضا دیرہ والہ

مثل این نسخہ ندید است جہان نہ جہانے
در رہ شرع و طریقت چو عدیم المثل است
جملہ ملفوظ و مکاتیب جناب حضرت
آنکہ او بود بدامان بمثال خورشید
گفت ہاتھی تصنیف چو چشم تاریخ

محض این فیض خدا داد بتوشدار زانی
لذت این می بخدا بخشی تا نہ بخوانی
خواجہ عثمان است بہ تحریر و بہ تقریر بانی
و ابی حشمتی کہ ندید است رخس نورانی
کنز انوار دلی مجموعہ فوائد عثمانیہ
۱۵ ۱۳

تاریخ بالیف نسخہ لاثانی موسوم بہ مجموعہ فوائد عثمانی از نتیجہ فکر خاکراہ در دمنان حافظ محمود حسین خالصاحب نازان چشتی سلیمانی رئیس اعظم جمہور من مضافات دہلی

نسخہ انوار یزدانی است این
منظہر رشحات لمعات ہا
لوحش اللہ مرصا صد آفرین
از مکاتیب و ز ملفوظات نیز
در طریق خواجگان نقش بند
سید اکبر علی دہلوی
کردنالیفش بسعی و جہد تمام
سال تاریخش ز نازان ہاتھی

منبع اسرار رحمانی است این
مصدر الطاف سبحانی ست این
روح جسم و قوت جانی ست این
حاجی عثمان دامانی است این
رہبر و ہادی ایمانی است این
واقف رمز ہمہ دانی است این
حرف حرفش وہ چہ نورانی است این
گفت گو گلبانگ عثمانی ست این
۱۵ ۱۳

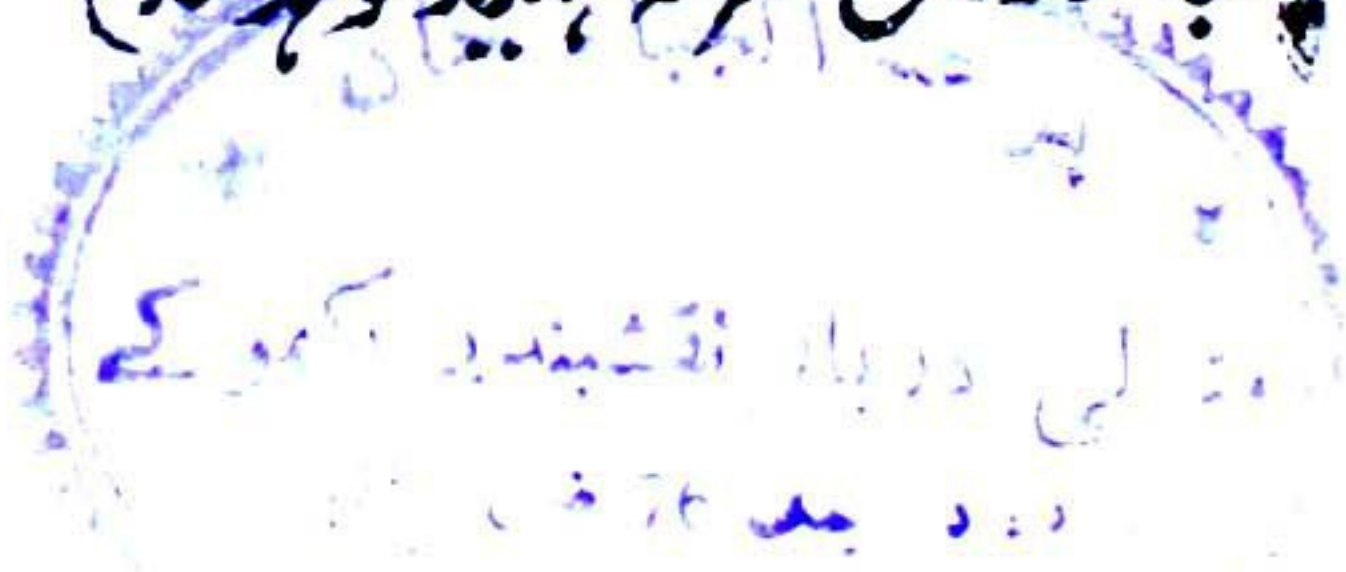
راقم الحروف گوید قطعہ

علام نقشبندان شواگردنیا و دین خواہی
 سگ درگاہ عثمان شواگرد حق ایقین خواہی
 مزارشان بموسی زئی بہار باغ رضوان است
 بیاؤ ہم زیارت کن چو فردوس بریں خواہی

عبارت مصحح
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الحمد لله رب العالمین والصلوة والسلام علی سیدنا محمد وعلی جمیع الانبیاء
 والمرسلین وعلی الکل وسائر الصالحین خصوصاً علی جمیع الصحابة وجمیع الاولیاء
 للقربین لاسیما ساداتنا رضوان الله تعالی علیہم اجمعین قد سنا بسرہم لاقدا
 ما بعد فیقول الفقیر الحقیر المدعو بحسین علی انی طالعت هذا الكتاب من اوله الى اخره بامرید
 ومولائی ومرشدی حضرت سیدی محمد سراج الدین لا زال فیوضاته علینا فائضة
 نفعنا الله تعالی بهذا الكتاب والناظرین الاخرین آمین یا رب العالمین

در کتابیکہ مہر متولی نباشد مال مسرتہ فہمید خواہشد

(پیر عبد الجبار خان صاحب نے استقلال پریس لاہور سے چھپوا کر شائع کی)

خاتمہ طبع

خدا ترنازم کہ لمعات حقائق و معارف را بنور طریقہ متحنہ شریعت محمدیہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم بر صفا فیض
 ماثر بالغ نظران حقیقت آگاہ در روش ضمیران معرفت و تدنگاہ منکشف گردانید و معتقدان عقیدت گزین
 را بتوجہ باطن پاک نفسان طریقت آئین بہ مرتبہ عالیہ حق ایقین رسانید چنین کمالان ستودہ صفات
 حمیدہ اوقات در بہر زمان موجود بودہ اند کہ بانفاس مقدسہ خود رہنمائی عالم فرمودہ اند اگر با و زندگی
 بیاد بہ بین حجتی دارم مشکلم و برہانی محکم یعنی گرامی نسخہ لاثانی موسوم بہ مجموعہ فوائد عثمانی بحالات
 و کمالات ظاہری باطنی حضرت مولانا مولوی خواجہ محمد عثمان صاحب دامانی علیہ الرحمۃ کہ از دارفانی
 بتاريخ ۲۲ شعبان المعظم ۱۳۱۲ھ بملاک جاودانی رحلت فرمودند نسبت تمامہ کا حقہ صوتی معنوی خاندان
 عالیہ نقشبندیہ مجاہدین احمدیہ چشتیہ و قادریہ و سہروردیہ و فلندریہ و شطاریہ و دہلویہ و کسرویہ و قطب اللہ شاد
 و فردا افراد حضرت حاجی دوست محمد صاحب قندہاری رضی اللہ تعالیٰ عنہ میداشتند۔ حریفی است از مصداق
 مکارم اخلاق و لفظی است از ذرات الطاف و اشفاق کریمانہ حضرت مرحوم۔ اگر مکاتیب عبارات را ملاحظہ نمائی
 دانی کہ در بحر حقیقت و معرفت شناوریت لاثانی و اگر کشف و کرامات و خرق عادات را بینی بر شماری کہ شہ
 ایست از کمالات انسانی نقشبندیہ چنین نسخہ احمد سید والا گہر خود می مکر می جناب سید محمد اکبر علی شاہ
 صاحب ہلوی سلمہ القوی کہ از خلفاء مجاز و مریدان ممتاز حضرت مرحوم است قابل صد رحمت و آفرین
 است کہ بعد وفات ظاہری رہبر طریقت پیرو شد خود از تسلیہ حالات زندگانی جاوید بخشید و ہم مشربان
 را باعث رہنمائی گردید مبارک می است خان والا نشان شفقی ام منشی احمد خان صاحب رئیس ڈیرہ اسماعیل خان
 سلمہ النمان بمصدقہ چو با حبیب نشینی بادہ پیمائی بیاد آحریفان بادہ پیمارا۔ عاصی کج مج زبان ولیدہ
 بیان سیرتہ تقدیر فقیر محمود حسین خان نازاں خفی چشتی سلیمانی غفر اللہ لہ را با انتظام طبع کتاب تشریح
 الحمد للہ کہ بطبع نامی اسلامی دہلی کہ زیر اہتمام اخی معظم گرامی شان و حیر زمان جناب منشی محمد سعید خان صاحب
 جہری سلمہ لولی است بہ ماہ رمضان المبارک ۱۳۱۲ھ حسب دلخواہ بجلائے خط و سواد طبع مطبوع گردید الحمد للہ
 الحمد للہ (قطعہ تاریخ طبع کتاب) چو در قالب طبع آمد ہمین پنج نسخہ پاک بے رد و کدہ سنش بی سنز فکر از ان نوشتہ
 کتاب تصوف رفیق ابد (قطعہ تاریخ طبع کتاب) از نتیجہ فکر سخنور لائق منشی سعید حسین صاحب حسن جہری ہوا چپ کے
 طیار جسوت احسن: یہ نسخہ مبارک بچہ تکلف: لکھا بے سنز فکر یہ سال بھری: کتاب لاکا بزرگم تصوف (قطعہ تاریخ طبع
 کتاب از نتیجہ فکر خاکپا عاصی محمد سعید خان مالک مطبع اسلامی) چھپ چکی اب فوائد عثمان: یہ بھی انکا ہی کچھ تصوف سے

۴ طبع کا سال ہو سعید کہ یہ بے بہا دفتر تصوف ہے:

